

Κείμενα του Κιόσου-Σάμα

© copyright: Sekai Kyusei Kyo Izunome
Πολιτιστικός Σύλλογος Μοκίτι Οκάντα – Κέντρο Τζορέι

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση του Επίγειου Παράδεισου

**15 Ιουνίου 2005
Ιερό Έδαφος του Ατάμι- Ιαπωνία**

Είμαστε το σύνολο όλων των προγόνων μας

Καλημέρα σε αυτήν την Δέηση του Επίγειου Παραδείσου. Με μεγάλο σεβασμό, αναγνωρίζουμε το γεγονός ότι η θεία συνείδηση και μια ειδική αποστολή δόθηκαν από τον Ύψιστο Θεό στον Μείσου-Σάμα. Ένα χρόνο πριν την μετάβαση του στον Πνευματικό Κόσμο, ο Μείσου-Σάμα είπε για τον εαυτό του, ότι είχε γεννηθεί σαν ένα αληθινό φωτισμένο παιδί του Θεού. Όντας ένα με τον Θεό, εκπληρώνει στον ουρανό το Θείο Σχέδιο, το οποίο ξεδιπλώνεται χωρίς καμία παύση και εργάζεται σε κάθε διάσταση, στο παρελθόν, στο παρόν και στο μέλλον. Ως κάποιος που είναι συνδεδεμένος με το Μείσου-Σάμα, είμαι ευγνώμων που παρίσταμαι εδώ μαζί σας σήμερα.

Είμαι πολύ ευγνώμων σε εσάς, τα μέλη του Κινήματος, για τις ειλικρινείς σας προσπάθειες και την καθημερινή σας αφοσίωση στο να υπηρετήσετε το Θείο Σχέδιο και πιο συγκεκριμένα στην κατασκευή του Kyoto Χειάν Κιό, το ένα εκ των τριών Ιερών Εδαφών στην Ιαπωνία. Είμαι συγκινημένος για την αφοσίωση που έχετε δείξει, στην κατασκευή των Ιερών Εδαφών, όπως επίσης και στην υπηρεσία και στις δωρεές, ανταποκρινόμενοι στις επιθυμίες της Σαντάι-Σάμα (Τρίτη Πνευματικός Ηγέτης του Κινήματος, μέχρι το 2000).

Στις 8 Απριλίου, είχα την χαρά να παρευρεθώ, με την Σαντάι-Σάμα, στα εγκαίνια της πρώτης φάσης της

κατασκευής των Κήπων Χειϊάν Κιό. Η υπέροχη αυτή γιορτή έγινε κάτω από έναν καταγάλανο ουρανό, με τις κερασιές να είναι πλήρως ανθισμένες και με τα χαρούμενα πρόσωπα όλων των συμμετεχόντων.

Είμαι πολύ ευγνώμων στο Μείσου-Σάμα για το μέχρι τώρα αποτέλεσμα. Προσεύχομαι για περαιτέρω βελτίωση των Ιερών Εδαφών του Κιότο, ώστε ακόμη περισσότεροι άνθρωποι να νιώσουν ευπρόσδεκτοι, να αισθανθούν άνετα και να εκτιμήσουν πραγματικά τη χαρά του να βρίσκονται εδώ. Επίσης, προσεύχομαι ώστε αυτό το ιερό και άνετο μέρος, να κάνει τον καθένα μας να έχει την επίγνωση του παραδείσου που υπάρχει μέσα μας και να κατανοήσει ότι αυτή είναι η ουσία μας.

Αυτό το έτος γιορτάζουμε τα 70 χρόνια της ύπαρξης της πνευματικής μας ομάδας και επίσης τα 50^α γενέθλια από τη μετάβαση του Μείσου-Σάμα. Πράγματι, είναι μια χρονιά με ένα βαθύ νόημα και σηματοδοτεί ένα σημείο αλλαγής. Από τότε που ίδρυσε το κίνημά μας μέχρι την μετάβασή του, ο Μείσου-Σάμα εκτελούσε το Θείο σχέδιο της κατασκευής του Παραδείσου στην Γη και της σωτηρίας της ανθρωπότητας, ακολουθώντας τη θεία καθοδήγηση και χρησιμοποιώντας την απόλυτη δύναμη του Θεού. Και όπως είπε πριν την μετάβασή του, ακόμα και τώρα, εργάζεται δραστικά στο πνευματικό βασίλειο για τον ίδιο σκοπό.

Τώρα που ο Μείσου-Σάμα είναι στον Ουρανό, ελπίζω να μπορέσουμε να γίνουμε αποτελεσματικά όργανα του, αποδεχόμενοι την απόλυτη δύναμη του Θεού και την ελεύθερη μετάδοση της στους άλλους. Ακολουθεί ένα ποίημα του Μείσου-Σάμα σχετικό με αυτήν τη δύναμη:

***«Η Πηγή κάθε ενέργειας και κάθε δύναμης
είναι το θείο πνεύμα του Ύψιστου Θεού.»***

Θα θέλαμε να γίνουμε κάποιος, που μπορεί να δεχτεί ολοκληρωτικά το πραγματικό νόημα αυτών των στίχων. Για να το κάνουμε αυτό, πρέπει να θυμόμαστε πάντα ότι κάθε ένας από εμάς έχει μια θεία σπίθα μέσα του και έχει σταλεί στην Γη από το Θεό. Αλλιώς, η υπηρεσία μας στο Θείο Σχέδιο θα ήταν απλά ένα σχήμα, μια μορφή χωρίς πνεύμα, χωρίς ψυχή στο κέντρο του, ένας κύκλος χωρίς τελεία.

Με αυτόν τον τρόπο, το Θείο μας έργο μπορεί να συνεχιστεί δυναμικά, κυριολεκτικά σαν το έργο του Θεού, ως έκφραση της δύναμης του Θεού, και όχι ως έργο του ανθρώπου.

Τώρα, πώς ο Μείσου-Σάμα αντιλήφθηκε και κατανόησε ο ίδιος την ύπαρξη του «Υψιστου Θεού», του Δημιουργού και της πηγής της «άπειρης απόλυτης δύναμης»; Ας διαβάσουμε μερικά ποιήματα του Μείσου-Σάμα:

**«Ο Θεός είναι ζωντανός και μας χάρισε τη ζωή
για να είμαστε ευτυχισμένοι.»**

**«Δεν είμαστε εμείς που δίνουμε ζωή στη ψυχή,
αλλά ο Θεός.»**

**«Ο Θεός μας δίνει ζωή και έτσι δεν πρέπει
να Του γυρίσουμε την πλάτη.»**

Μέσα από αυτούς τους στίχους, ο Μείσου-Σάμα μας διδάσκει, ότι ο Θεός είναι ο δότης της ζωής για όλα τα δημιουργήματα στην Γη. Για πολύ καιρό έχω ζήσει την ζωή μου, προσευχόμενος και δεχόμενος Τζορέι, και δήλωνα ότι υπηρετούσα το Θείο Σχέδιο, χωρίς να κατανοώ πραγματικά αυτή την σημαντική ιδέα που εκφράζεται μέσα από αυτούς τους στίχους. Από την αρχή ήμουν αρκετά απομακρυσμένος από τον τρόπο σκέψης του Μείσου-Σάμα. Είχα την λάθος

εντύπωση ότι έλεγχα την ζωή μου και ότι έκανα τα πάντα με την δική μου δύναμη. Ο Θεός είναι η πηγή της ζωής μου, της ζωής καθεαυτής, διαμέσου της αναπνοής που μας παρέχει. Αλλά τίποτα από όλα αυτά δεν ήταν στην καρδιά μου. Κατανοώ τώρα ότι χωρίς αυτήν την βαθιά κατανόηση, δεν μπορούμε να υπηρετήσουμε πραγματικά το έργο του Μείσου-Σάμα.

Αυτή η «ζωή» δεν σημαίνει μόνο ζωή και θάνατος με την υλική έννοια, αλλά εκείνη που είναι πέρα και από αυτά. Είναι μια πνευματικά ζωή, μια αιώνια ζωή. Οι παρακάτω στίχοι του Μείσου-Σάμα μας το υποδεικνύουν:

*«Όταν αφυπνίστηκα στην κατανόηση ότι η ζωή
συνεχίζεται,
είναι αθάνατη και αιώνια, άρχισα να ζω πραγματικά.
Ο τρόπος να σώσεις ολόκληρη την ανθρωπότητα
είναι να δείξεις σε όλους τον δρόμο
που οδηγεί στην αιώνια ζωή.»*

Επιπλέον, το 1952, ο Μείσου-Σάμα έγραψε σε ένα από τα δοκίμιά του, «Υπάρχει μια σφαίρα Φωτός στην κοιλιά μου. Αυτή είναι η ψυχή μιας πολύ υψηλής θεϊκής οντότητας. Μέσα από αυτήν την σφαίρα Φωτός, ο Θεός κατευθύνει όλα μου τα λόγια και τις πράξεις, ελεύθερα, όπως Εκείνος επιθυμεί. Με άλλα λόγια, δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ Θεού και ενός ανθρώπινου όντος. Αυτή η κατάσταση ονομάζεται η κατάσταση της ταύτισης με τον Θεό.» Έγραψε για αυτό στους παρακάτω στίχους:

*«Νιώθω παράξενα όταν σκέφτομαι τον εαυτό μου,
γιατί είμαι ένας άνθρωπος, αλλά και ένα
τέλειο εργαλείο του Θεού,
που χρησιμοποιείται ελεύθερα στο Θείο Σχέδιό Του.»*

Με αυτόν τον τρόπο, ο Μείσου-Σάμα αισθανόταν καθαρά την ύπαρξη του Θεού σαν κάτι πολύ κοντινό του, σαν κάτι εσωτερικό και ουσιαστικό στην ζωή του, όχι μόνο σαν ιδεολογική νοοτροπία. Αυτός είναι ο λόγος, πιστεύω, που ο Μείσου-Σάμα συνειδητοποίησε την βαθιά αγάπη του Θεού, ο οποίος απλώνει ένα χέρι συγχώρεσης στην ανθρωπότητα – η οποία βρίσκεται στο μονοπάτι της καταστροφής, διότι αγνόησε και παραμέλησε τον Θεό λόγω της άγνοιάς της.

Διαβάζοντας και μελετώντας τα γραπτά του Μείσου-Σάμα, τις ομιλίες του, τα ποιήματά του, τις καλλιγραφίες του και ότι κατόρθωσε κατά την διάρκεια της ζωής του και σκεφτόμενος την καθημερινή του ζωή, δεν μπορώ παρά να αισθανθώ ότι ο Μείσου-Σάμα προσπαθεί να μας πει και να μας καθοδηγήσει σε αυτό το γεγονός: ο Θεός είναι δραστήριος και ζωντανός στο παρόν, στο παρελθόν και στο μέλλον και γνωρίζει τα πάντα για μας. Επιπλέον μας ενθαρρύνει να καταλάβουμε και να κατανοήσουμε πραγματικά αυτό το γεγονός και να βιώσουμε την αληθινή χαρά του να υπηρετείς το Θεό.

Στις 5 Ιουνίου 1954, ένα χρόνο πριν ο Μείσου-Σάμα μεταβεί στο πνευματικό βασίλειο, συγκέντρωσε τους καλύτερους καθοδηγητές μαθητές του στην οικία του στο Ατάμι. Εκεί τους εξήγησε ότι είχε γεννηθεί εκ νέου, όχι ξαναγεννηθεί, ως αληθινό φωτισμένο παιδί του Θεού, για να πετύχει και να συνεχίσει το έργο Του. Πιστεύω ότι ο Μείσου-Σάμα αισθάνθηκε πραγματικά, μέσα από αυτήν την εμπειρία, ότι ο Θεός είναι αιώνια, ευδιάκριτα ζωντανός.

Νιώθω ότι πρέπει να εκπαιδευτώ και να γαλουχηθώ έτσι ώστε κι εγώ, επίσης, να αποκτήσω την ίδια αντίληψη που είχε και ο Μείσου-Σάμα και να συνειδητοποιήσω την αιώνια ζωή, την πάντα υπάρχουσα συνείδηση, πέραν της φυσικής ζωής και του θανάτου. Πιστεύω, επίσης, ότι για τον σκοπό της

εκπαίδευσης και της γαλούχησης εκθετόμαστε σε διάφορες μορφές εξαγνισμού και ότι μπορούμε να εξαγνιζόμαστε και υλικά και πνευματικά υπηρετώντας το Έργο του Θεού, ώστε να πλησιάζουμε αυτή την κατάσταση σταδιακά, βήμα προς βήμα.

Κατά το παρελθόν λόγω της περιορισμένης μου αντίληψης, κατανοούσα την «ύπαρξη του Θεού» επιφανειακά. Τον αντιλαμβανόμουν σαν κάτι χωρίς σχήμα, χωρίς φωνή, σαν μια αόριστη ύπαρξη, χωρίς ιδιαίτερη ουσία και χωρίς καμία δική του συμμετοχή σε προσωπικά αισθήματα και συναισθήματα.

Σκεφτόμουν την δύναμη του Θεού μόνο όταν ήμουν μάρτυρας κάποιου αξιοθαύμαστου αποτελέσματος του Τζορέι ή σε κάποια ιδιαίτερη περίπτωση. Αλλά δεν σκεφτόμουν ιδιαίτερα την σχέση μου με τον Θεό, ούτε σκεφτόμουν πολύ πώς να συνδεθώ με την ζωή και την συνείδηση Του. Ο Θεός ήταν κάποιος στον οποίο στρεφόμουν για βοήθεια όταν είχα δυσκολίες, κάποιος που μπορούσα να Του ζητήσω να μου δώσει κάτι βολικό για μένα, κάτι που να με ικανοποιεί. Πραγματικά, δεν ασκούσα μια πίστη του «Πνεύματος που προηγείται της ύλης». Εάν δεν μπορώ να πιστέψω ότι ο θεός είναι το πιο σημαντικό ον για μένα, ο δότης της ζωής μου και ο πνευματικός μου γονιός, δυσκολεύομαι να έχω μια στενή σχέση μαζί Του.

Ξυπνώντας από έναν μακρύ «εγωκεντρικό» ύπνο και με έναν ολοκληρωτικά ανανεωμένο τρόπο σκέψης, ελπίζω να επιτύχω την νοητική κατάσταση, όπου θα μπορώ να πω ειλικρινά, χωρίς καμία αμφιβολία, ανεπιφύλακτα, ότι ο Θεός ζει εντός μου. Θέλω να πω ότι, ο Θεός είναι ζωντανός σε κάθε ανάσα που παίρνω, σε κάθε σκέψη μου και ότι δεν είναι μια αφηρημένη εικόνα δημιουργημένη από το μυαλό μου.

Εάν όχι, πως θα μπορούσε κάποιος να βιώσει την πραγματική χαρά του να είναι ένα αληθινό ανθρώπινο ον;

Αισθανόμαστε χαρούμενοι όταν ο φυσικός μας πόνος απαλύνεται με το Τζορέι ή όταν κάτι καλό συμβαίνει στην ζωή μας ή όταν γίνονται ορατά τα αποτελέσματα της υπηρεσίας μας προς τον Θεό. Όλα αυτά είναι σίγουρα ένα είδος χαράς, αλλά πιστεύω ότι η πραγματική χαρά του αληθινού ανθρώπινου όντος βρίσκεται σε ένα τελείως διαφορετικό επίπεδο. Όσο για τον εαυτό μου, η χαρά και η ευχαρίστηση που αισθανόμουν στην καθημερινή μου ζωή δεν είχε ιδιαίτερη αξία, αφού ήταν το είδος χαράς που εξαφανίζεται καθώς περνάει ο χρόνος ή καθώς αλλάζουν οι καταστάσεις.

Στην πραγματικότητα, ωστόσο, κάθε ένας από εμάς, έχει μέσα του την Θεϊκή σπίθα – εκείνο το ξεχωριστό κομμάτι του Ίδιου του Θεού – το οποίο είναι Θείο στην φύση του και είναι η πηγή της ζωής. Η ίδια μας η ύπαρξη, το γεγονός ότι είμαστε εδώ, είναι η απόδειξη ότι ο Θεός είναι ζωντανός, είναι ένα σημάδι ότι ο Θεός διαχέει τη βαθιά, άνευ όρων αγάπη Του πάνω στα παιδιά Του, δηλαδή εμάς.

Εάν είναι έτσι, ο Θεός θα πρέπει να αποκαλύπτεται, προσπαθώντας να δείξει τον Εαυτό Του σε εμάς. Εάν κατανοήσουμε δε, ότι μας περικλείει με απόλυτα αγνή και άπειρη, παντοτινή αγάπη, τότε δεν μπορούμε παρά να αισθανθούμε την χαρά, την ευτυχία, την άνεση και την ευγνωμοσύνη να ξεχειλίζουν από μέσα μας προς Εκείνον, κάθε φορά που αισθανόμαστε χαρά και ευτυχία σε αυτόν τον ορατό υλικό κόσμο από τα καλά πράγματα που συμβαίνουν. Επίσης, θα έπρεπε να είναι χαρά μας, να μοιραζόμαστε αυτή την αγνή αγάπη του Θεού με πολλούς ανθρώπους και με πολλά άλλα πλάσματα.

Θα έπρεπε να ήταν η αυθεντική μας, φυσική κατάσταση ύπαρξης το να βρίσκουμε χαρά στο να κάνουμε τον Μείσου-Σάμα χαρούμενο, με άλλα λόγια, στο να κάνουμε τον Θεό χαρούμενο, αντί να έχουμε σαν βασική προτεραιότητα τη δική

μας ευχαρίστηση και ικανοποίηση. Ωστόσο, οι περισσότεροι από εμάς δεν μπορούμε να βρούμε μια τέτοια αληθινή χαρά και για αυτό περιοριζόμαστε στην ευχαρίστηση και την χαρά του φυσικού κόσμου.

Γιατί λοιπόν, η αληθινή χαρά δεν έρχεται στις καρδιές μας; Αφήστε με να σας πω τι πιστεύω για αυτό. Συνήθως, θεωρούμε ότι η ατομική μας συνείδηση δημιουργείται από την στιγμή που γεννηθήκαμε, δηλαδή πριν 30, 40 ή 50 χρόνια και αναπτύσσεται από τον τρόπο που σκεπτόμαστε. Ωστόσο, σύμφωνα με τις διδασκαλίες του Μείσου-Σάμα, «είμαστε το τελικό αποτέλεσμα της σύνθεσης και το σύνολο των αναρίθμητων προγόνων μας. Είμαστε συνδεδεμένοι με αναρίθμητους προγόνους μέσω των πνευματικών μας λώρων».

Σύμφωνα με την σύγχρονη επιστήμη, κληρονομήσαμε τις πληροφορίες στα γονίδια μας όχι μόνο μέσω λίγων γενεών αλλά μέσω αναρίθμητων προγόνων, από την αρχή της ανθρωπότητας. Πνευματικά μιλώντας, όλοι αυτοί οι πρόγονοι συνέθεσαν ο καθένας τους, την ατομική του προσωπικότητα και το ατομικό του εγώ, και συνδέονται πέραν του χώρου και του χρόνου μέσω πνευματικών λώρων με την δική μας αντίστοιχη μοναδική συνείδηση και το εγώ μας, οι οποίοι εμείς, συνδεόμαστε με κάθε δυνατή εξελικτική διαδικασία που λαμβάνει χώρα κάτω από τον ήλιο.

Ανάμεσα σε αυτούς τους προγόνους, υπάρχουν αυτοί που βρήκαν αληθινή χαρά και ευγνωμοσύνη δοξάζοντας τον Θεό. Ωστόσο, πιστεύω ότι η πλειοψηφία τους, δεν είχε το συναίσθημα της αυθεντικής επαφής με τον Θεό και για αυτό απεβίωσαν χωρίς αληθινή ειρήνη του νου. Η συνείδηση των ξεχωριστών μας προγόνων έχει συσσωρευτεί και έχει προστεθεί στην δική μας συνείδηση, στα κύτταρα του σώματός μας. Αυτό είναι που μας εμποδίζει να αισθανόμαστε

την αληθινή χαρά και την αληθινή ευγνωμοσύνη να ξεχειλίζουν από μέσα μας.

Η παρούσα μας ύπαρξη είναι το τελευταίο πεπρωμένο όλων των προγόνων μας. Βρισκόμαστε εδώ, φέροντας μαζί μας τη συσσωρευμένη συνείδηση τους. Παράλληλα, την ίδια στιγμή, μπορούμε να επιστρέψουμε στον Θεό μέσα από τον πνευματικό λώρο του φωτός, μαζί με αυτήν την συσσωρευμένη συνείδηση. Με αυτήν την έννοια, στεκόμαστε σε μια κρίσιμη καμπή, στον τερματισμό, από όπου μπορούμε να γυρίσουμε πίσω και να επιστρέψουμε στον Θεό.

Έχουμε την ευθύνη, μαζί με τους προγόνους μας που είναι συνδεδεμένοι μαζί μας, και μαζί με όλους αυτούς τους ανθρώπους τους οποίους ο Μείσου-Σάμα έστειλε σε μας, να επιστρέψουμε στον Μείσου-Σάμα και να επιστρέψουμε στον Θεό ο οποίος είναι η πηγή της ζωής μας και το αυθεντικό σπίτι των ψυχών μας. Αυτός είναι ο λόγος των ατομικών μας προσπαθειών για την τελειοποίησή μας και των συνεχών μας προσπαθειών για την πνευματική μας πρόοδο και επέκταση.

Ακόμα κι αν είμαστε συνδεδεμένοι με τον Θεό και αισθανόμαστε χαρά και ευγνωμοσύνη μέσα μας, υπάρχουν κάποιοι από τους προγόνους μας, συνδεδεμένοι με μας, οι οποίοι κυριαρχούνταν από τα παγκόσμια συναισθήματα και οδηγήθηκαν σε μια αυτο-απορροφούμενη ζωή, όταν μετέβησαν στο πνευματικά βασίλειο. Δεν θα έπρεπε αυτούς να τους αφήσουμε πίσω μας. Έχουμε την ευθύνη να τους συνδέσουμε με τον Μείσου-Σάμα ώστε να μπορέσουν να αναγνωριστούν, να γίνουν αποδεκτοί και να εξαγνιστούν από τον Μείσου-Σάμα.

Υπάρχει άλλο ένα σημείο το οποίο θα ήθελα να τονίσω. Είτε προέρχεται από μέσα μας είτε από τους άλλους, γινόμαστε φυσικά αδύνατοι ή νοητικά εγωκεντρικοί, θλιμμένοι, προσκολλημένοι, με εμμονές ή ενοχλούμαστε από τα λόγια, τις πράξεις, την συμπεριφορά ή τις σκέψεις άλλων

ανθρώπων. Πιστεύω ότι μέσα από τους πνευματικούς λώρους, ο Μείσου-Σάμα συνδέει τις σκέψεις μας με τις σκέψεις αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι είναι η αντανάκλαση της σύνθεσης και το συνολικό αποτέλεσμα των δικών μας προγόνων, αντανακλώντας την λανθασμένη κατάσταση των σκέψεών τους που δημιουργήθηκαν και γαλουχήθηκαν από την ανθρωπότητα για πολλά χρόνια.

Έχουμε την τάση να υιοθετούμε προκατειλημμένες ή κριτικές συμπεριφορές προς τους άλλους ή ανησυχούμε πολλές φορές χωρίς λόγο. Οι πνευματικές δονήσεις που δημιουργούνται από αυτές τις ασυνείδητες νοητικές διαδικασίες, έχουν μεγάλη επιρροή στην Φύση όπως και στην φυσική ή νοητική μας υγεία.

Για αυτό πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι, όλοι μας φέρουμε κάποιο κάρμα από το παρελθόν, κάποιες ανεπάρκειες ή ζητήματα τα οποία χρειάζονται να εξαγνιστούν ή να καθαριστούν. Όταν φόβοι ή ανησυχίες έρχονται στην επιφάνεια του νου μας, συμβαίνει γιατί έτσι μπορούν να εκτεθούν στο φως, ώστε να εξαγνιστούν και να καθαριστούν από την Θεία Χάρη. Μπορούμε να προσευχόμαστε και να ευχόμαστε ώστε οι πρόγονοί μας και οι πρόγονοι των άλλων ανθρώπων, να εξαγνιστούν και να καθαριστούν από το Φως του Θεού και να βρουν τον δρόμο της επιστροφής τους σε Εκείνον.

Όταν αναφέρομαι σε αυτά τα θέματα, συνειδητοποιώ ότι μέχρι τώρα είχα εμπιστευτεί τις αισθήσεις μου και πίστευα αυτό που έβλεπα ή άκουγα. Προσπαθούσα να κρίνω τους ανθρώπους και όλα τα πράγματα με δικά μου κριτήρια και προσπαθούσα να καταλαβαίνω και να ερμηνεύω τις διδασκαλίες του Μείσου-Σάμα με τον ίδιο τρόπο, δηλαδή με τον δικό μου τρόπο. Παρόλο που τα μάτια μου, τα αυτιά μου και τα άλλα αισθητήρια όργανα δεν είναι πραγματικά δικά

μου, τα χρησιμοποιούσα σαν δικά μου, σαν να ήμουν ένας ολοκληρωμένος δάσκαλος αυτών των αισθήσεων.

Παρόλα αυτά, εάν πολλοί πρόγονοί μου τελείωσαν τις ζωές τους χωρίς να βιώσουν την βαθιά αγάπη και την αιώνια αλήθεια του Θεού και εάν είναι συνδεδεμένοι μαζί μου, τότε οι δικές μου αισθήσεις, τα δικά μου κριτήρια, η δική μου κρίση, δεν είναι σωστή ή δεν είναι ευθυγραμμισμένη με την προοπτική του Θεού. Η δικιά μου κρίση είναι λανθασμένη και μη ευθυγραμμισμένη.

Επειδή έχω ζητήσει από τον Μείσου-Σάμα να με χρησιμοποιήσει ολοκληρωτικά για το έργο του, πρέπει να παραδώσω σε εκείνον τις αισθήσεις μου, όπως τα μάτια μου και τα αυτιά μου, τα οποία είχα χρησιμοποιήσει για τους δικούς μου εγωιστικούς σκοπούς, μιας και το εγώ μου και η συνείδησή μου ήταν βασισμένα σε αυτές τις αισθήσεις. Από εδώ και πέρα, πρέπει να γίνω τα μάτια και τα αυτιά του Μείσου-Σάμα ώστε να καταστώ ικανός να χρησιμοποιηθώ ελεύθερα από εκείνον.

Εάν το κάνω αυτό, ο Μείσου-Σάμα θα γαλουχήσει μέσα μου τα αληθινά μάτια και αυτιά με τα οποία θα μπορέσω να δω και να ακούσω τον αόρατο κόσμο, τον κόσμο της ουσίας. Τότε, εκείνος θα διορθώσει τις στενόμυαλες μου απόψεις, τον μονόπλευρο και βεβιασμένο τρόπο σκέψης μου, ώστε να μπορέσω να βλέπω τον κόσμο σωστά και να κατανοήσω αληθινά και πιο βαθιά τις διδασκαλίες του. Πιστεύω ότι θα έπρεπε να έχουμε υπόψη μας πάντα τους παρακάτω στίχους του Μείσου-Σάμα:

***«Κάποια πράγματα που φαίνονται θετικά,
ακόμα και σωστά, μέσα από τα ανθρώπινα μάτια,
μπορεί να μην είναι έτσι στην θέαση από τον Θεό.
Ας παραμείνουμε ταπεινοί και διακριτικοί.»***

Σήμερα παρευρισκόμαστε στη Δέηση του Επίγειου Παραδείσου. Αυτή την μέρα, 15 Ιουνίου, του 1931 ξημερώματα, ο Μείσου-Σάμα σκαρφάλωσε στο βουνό Νοκογκίρι στο Chiba της Ιαπωνίας και δέχτηκε την αποκάλυψη ότι μία «Μετάβαση από την Νύχτα στην Μέρα» ελάμβανε χώρα στον Πνευματικό Κόσμο. Τέσσερα χρόνια αργότερα σχημάτισε την νέα του πνευματική ομάδα.

Ο Μείσου-Σάμα συνέθεσε τους παρακάτω στίχους:

***«Παρόλο που είναι αόρατο στα περιορισμένα
ανθρώπινα μάτια,
το Θείο Σχέδιο έχει ήδη ολοκληρωθεί
στον κόσμο του πνεύματος.»***

Όπως δείχνουν και αυτοί οι στίχοι, ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε ότι το σημείο αλλαγής από την Νύχτα στην Ημέρα το οποίο έλαβε χώρα στο πνευματικό βασίλειο, θα προβληθεί και θα εκδηλωθεί στην Γη, επενεργώντας δραστικά στις διάφορες διαστάσεις του χώρου και του χρόνου. Μας δίδαξε για τον ερχομό της «Μεγάλης Αλλαγής» που θα συνοδεύεται από μεγάλο εξαγνισμό: η αλλαγή από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή του Φωτός, από τον «ψευδο-πολιτισμό» στον «αληθινό πολιτισμό», από την «κουλτούρα της ύλης που προηγείται του πνεύματος» στην «κουλτούρα του πνεύματος που προηγείται της ύλης».

Με το ίδιο τρόπο, δημιουργηθήκαμε στο πνευματικό βασίλειο και προβληθήκαμε στον υλικό κόσμο μαζί με την Θεϊκή ουσία μέσα μας. Μας δόθηκε ένα σώμα ως φυσικός υποδοχέας και όχημα αυτού του Θεϊκού σπινθήρα, του νου μας, του εγώ μας και της αυτό - αντίληψής μας. Με αυτό το σκεπτικό, έχουμε όλα τα στοιχεία από όλες τις διαστάσεις,

από το Θεϊκό Βασίλειο, από το πνευματικό βασίλειο, και από το υλικό βασίλειο.

Με αυτή τη λογική λοιπόν, λοιπόν, φέρουμε όλες τις διαστάσεις μέσα μας. Έχουμε καθοδηγηθεί σε αυτό το μονοπάτι του Φωτός και έχουμε συνδεθεί με τον Μείσου-Σάμα. Λόγω αυτού μας επιτράπηκε να μεταμορφώσουμε τους εαυτούς μας, από τον άνθρωπο που κοίταζε μόνο στον ορατό φυσικό κόσμο, στο άτομο που τώρα είναι ικανό να δει τον αόρατο κόσμο του αιτιατού και να αλλάξουμε την νοοτροπία μας, σε αυτή, του πνεύματος που προηγείται της ύλης.

Σε αυτή την χαρούμενη Δέηση του Επίγειου Παραδείσου, κάθε ένας από εμάς μπορεί να επιβεβαιώσει ότι κατορθώσαμε αυτήν την στροφή από την Νύχτα στην Ημέρα μέσα στους εαυτούς μας και να το αναφέρει στον Μείσου-Σάμα, με ευγνωμοσύνη.

Σε αυτή την μέρα του Επίγειου Παραδείσου, μπορούμε να αποφασίσουμε να βάλουμε στην άκρη τους παλιούς μας εαυτούς και να βεβαιωθούμε ότι οι νοητικές διαδικασίες σκέψης δεν θα γυρίσουν ποτέ ξανά στην εποχή της Νύχτας. Μπορούμε αντί αυτού να γυρίσουμε στον Μείσου-Σάμα και να εγκαθιδρύσουμε μέσα μας, όχι ένα «προσωρινό ον», αλλά ένα «αληθινό ον.» Με αυτόν τον τρόπο, μπορούμε να αποφασίσουμε να αλλάξουμε τον εαυτό μας, ώστε να μπορούμε να χρησιμοποιηθούμε σε αυτή την ολοκαίνουργια πνευματική κατεύθυνση – ολοκαίνουργια πνευματική ατμόσφαιρα – στην νέα τάξη του πνεύματος που προηγείται της ύλης.

Αν κάποιος από τους προγόνους μας έλλειπε, δεν θα υπήρχαμε. Με το ίδιο σκεπτικό, ο τωρινός μας εαυτός δεν θα υπήρχε, εάν ένα κομμάτι από αυτά που συνέβησαν στο παρελθόν, έλλειπε. Το παρελθόν δεν είναι απλά το παρελθόν, αλλά πρέπει να καταλάβουμε ότι όλα όσα συνέβησαν στο παρελθόν, στο δικό μου παρελθόν, συνδέονται και

αντιπροσωπεύονται από το τωρινό μου «εγώ» Και το μέλλον επίσης υπάρχει στο τωρινό «εγώ», το οποίο περιμένει και εύχεται για πράγματα στο άμεσο ή και στο απώτερο μέλλον. Για αυτό, πιστεύω ότι πρέπει να δίνουμε μεγάλη σημασία και προσοχή στις σκέψεις του τωρινού μας εαυτού.

Ο Μείσου-Σάμα μας διδάσκει ότι «οι αόρατες σκέψεις μπορούν να ταξιδέψουν όχι μόνο μέχρι την άλλη άκρη της Γης, αλλά υπάρχουν και προχωρούν ατελείωτα, απεριόριστα και ταυτόχρονα.»

***«Η ορατή δύναμη του υλικού κόσμου
είναι περιορισμένη.
Η αόρατη δύναμη της σκέψης
είναι απεριόριστη και ατελείωτη.»***

Το «Σόνεν» (σκέψη, συναίσθημα και θέληση) μας ή οι σκέψεις, παρότι αόρατες, μεταδίδονται σε όλους τους ζωντανούς ανθρώπους, στους προγόνους μας και σε όλη την δημιουργία πέραν του χώρου και του χρόνου μέσα από έναν άπειρο αριθμό «πνευματικών λώρων.» Η δύναμη της σκέψης δεν είναι μικρή, αλλά τεράστια!

Στέλνουμε και λαμβάνουμε συνέχεια αυτό το «Σόνεν.» Οι ψυχές μας είναι ενωμένες με τον Θεό μέσω πνευματικών λώρων, επικοινωνούν μαζί Του συνέχεια και Εκείνος πλημμυρίζει με το Φως Του τις ψυχές μας.

Ο Θεός, με απόλυτη δύναμη και σοφία, είναι δραστήριος και ζωντανός και αναπνέει συνέχεια – ζώντας αιώνια – μέσα στον τωρινό μας εαυτό.

Εάν μπορούμε να καταλάβουμε καθαρά αυτό το γεγονός, τότε μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι χρησιμοποιούμε στο έργο του Μείσου-Σάμα σαν όργανα του Θεού, άσχετα με τις συνθήκες κάτω από τις οποίες μπορεί να βρισκόμαστε και

μπορούμε να συνεχίσουμε να πορευόμαστε μπροστά σε ένα λαμπρό μέλλον.

Ολοκληρώνω το σημερινό μου μήνυμα προσευχόμενος, ώστε ο Μείσου-Σάμα να στείλει άπειρο φως και ευλογίες σε όλους σας και εσείς να μπορέσετε να βρείτε την αληθινή χαρά, του να πορεύεστε στο μονοπάτι της αιώνιας ζωής υπηρετώντας το Θείο Έργο.

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση της Αρχής της Άνοιξης

**4 Φεβρουαρίου 2006
Ιερό Έδαφος του Ατάμι- Ιαπωνία**

Τα χαιρετίσματά μου σε όλους σας σήμερα που βρίσκεστε στην Δέηση της Άνοιξης. Ο Μείσου-Σάμα ο οποίος έλαβε την ιδιαίτερή του πνευματική θέση και το ανάλογο πνευματικό ανάστημα – μαζί με την ιδιαίτερη αποστολή του – από τον Ύψιστο Θεό, εργάζεται στο Πνευματικό Βασίλειο όντας ένα με τον Θεό – ο οποίος αναπτύσσει το Έργο Του χωρίς καμία καθυστέρηση. Αυτό λαμβάνει μέρος σε όλα τα επίπεδα και σε όλες τις διαστάσεις συμπεριλαμβανομένου του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος. Όλοι μας συνδεόμαστε δυναμικά με αυτό το ιδιαίτερο άτομο, τον Μείσου-Σάμα, και μεγαλώνουμε και ανατρεφόμαστε από το φως και την ενέργεια που προέρχεται από εκείνον. Είμαι πολύ ευγνώμων στον Μείσου-Σάμα που μπορώ να χαιρετήσω όλους σας σε αυτήν την Δέηση, αρχές της Άνοιξης και κατά την διάρκεια της Δέησης προσευχήθηκα ειλικρινά, το Θείο Έργο να δοξαστεί και να προοδεύσει όλο και περισσότερο.

Ακολουθώντας αυτό το σπουδαίο σχέδιο του Θεού, εργάζεστε επιμελώς για να εξασκήσετε την πίστη σας πρακτικά και υπηρετώντας στην Κατασκευή των Ιερών Εδαφών του Κιότο και στην διάδοση του Τζορέι σε πολλά μέρη του κόσμου. Εκτιμώ ιδιαίτερα τις προσπάθειές σας να εκπληρώσετε τα ιδανικά του Μείσου-Σάμα. Μαθαίνω ότι καταβάλετε προσπάθειες να «εξασκήσετε την πίστη μέσα από την καθημερινή Άσκηση του Σόνεν.» Χαίρομαι πολύ που ακούω ότι όλοι σας είχατε πολλές υπέροχες εμπειρίες μέσω αυτής της νέας πρακτικής και ότι προσπαθείτε να τα αποδεχθείτε με ευγνωμοσύνη σαν «μαθήματα εμπειρίας» και προσπαθείτε να βρείτε την χαρά της πίστης μέσα τους.

Σήμερα θα ήθελα να σας πω κάτι σημαντικό. Εργάζεστε σκληρά κάθε μέρα για να υπηρετήσετε το Θείο Σχέδιο, για την σωτηρία της ανθρωπότητας και την κατασκευή του Παραδείσου επί της Γης ώστε να ανταποκριθείτε στις επιθυμίες του Μείσου-Σάμα. Καθώς το κάνετε αυτό, αισθάνομαι ότι υπάρχει κάτι το οποίο ο Μείσου-Σάμα θέλει να καταλάβετε. Αυτό είναι το γεγονός ότι κάθε ένας από εσάς είναι ένα πολύτιμο ανεκτίμητο πλάσμα.

Ο Θεός, ο Δημιουργός του Σύμπαντος, ο οποίος δημιούργησε τις ψυχές μας, θα μας έλεγε: *«Δημιούργησα όλες τις ψυχές πρώτα στον ουρανό, και διάλεξα εσάς ανάμεσά τους και σας έστειλα στην Γη γιατί πιστεύω ότι εκεί σας έχουν ανάγκη. Παρακαλώ καταλάβετε το. Αγαπώ όλο το Σύμπαν και όλη την ανθρωπότητα, και θέλω να δώσω τις ευλογίες μου σε όλους. Σας παρακαλώ να υπηρετήσετε στο Σχέδιό μου και να μοιραστείτε την επιθυμία μου με όλους όσους συναντήσετε. Κάθε ανθρώπινο ον είναι μοναδικό και διαφορετικό από όλα τα άλλα, επειδή κάθε ένας από εσάς είναι απαραίτητος στο Σχέδιό μου και για αυτόν το λόγο σας έστειλα στην Γη. Κάθε ένας από εσάς έχει την Θεϊκή μου ουσία, την συνείδησή μου. Διαπότισα κάθε έναν από εσάς με την δική μου δύναμη ζωής*

και την πνοή μου γιατί είστε όλοι σας παιδιά μου.» Ο Θεός θα μας το υπενθύμιζε αυτό.

Κατανοούμε όλοι ότι κάθε ένας από εμάς είναι ένα τόσο μονάκριβο, πολύτιμο πλάσμα; Ζούμε με υπερηφάνεια για αυτό το γεγονός; Κατανοούμε όλοι ότι γεννηθήκαμε στην Γη και ζούμε τώρα γιατί χρειαζόμαστε στο Θείο Σχέδιο; Καταλαβαίνουμε ότι όλοι μας χρειαζόμαστε ώστε να μοιραστούμε τις Θείες ευλογίες με άλλους; Κατανοούμε ότι έχουμε γεννηθεί εδώ για να υπηρετήσουμε στο Θείο Σχέδιο για να αλλάξουμε αυτήν την δυσαρμονική και καταστροφική κατάσταση στην Γη και να την μετατρέψουμε σε έναν πλανήτη με τάξη και αρμονία, να πνεύσουμε την ζωή σε κάθε τι μαραμένο και χαλασμένο, και να το αναγεννήσουμε;

Πιθανόν, πολλοί από μας έχουμε ξεχάσει αυτήν την σημαντική αλήθεια, την έχουμε αφήσει πίσω μας, και συχνά αισθανόμαστε, *«Δεν είμαι ιδιαίτερα χρήσιμος στο Θείο Έργο λόγω της ηλικίας μου, την έλλειψη ικανοτήτων μου, την κατάσταση της υγείας μου ή λόγω των παρόντων συνθηκών που επικρατούν»*.

Παρόλο που λέμε ότι πιστεύουμε στον Θεό, στην πραγματικότητα, σχηματίζουμε μια εικόνα του Θεού στα μέτρα μας, και προσευχόμαστε σε αυτήν την επιφανειακή εικόνα του Θεού κάνοντας τα αιτήματά μας. Αυτός είναι ένας εγωιστικός τύπος πίστης, ο οποίος εξυπηρετεί μόνο τη δική μας ικανοποίησή.

Ας θυμηθούμε πάλι ότι ο Θεός μας έχει επιλέξει γιατί χρειαζόμαστε στο Σχέδιό Του και για αυτό μας έστειλε σε αυτόν τον κόσμο. Εάν δεν επιθυμούμε να ανταποκριθούμε στην μεγάλη Αγάπη και τις Ευλογίες του Θεού, ο Θεός δεν θα χαρεί με την στάση μας. Έτσι, δεν θα μας αποκαλούν «ευσυνείδητο και καλό παιδί» του Θεού, ο οποίος είναι γονιός μας.

Οι υποσυνείδητες σκέψεις μου για πολύ καιρό ήταν ότι γεννήθηκα με ένα βαρύ φορτίο, με ένα αρνητικό κάρμα και ένα περιορισμένο πεπρωμένο, το οποίο δεν θα μπορούσα ποτέ να αλλάξω. Δεν μπορούσα να σπάσω αυτό το κέλυφος και έτσι είχα βουλευτεί σε αυτούς τους περιορισμούς. Αυτές οι υποσυνείδητες σκέψεις όμως, με είχαν εμποδίσει να βρω τον αληθινό μου εαυτό, την πραγματική μου οντότητα.

Λέμε ότι πρέπει να βελτιώσουμε την νοητική μας στάση. Λέμε ότι πρέπει να διαβάζουμε και να εξασκούμε τις διδασκαλίες του Μείσου-Σάμα περισσότερο και να εμβαθύνουμε την κατανόησή μας και να εξαγνίζουμε τους εαυτούς μας όλο και πιο πολύ. Λέμε ότι θέλουμε να εργαζόμαστε περισσότερο στο Θείο Έργο. Αλλά στο βάθος αυτών των προσπαθειών, στο αρχικό σημείο των ευχών μας, το πιο σημαντικό είναι να έχουμε πάντα αυτήν την βασική νοοτροπία: Ότι έχουμε επιλεχθεί από τον Θεό και έχουμε σταλεί σε αυτή τη Γη για κάποιο σκοπό. Καταλαβαίνω ότι προσπαθείτε να εξασκήσετε την πίστη σας «μέσα από την καθημερινή Άσκηση του Σόνεν» και ειδικά σε αυτήν την πρακτική είναι πολύ σημαντικό να έχετε αυτόν τον θεμελιώδη τρόπο σκέψης μέσα σας.

Ο Θεός καθιέρωσε και συνεχίζει να εμμένει στην απόλυτη αλήθεια. Επίσης όμως ο Θεός έχει και άπειρη, βαθύτατη αγάπη. Εφόσον έχουμε γεννηθεί εδώ, είναι τώρα δυνατόν να γίνουμε αυθεντικά παιδιά του Θεού – ο οποίος είναι η υψηλότερη και ευγενικότερη οντότητα που περισσότερο λατρεύουμε. Θα έπρεπε να είμαστε ευγνώμονες που μας δωρίστηκε μια τέτοια πολύτιμη ζωή. Η αληθινή έκφραση της παιδικής μας ευσέβειας προς τον γονιό μας, τον Θεό, είναι να υπηρετήσουμε τον Θεό έχοντας την επιθυμία να ξαναγεννηθούμε ως αληθινά παιδιά του θεού – ο οποίος είναι ο αληθινός γονιός των ζώων μας και να συνδεθούμε με τον

Μέισου-Σάμα, ο οποίος επίσης γεννήθηκε εκ νέου ως αυθεντικό παιδί του Θεού.

Εφόσον ο Θεός σχετίζεται στενά μαζί μας, είναι πολύ φυσικό εμείς να επιθυμούμε μια πιο στενή επικοινωνία με τον Θεό. Σαφώς και δεν είναι ασέβεια για μας να έχουμε μια τέτοια επιθυμία. Ωστόσο όμως, μάλλον ο Θεός πρέπει να εύχεται ώστε εμείς να γυρίσουμε την προσοχή μας σε Εκείνον εάν κατανοήσουμε ότι τον έχουμε παραμελήσει κατά το παρελθόν.

Αναπνέουμε κάθε στιγμή χωρίς να το σκεφτόμαστε. Αλλά εγώ πιστεύω ότι ο Θεός επικοινωνεί μαζί μας ακόμα και μέσω κάθε εισπνοής και εκπνοής. Ο αέρας που αναπνέουμε είναι η ίδια η ζωή του Θεού. Περιέχει την συνείδηση της σοφίας του Θεού και την δύναμη που δίνει ζωή στα πάντα. Πιστεύω ότι όταν εισπνέουμε, βάζουμε μέσα μας την θεία αναπνοή που ο Θεός εκπνέει μέσω του Μέισου-Σάμα. Όταν εκπνέουμε, ο Θεός βάζει μέσα του, μέσω του Μέισου-Σάμα, την χονδροειδή, έντονη ανθρώπινη αναπνοή που εμείς εκπνέουμε.

Όπως είπε ο Μέισου-Σάμα, τα πάντα στο σύμπαν είναι αναπνοή. Για αυτό αντί να αναπνέεις μόνος σου, δεν θα ήταν πιο επικερδές να σκεφτείς ότι αναπνέεις με όλα τα κύτταρα σε όλο το σώμα σου και με τους γονείς σου και με τους προγόνους σου, αντιπροσωπεύοντας τα πάντα στο Σύμπαν;

Όταν εκπνέετε, μπορείτε να το κάνετε σκεπτόμενοι ότι γυρίζετε στην πηγή της ζωής σας, την γενέτειρα της ψυχής σας, και έτσι να παραδίδετε στον Θεό. Μπορείτε να εισπνέετε με την ιδέα ότι πρόκειται να βάλετε μέσα σας και να κληρονομήσετε την πνοή ζωής του Θεού και να απορροφήσετε και να εκπληρώσετε την Θεϊκή συνείδηση. Θα ευχαριστούσε τον Θεό, εάν υπηρετούσατε στο Έργο του με την ιδέα ότι μέσω της αναπνοής σας βοηθάτε, ώστε όλα να μπουν σε μία τέλεια τάξη και αρμονία και να αναγεννήσετε τα

πάντα με την ισχυρή πνοή του Θεού. Πιστεύω ότι ο Θεός μας μεγαλώνει και μας ανατρέφει ως παιδιά Του, μέσω της διαδικασίας της εισπνοής και της εκπνοής, ανακυκλώνοντας την αναπνοή μας μαζί Του συνέχεια.

Εάν σκεφτείτε αυτήν την ιδέα έστω και για λίγο, καθώς κάνετε Τζορέι ή οποιαδήποτε άλλη στιγμή, όπως πριν πάτε στο κρεβάτι, θα μπορέσετε να ζήσετε σε μεγαλύτερη αρμονία με τις επιθυμίες του Θεού. Με αυτόν τον τρόπο, μπορούμε να αποκτήσουμε μια όλο και πιο βαθιά επικοινωνία με τον Θεό, τον αληθινό γονιό των ζώων μας, ακριβώς όπως ένα παιδί ανταποκρίνεται στην αγάπη των γονιών του.

Θα ήθελα να ολοκληρώσω τον χαιρετισμό μου στην σημερινή Δέηση με την ειλικρινή μου προσευχή, ώστε οι απέραντες Θεϊκές ευλογίες και το Θεϊκό Φως να είναι με εσάς, που θα κάνετε μια νέα αρχή αυτή την στιγμή της Άνοιξης, καθώς και με ολόκληρη την ανθρωπότητα και με τα πάντα στο σύμπαν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Ετήσια Δέηση για τις Ψυχές των Προγόνων

**1 και 2 Ιουλίου 2006
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία**

Καθοδηγώντας τους προγόνους μας στο φως

Καλημέρα σε όλους σας και σας ευχαριστώ για την παρουσία σας στην σημερινή Ετήσια Δέηση των Προγόνων.

Με μια βαθιά αίσθηση δέους, αισθάνομαι πραγματικά ότι ο Θεός είναι ζωντανός. Ο Θεός έδωσε την δική Του

ιδιαίτερη ψυχή στο Μείσου-Σάμα και αποφάσισε να εξελίξει το Σχέδιό Του για τον κόσμο μέσω του Μείσου-Σάμα. Ο Μείσου-Σάμα γεννήθηκε εκ νέου ως αληθινό, φωτισμένο παιδί του Θεού, με μια ιδιαίτερη θεία συνείδηση. Ο Μείσου-Σάμα εργάζεται δραστικά στο Πνευματικό Βασίλειο, όντας ένα με τον Θεό – ο οποίος εξελίσσει το Σχέδιό Του της δημιουργίας χωρίς καμία ανάπαυση. Αυτό λαμβάνει χώρα σε όλα τα επίπεδα και διαστάσεις, συμπεριλαμβανομένου του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος.

Έχουμε συνδεθεί δυνατά με τον Μείσου-Σάμα, από την αρχή και τώρα μεγαλώνουμε και ανατρεφόμαστε από το φως και την ενέργεια που προέρχεται από Εκείνον, ώστε να μπορούμε πάλι να είμαστε συνδεδεμένοι μαζί Του, τώρα ακόμα πιο δυνατά. Είμαι ευγνώμων στο Μείσου-Σάμα που μπορώ να σας χαιρετώ όλους σας στην σημερινή Ετήσια Δέηση των Προγόνων και κατά τη διάρκεια αυτής της Δέησης προσευχόμουν, ώστε το Θείο Σχέδιο να δοξαστεί και να αναπτυχθεί όλο και περισσότερο.

Είμαι ευγνώμων που εσείς τα μέλη του Κινήματος του Τζορέι κάνετε ότι καλύτερο, προσφέροντας, κάνοντας δωρεές και υπηρετώντας για την κατασκευή και την βελτίωση των Ιερών Εδαφών του Κιότο, το οποίο γίνεται όλο και πιο όμορφο, φωτεινό και γαλήνιο. Υπάρχει ένα ιερό, άγιο σημείο, μέσα στην καρδιά του κάθε ένα από εμάς, και ελπίζω επισκεπτόμενοι τα Ιερά Εδάφη του Κιότο, να σας υπενθυμίσει το δικό σας αυτό ιερό και άγιο σημείο.

Πολλά μέλη εκτός της Ιαπωνίας παρευρίσκονται στην σημερινή Δέηση και χαίρομαι που το φως του Τζορέι διαδίδεται παγκοσμίως.

Μαθαίνω ότι ο Πρόεδρος Ουατανάμπε και όλοι οι Δάσκαλοι μαζί με όλα τα μέλη, εφαρμόζουν την «Καθημερινή Άσκηση του Σόνεν» και πιστεύω ότι αυτός είναι ένας εξαιρετικός τρόπος να πετύχει κάποιος την ενδυνάμωση του

πνεύματός του, ακολουθώντας τον νόμο του Πνεύματος που Προηγείται της Ύλης..

Η συνείδηση και η σκέψη κάποιου ή το Σόνεν έχει μια μεγάλη επιρροή σε όλα. Προσπαθείτε να έχετε την σωστή θετική στάση και προσπαθείτε να παράγετε θετικές σκέψεις. Είμαι εντυπωσιασμένος από τις προσπάθειές σας και μαθαίνω πολλά από την στάση σας και ενθαρρύνομαι από αυτήν. Πολλοί από εσάς έχετε βιώσει υπέροχες εμπειρίες μέσω της Άσκησης του Σόνεν και έχετε στείλει τις μαρτυρίες σας. Κάθε φορά που διαβάζω αυτές τις γραπτές μαρτυρίες συγκινούμαι από τις ειλικρινείς σας προσπάθειες.

Είναι μέρος της ανθρώπινης μας φύσης ότι όταν βλέπουμε κάτι που μας αρέσει, κάτι που μας βολεύει να συμβαίνει, το θεωρούμε ως Θεία ευλογία ή προστασία και είμαστε ευγνώμονες για αυτό. Ωστόσο, η αληθινή μαρτυρία δεν είναι προς όφελος των ανθρωπίνων όντων, αλλά για μας, να μαρτυρήσουμε για τον Θεό. Αυτή η μορφή πιστοποίησης λαμβάνει χώρα όταν ο Θεός θέλει να δείξει τον εαυτό Του σε εμάς και να εκφράσει ένα κομμάτι Του στην Γη το οποίο εμείς το βιώνουμε και το πιστοποιούμε. Ο Θεός προσπαθεί να μας καθοδηγήσει, μέσα από αυτές τις πιστοποιήσεις, ώστε να μπορέσουμε να έρθουμε πιο κοντά σε Αυτόν και να Του έχουμε μεγαλύτερη εμπιστοσύνη. Μπορούμε να το θυμηθούμε αυτό και να το αντανακλούμε πάνω μας και να αναρωτηθούμε εάν θα είχαμε τον ίδιο βαθμό εμπιστοσύνης και πίστης στον Θεό ακόμα κι αν δεν είχαμε βιώσει καμία ευλογία. Εάν γίνετε μάρτυρας μια αξιοσημείωτης ευλογίας και εάν αισθανθείτε περήφανοι για αυτό και γίνεται αλαζόνες και θέλετε να το επιδεικνύετε, τότε σταδιακά θα το μετανιώσετε. Ας είμαστε προσεκτικοί με αυτό.

Η Καθημερινή Άσκηση του Σόνεν, πιστεύω, είναι δυνατή λόγω της μεγάλης αγάπης του Μείσου-Σάμα, και επειδή εκείνος εργάζεται ενεργά για αυτόν τον λόγο. Κάθε ένας από

εμάς έχει μια Θεϊκή Σπίθα που έχει δοθεί από τον Θεό και θα έπρεπε όλοι να είμαστε εργαλεία του Θεού, αλλά ως κανονικά ανθρώπινα όντα δεν είναι εύκολο για εμάς να καταλάβουμε αυτήν την ιδέα.

Μας έχουν δοθεί υλικά σώματα για να μπορούμε να ζούμε σε αυτόν τον κόσμο. Στα υλικά μας σώματα περιλαμβάνονται όλα τα υλικά στοιχεία, και είμαστε ένα με αυτά τα στοιχεία. Είμαστε επίσης το σύνολο και το αποτέλεσμα των προγόνων μας. Για αυτό οι σκέψεις των προγόνων μας και οι σκέψεις όλων των έμβιων όντων, και οι εκκλήσεις και τα μηνύματα όλων των υλικών στοιχείων, έρχονται στην συνείδησή μας, και αισθανόμαστε σαν να ήταν δικές μας σκέψεις.

Θα έπρεπε να εκτιμούμε όλες αυτές τις σκέψεις ως σημαντικά μηνύματα που προέρχονται από τον Μείσου-Σάμα που το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να τα δεχτούμε και να τα αντέξουμε. Αλλά δεν είναι εύκολο για εμάς να σκεφτούμε με αυτόν τον τρόπο. Συγκεκριμένα, είναι αρκετά δύσκολο να ανακαλύψουμε τις δικές μας ανεπάρκειες και αδυναμίες που μας έχουν δοθεί από τον Θεό. Η ανθρώπινη μας συνείδηση διαχωρίζει τον εαυτό μας από τους άλλους και θα θέλαμε να δικαιολογήσουμε τους εαυτούς μας. Για αυτό, όποια άβολη και δυσάρεστη σκέψη και αν υπάρχει μέσα μας, θα θέλαμε να την αποκόψουμε σαν κάτι μη δικό μας, που δεν έχει καμία σχέση με εμάς. Όσο για τον εαυτό μου, όταν είχα τέτοιες σκέψεις, αντί να το αντιμετωπίσω άμεσα, προσπαθούσα να το χειριστώ μέσω ενδοσκόπησης, ή μέσω μετανοιών, ή προσπαθούσα να το ξεχάσω, ελπίζοντας ότι ο χρόνος θα το λύσει. Με αυτόν τον τρόπο όμως, δεν έκανα τίποτα για αυτό το τόσο σημαντικό μήνυμα που είχα λάβει.

Καθώς περηφανευόμαστε ότι έχουμε πίστη στον Θεό, δεν θέλουμε να παραδεχτούμε ότι συχνά αγνοούμε την Θέληση Του, ότι προσπαθούμε να γίνουμε αποδεκτοί από

τους ανθρώπους και όχι από τον Θεό. Δεν είναι εύκολο για εμάς να δεχτούμε αυτές τις σκέψεις και να τις αφήνουμε στα χέρια του Θεού.

Ωστόσο, προερχόμαστε από τους προγόνους μας, συμπεριλαμβανομένων και των αρνητικών και των θετικών πλευρών τους και είμαστε εδώ ως αποτέλεσμα όλων αυτών των πράξεών τους. Εάν με την θέλησή μας δεχτούμε όλες αυτές τις πράξεις και τις σκέψεις τους, και την θετική πλευρά και την αρνητική, και τα εμπιστευτούμε στα χέρια του Θεού, μπορούμε να τους καθοδηγήσουμε στο μονοπάτι του φωτός και του εξαγνισμού.

Λέμε ότι αφήνουμε τα πάντα στα χέρια του Μείσου-Σάμα. Αλλά πρέπει να δούμε στον εαυτό μας, την διάθεση με την οποία το κάνουμε. Πιθανόν να το κάνουμε περιμένοντας κάποιο γρήγορο και βολικό αποτέλεσμα για εμάς. Το κάνουμε χωρίς να καταβάλλουμε ιδιαίτερη προσπάθεια από την πλευρά μας. Το κάνουμε χωρίς ιδιαίτερη εμπιστοσύνη στον Μείσου-Σάμα ως ζωντανού καθοδηγητή μας, χωρίς την απόλυτη πεποίθηση ότι είμαστε βαθιά συνδεδεμένοι μαζί του πνευματικά. Μας έχει δοθεί ένας παράδεισος, κάτι ουράνιο, μέσα στον πυρήνα του εαυτού μας και μέσω αυτής της ουράνιας ύπαρξής μας υπηρετούμε στο Θείο Έργο. Χρειάζεται να ρωτάμε τον εαυτό μας κατά καιρούς εάν έχουμε ξεχάσει αυτό το γεγονός.

Ο Μείσου-Σάμα γενναιόδωρα δέχεται όλες αυτές τις ανεπάρκειες, τους περιορισμούς, την έλλειψη προσπαθειών από την πλευρά μας, και τα συγχωρεί όλα, συμπληρώνει τις ελλείψεις μας, και μας επιτρέπει να εφαρμόζουμε την Καθημερινή Άσκηση της Σκέψης για την δική μας πνευματική εκπαίδευση.

Ακόμα κι όταν βλέπουμε κάποια καλά αποτελέσματα στην Καθημερινή Άσκηση της Σκέψης μας, όπως η βελτίωση της κατάστασής μας ή της υγείας μας, θα έπρεπε να είμαστε

πολύ – πολύ προσεκτικοί για να μην γίνουμε αλαζόνες. Για παράδειγμα, δεν θα έπρεπε να πούμε ότι αυτό το καλό αποτέλεσμα επιτεύχθηκε λόγω του ότι βελτιώθηκε η κατανόησή μας ή γιατί η στάση μας άλλαξε προς το καλύτερο. Εάν νομίζετε ότι ο Μείσου-Σάμα επιδοκιμάζει την αλαζονική σας συμπεριφορά, τότε είναι σαν να φέρεστε στον Θεό με περιφρόνηση.

Πρέπει να μάθουμε ότι η κατανόησή μας και η συνείδησή μας βελτιώθηκε επειδή ο Μείσου-Σάμα ήθελε να μας συνδέσει μαζί του και να μας καθοδηγήσει, και για αυτό εμφανίστηκε σε εμάς και μας καθοδήγησε.

Εάν, καθώς γίνεσαι πιο ένθερμος στην πίστη, προσπαθείς να υπηρετείς στο Θείο Έργο περισσότερο με το δικό σου εγώ και με την δική σου σκέψη, τότε γίνεσαι αλαζόνας που νομίζεις ότι μπορείς να το κάνεις με το εγώ σου και με την κρίση σου. Αυτό είναι μια παγίδα στην οποία πέφτουν πολλοί άνθρωποι.

Οποιοσδήποτε υπέροχες ευλογίες λαμβάνετε και όποτε αισθάνεστε ότι πλησιάζετε τον Θεό, πρέπει να παραμένετε ταπεινοί, σκεπτόμενοι ότι ο Μείσου-Σάμα σας καθοδήγησε σε αυτό το επίπεδο. Εάν μπορείτε να διατηρήσετε αυτήν την ταπεινότητα, τότε η σύνδεσή σας με τον Μείσου-Σάμα θα γίνει δυνατότερη και βαθύτερη.

Ο Μείσου-Σάμα προσπαθεί να γίνει κομμάτι μας, μέσα από την αναπνοή. Έτσι εάν προσπαθήσουμε να τον δεχτούμε στο κέντρο της συνείδησής μας, μπορούμε να κάνουμε το μυαλό μας έναν καθαρό αγωγό και να προσπαθούμε να μάθουμε, πιστεύοντας ότι ο Μείσου-Σάμα θέλει κάτι να μας διδάξει. Τότε, σταδιακά θα έχουμε μια καλύτερη κατανόηση της επιθυμίας του και θα κατανοούμε καλύτερα τις διδασκαλίες του.

Ο Μείσου-Σάμα παρακολουθεί όλες τις εμπειρίες που έχουμε, είτε καλές, είτε κακές και προσπαθεί να μας

εκπαιδεύσει πνευματικά μέσα από αυτές. Η οπτική μας γωνία, η σκοπιά της σκέψης μας, είναι αρκετά μικρή, κλειστή και περιορισμένη.

Έχουμε πολλές προσωπικές ανησυχίες που μας απασχολούν, αλλά δεν είναι παραγωγικό από μέρους μας να ζητάμε από τον Μείσου-Σάμα να λύσει τα προσωπικά μας προβλήματα και να αφήσουμε αυτές τις ανησυχίες στα χέρια του. Αντίθετα, αναγνωρίζοντας ειλικρινά αυτές τις ανησυχίες τις οποίες ο Μείσου-Σάμα γνωρίζει πολύ καλά, εμείς, σε ένα βαθύτερο επίπεδο ως κάποιος που είναι συνδεδεμένος μαζί του, μπορούμε να προσευχηθούμε ώστε οι επιθυμίες του Μείσου-Σάμα να πραγματοποιηθούν, ώστε να χρησιμοποιηθούμε σαν όργανα του στο Θείο Έργο, μαζί με τους γονείς μας και τους προγόνους μας που είναι μαζί μας.

Εγώ προσπαθώ να έχω αυτήν την νοητική στάση, μια τέτοια στάση με την οποία μπορώ να παρατηρώ τις προσωπικές μου ανησυχίες με ένα αντικειμενικό, αποστασιοποιημένο τρόπο. Αυτή η «υψηλότερη προοπτική» ως κάποιος συνδεδεμένος με τον Μείσου-Σάμα είναι η αληθινή μας κατάσταση, ο αληθινός μας εαυτός.

Αυτή η Άσκηση του Σόνεν, ή η εκμετάλλευση της δύναμης της σκέψης μας, η οποία μας έχει δοθεί, είναι ένα τεράστιο έργο που έχει ανατεθεί στην ανθρωπότητα. Η κατεύθυνση και ο στόχος που λαμβάνουμε σε αυτήν την διαδικασία είναι να μην γίνουμε το είδος του ανθρώπου ο οποίος αρέσκεται και δοξάζεται από τους άλλους ανθρώπους. Ούτε είναι σκοπός μας να μεγαλώσουμε την εκτίμηση κάποιου και την περηφάνια κάποιου άλλου που υπερασπίζεται το σωστό, μπροστά στον Θεό. Ο αληθινός μας σκοπός και κατεύθυνση μέσω της διαδικασίας της εξάσκησης του Σόνεν θα έπρεπε να είναι ακριβώς το αντίθετο από αυτό. Ο σκοπός μας και η κατεύθυνσή μας σε αυτήν την διαδικασία, είναι να παραμείνουμε ταπεινοί μπροστά στον Θεό, να

προσπαθούμε να κατανοούμε την επιθυμία Του, ακόμα κι αν είναι δύσκολο να το κάνουμε και να προσπαθήσουμε να γίνουμε αληθινά παιδιά του Θεού που ζουν σε αρμονία με την επιθυμία Του.

Μπροστά σε αυτόν τον στόχο, κάνουμε καθημερινά προσπάθειες να επανασυνδεθούμε με τον Μείσου-Σάμα και να γίνουμε «αληθινά όργανα και υπηρέτες» του Θεού. Προς το παρόν είμαστε «ανθρώπινα παιδιά» των γονιών μας, αλλά επιζητούμε να γίνουμε «παιδιά του Θεού» με αιώνια ζωή, ανεξαρτήτως αν έχουμε φυσικά σώματα ή όχι, ώστε να ζήσουμε τον παράδεισο τώρα και για πάντα.

Ένα από τα ποιήματα του Μείσου-Σάμα που ψάλαμε στην σημερινή Δέηση των Προγόνων είναι:

***«Ζώντας σε αυτόν τον φυσικό κόσμο
κατανόησε ότι ο γονιός της αιώνιας σου ζωής
είναι ο Θεός.»***

Ας μελετήσουμε το νόημα αυτού του ποιήματος προσεκτικά και ας μάθουμε την επιθυμία του Μείσου-Σάμα για εμάς όπως εκφράζεται στο παραπάνω ποίημα.

Σήμερα πήραμε μέρος στην Ετήσια Δέηση των Προγόνων. Αυτή τη μέρα σκεφτόμαστε τους γονείς μας και τους προγόνους μας. Αλλά κάποιοι από εμάς δεν αισθάνονται πραγματικά ότι οι πρόγονοί μας είναι ακόμα ζωντανοί. Οι πρόγονοί μας δεν υπάρχουν στον φυσικό κόσμο, με φυσικά σώματα. Έτσι, πιστεύουμε ότι είναι νεκροί. Ωστόσο, η συνείδηση των προγόνων μας δεν χάνεται, αλλά ενυπάρχει μέσα μας ως μια υψηλή λεπτοφυής ουσία, σε αυτή την αιώνια διαδικασία της εξέλιξης.

Η συνείδηση και το DNA που έχουμε κληρονομήσει από τους προγόνους μας, ενυπάρχει μέσα σε μας και διατηρούν την ζωή μας. Αλλά δεν μπορούμε να δούμε τους προγόνους

μας μπροστά στα φυσικά τους σώματα. Πολλοί από εμάς τους σκεφτόμαστε περισσότερο σαν νεκρούς παρά ζωντανούς. Όταν συναντάμε ανθρώπους που είναι κοντά στον φυσικό τους θάνατο, πιστεύουμε ότι η ζωή τους πρόκειται να τελειώσει. Οι άνθρωποι γενικά πιστεύουν ότι με το να παρευρίσκονται σε κηδείες, επισκεπτόμενοι το νεκροταφείο, ή κάνοντας μνημόσυνα, κάνουν ό, τι χρειάζεται για τους νεκρούς. Ωστόσο, ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε ότι η ανθρώπινη ζωή διαρκεί αιώνια. Ο Μείσου-Σάμα συνέθεσε τους παρακάτω στίχους:

«Όταν αφυπνίστηκα στο γεγονός ότι η ζωή συνεχίζεται, ότι είναι αθάνατη και αιώνια, άρχισα να ζω αληθινά.»

«Ο τρόπος για να σώσεις την ανθρωπότητα είναι να γίνεις ένα αληθινό παράδειγμα, δείχνοντας σε όλους το μονοπάτι που οδηγεί στην αιώνια ζωή.»

Μέσα από αυτούς τους στίχους, ο Μείσου-Σάμα μας διδάσκει ότι η ζωή είναι αιώνια, ότι είναι μεγάλη ευκαιρία για την πνευματική μας εξέλιξη το να γνωρίζουμε ότι η ζωή εξελίσσεται και αναπτύσσεται για πάντα.

Παρόλα αυτά, εγώ είχα πεισματικά κολλήσει στην παραδοσιακή αντίληψη του θανάτου και ήμουν δεσμευμένος από την εικόνα του θανάτου. Είχα επηρεαστεί από τους προγόνους μου που είχαν αποβιώσει, χωρίς να γνωρίζουν ότι η ζωή είναι αιώνια, και επηρεαζόμουν επίσης από την συλλογική συνείδηση της ανθρωπότητας, η οποία δεν γνωρίζει ότι η ζωή είναι αιώνια. Εξαιτίας αυτής της συνείδησής μου, είχα παγιδεύσει τους προγόνους μου στην κατάσταση του θανάτου, χωρίς να κατανοώ τι έκανα.

Ο Θεός είναι ο ίδιος η ζωή και ζωντανεύει όλα του τα δημιουργήματα, σε όλες τις διαστάσεις και επίπεδα. Παρόλα

αυτά, εγώ ήμουν αντίθετος με αυτήν την αλήθεια της δημιουργίας και συμπεριφερόμουν σε αυτούς που είχαν αποβιώσει σαν να ήταν νεκροί, όχι σαν ζωντανά όντα. Ήμουν πραγματικά πολύ ασεβής στην επιθυμία του Θεού όσον αφορά τον εαυτό μου. Εξαιτίας του τρόπου σκέψης μου, έκλεισα το μονοπάτι του εξαγνισμού των προγόνων μου, και πρέπει πραγματικά να τους ζητήσω να με συγχωρέσουν.

Εάν θεωρήσω τους προγόνους μου νεκρούς και εφόσον είμαι το σύνολο όλων των προγόνων μου, μπορεί να είμαι ένα νεκρό όν, από την οπτική γωνία του Θεού.

Τότε, τι μπορούμε να κάνουμε σε αυτήν την κατάσταση; Για να γίνουμε εμείς και πρόγονοί μας ζωντανά όντα, πρέπει να πιστέψουμε στον Ύψιστο Θεό, που ζει αιώνια, και να καλλιεργήσουμε ένα Σόνεν που επικοινωνεί με τον Θεό. Αλλάζοντας και ενεργοποιώντας τέτοιες σκέψεις, η συνείδησή μας, η οποία έχει δημιουργηθεί ως αποτέλεσμα όλων των προγόνων μας, μπορεί να επικοινωνήσει με την θεμελιώδη συνείδηση του Θεού, να συγχωνευτεί μαζί της, και να φέρει τη μεταμόρφωση στην κυτταρική δομή στο πνευματικό επίπεδο. Τότε, μπορούμε να τροφοδοτούμαστε ώστε η συνείδησή μας να συνεχίσει να μεγαλώνει σε αυτήν την αιώνια διαδικασία της εξέλιξης.

Για να χρησιμοποιήσουμε αυτήν την ιδιαίτερη χάρη και ευλογία, μπορούμε να εμβαθύνουμε την επικοινωνία μας με τον Θεό, να υπηρετούμε στο Έργο Του, και να καλωσορίσουμε πολλούς προγόνους στην καρδιά του Μείσου-Σάμα, ο οποίος είναι ολοζώντανα ζωντανός. Μπορούμε να υπενθυμίζουμε στον εαυτό μας διαρκώς ότι *«οι πρόγονοί μας δεν είναι νεκροί, ζουν έχοντας μια ολοκληρωμένη ζωή και καταβάλλουν τις μεγαλύτερες δυνατές προσπάθειες»*. Μπορούμε να σκεφτόμαστε και να έχουμε την δυνατή πίστη ότι *«πολλοί από τους προγόνους μου είναι εν υπνώσει και κοιμούνται. Παρακαλώ ξύπνησέ τους με το*

λαμπρό φως του Θεού, ώστε μαζί μου, να είναι ευπρόσδεκτοι σε αυτήν την διαδικασία της σφριγηλής πνευματικής ανάπτυξης».

Με αυτόν τον τρόπο, μπορούμε να βρούμε τον Μείσου-Σάμα να ζει μέσα μας και να εμπιστευτούμε τους προγόνους μας στην καρδιά του, ώστε να μπορέσουν να ζωντανέψουν και να συνδεθούν μαζί του. Με άλλα λόγια, είμαστε με τους προγόνους μας, και μπορούμε να γεμίσουμε τον εαυτό μας με δύναμη και ενέργεια ζωής από τον ίδιο τον Θεό.

Πώς, τότε, είναι δυνατόν να υπηρετήσουμε σε μια τέτοια διαδικασία; Πριν γεννηθούμε σε αυτόν τον κόσμο με φυσικά σώματα, εμείς και οι πρόγονοί μας είμαστε έτοιμοι στο Πνευματικό Βασίλειο, όπου τώρα ζει ο Μείσου-Σάμα, ώστε να μπορέσουμε να συμμετάσχουμε στο Θείο Έργο του εξαγνισμού και της ανανέωσης. Έχουμε λάβει την ανάσα πνοής από τον Θεό, μαζί με τον Μείσου-Σάμα. Ζώντας σε αυτόν τον φυσικό κόσμο, ξεχάσαμε την πολύτιμη πνοή της ζωής, η οποία μας διατηρεί ζωντανούς.

Ο Μείσου-Σάμα είναι ζωντανός ακόμα και τώρα. Μπορούμε να γίνουμε ένα αληθινό ζωντανό, ολοζώντανο ον. Μπορούμε να θυμηθούμε, ότι κάποτε στο μακρινό παρελθόν, ήμασταν με τον Μείσου-Σάμα και μπορούμε να επιστρέψουμε σε αυτόν τον κόσμο, την πηγή και την έναρξη της δημιουργίας ώστε να αναπνεύσουμε τη πνοή της ζωής και να ξαναζωντανέψουμε.

Η νέα αυγή έχει φτάσει. Μπορούμε να ξυπνήσουμε από το μεγάλο αυτόν ύπνο, κάτω από το λαμπρό φως του Θεού.

Ο Μείσου-Σάμα δέχτηκε μια σημαντική αποκάλυψη, αυτήν της μετάβασης από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας, 75 χρόνια πριν, στις 15 Ιουνίου του 1931, στην κορυφή του βουνού Νοκογκίρι. Μπορούμε να θυμηθούμε αυτήν την αποκάλυψη τώρα, και να αναπνεύσουμε την νέα πνοή σε αυτό το πρωινό.

Εμείς και οι πρόγονοί μας μπορούμε να εργαστούμε μαζί και μπορούμε να δεχτούμε το φως και την τροφοδότηση της ζωής, και να συμμετέχουμε στο Θείο Έργο.

Ολοκληρώνοντας το μήνυμά μου σήμερα, σας μοιράζομαι την ειλικρινή μου επιθυμία ότι, αρχίζοντας από την σημερινή Δέηση των Προγόνων, να μοιραστούμε όλη την χαρά του να υπηρετούμε το Θείο Έργο σε αυτή την νέα φάση. Και προσεύχομαι ώστε, μέσα από εσάς, οι απεριόριστες ευλογίες και το Φως του Θεού να διαχυθούν σε όλη την ανθρωπότητα και σε όλη την δημιουργία.

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση Γενεθλίων του Μείσου-Σάμα

**22 και 23 Δεκεμβρίου 2006
Ιερό Έδαφος του Ατάμι- Ιαπωνία**

Λάβετε την αναπνοή της ζωής από τον ουρανό

Τα συγχαρητήριά μου σε όλους, γι' αυτή τη «Δέηση Γενεθλίων του Μείσου-Σάμα».

Με μια βαθιά αίσθηση δέους, δηλώνω ότι ο Θεός, ο οποίος υπάρχει στην αιωνιότητα, γέμισε το Μείσου-Σάμα με τη Θεϊκή Του ουσία και εκδηλώθηκε μέσα από εκείνον ο οποίος είναι παιδί Του. Ακολουθώντας αυτό το Σχέδιο Δημιουργίας του Θεού, ο Μείσου-Σάμα ξαναγεννήθηκε σαν Μεσσίας, έχοντας μια θεία συνείδηση. Όντας μαζί με το Θεό, παρακάμπτοντας το χώρο και το χρόνο, εργάζεται για την ολοκλήρωση του Θείου έργου της Δημιουργίας, διατηρώντας τη μεγάλη αρμονία του Σύμπαντος. Εργάζεται μέσα από το

αόρατο στο ορατό ή με άλλα λόγια από το βασίλειο των στοιχείων των ανώτερων συχνοτήτων, στο βασίλειο των στοιχείων των κατώτερων δονήσεων.

Έχουμε δημιουργηθεί, μαζί με τον Μείσου-Σάμα, στον Ουρανό, από την αρχή της Δημιουργίας. Ο σκοπός μας είναι να υπηρετήσουμε στην ατελείωτη διαδικασία της εξέλιξης και ανάπτυξης, ακολουθώντας το μονοπάτι και έχοντας ως πρότυπο τον Μείσου-Σάμα, ο οποίος γεννήθηκε εκ νέου ως αληθινό φωτισμένο παιδί του Θεού. Εγώ, μαζί με σας, έχω εκφράσει την ευγνωμοσύνη μου στον Μείσου-Σάμα, ο οποίος είναι ζωντανός μέχρι τώρα, για το γεγονός ότι, μπορούμε να βρισκόμαστε εδώ και να γιορτάζουμε τα γενέθλιά Του. Επίσης, προσευχήθηκα κατά τη διάρκεια της Δέησης ώστε, το Έργο του Θεού να γίνει σε όλους γνωστό και να αναπτυχθεί όλο και πιο πολύ.

Είμαι πολύ ευγνώμων και σε εσάς, τα μέλη του Παγκόσμιου Μεσσιανικού Κινήματος, για τη συνεχή, ειλικρινή προσφορά, υπηρεσία και αφοσίωσή σας, στη κατασκευή και στη βελτίωση των Ιερών Εδαφών στο Κιότο. Συγχρόνως, εργάζεστε σκληρά για να διαδώσετε «τους τρεις τρόπους ανακούφισης του πόνου της ανθρωπότητας», που δίδαξε ο Μείσου-Σάμα, δηλαδή το Τζορέι, τις βιολογικές καλλιέργειες και την εκτίμηση της Τέχνης και της Ομορφιάς, σε ολόκληρη την Ιαπωνία και σε όλο τον κόσμο. Με αυτό τον τρόπο, μπορούμε να υπηρετήσουμε και να συμμετάσχουμε στο Θείο Σχέδιο της δημιουργίας του κόσμου, για το οποίο ο Μείσου-Σάμα εργάζεται.

Συγκεκριμένα, είμαι πολύ χαρούμενος, που ο Αιδεσιμότατος Ουατανάμπε δίνει πρώτος το παράδειγμα της εφαρμογής της Άσκησης του Σόνεν, ως μια νέα φάση του έργου μας, βασιζόμενο στο Νόμο του Πνεύματος που Προηγείται της Ύλης. Είμαι πολύ ευχαριστημένος, που και οι Δάσκαλοι και τα μέλη, σε πολλές χώρες του κόσμου, το έχουν

θέσει σε εφαρμογή. Συγκινούμαι βαθύτατα καθώς διαβάζω πολλές μαρτυρίες σας, που αφορούν την εφαρμογή της Άσκησης του Σόνεν και τα αποτελέσματά της, αναπτύσσοντας μια θεοκεντρική ζωή, βαθαίνοντας την πνευματική σας κατανόηση και αλλάζοντας και βελτιώνοντας τον τρόπο σκέψης σας.

Παρόλο που βιώνουμε πολλές ευλογίες, θαύματα και θετικά αποτελέσματα στο υλικό επίπεδο διαμέσου αυτής της άσκησης, εύχομαι να μη γίνουμε υπερόπτες και να περηφανευόμαστε αλαζονικά για την πίστη μας. Μέσα από αυτές τις εμπειρίες, ας βαθύνουμε την κατανόησή μας στην απόλυτη δύναμη του Θεού και στην πνευματική σημασία του έργου του Μείσου-Σάμα.

Στην καθημερινότητά μας, χρησιμοποιούμε συχνά λέξεις, τις οποίες όμως στην πραγματικότητα δεν αντιλαμβανόμαστε. Όταν έχουμε κάποιες σκέψεις, αυτές μεταφράζονται σε λέξεις. Ακούμε λέξεις, εκφωνούμε λέξεις, διαβάζουμε γραμμένες λέξεις και γράφουμε λέξεις. Με αυτές τις όψεις των λέξεων, χρησιμοποιούμε το μυαλό μας και εκφράζουμε τις σκέψεις μας. Ο Μείσου-Σάμα είπε ότι, οι προφορικές και οι γραπτές λέξεις έχουν δημιουργηθεί από το Θεό. Μία από τις καλλιγραφίες που έγραψε έχει το νόημα: «Ο Θεός ενυπάρχει στις Λέξεις».

Παρόλο που οι λέξεις ανήκουν στο Θεό, νιώθω ότι τις έχω χρησιμοποιήσει σαν να ήταν δικές μου, σαν να ανήκαν στον άνθρωπο και τις χρησιμοποιούσα επιφανειακά, για τους δικούς μου εγωιστικούς σκοπούς, για το δικό μου βόλεμα. Με αυτή την πράξη, νιώθω σαν να έχω ντροπιάσει και αμφισβητήσει τον εαυτό μου. Για τη στάση μου και τις πράξεις μου, πρέπει να απολογηθώ στο Μείσου-Σάμα και από δω και πέρα, θα ήθελα να αλλάξω σταδιακά τη στάση μου, βήμα-βήμα, ώστε να μπορέσω να χρησιμοποιήσω τις λέξεις,

όχι σαν να ήταν άδειες αλλά σαν να είναι πραγματικά ζωντανές και γεμάτες δύναμη.

Όταν κάνουμε την Άσκηση του Σόνεν, νιώθω ότι, αντί να δίνουμε προτεραιότητα εμείς οι ίδιοι στις δικές μας προσωπικές επιθυμίες, μπορούμε να ζητήσουμε από το Μείσου-Σάμα να βάλει τις επιθυμίες μας σε τάξη και σε μια σειρά προτεραιότητας. Με αυτό τον τρόπο, μπορούμε να υπηρετήσουμε στο Θείο έργο, χρησιμοποιώντας λέξεις που είναι κατάλληλες και σε αρμονία με τη Θεία Βούληση.

Σήμερα, έχουμε τη Δέηση των Γενεθλίων του Μείσου-Σάμα για να γιορτάσουμε τη γέννησή Του σε αυτή τη Γη. Όλοι μας έχουμε γεννηθεί σε αυτή τη Γη επίσης, αλλά πώς μας βλέπει ο Θεός; Πού βρισκόμαστε εμείς, από την οπτική γωνία του Θεού; Είμαστε απασχολημένοι κάθε μέρα, όντας δοσμένοι απόλυτα στην εργασία μας και στις ζωές μας και δεν αισθανόμαστε ότι έχουμε κάποια συγκεκριμένη θέση ή σύνδεση στο Θεϊκό Μεγάλο Σχέδιο της Δημιουργίας. Στην πραγματικότητα όμως, κάθε ένας από εμάς, χωρίς εξαίρεση, έχει μια συγκεκριμένη θέση και ευκαιρία για να υπηρετήσει στο Θείο Σχέδιο.

Γι' αυτό, δεν πρέπει να σκεφτόμαστε τον εαυτό μας σαν ένα μοναχικό ανθρώπινο ον. Αντίθετα, θα έπρεπε να θυμόμαστε, ότι έχουμε γεννηθεί εδώ στη Γη, γιατί ο Θεός μας χρειάζεται στο Μεγάλο Του Σχέδιο. Από την ανθρώπινη οπτική γωνία, μπορεί να αισθανόμαστε ασήμαντοι, αλλά, σε αυτή την σπουδαία διαδικασία της Δημιουργίας, ο Θεός θέλει κάθε ένας από εμάς να γεννηθεί εκ νέου, για άλλη μια φορά, σαν αληθινό παιδί Του. Αυτός είναι ο πραγματικός λόγος που έχουμε γεννηθεί σε αυτή τη Γη.

Πριν τη δημιουργία της ύλης, ο Θεός, ο δημιουργός του Σύμπαντος, πρώτα ετοίμασε τον Παράδεισο, μετά προκάλεσε την αναπαραγωγή όλων των στοιχείων και των υλικών και έπειτα αναπτύσσοντας τη διαδικασία της εξέλιξης,

δημιούργησε τα ζωντανά όντα. Στο τέλος, ο Θεός μας έστειλε σε αυτό τον κόσμο, ως ανθρώπινα όντα. Συνεπώς, φτάσαμε στο να γίνουμε ανθρώπινα όντα με το δικό μας μυαλό, εγώ και συνείδηση, κληρονομώντας τα από τους μακρινούς μας προγόνους. Συγχρόνως, ανατρεφόμαστε από την ίδια τη Φύση, την οποία κι αυτή την δημιούργησε ο Θεός.

Έτσι, πρώτα λάβαμε το σπινθήρα του Θεού, δηλαδή, τη Θεϊκή Του συνείδηση και ζωή. Έπειτα, αποκτήσαμε το ατομικό μας εγώ και την ανθρώπινη συνείδηση. Αυτό σημαίνει ότι, ο Θεός θέλει να συνειδητοποιήσουμε ότι τώρα υπάρχουμε ξέχωρα από Εκείνον. Ωστόσο, μπορούμε να γεννηθούμε εκ νέου, σαν παιδιά Του και ο Θεός θέλει να καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια για να πετύχουμε αυτό τον στόχο.

Παρόλο που ο Θεός μας δίνει ένα κομμάτι από τον εαυτό Του και μας επιτρέπει να το χειριστούμε σαν να ήταν δικό μας, τείνουμε να σκεφτόμαστε μόνο τους γήινους γονείς και συνήθως δεν σκεφτόμαστε τον ίδιο το Θεό σαν πατέρα μας. Αυτό συμβαίνει γιατί δεν έχουμε την αντίληψη του Θεϊκού Έργου της Δημιουργίας και αποσπώμαστε συνέχεια από γεγονότα του εξωτερικού μας περιβάλλοντος.

Παρόλο που κάθε ένας από εμάς είναι παιδί κάποιου ανθρώπινου όντος, προς το παρόν, εάν αποδεχτούμε το έργο της Θεϊκής Δημιουργίας και το υπηρετήσουμε, θα γίνουμε σταδιακά παιδιά του Θεού, παιδιά που δεν χάνουν την αντίληψη του εαυτού τους δια μέσου της αιωνιότητας. Εάν μπορούσαμε να γίνουμε ένα με την αιώνια ζωή, ο Θεός τότε θα έκρινε, ότι είμαστε κατάλληλοι για να είμαστε παιδιά Του.

Παρόλα αυτά, αν και θεωρητικά γνωρίζουμε για την ύπαρξη του Πνευματικού Κόσμου, παρασυρόμαστε συχνά, από τη συνηθισμένη σκέψη, ότι η ζωή του ανθρώπου τελειώνει με το θάνατο του σώματος. Γι' αυτό το λόγο, μας ενδιαφέρει τόσο πολύ το πόσο αξιοσέβαστοι θα γίνουμε σε

αυτό τον κόσμο. Άσχετα με το τι προσπαθούμε να κάνουμε, κάθε ένας από εμάς φαίνεται να έχει σαν στόχο να αναπτυχθεί σαν ένα μοναδικό, ατομικό ανθρώπινο ον ή με άλλα λόγια, σαν παιδί ανθρώπινων γονιών.

Επειδή ο Ουρανός που υπάρχει στο κέντρο μας, είναι το βασίλειο των ανώτερων στοιχείων, της ανώτερης συχνότητας, το βασίλειο που δεν στερεύει ποτέ, αλλά είναι αιώνιο και άπειρο, υπάρχει κι άλλος τρόπος ανάπτυξης. Μπορούμε να ενωθούμε με αυτό το βασίλειο, για να γεννηθούμε εκ νέου. Πρέπει να θυμόμαστε, ότι προερχόμαστε από τον Ουρανό, εκεί που βρίσκεται ακόμα η ουσία μας και όπου μπορούμε να γυρίσουμε, για να λάβουμε το Θείο Φως και τη Θεϊκή Ενέργεια, για να καθοδηγηθούμε, ώστε να εξελιχθούμε και να αναπτυχθούμε σε ένα άτομο με μεγαλύτερη, καλύτερη και υψηλότερη συνείδηση.

Πραγματικά, θα έπρεπε να ευχόμαστε και να προσπαθούμε να ανυψώσουμε τη συνείδησή μας, ώστε να μπορέσουμε να λάβουμε, να δεχτούμε και να γίνουμε οχήματα των υπέροχων ευλογιών του Ουρανού και να τα εμφυσήσουμε αυτά στους άλλους. Μπορούμε να το κάνουμε αυτό, καθώς ανατρεφόμαστε από τον ίδιο το Μείσου-Σάμα, ο οποίος ξαναγεννήθηκε σαν ένα αληθινό φωτισμένο παιδί του Θεού και είναι το μοντέλο και το πρότυπο μας. Πιστεύω ότι, ο Μείσου-Σάμα μας έδωσε το έργο του Τζορέι για να παγιοποιήσουμε αυτό το είδος πίστης.

Μία υψηλή συνείδηση είναι μια έκφραση της συνείδησης που προβάλλεται από τον Ουρανό και ο Θεός τη βλέπει σαν έναν φωτισμένο νου. Από την άλλη, η συνείδηση που είναι χονδροειδής, είναι ανθρώπινη έκφραση και ο Θεός τη βλέπει σαν ένα θολωμένο νου. Γι' αυτό, πρέπει να καταβάλλουμε συνέχεια προσπάθειες, όλη την ώρα, ανά πάσα στιγμή, ώστε να κατευθύνουμε το νου μας προς τον Ουρανό,

εκεί όπου υφίσταται η πραγματική μας ουσία και ζει ο Μείσου-Σάμα.

Ο Μείσου-Σάμα, μέσα από τις διδασκαλίες του, εξηγεί πως εμείς οι άνθρωποι έχουμε άγνοια, όντας αμελείς και ανυπάκουοι προς το Θεό. Επιπρόσθετα, ο Μείσου-Σάμα κατέστησε δυνατό για μας να καταλάβουμε και να αναγνωρίσουμε, αν και μόνο εν μέρει, ότι ο Θεός, πάνω απ' όλα είναι η ζωή μας η ίδια. Ο Θεός έχει στενή σχέση μαζί μας. Είναι ο Θεός ο οποίος, ακούγοντας σιωπηλά ακόμα και τις πιο σκιερές μας σκέψεις, νοιάζεται για μας και μας φροντίζει.

Λόγω αυτού, πιστεύω ότι πρέπει να έχουμε μια φυσική ανεπηρέαστη στάση – μια ταπεινή στάση – στην πίστη μας. Ο Μείσου-Σάμα είπε, *«Η πίστη πρέπει να γίνει ένα τόσο φυσικό κομμάτι της ζωής σου, ώστε οι άνθρωποι να μην μπορούν να διακρίνουν εάν υπάρχει μέσα σου ή όχι.»* Είμαι σίγουρος ότι, όλοι μας θα θέλαμε να φτάσουμε σε αυτό το επίπεδο πίστης, στο οποίο αναφέρεται ο Μείσου-Σάμα.

Λέμε ότι, θα θέλαμε να είμαστε χρήσιμοι στο Θείο Έργο, να χρησιμοποιηθούμε σαν όργανα του Θεού και να υπηρετήσουμε σε αυτό. Σε τι κατάσταση λοιπόν, θα έπρεπε να βρισκόμαστε ώστε, ο Θεός να μας χρησιμοποιήσει πιο αποτελεσματικά; Τι είδος σκέψεων θα έπρεπε να έχουμε ώστε να είμαστε ένα κατάλληλο όχημα ή υποδοχέας για το Μείσου-Σάμα – ένα όργανο δια μέσου του οποίου θα μπορούσε να εκδηλωθεί;

Δημιουργηθήκαμε σαν όντα του Ουρανού, μαζί με το Μείσου-Σάμα, από τη Θεία ουσία του Θεού, όντα τα οποία εστάλησαν έχοντας τον Ουρανό μέσα τους, σε ένα συγκεκριμένο χρόνο και χώρο, έτοιμοι ο κάθε ένας να υπηρετήσει στο Θείο Έργο. Γι αυτό, πάνω απ' όλα, θα πρέπει να αποδεχτούμε τη Θεία Βούληση της Δημιουργίας και να

προσπαθήσουμε να την υπηρετήσουμε με αυτό το είδος στάσης και σκέψης, που είναι σύμφωνα με αυτή τη βούληση.

Αυτός είναι ο λόγος που προσπαθούμε να ενωθούμε με το Μείσου-Σάμα και να τον βάλουμε στο κέντρο μας. Θα ήταν δύσκολο για το Μείσου-Σάμα να μας χρησιμοποιήσει, εάν εμείς, χρησιμοποιούμε αλαζονικά το νου μας. Αισθάνομαι ότι, η περιορισμένη μας συνείδηση μας ωθεί ασυνείδητα, να επιτρέπουμε στους εαυτούς μας να αφοσιωνόμαστε μόνο στα εγκόσμια.

Εφόσον τα περισσότερα από αυτά που δημιούργησε ο Θεός είμαστε εμείς, πιστεύω ότι μπορούμε να παρουσιάσουμε τη συνείδησή μας, μαζί με αυτή την ψυχή που της συμπεριφερόμαστε σαν να ήταν δικιά μας, στο Μείσου-Σάμα και να τα επιστρέψουμε στο Θεό ώστε, να δημιουργηθούν εκ νέου. Τότε, οι νόες μας θα μπορέσουν να απελευθερωθούν, θα είμαστε πιο ελεύθεροι αλλά και πιο υπάκουοι, σε μια τέτοια νοητική κατάσταση, στην οποία ο Θεός θα μπορεί να μας χρησιμοποιεί πιο αποτελεσματικά.

Η «πίστη», μια λέξη που χρησιμοποιούμε συχνά, είναι ένα νοητικό προϊόν του κάθε ατόμου το οποίο θα μπορούσε να περιγραφεί ως η εκδήλωση της συνείδησης. Εφόσον η συνείδησή μας έχει δημιουργηθεί, ως ένα αποτέλεσμα της εξέλιξης ενός σώματος που περιέχει τα πάντα – όλα τα στοιχεία – όλες οι γενετικές πληροφορίες των γονιών μας και των προγόνων μας ενυπάρχουν μέσα σε αυτήν. Επειδή όλες οι πράξεις του παρελθόντος αποθηκεύονται και συσσωρεύονται μέσα σε αυτή τη γενετική πληροφορία, είναι αναπόφευκτο να εμφανιστούν δύσκολες καταστάσεις μέσα μας αλλά και στο εξωτερικό μας περιβάλλον. Το σημαντικό, είναι η στάση που θα υιοθετήσουμε, για να δούμε και να αντιμετωπίσουμε αυτές τις καταστάσεις.

Εφόσον εμείς οι άνθρωποι συνηθίζουμε να προσευχόμαστε κυρίως για τον εαυτό μας και για την βολή

μας, μας είναι δύσκολο να υπηρετήσουμε τη μεγάλη, αχανή Καρδιά του Θεού, όσο διατηρούμε τον περιορισμένο και μικρό νου του εγώ μας. Ο Θεός μας έχει βάλει κοντά με το Μείσου-Σάμα επειδή μας χρειάζεται, για να καλωσορίσουμε τους ανθρώπους στον Ουρανό. Γι' αυτό, χρειάζεται να έχουμε το συναίσθημα ότι, θέλουμε να ανταποκριθούμε σε αυτό το Σχέδιο του Θεού και να υπηρετήσουμε σύμφωνα με τη Βούλησή Του.

Όταν αντιμετωπίζουμε δυσκολίες, όταν έχουμε προβλήματα και ανησυχίες στο μυαλό μας και όταν αισθανόμαστε τους εαυτούς μας ανεπαρκείς, αυτό συμβαίνει, γιατί εκείνη την στιγμή, ο Θεός μας φωτίζει, για να αντιμετωπίσουμε τα θέματα που πρέπει να ξεπεράσουμε. Με αυτό τον τρόπο, ο Θεός μπορεί να ολοκληρώσει το Σχέδιό Του με έναν εντελώς καινούργιο τρόπο, ενώ ταυτόχρονα διατηρεί τη μεγάλη αρμονία.

Γι' αυτό, μπορούμε να πούμε στους αναρίθμητους προγόνους μας, που έχουν συμβάλει στην εξέλιξη των γονιδίων και κατοικούν μέσα μας, *«Σας ευχαριστώ πολύ που βρίσκεστε μαζί μου, σε αυτό το μεγάλο χρονικό διάστημα και που αντέξατε τόσες δυσκολίες. Τώρα, θα σας παραδώσω στα χέρια του Θεού. Είθε όλοι σας, μαζί με μένα να συγχωρηθείτε, να εξαγνιστείτε και να σωθείτε, ώστε, να μπορέσετε να σταθείτε όρθιοι για άλλη μια φορά»*. Τότε μπορούμε να πούμε στο Θεό, έχοντας το συναίσθημα ότι μας περιβάλλει ολόκληρους, μαζί με την αναπνοή που χρειαζόμαστε για να πούμε αυτές τις λέξεις, *«Τώρα θα γυρίσω σε σένα, αγαπημένε Θεέ, μαζί με τους προγόνους που συνδέονται μαζί μου και μαζί με άλλους αναρίθμητους ανθρώπους. Είθε όλοι μας να είμαστε ευπρόσδεκτοι στον Ουρανό και είθε η Θεία Βούληση να γίνει πραγματικότητα και όλοι μας να είμαστε χρήσιμοι στο Έργο Σου»*.

Εμείς οι άνθρωποι, έχουμε αναπόφευκτα, δύο πλευρές, την καλή και την κακή. Υπάρχουν θετικά και αρνητικά πράγματα στον κόσμο. Υπάρχουν επίσης θετικές και αρνητικές σκέψεις στο μυαλό μας.

Σε ένα στίχο, ο Μείσου-Σάμα το εξηγεί αυτό. Ο στίχος αυτός γράφει *«Πρέπει να είναι μέρος του Θείου Σχεδίου, ότι οι δύο σπουδαίες δυνάμεις του καλού και του κακού βρίσκονται σε μια συνεχή σύγκρουση σε αυτό τον κόσμο»*. Ο Μείσου-Σάμα επίσης, μας διδάσκει ότι ο Θεός, με την απόλυτή Του δύναμη, θα απελευθερώσει την ανθρωπότητα από αυτό τον τρόπο κατασκευής του κόσμου, όπου οι δύο μεγάλες δυνάμεις του καλού και του κακού βρίσκονται σε συνεχή διαμάχη. Θα ενώσει και τις δύο σε μια μεγάλη αρμονία ώστε, ο κόσμος μας να μεταμορφωθεί σε ένα παντελώς καινούργιο κόσμο και θα μεταμορφώσει τη συνείδησή μας ολοκληρωτικά. Για να πετύχει αυτό το αποτέλεσμα, ο Θεός μας έστειλε το Μείσου-Σάμα, για να μπορέσει να μας χρησιμοποιήσει σαν όργανά Του.

Ο Μείσου-Σάμα συνέθεσε άλλον ένα στίχο, ο οποίος λέει, *«Στον κόσμο του πνεύματος, το Θείο Σχέδιο έχει ολοκληρωθεί. Όμως ακόμα, τα ανθρώπινα μάτια δεν μπορούν να Το δουν»*. Αυτός ο στίχος μας λέει ξεκάθαρα ότι, παρότι τα μάτια μας δεν μπορούν να το δουν, το Θείο Σχέδιο έχει ήδη ολοκληρωθεί στον Πνευματικό Κόσμο, στον Ουρανό.

Επειδή ο κάθε ένας από εμάς έχει τον Ουρανό μέσα του, ακόμα κι όταν αντιμετωπίζουμε προβλήματα, μπορεί την ίδια στιγμή να αισθανθούμε μια ανυπομονησία, για τη χαρά που θα έρθει εκ των υστέρων, όταν λυθούν αυτά τα προβλήματα. Είναι δύσκολο να αισθανθείς αυτό το συναίσθημα, γιατί βρίσκεται απομονωμένο στο πίσω μέρος του ίδιου του μυαλού μας, που δημιουργεί και τα συναισθήματα της ανησυχίας. Παρόλα αυτά, θα έπρεπε να είμαστε ικανοί, να

αναγνωρίζουμε τέτοια χαρούμενα συναισθήματα, χωρίς να χρησιμοποιούμε το μυαλό μας.

Εφόσον οδηγούμαστε και ανατρεφόμαστε για να γίνουμε παιδιά του Θεού, το πρώτο μας καθήκον είναι να Τον υπηρετήσουμε ώστε, η επιθυμία Του να υλοποιηθεί και να νιώσει ευχαρίστηση. Το γεγονός ότι μέσα στην καρδιά μας αισθανόμαστε χαρά, ευτυχία και ευγνωμοσύνη, είναι γιατί, στην πραγματικότητα, ο Θεός μας επιτρέπει να βιώνουμε τα δικά Του καλά συναισθήματα, σαν δικά μας. Αυτά, εξάλλου, πιστεύω ότι αποτελούν και την αυθεντική μας χαρά.

Παρόλο που μπορεί να μην νιώθουμε ακόμη ότι, ξεχειλίζουμε από χαρά, ευχάριστα συναισθήματα και ευγνωμοσύνη, αυτά, υπάρχουν στο πίσω μέρος του μυαλού μας. Γι αυτό, εμπιστευτείτε τα και προσφέρετε με θάρρος, αυτά τα συναισθήματα και την ευγνωμοσύνη σας στο Θεό, για να γίνουν αποδεκτά από Εκείνον.

Όταν αισθανόμαστε ευχάριστα συναισθήματα και ευγνωμοσύνη, πιστεύουμε ότι είναι δικά μας. Παρόλο που λέμε ότι είμαστε ευγνώμονες, νομίζουμε ότι είναι η δική μας ευγνωμοσύνη και περηφανευόμαστε γι' αυτό, υπερεκτιμώντας τον εαυτό μας. Για να μην φτάσουμε λοιπόν, σε ένα τόσο λάθος σημείο, τη στιγμή που αισθανόμαστε να ξεχειλίζουμε από χαρά ή ευγνωμοσύνη, τότε πρέπει να είμαστε μετριοπαθείς και ταπεινοί, κατανοώντας ότι αυτά τα συναισθήματα δεν είναι δικά μας. Εφόσον ο Θεός είναι ζωντανός μέσα μας και μας επιτρέπει να βιώνουμε αυτά τα συναισθήματα, μπορούμε να προσευχηθούμε σε Εκείνον για ότι μας προσφέρει ως εκδήλωση του μεγαλείου Του και να Τον ευχαριστήσουμε για τις ευλογίες Του.

Προσφέρουμε τη χαρά και την ευγνωμοσύνη που αισθανόμαστε στο Θεό, ο οποίος μαζί με το Μείσου-Σάμα είναι αυτός που μας έχει απελευθερώσει. Τότε, λέμε στο Θεό ότι, θα θέλαμε να μας χρησιμοποιεί όλο και περισσότερο,

ώστε αυτές οι ευλογίες να μοιραστούν με όλους. Αυτό, είναι το πιο κρίσιμο καθήκον για όλους μας.

Όλοι σας σήμερα, σε αυτή τη Δέηση, βρίσκεστε στα Ιερά Εδάφη στο Ατάμι. Με άλλα λόγια, βρίσκεστε στα εδάφη του πρότυπου του Επίγειου Παραδείσου, για τον οποίο, ο Μείσου-Σάμα είπε ότι, είναι η αντανάκλαση επί της Γης του Παράδεισου στον Ουρανό. Η καταγωγή αυτού του πρότυπου είναι ο Ουρανός, ο οποίος βρίσκεται στο κέντρο σας και είναι η πηγή της συνείδησής σας.

Έχετε σταλεί σε αυτή τη Γη ώστε να υπηρετήσετε στο Θείο Σχέδιο της αντανάκλασης του Ουρανού, που είναι ο κόσμος της αρχής της δημιουργίας, στον κόσμο που βρίσκεται στο τέλος της δημιουργίας, που είναι αυτή η Γη. Όλοι σας σήμερα έχετε έρθει στα Ιερά Εδάφη όπου μπορείτε να δείτε το ορατό πρότυπο του αόρατου Ουρανού. Γι' αυτό, παρακαλώ, να θυμάστε αυτόν τον Ουρανό, όπου υπάρχει ο αρχικός σας εαυτός, ερχόμενοι σε επαφή με την ατμόσφαιρα που υπάρχει στα Ιερά Εδάφη. Παρακαλώ, εστιάστε το νου σας στον Ουρανό μέσα σας, ώστε, να αισθανθείτε τη χαρά, ότι είστε ικανοί να λάβετε την πολύτιμη Θεία Πνοή της Ζωής, μαζί με το Μείσου-Σάμα, ο οποίος είναι ζωντανός στον Ουρανό. Με αυτό τον τρόπο, θα ήθελα να αισθανθείτε ένα μικρό μέρος της Θείας Βούλησης.

Ακόμα κι όταν είστε μακριά από τα Ιερά Εδάφη, παρακαλώ, διατηρήστε το συναίσθημα της ουσίας της Θείας Βούλησης και την επιθυμία να λάβετε την πνοή της ζωής από τον Ουρανό. Θα ήθελα να μεταδώσετε αυτή την πνοή στους αναρίθμητους προγόνους που ζουν μέσα σας, σε ολόκληρη την ανθρωπότητα και σε ολόκληρη τη Φύση.

Εγώ, θα αναπνεύσω μαζί σας και θα ευχηθώ, όλοι μας, να εμβαθύνουμε στην πνευματική μας κατανόηση και να μπορέσουμε να υπηρετήσουμε σε αυτή την νέα φάση του Θείου Έργου.

Τελειώνοντας το μήνυμά μου σήμερα, προσεύχομαι, οι καρδιές σας να λαμπρύνουν και να γεμίσουν ελπίδα και υπέροχες ευλογίες και φώτιση να σας διαποτίσουν καθώς οδεύετε προς τη νέα χρονιά. Μαζί με σας, εξυμνώ το Θεό και Του προσφέρω ολόκαρδα την ευγνωμοσύνη μου. Είθε το Θείο έργο να ανθίσει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση του Φθινοπώρου

**1^η και 2 Οκτωβρίου 2007
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία**

Τα ειλικρινά μου συγχαρητήρια σε όλους, για την σημερινή Δέηση του Φθινοπώρου.

Με πολύ σεβασμό, σας λέω ότι μέσω της πράξης της δημιουργίας, ο Ύψιστος Θεός που ζει στην αιωνιότητα, θέλει να κληρονομήσει στα παιδιά του το Έργο Του.

Με βάση αυτό το σχέδιο, ο Ύψιστος Θεός προετοίμασε τον καθένα από εμάς στο Θεϊκό Κόσμο, δηλαδή, έδωσε σε όλους μας τη Θεϊκή Σπίθα και όρισε την ανθρωπότητα σαν Μεσσία, που δια μέσου αυτής, εκδηλώνει τη θέληση Του, τη θέληση της δημιουργίας.

Εφόσον ο Θεϊκός Κόσμος είναι ένας αιώνιος και ατελείωτος κόσμος, είμαστε «παιδιά του αληθινού Φωτός» και ενωμένοι με την ύπαρξη που ονομάζεται Μεσσίας.

Ο Ύψιστος Θεός έκανε τον Μείσου-Σάμα να γεννηθεί σ' αυτόν τον κόσμο με ένα φυσικό σώμα, δηλαδή, έδωσε σ' αυτόν μια ανθρώπινη φύση και μετά τον ένωσε με την θεϊκή

διάσταση που είναι ο Μεσσίας για την υλοποίηση της θέλησης Του της δημιουργίας.

Εμείς οι άνθρωποι που είμαστε ενωμένοι με τον Μείσου-Σάμα, που γεννήθηκε σαν Μεσσίας, γεννηθήκαμε πρώτα στο Θεϊκό Κόσμο και αργότερα μας δόθηκε η ευκαιρία να γεννηθούμε σε αυτόν τον κόσμο, στην σημερινή εποχή, ώστε να υπακούσουμε στη δέσμευση μας να χρησιμοποιηθούμε σαν ακόλουθοι του Μείσου-Σάμα.

Όπως ο Μείσου-Σάμα, η ζωή μας δεν χαρίστηκε μόνο από τους γονείς μας, αλλά και από το Θεό, δεχόμενοι από Εκείνον το φύσημα της ζωής. Τώρα ήρθε η εποχή όπου γυρνάμε στην αφετηρία της ψυχής μας, της ζωής και της συνείδησης που υπάρχουν μέσα μας, της συνείδησης του Εγώ μας. Και σαν παιδιά του Ύψιστου Θεού, αυτή τη στιγμή εκπαιδευόμαστε στο να επανασυνδεθούμε με το Θεϊκό Έργο και να ξαναγεννηθούμε.

Και εγώ, σαν ένα από αυτά τα άτομα, σήμερα στην Δέηση, ευχαρίστησα μαζί με όλους σας για τις αμέτρητες χάρες που δεχθήκαμε, υμνώντας τον Ύψιστο Θεό στο όνομα του Μείσου-Σάμα σαν Μεσσία, για να μπορέσει να μας χρησιμοποιήσει και η θέληση του να πραγματοποιηθεί μέσα μας.

Εμείς οι άνθρωποι, είμαστε πλάσματα με συνείδηση γιατί ανήκουμε στην τελευταία φάση της εξέλιξης του Έργου της δημιουργίας του Ύψιστου Θεού. Ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε ότι η δύναμη των κυμάτων που εκπέμπει η συνείδηση μας και το Σόνεν μας είναι πολύ ισχυρή και επίσης μας δίδαξε ότι με ένα ανοιγοκλείσιμο των ματιών, αυτή η δύναμη είναι ικανή να φτάσει σε όλα τα ζωντανά όντα, σε όλους τους προγόνους μας και σε όλους τους ανθρώπους.

Σήμερα, όλα τα μέλη της Εκκλησίας μας σε όλο τον κόσμο εφαρμόζουν την Άσκηση του Σόνεν, μια άσκηση και πρακτική που βασίζεται στο Νόμο του Πνεύματος που

Προηγείται της Ύλης, που μας ενώνει με τον Μεσσία Μείσου-Σάμα. Πιστεύω ότι αυτή η άσκηση είναι σε πλήρη συμφωνία με το συναίσθημα του Μείσου-Σάμα.

Σας καθοδηγεί επίσης ο Πρόεδρος Ουατανάμπε, που με την συνεπή στάση του, προσπαθεί να εμβαθύνει ό, τι έχει μάθει, μέσω της Άσκησης του Σόνεν της Ευγνωμοσύνης και να τα μεταφέρει σ' εσάς. Πολλοί άνθρωποι έχουν καταφέρει να καταλάβουν πόσο σημαντική είναι αυτή η άσκηση και αυτή η κατανόηση ευθύνεται για τη χαρά που νοιώθουν, μέσα στην υπηρεσία τους στο Θεϊκό Έργο. Αυτό μου δίνει μεγάλη ικανοποίηση και χαρά.

Είμαι επίσης πολύ χαρούμενος που μαθαίνω ότι προσφέρετε με όλο το «μακότο» σας (ειλικρίνεια) για την υλοποίηση του Ιερού Εδάφους του Κιότο, το Ιερό Έδαφος της «Γης της Γαλήνης» - Heiankyo, όπως και ότι συμμετέχετε στο Μουσείο Mokiti Okada (MOA), σαν «φίλοι του Μουσείου». Αυτό δείχνει το ενδιαφέρον όλων σας, στο να «Σώσουμε την ανθρωπότητα μέσα από το Ωραίο», που μας έλεγε ο Μείσου-Σάμα.

Πριν από λίγο επισκέφθηκα το Μουσείο Mokiti Okada, όπου υπάρχει μια έκθεση της Τρίτης Πνευματικής Ηγέτιδας για τον εορτασμό των 80 ετών της. Τα έργα της είναι σε στιλ Norizome (ζωγραφική με βάση χρώματα από ρύζι), ένα στιλ που απαιτεί πολύ χρόνο και τεχνική. Συγκινήθηκα με τη υψηλή αισθητική και την κομψότητα των έργων της. Θα ήθελα να της ευχηθώ με όλη μου την καρδιά, χρόνια πολλά και να της πω ότι νοιώθω μεγάλη μου τιμή, που μπορώ να απολαύσω την στάση της και το συναίσθημα της για την Τέχνη, σαν Τρίτη Κολώνα της Σωτηρίας.

Μιλώντας για Τέχνη, γενικά, συνήθως λέμε ότι οι καλλιτεχνικές δραστηριότητές μας, είναι εκφράσεις της ανθρώπινης δημιουργικότητας. Αλλά, η ανθρώπινη ικανότητα

δημιουργίας, δεν υπάρχει παρά μόνο χάρη στην δύναμη της δημιουργίας του Ύψιστου Θεού;

Ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε ότι εμείς, οι άνθρωποι, χρησιμοποιούμε από τον Ύψιστο Θεό σαν αντιπρόσωποι του στην οικοδόμηση του Επίγειου Παράδεισου, δηλαδή, είμαστε υπεύθυνοι να προωθήσουμε το Θεϊκό Σχέδιο για την δημιουργία του Νέου Πολιτισμού.

Αυτό δεν δείχνει ότι έχουμε άμεση σχέση με το Έργο της Δημιουργίας του Ύψιστου Θεού, ανεξάρτητα αν το έχουμε συνειδητοποιήσει αυτό ή όχι;

Ο Μείσου-Σάμα έχει τονίσει πολλές φορές ότι το «μήνυμα» της Μεσσιανικής Εκκλησίας είναι η «οικοδόμηση του Επίγειου Παραδείσου». Σχετικά με την «οικοδόμηση», ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε, ότι «η βάση για την δημιουργία του Παραδείσου είναι το άτομο». Το άτομο πρέπει να είναι παραδεισένιο. Δεν θα καταφέρουμε να αλλάξουμε το γύρω περιβάλλον μας, ούτε το ίδιο το σπίτι μας από την μια στιγμή στην άλλη. Αυτό που έχει σημασία είναι το συναίσθημα του καθενός μας να γίνει παραδεισένιο. Έτσι το σπίτι μας θα γίνει παραδεισένιο, στην συνέχεια η χώρα μας και στο τέλος, όλος ο κόσμος θα γίνει παραδεισένιος. «Γι' αυτό το πιο σημαντικό είναι πρώτα να γίνει παραδεισένιο το συναίσθημα μας», έλεγε ο Μείσου-Σάμα.

Έτσι, ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε, ότι για να οικοδομήσουμε τον Επίγειο Παράδεισο, πρέπει πρώτα να μεταμορφώσουμε το συναίσθημα μας σε ένα παραδεισένιο συναίσθημα. Ωστόσο, για να καταφέρουμε να μεταμορφώσουμε το συναίσθημα μας, πρέπει πρώτα να εφαρμόσουμε πρακτικές στην ζωή μας που να βασίζονται στο Νόμο του Πνεύματος που Προηγείται της Ύλης.

Στην διδασκαλία «Η Τέχνη του Θεού» (1949), ο Μείσου-Σάμα δείχνει το παράδειγμα ενός μεγάλου πίνακα ζωγραφικής, φτιαγμένο από το Θεό με θέμα τον κόσμο, όπου

κάνει το εξής σχόλιο: «Κατ' αυτήν την έννοια, οποιοσδήποτε επί μέρους "-ισμός" ή σκέψη, είναι σαν ένα ξεχωριστό χρώμα που είναι φτιαγμένο για να ταιριάζει σε ειδικούς επιμέρους σκοπούς. Δεν είναι μόνο αδύνατο για οποιονδήποτε να χρησιμοποιήσει αυτό το ξεχωριστό χρώμα με επιτυχία, για να χρωματίσει πέρα από τις συννοριακές γραμμές άλλων περιοχών, αλλά οποιαδήποτε απόπειρα για να γίνει αυτό, δημιουργεί δυσαρμονία, η οποία με τη σειρά της προκαλεί σύγκρουση. Αυτό μπορεί να αλλοιώσει τον μεγάλο σχεδιασμό του Θεού, που βασίζεται στην Αγάπη του για όλη την ανθρωπότητα.»

Σε μια άλλη διδασκαλία με τίτλο «Τι είναι οι ιδεολογικές αρχές» (1948), ο Μείσου-Σάμα μας λέει: «Στην βάση όλες οι ιδεολογίες είναι περιορισμένες, αποκλειστικές και εγωιστικές, έχοντας σαν στόχο μόνο τα οφέλη της χώρας ή συγκεκριμένων τάξεων ή οργανώσεων. Γι' αυτό τον λόγο, καταφέρνουν πάντα να δημιουργήσουν αναπόφευκτα αιτίες συγκρούσεων».

Ο Μείσου-Σάμα έχει αναφερθεί σ' αυτό το θέμα και σε ένα ποίημα: «Εφόσον η λέξη "ιδεολογία" αντιπροσωπεύει έναν δρόμο πολύ στενό, ο άνθρωπος δυσκολεύεται πολύ όταν εισχωρεί σ' αυτόν».

Καταλαβαίνω ότι οι αρχές και ιδεολογίες στις οποίες αναφέρεται ο Μείσου-Σάμα δεν είναι αρχές και ιδεολογίες που βασίζονται αντικειμενικά στο Θεό, αλλά που βασίζονται στην εγωιστική συνείδηση του ανθρώπου.

Μιλώντας για τον εαυτό μου, νιώθω ότι έχτιζα μέσα μου αρχές και ιδεολογίες, δικαιολογώντας και υπερασπίζοντας αυτές τις ιδέες μέσω της θρησκείας ώστε να δημιουργήσω μια λογική για να ζω καλά με τον εαυτό μου.

Όταν συζητάμε με την οικογένεια μας ή με τους συνεργάτες και φίλους μας, πρέπει να προσέξουμε και να μην ξεχάσουμε ότι χρησιμοποιούμε για να εκδηλώσουμε την σύγκρουση που υπάρχει διάχυτη σε όλη την ανθρωπότητα,

όταν προσπαθούμε να επιβάλουμε τον τρόπο σκέψης μας και να κρίνουμε τις καρδιές των πλησίων μας.

Αυτό γίνεται γιατί, έστω και αν φαίνεται ασήμαντο, η δράση της εγωιστικής μας συνείδησης, που θέλει να επιβάλλει τις ιδέες μας στους άλλους, είναι στα αλήθεια ο σπόρος που κάνει να φυτρώνουν όλες οι αρχές και ιδεολογίες.

Έτσι, αντί να ασχολούμαστε και να συζητάμε για τις αρχές, σκέψεις και ιδεολογίες των άλλων ανθρώπων, δεν θα έπρεπε πρώτα να αφυπνιστούμε για το γεγονός ότι δημιουργούμε μέσα μας αρχές και ιδεολογίες που έχουν ανθρώπινη φύση;

Το να κατανοήσουμε αυτό, είναι ο δρόμος για να μας δοθεί η μεγάλη ευκαιρία να σωθούμε. Συγχρόνως είναι και ο δρόμος για να πλησιάσουμε το συναίσθημα του Μείσου-Σάμα, που θέλει να αναζωογονήσει και να σώσει όλες τις φιλοσοφίες, ιδεολογίες και θρησκείες που υπάρχουν στο σημερινό κόσμο.

Ο Μείσου-Σάμα μας έχει πει πολλές φορές πόσο σημαντικό είναι να αλλάξουμε τον τρόπο που σκεφτόμαστε σαν άνθρωποι. Σχετικά με αυτό, μας είπε στην διδασκαλία «Η εποχή του θρησκευτικού πολιτισμού» (1951): *« Ίδρυσα την Παγκόσμια Μεσσιανική Εκκλησία και αναπτύσσω προοδευτικά θρησκευτικές δραστηριότητες με σκοπό τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Επίσης οι μέχρι τώρα υπάρχουσες θρησκείες έχουν πει ότι και αυτές έχουν εργαστεί για αυτό το σκοπό. Όμως, αν δεν αλλάξουμε την μέχρι τώρα αντίληψη μας για την θρησκεία που υπάρχει σήμερα στην κοινωνία, θα είναι εξαιρετικά δύσκολο να κατανοήσουμε την ουσία της εκκλησίας μας». Η σημερινή κοινωνία θα αναγκαστεί να περάσει από μια μεταμόρφωση 180 μοιρών».*

Στην διδασκαλία «Η Τέχνη του Θεού» στην οποία μόλις πριν από λίγο αναφέρθηκα, ο Μείσου-Σάμα μας λέει: *«Ωστόσο, για την γέννηση αυτού του Νέου Κόσμου, θα γίνει*

αναγκαίο να γίνει μια τεράστια επανάσταση σε όλους τους τομείς, ειδικά στην ανθρώπινη σκέψη».

Με αυτόν τον τρόπο, εκτός από το να τονίσει ότι έχουμε σαν σκοπό την σωτηρία της ανθρωπότητας, δηλαδή, τον ίδιο σκοπό που όλες οι θρησκείες είχαν μέχρι σήμερα, ο Μείσου-Σάμα πρόσθεσε ότι πρέπει να κάνουμε μια επανάσταση στην σκέψη μας και να αλλάξουμε εντελώς τη σημερινή μας κατανόηση για την θρησκεία.

Αυτό γίνεται γιατί υπάρχει η ανάγκη να αλλάξουμε τον τρόπο με τον οποίο σκεφτόμαστε και κατανοούμε τα πράγματα γύρω μας.

Με τον τρόπο που σκεφτόμασταν μέχρι σήμερα, λαμβάναμε υπόψη μας μόνο την ουσία του κόσμου της μορφής, της ύλης. Και μέσα σ' αυτόν τον τρόπο σκέψης βρίσκεται η «θρησκευτική αντίληψη που υπάρχει σήμερα στην κοινωνία», στην οποία ο Μείσου-Σάμα αναφέρεται.

Όσο και αν προσπαθήσουμε να μάθουμε μέσα από της διδασκαλίες, ποιήματα και έργα του Μείσου-Σάμα, όπου είναι αποτυπωμένη η αναπνοή Του, πολύ δύσκολα θα καταφέρουμε να έχουμε άμεση επαφή με την θεϊκή ουσία των διδασκαλιών Του, όπου συμπεριλαμβάνονται όλες οι φιλοσοφίες που μέχρι σήμερα υπήρχαν στο κόσμο. Αυτό γίνεται εξαιτίας των τρόπων σκέψεων, που στηρίχθηκαν στις μέχρι σήμερα αρχές που καλλιεργήσαμε στο νου μας.

Ποια θα ήταν η αλλαγή που πρέπει να κάνουμε στο συναίσθημα μας, μέσω από την «επανάσταση της σκέψης» στην οποία αναφέρεται ο Μείσου-Σάμα; Ο Μείσου-Σάμα είπε ότι η ανθρωπότητα πρέπει να αναγνωρίσει την ύπαρξη του Θεού. Ο Θεός υπάρχει, ο Θεός είναι ζωντανός, ανεξάρτητα αν πιστεύουμε σ' αυτό ή όχι.

Αν αμφιβάλλουμε ότι όλα γύρω μας είναι μια έκφραση του Θεού, αν αμφιβάλλουμε ότι είμαστε μονίμως περιτυλιγμένοι από την αύρα Του, αν αμφιβάλλουμε ότι ο

Θεός είναι ζωντανός μέσα μας, ότι Εκείνος είναι η ζωή μας, τότε καταλαβαίνουμε πόσο δύσκολο είναι να αναγνωρίσουμε αληθινά την ύπαρξη του Θεού.

Γι' αυτόν τον λόγο, ο Μείσου-Σάμα τόνισε ότι το κίνημα μας είναι μια θρησκεία γεμάτη θαύματα, γιατί μόνο μέσα από τα θαύματα ο σημερινός άνθρωπος μπορεί να πειστεί και να πιστέψει. Στην διδασκαλία «Η θρησκεία είναι Τέχνη», του 1949, ο Μείσου-Σάμα λέει: «...σε αυτή τη φάση της μετάβασης που σήμερα περνάμε, ο σκοπός την Παγκόσμιας Μεσσιανικής Εκκλησίας, είναι να ταρακουνήσει την ψυχή των ανθρώπων που βρίσκεται σε λήθαργο, αφυπνίζοντάς την με τον ισχυρό φύσημα του θαύματος».

Το θαύμα που αναφέρει ο Μείσου-Σάμα, δεν είναι κάτι για να υπερηφανευόμαστε ή να δημιουργήσουμε αντιζηλία με άλλους ή να αποδείξουμε πράγματα που αντιστοιχούν στις ανθρώπινες προσδοκίες μας. Το θαύμα υπάρχει για να μας δείξει ότι ο Θεός είναι ζωντανός και ανάλογα με την Θέληση Του, έχει την ατέλειωτη δύναμη και σοφία για να πραγματοποιήσει τα πάντα.

Και συγχρόνως, να φανεί πόσο ο άνθρωπος είναι αδύναμος μπροστά στον παντοδύναμο Θεό. Γι' αυτό, πρέπει να είμαστε ταπεινοί, ώστε να καταλάβουμε την θέση μας σε αυτόν τον κόσμο ως ανθρώπινα όντα.

Γνωρίζοντας την ύπαρξη του Θεού και απολαμβάνοντας την χάρη να ξέρουμε ότι Εκείνος μας αναζωογονεί, τότε θα αρχίζαμε να κατανοούμε την πραγματική έννοια της ιδέας της «σωτηρίας όλης της ανθρωπότητας».

Έχω πληροφορηθεί ότι σε πολλές χώρες του εξωτερικού γίνονται πολλά θαύματα με το Τζορέι. Όπως το είχε προβλέψει ο Μείσου-Σάμα, πιστεύω ότι αυτά τα θαύματα γίνονται, για να μπορέσει όλη η ανθρωπότητα να καταλάβει την ύπαρξη του Θεού και του πνεύματος.

Όταν συναντώ μέλη από άλλες χώρες, αντιλαμβάνομαι την αγνή πρόθεση τους να παραδώσουν τον εαυτό τους, ψυχή και σώματι, στον Ύψιστο Θεό, ακολουθώντας με υπακοή την θεϊκή προσωπικότητα του Μείσου-Σάμα, τον Μεσσία μας, πιστεύοντας πραγματικά ότι είναι ενωμένοι μαζί Του.

Και με πολύ σεβασμό και ευγνωμοσύνη στα μέλη της Ιαπωνίας, που έβαλαν της βάσεις της Παγκόσμιας Μεσσιανικής Εκκλησίας, όλα τα μέλη από όλο τον κόσμο, θέλουν να είναι χρήσιμοι στο Θεϊκό Έργο, όλοι ενωμένοι σε μια καρδιά.

Όπως όλη η ανθρωπότητα, προσπαθώ να κοιτάξω τον Παράδεισο που υπάρχει μέσα μου, να κοιτάξω προς την αφετηρία και την ουσία της ύπαρξης μου, προσευχόμενος να είμαι ικανός να ενώσω το σώμα μου και την ψυχή μου με τον Μείσου-Σάμα σ' αυτόν τον Παράδεισο, όπως επίσης να απολαύσω, όλο και περισσότερο, την ζωντανή παρουσία του Θεού μέσα μου, να μάθω, να ξαναγεννηθώ για να μπορέσω να αλλάξει ο τρόπος της σκέψης μου.

Πρέπει να προσευχόμαστε στον Μείσου-Σάμα, για να υλοποιηθεί στην καρδιά μας η Θεϊκή Θέληση και το συναίσθημα του Μείσου-Σάμα. Ο Ύψιστος Θεός προβάλλει στον υλικό κόσμο, που είναι ο κόσμος των φαινομένων, ότι έχει ήδη συμβεί στον Θεϊκό Κόσμο, ξεπερνώντας όλες τις άλλες διαστάσεις και τα φράγματα του χρόνου και του χώρου.

Γι' αυτό, πρέπει να δεχτούμε ότι όλα τα φυσικά φαινόμενα, τα κοινωνικά φαινόμενα και ό,τι συμβαίνει γύρω μας, όσο ασήμαντο και να φαίνεται, είναι η εκδήλωση του Ύψιστου Θεού που θέλει να χρησιμοποιήσει τον άνθρωπο και όλα τα όντα για να υλοποιήσει την Θέληση Του.

Αλλά εφόσον εμείς ζούσαμε μέχρι σήμερα, έχοντας σαν πρότυπο τον τρόπο σκέψης των προγόνων μας, δηλαδή, βασιζόμενοι σε δικές μας αρχές και μέτρα σύγκρισης και αντίληψης, πολύ δύσκολα θα μπορέσουμε να αναγνωρίσουμε,

ότι ο Ύψιστος Θεός εκδηλώνει την Θέληση Του σε ό, τι βλέπουμε, ακούμε και νοιώθουμε.

Θεωρούμε ότι η αρρώστια, η φτώχεια και η σύγκρουση, στα οποία ο Μείσου-Σάμα αναφέρθηκε, είναι προβλήματα που απλά υπάρχουν στην κοινωνία, σ' εμάς και σε όλα που υπάρχουν γύρω μας. Παρόλα αυτά, πολύ δύσκολα σκεφτόμαστε να παραδώσουμε αυτά τα προβλήματα στον Ύψιστο Θεό, που έχει εκδηλώσει την θέληση να τα δεχτεί, ώστε αυτά τα προβλήματα να συγχωρεθούν, να εξαγνιστούν, ώστε να σωθούμε και έτσι να αναστηθούμε όλοι.

Παρ' ότι γνωρίζουμε την λέξη «εξαγνισμός», που μας δίδαξε ο Μείσου-Σάμα, δεν μπορούμε να πούμε, ότι την έχουμε μέσα μας σαν μια ζωντανή διδασκαλία.

Εκτός από αυτό, πιανόμαστε και σχολιάζουμε τα λόγια και τις πράξεις των άλλων αντί να ανησυχήσουμε για τις δικές μας πράξεις. Πολύ δύσκολα πιστεύουμε, ότι ο Ύψιστος Θεός χρησιμοποιεί όλους μας, για να υλοποιήσει το συναίσθημα Του. Αντίθετα, συνήθως πολύ εύκολα νευριάζουμε ή χάνουμε την ψυχραιμία μας. Είναι πολύ δύσκολο να το κατανοήσουμε αυτό, γιατί πολύ σπάνια σκεφτόμαστε ότι η αιτία για τα νεύρα μας βρίσκεται μέσα μας.

Το ότι δεν το καταλαβαίνουμε τα δικά μας λάθη, οφείλεται στον εγωισμό μας. Αυτός ο εγωισμός είναι που μας κάνει να περιφρονούμε τον Θεό.

Γι' αυτόν το λόγο πρέπει πάντα να επαναλαμβάνουμε την εξής φράση: *«Σε παρακαλώ Θεέ μου, χρησιμοποίησέ με ώστε η Θέληση Σου να εκδηλωθεί σ' εμένα μέσω του Μείσου-Σάμα».*

Μας είναι πολύ δύσκολο να διορθώσουμε τα λάθη τις καρδιάς μας. Παρόλα αυτά, ο Θεός θέλει να διορθώσει τα ελαττώματα των ανθρωπίνων συναισθημάτων.

Έχουμε κατά καιρούς διάφορες σωματικές αντιδράσεις όπως να νοιώθουμε το σώμα μας βαρύ ή να νυστάζουμε,

εκτός από τις συναισθηματικές αντιδράσεις όπως η ανησυχία, η αγωνία και άλλα συναισθήματα.

Ο Θεός μας κάνει να νοιώθουμε αυτές τις καλές ή κακές αντιδράσεις, μικρές ή μεγάλες, ώστε να μας παρακολουθήσει και να δει πως αντιδρούμε σ' αυτές.

Όταν καταφέρνουμε να αντιλαμβανόμαστε αυτές τις αντιδράσεις, δεν θα σήμαινε ότι μέσα από αυτό, μας δίνεται η ευκαιρία να εμβαθύνουμε την σχέση μας με τον Θεό; Ο Θεός προκαλεί αυτές τις αντιδράσεις για να παρατηρήσει την ανθρωπότητα κάθε φορά που την χρησιμοποιεί στο Έργο Του, και με την συγχώρεση της απέραντης Αγάπης Του, να την περιτριγυρίσει με το ακτινοβόλο Φως Του.

Όταν λοιπόν νοιώθουμε θυμό ή κάνουμε κριτική για τα λάθη των άλλων ανθρώπων γύρω μας, εφόσον αυτά τα συναισθήματα έχουν την αφετηρία τους μέσα μας, δεν έχουμε το παραμικρό δικαίωμα να κατηγορήσουμε κανέναν.

Αφού είμαστε ατελείς, το ιδανικό θα ήταν ο καθένας από εμάς να δεχτεί τον πλησίον του σαν ένας αντιπρόσωπος όλης της ανθρωπότητας και να ευχαριστήσουμε τους χιλιάδες προγόνους που χρησιμοποιήθηκαν για να δημιουργήσουν την δική μας ανθρώπινη φύση. Πρέπει επίσης να ευγνωμονούμε όλους τους ανθρώπους γύρω μας και να λέμε σε όλους τους, «Ευχαριστώ πολύ».

Επίσης δεν πρέπει πλέον να θεωρούμε ότι τα άτομα και τα όντα γύρω μας ανήκουν. Πρέπει να κάνουμε το Σόνεν για να καταλάβουμε ότι όλα αυτά μας τα έχει παραχωρήσει ο Θεός και ο Μείσου-Σάμα και ότι ο Ύψιστος Θεός θέλει να μας δεχθεί όλους στον Παράδεισο.

Υπηρετώντας με αυτό το Σόνεν, σιγά-σιγά θα καταφέρουμε να ανταποκριθούμε στην θέληση του Μείσου-Σάμα, που είναι να μας μάθει, ότι ο άνθρωπος είναι ένας αντιπρόσωπος του Θεού στην Γη.

Η ζωή μας δεν είναι ένα βιβλίο, όπου ο επίλογος βρίσκεται σ' αυτόν τον υλικό κόσμο. Όπως η εγωιστική μας συνείδηση, το εγώ μας, που επίσης λέγεται συναίσθημα, είναι ζωντανή σήμερα σ' αυτόν τον κόσμο, όπου ζούμε σαν ανθρώπινα όντα, θα είναι επίσης ζωντανή στην αιωνιότητα.

Ο Θεός προβάλλει στην Γη τον Παράδεισο, κάνοντας όλους τους ανθρώπους να στραφούν προς αυτόν τον Παράδεισο. Πιστεύω, ότι αυτή είναι η αλλαγή που ο Θεός προσπαθεί να υλοποιήσει μέσα στις καρδιές μας.

Ο Μείσου-Σάμα, που υλοποίησε αυτή την αλλαγή μέσα του ως Μεσσίας, προσπαθεί να ενωθεί με τον καθένα από εμάς. Γι' αυτό πιστεύω, ότι πρέπει να γίνουμε ένα σώμα με τον Μείσου-Σάμα.

Αυτό που με χαροποιεί περισσότερο τώρα, είναι να ξέρω ότι φυτρώνει μέσα μου η πεποίθηση, ότι ο Θεός πάντα μας υπολογίζει σαν υποψήφιους να γίνουμε «αληθινά τέκνα του Θεού». Θα προσεύχομαι συνέχεια ώστε αυτό το συναίσθημα να εμπλουτιστεί όλο και περισσότερο από εδώ και στο εξής.

Τελειώνοντας, θα προσεύχομαι στον Ύψιστο Θεό, στο όνομα του Μείσου-Σάμα, για όλους μας, τα πιο ευγενικά όντα της πράξης της δημιουργίας, να μπορέσουμε να θερίσουμε καλούς καρπούς, όπως οι καρποί που θερίζουμε το φθινόπωρο. Επίσης θα προσεύχομαι, ώστε να γίνουμε τέκνα που χαροποιούν τον Ύψιστο Θεό, τον Πατέρα. Ολοκληρώνω τα λόγια μου ευχόμενος όλοι σας να ευλογηθείτε με πολλές χάρες.

Σας ευχαριστώ πολύ, να είστε πάντα ευτυχισμένοι.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση της Πρωτοχρονιάς

1^η Ιανουαρίου 2008

Όταν περνάμε κάποια δυσκολία, εμείς που είμαστε μέλη του Παγκόσμιου Μεσσιανικού Κινήματος και κατανοούμε τον Νόμο του Εξαγνισμού, λέμε «να ξεπεράσουμε τον εξαγνισμό», αλλά δεν πρέπει να ξεχωρίζουμε το «να ξεπεράσουμε τον εξαγνισμό» από το «να είμαστε χρήσιμοι στο Θεϊκό Έργο».

Ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε ότι ο εξαγνισμός είναι ένας αυστηρός νόμος του Ουρανού και της Γης. Εφόσον είναι ένας νόμος του Ουρανού και της Γης, δρα συνεχώς, τόσο επάνω στον άνθρωπο όσο και σε όλα τα πράγματα στην Φύση.

Ο Ύψιστος Θεός μέσα από την απέραντη αγάπη Του, συνεχίζοντας το Έργο Του της συγχώρεσης, του εξαγνισμού, της σωτηρίας και της ανάστασης της ανθρωπότητας, εφαρμόζει τον αναφερόμενο νόμο για τον πνευματικό και υλικό εξαγνισμό του ανθρώπου.

Έστω και αν ένα άτομο εξαγνίζεται μόνο του, αυτό το άτομο σχετίζεται άμεσα με τον εξαγνισμό όλης της ανθρωπότητας και όλου του πλανήτη και αυτό είναι ένα σημαντικό κομμάτι του Θεϊκού Έργου.

Ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε ότι η αρρώστια, αλλά και όλα τα βάσανα μας, είναι μορφές εξαγνισμού.

Έστω και αν θεωρητικά, καταλαβαίνουμε το νόημα και τη σημασία της διδασκαλίας «εξαγνισμός», όταν αυτός λαμβάνει χώρα, θέλουμε να γίνουμε γρήγορα καλά και η θέληση μας στρέφεται μονάχα στο προβληματικό σημείο που θέλουμε να λύσουμε. Έτσι τελικά, ξεχνούμε ότι πίσω από

αυτό το πρόβλημα υπάρχει έτοιμη μια εκπληκτική θεία χάρη και μια φανταστική εξαγνιστική δύναμη.

Παρά την αχαριστία μας, ο Θεός μας παραχωρεί τη χάρη Του. Αλλά εμείς ούτε αυτό καταφέρνουμε να δούμε και να αναγνωρίσουμε και έτσι είμαστε ασεβείς απέναντι στον Θεό.

Ο Θεός και ο Μείσου-Σάμα ξέρουν καλύτερα από όλους μας, την πραγματική μας κατάσταση, πως και πόσο υποφέρουμε, και επιθυμούν περισσότερο από όλους μας να μας απαλλάξουν από αυτό το βάρος.

Η στιγμή που υποφέρουμε και εξαγνιζόμαστε, είναι η στιγμή που πρέπει να πιστέψουμε με θάρρος ότι ο Θεός μας αγαπά και θέλει να μας χρησιμοποιήσει στο Έργο Του. Σ' αυτήν τη στιγμή πρέπει να προσευχόμαστε και να πούμε: *«Σε παρακαλώ, χρησιμοποίησε με ώστε η θέληση Σου να πραγματοποιηθεί μέσα μου, όπως και για όλη την ανθρωπότητα και όλα τα πράγματα πάνω στη Γη.»*

Αν καταφέρουμε να προσευχηθούμε με ειλικρίνεια, είμαι σίγουρος ότι ο Μείσου-Σάμα θα χαρεί πολύ.

Έτσι, δεχόμενοι τον εξαγνισμό σαν τη Θέληση Του και θεωρώντας τον εαυτό μας ικανά όργανα Του, Εκείνος θα μας χρησιμοποιήσει και θα μας ευλογήσει. Είμαι σίγουρος ότι με αυτόν τον τρόπο, ο Θεός μας εκπαιδεύει και μας αναπτύσσει.

Εγώ ο ίδιος, πολλές φορές πιάνω τον εαυτό μου να είμαι συνηθισμένος και κακομαθημένος στις αμέτρητες θεϊκές χάρες που δέχομαι καθημερινά και έτσι, δεν σκέφτομαι, και μάλιστα, περιφρονώ, ότι ο εξαγνισμός είναι η εκδήλωση της Μεγάλης Αγάπης του Θεού.

Ας κρατήσουμε βαθιά μέσα στις καρδιές μας, το ποίημα του Μείσου-Σάμα όπου γράφει: *«Εφόσον η αρρώστια είναι μια εξαγνιστική πράξη του πνεύματος και του σώματος μας, είναι η μεγαλύτερη χάρη του Θεού προς εμάς τους ανθρώπους και έτσι ας πορευτούμε προς τα εμπρός στον δρόμο της σωτηρίας.»*

Τελειώνοντας, εύχομαι ότι μέσα από τη δόνηση της λέξης «Μεσσίας», όλα τα πράγματα που υπάρχουν στο Σύμπαν θα αναστηθούν και θα ελευθερωθούν στην πηγή του ακτινοβόλου Φωτός. Στο όνομα του Μεσσία Μείσου-Σάμα σας ευλογώ.

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση της Αρχής της Άνοιξης

**4 Φεβρουαρίου 2008
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία**

Χρόνια πολλά για την Δέηση της Αρχής της Άνοιξης. Με πολύ σεβασμό και χαρά, ευχαρίστησα τον Θεό που μπόρεσα να πάρω μέρος σ' αυτήν την Δέηση ως ένα άτομο που δέχεται τις αμέτρητες χάρες Του και που μαζί με όλους σας, εκπαιδεύεται από τον Μεσσία Μείσου-Σάμα. Επίσης προσευχήθηκα, να έχουμε την άδεια του Θεού να είμαστε χρήσιμοι, στις νέες δραστηριότητες του Θείου Έργου στην διάρκεια αυτού του χρόνου, δραστηριότητες οι οποίες θα υλοποιήσουν τη θέληση και το συναίσθημα του Μείσου-Σάμα.

Ο Μοναδικός και Ύψιστος Θεός που ζει στην αιωνιότητα, ετοίμασε σπίθες του ιδίου, όμοιες μ' Αυτόν, δίνοντας σ' αυτές ζωή, ως «αντιπροσώπους» Του που κληρονομούν το Έργο Του. Έτσι, η Πρωταρχική Συνείδηση του Θεού υπάρχει σε όλα τα δημιουργήματα Του. Εμείς που είμαστε οι σπίθες του Ύψιστου Θεού, ετοιμαστήκαμε κατάλληλα στο Θεϊκό Κόσμο ώστε να υπηρετήσουμε στο Έργο Του στην Γη, ενωμένοι με την Πρωταρχική Συνείδηση

αλλά έχοντας παράλληλα και την δική μας προσωπική ατομική συνείδηση.

Μ' αυτόν τον τρόπο, πιστεύω ότι το όνομα όλων αυτών των θεϊκών σπιθών είναι «Μεσσίας». Καταλαβαίνω, ότι όσο και να είναι ο αριθμός αυτών των σπιθών, όσο αμέτρητες και να είναι, στο ατελείωτο Θεϊκό Κόσμο όλα είναι μέρος του Ενός, όλα είναι Ένα. Έχω την εντύπωση ότι αυτό παρομοιάζεται με το να γεμίσουμε διάφορα ποτήρια με θαλασσινό νερό. Όποιο ποτήρι και να χρησιμοποιήσουμε, το περιεχόμενο του θα είναι πάντα το ίδιο θαλασσινό νερό.

Ο τρόπος που οι άνθρωποι κατανοούν τα πράγματα είναι εντελώς διαφορετικός από τον τρόπο του Ύψιστου Θεού, και έτσι, πρέπει να είμαστε προσεκτικοί για να μη συμπεριφερθούμε με τρόπο επιπόλαιο στα θέματα που αφορούν τον Πνευματικό Κόσμο. Παρόλα αυτά, πιστεύω ότι επιτρέπονται αυτού του είδους παραδείγματα, για να μας διευκολύνει στην κατανόηση.

Ο Μείσου-Σάμα, εκτός του ότι γεννήθηκε στην Γη ως γιος ανθρώπων, όπως όλοι μας άλλωστε, επίσης γεννήθηκε ως γιος του Ύψιστου Θεού. Γι' αυτό πιστεύω στον Μείσου-Σάμα ως αληθινό γιο του Ύψιστου Θεού, ως αληθινό αντιπρόσωπό Του και τον ονομάζω Μεσσία.

Η θεϊκή σπίθα, που είναι ή ψυχή μας, δεν ανήκει σ' εμάς, αλλά στον Ύψιστο Θεό. Έτσι μπορούμε να πούμε ότι έχει θεϊκό χαρακτήρα. Υπάρχουν αμέτρητες θεότητες και πνευματικές οντότητες, αλλά μόνο ο Ύψιστος Θεός κατέχει αυτό που λέμε «θεϊκό χαρακτήρα» και ό, τι υπάρχει στο Σύμπαν, συμπεριλαμβανόμενου και των ανθρώπων, είναι η έκφραση του Μοναδικού και Ύψιστου Θεού. Ωστόσο, είναι πολύ δύσκολο σ' εμάς, ως άνθρωποι, που έχουμε μια ατομική συνείδηση και που ζούμε σ' ένα περιορισμένο κόσμο, να το κατανοήσουμε.

Πιστεύω ότι ο Μείσου-Σάμα, ως Μεσσίας, φέρνει μέσα Του το θεϊκό χαρακτήρα του Ύψιστου Θεού, ακριβώς γιατί ξαναγεννήθηκε σαν παιδί Του, όταν κατανόησε και πίστεψε ότι η θεϊκή σπίθα που βρισκόταν μέσα Του δεν ήταν δικιά Του, αλλά του Ύψιστου Θεού. Γι' αυτόν τον λόγο, πρέπει να προσπαθήσουμε να καταλάβουμε, έστω και λίγο, τον τρόπο σκέψης του Μείσου-Σάμα όταν λέει: *«Αυτό που κάνουμε δεν είναι ανθρώπινο έργο» ή «Είμαι άνθρωπος και δεν είμαι άνθρωπος. Είμαι Θεός και δεν είμαι Θεός. Αναρωτιέμαι ποιος είμαι...»*

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να γνωρίζω την θέση μου ως ανθρώπινο ον, σε σχέση με τον Ύψιστο Θεό. Πιστεύω, ότι μόνο όταν συνειδητοποιήσουμε ότι η θεϊκή σπίθα που βρίσκεται μέσα μας, την έχει απονείμει ο Ύψιστος Θεός με την ευφυΐα Του και την απόλυτη και αιώνια δύναμη Του, θα καταφέρουμε να φτάσουμε σε μια πνευματική θέση και στάση όπως του Μείσου-Σάμα. Συγχρόνως, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πόσο αδύναμη και ανώριμη είναι η ανθρώπινη φύση, που είναι το δοχείο αυτής της θεϊκής σπίθας.

Αυτή δεν είναι η συνειδητοποίηση, που θα έπρεπε να έχουμε, ως σπίθες του πνεύματος του Ύψιστου Θεού;

Εγώ πιστεύω ότι το όνομα «Μεσσίας», από την φύση του, δεν είναι μια ανθρώπινη ονομασία, αλλά μια θεϊκή ονομασία που ανήκει στον Ύψιστο Θεό.

Εφόσον στη δράση του Μεσσία συμπεριλαμβάνεται η οικοδόμηση του Επίγειου Παράδεισου και η σωτηρία της ανθρωπότητας, μπορούμε να τον θεωρήσουμε ως Σωτήρα, με την έννοια του «Σωτήρα του κόσμου». Σαν γιος του Ύψιστου Θεού, κληρονόμος και αντιπρόσωπος του Έργου Του, ο Μεσσίας δεν μπορεί να εκδηλώσει όλη την απόλυτη δύναμη και ευφυΐα Του;

Ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε ότι **«Όταν ο άνθρωπος ανυψώνεται, γίνεται θεϊκός»**. Πιστεύω ότι αυτή η διδασκαλία μας δείχνει ότι από την φύση του, ο άνθρωπος είναι μια ύπαρξη που δημιουργήθηκε για να εξελιχθεί υπηρετώντας τον Ύψιστο Θεό, που είναι ο πατέρας της ζωής και να κληρονομήσει την απέραντη Αγάπη Του και το Έργο Του.

Εκτός απ' αυτό, ο Μείσου-Σάμα επίσης μας δίδαξε ότι **«Μπορούμε να θεωρήσουμε την πρόοδο του πολιτισμού ως την πρόοδο του ζωώδους άνθρωπου σε θεϊκό άνθρωπο»**, και **«Το μέρος όπου μαζεύονται θεϊκοί άνθρωποι θα μπορούσε να είναι άλλο, από τον Επίγειο Παράδεισο;»** Μέσα από αυτές τις διδασκαλίες ο Μείσου-Σάμα μας δείχνει ότι με την αύξηση των ανθρώπων που προσπαθούν να γίνουν παιδιά του Ύψιστου Θεού, η Γη θα μετατρέπεται σε Παράδεισο. Έτσι, αντί απλά να «λατρεύουμε» τον Μείσου-Σάμα, όπως συνηθίζεται να κάνουμε, μήπως θα πρέπει να Τον σεβαστούμε σαν ένα παράδειγμα για όλη την ανθρωπότητα για το πώς δηλαδή μπορούμε να γίνουμε αντιπρόσωποι του Ύψιστου Θεού; Μήπως για να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του Μείσου-Σάμα θα έπρεπε να θέλουμε να ξαναγεννηθούμε ως γιοί του Ύψιστου Θεού;

Πιστεύω ότι ο Μείσου-Σάμα θέλει να μας ενώσει, σ' ένα μόνο σώμα, μαζί Του.

Σ' ένα ποίημα είπε: **«Η Σφαίρα Φωτός που υπάρχει στην κοιλιακή μου χώρα θα αναπτυχθεί μέρα με την μέρα, και κάποτε θα περιτυλίξει όλον τον κόσμο»**. Εφόσον είμαστε περιτυλιγμένοι από την Αρχική Συνείδηση του Ύψιστου Θεού, που είναι η Σφαίρα Φωτός στην οποία αναφέρεται ο Μείσου-Σάμα, δεν γίνεται να σκεφτούμε ότι ο Μείσου-Σάμα και εμείς είμαστε ξεχωριστοί μεταξύ μας. Έτσι, όταν Εκείνος έγραψε: **«Εγώ, μόνο εγώ, δέχθηκα από τον Ύψιστο Θεό την αποστολή να σώσω τον κόσμο»**, δεν είμαστε και εμείς μέσα σ' αυτό το «μόνο εγώ»; Οπότε νομίζω ότι είναι καλύτερα να

καταλάβουμε ότι ο καθένας από εμάς ζει στον κόσμο της συνείδησης και ο Μείσου-Σάμα είναι το κεφάλι μας και εμείς είμαστε το σώμα Του, τα πόδια και τα χέρια Του.

Νοιώθω ότι το αληθινό νόημα της έκφρασης «να ξαναγεννηθούμε» δεν αναφέρεται στην γέννηση μας, αλλά στην υλοποίηση του σκοπού του ίδιου του Ύψιστου Θεού που είναι να ξαναγεννηθεί μέσα μας. Για να γίνει αυτό, πιστεύω ότι το πιο σημαντικό είναι να εμπιστευτούμε πλήρως ότι ο Μείσου-Σάμα μας ένωνε μαζί Του όλο αυτόν τον καιρό και να νοιώσουμε στις καρδιές μας το γεγονός, ότι θα δεχθούμε μέσα μας την θεία σπίθα του Μείσου-Σάμα ως Μεσσία, που ξαναγεννήθηκε και εκπλήρωσε το σκοπό του Θεού.

Ο Μείσου-Σάμα κατάλαβε ότι ήταν περιτυλιγμένος από τον Ύψιστο Θεό, και συγχρόνως, κατάλαβε ξεκάθαρα ότι ο Δημιουργός ήταν ζωντανός μέσα Του. Θα ήθελα να εκπαιδευτούμε ώστε να φτάσουμε σ' αυτήν την ίδια πεποίθηση που έφτασε ο Μείσου-Σάμα.

Είμαι πολύ ευγνώμων σε όλους τους μεσσιανιστές, που μέσω της προσπάθειας να **«Καλλιεργήσουμε μια πίστη που ενώνεται με τον Μεσσία Μείσου-Σάμα»**, βάζουν όλες τις δυνάμεις τους στην οικοδόμηση του Ιερού Εδάφους του Χειϊάν-Κιό, τη Γη της Γαλήνης στο Κιότο, και στις τρεις Κολώνες της Σωτηρίας – Τζορέι, Βιοκαλλιέργειες-Φυσική Διατροφή και Τέχνη. Επίσης είμαι πολύ χαρούμενος που νοιώθω, μέσα από τις αμέτρητες εμπειρίες πίστης που μου έχουν σταλεί από τους μεσσιανιστές, όχι μόνο της Ιαπωνίας, αλλά απ' όλο τον κόσμο, ότι όλοι προσπαθούν να καλλιεργήσουν το συναίσθημα της έκφρασης της ευγνωμοσύνης, δημιουργώντας έτσι, ένα κλίμα χαράς και μια αλυσίδα σωτηρίας μέσω της Άσκησης του Σόνεν.

Ένα σημείο που θα ήθελα να επισημάνω όσο αφορά την «Άσκηση του Σόνεν», είναι το πόσο έχουμε συλλάβει ή όχι, ότι η συνείδηση μας εξελίσσεται συνεχώς και στην

καθημερινότητά μας διαχέεται παντού σε μορφή Σόνεν, χωρίς να το αντιληφθούμε.

Κάνουμε χρήση αυτής της συνείδησης θεωρώντας ότι είναι δική μας, ότι εμείς την δημιουργήσαμε, ότι εμείς την εκδηλώνουμε, αλλά στην πραγματικότητα είναι ο Ύψιστος Θεός που την διευθύνει κάθε στιγμή, σαν Δίκη Του συνείδηση ώστε να την εξωτερικεύσει ως Δίκη Του εκδήλωση. Πιστεύω ότι ο Ύψιστος Θεός μεγαλώνει και εκπαιδεύει την δική μας συνείδηση σαν να είναι η Δίκη Του, ώστε να ξαναγεννηθεί μέσα στον καθένα από εμάς. Έτσι, το απλό γεγονός ότι εμφανίζονται σκέψεις, είτε καλές είτε κακές μέσα στην συνείδηση μας, μας δείχνει την βαθιά μας σχέση με το έργο της Δημιουργίας του Ύψιστου Θεού, δηλαδή, με το Θείο Έργο του Μείσου-Σάμα.

Ο Ύψιστος Θεός ήδη έχει δώσει την άδεια να εξαγνιστεί ένας αμέτρητος αριθμός προγόνων και για να τους σώσει, τους ένωσε μ' εμάς στο παρόν, κάνοντας μας να δοκιμάσουμε λιγάκι την χαοτική κατάσταση του παρελθόντος, αναπαράγοντάς το στο σώμα μας και στην συνείδηση μας. Μας εκπαιδεύει ώστε να μπορέσουμε να γίνουμε παιδιά που θα κληρονομήσουν το Έργο Του της σωτηρίας. Αυτό είναι το σχέδιο του Ύψιστου Θεού για να υλοποιήσει στην Γη το Θεϊκό Έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας και της δημιουργίας του Επίγειου Παράδεισου, που ήδη έχει υλοποιηθεί στο Θεϊκό Κόσμο. Γι' αυτόν τον λόγο, πιστεύω ότι απαιτείται από εμάς να αφοσιωθούμε στο έργο της καθοδήγησης και παράδοσης των προγόνων μας στον Μεσσία Μείσου-Σάμα, για να γίνει επιτρεπτή η είσοδος τους στο λαμπρό και φωτεινό Παράδεισο που ετοιμάστηκε στο κέντρο της συνείδηση μας. Με τον ίδιο τρόπο λοιπόν, που αναπνέουμε τώρα τον αέρα με την συνείδηση ότι το δεχόμαστε από τον Ύψιστο Θεό, θα πρέπει να προσέχουμε ώστε να μην ξεχάσουμε να ασκούμε στο να

χρησιμοποιήσουμε σωστά το Σόνεν που το σκορπίζαμε ασυνείδητα. Επίσης πρέπει να είμαστε σε εγρήγορση, ώστε να διορθώνουμε την πορεία του Σόνεν μας για να επιτρέψουμε στον Ύψιστο Θεό να εκδηλωθεί.

Είμαστε υλικές υπάρξεις και ταυτόχρονα, πνευματικές υπάρξεις. Εφόσον ο Νόμος του «Πνεύματος που Προηγείται της Ύλης», δρα σ' εμάς, είναι ένας αυστηρός Νόμος του Σύμπαντος, είναι βέβαιο ότι όλα τα ζωντανά όντα και όλες οι υπάρξεις υπακούουν σ' αυτόν τον Νόμο. Το γεγονός ότι ο Μέισου-Σάμα μας μιλάει για αυτόν τον Νόμο με τόση έμφαση, σημαίνει ότι δεν αρκεί απλά να το συλλάβουμε, σαν απλή γνώση. Αυτό το Νόμο πρέπει να τον συλλάβουμε σαν κανόνα ζωής του ανθρώπου, που θα κληρονομήσει το Έργο της Δημιουργίας, του Ύψιστου Θεού. Αν υιοθετήσουμε τον Νόμο του «Πνεύματος που Προηγείται της Ύλης» σαν τρόπο ζωής, θα τον τοποθετήσουμε σαν «προϊστάμενο» αυτός που κυβερνά την ψυχή μας - που είναι η πρωταρχική μας συνείδηση, η ζωή μας, ο σπόρος μας -, και θα τοποθετήσουμε σαν «υφιστάμενο» αυτόν που υπακούει την συνείδηση μας, το «δοχείο» της ψυχής.

Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε στην συνείδηση να ελέγχεται από την ανθρώπινη φύση, που ονομάζεται εγώ, αλλά να την κάνουμε να ακούσει και να υπακούσει στο κάλεσμα της ψυχής μας, που είναι μια σπίθα από το πνεύμα του Ύψιστου Θεού. Νομίζω, ότι αν καταφέρουμε να ωριμάσουμε την συνείδηση μας μέχρι το σημείο να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στην θεία θέληση που υπάρχει στις ψυχές μας, δηλαδή, αν το πνεύμα και το σώμα γίνουν ένα, οι πύλες του Παραδείσου που υπάρχουν μέσα μας θα ανοίξουν εντελώς. Έτσι, το φως της ευφυΐας και η απόλυτη δύναμη αυτού του Παραδείσου θα ρέουν προς την ανθρώπινη φύση, που είναι ένα δοχείο και θα αναζωογονήσουν

ολοκληρωτικά το σώμα και το πνεύμα μας, αναζωογονώντας επίσης τον κόσμο των φαινομένων (ο Υλικός Κόσμος).

Στα δύο ποιήματα του Μείσου-Σάμα όπου αναφέρεται στον πολιτισμό, έγραψε: *«Οι πιστοί μας πρέπει να γνωρίσουν ότι η ουσία της πίστης είναι να είμαστε πολιτισμένοι»* και *«Η αταξία που υπάρχει στον Υλικό Κόσμο είναι αποτέλεσμα της περιφρόνησης της ευγένειας»*. Μέσα από αυτά τα ποιήματα, μπόρεσα να καταλάβω το πόσο σημαντικό είναι να είμαστε πολιτισμένοι και ευγενικοί, και το νόημα του συνίσταται στο να βάλουμε πάνω από όλα το σεβασμό και την μετριοπάθεια στην επαφή μας με τους άλλους ανθρώπους. Ο Μείσου-Σάμα επίσης έγραψε: *«Στην χώρα όπου κυβερνώντες και λαός σέβονται το πνεύμα του καλού πολίτη, φυσούν άνεμοι ειρήνης»*.

Σ' αυτό το ποίημα, πιστεύω ότι Εκείνος θέλει να μας διδάξει ότι η έκφραση «προϊστάμενος και υφιστάμενος» ξεπερνά τις διαφορές μεταξύ γονιών και παιδιών, άνδρα και γυναίκας, ηλικία, κοινωνικών θέσεων και ικανοτήτων. Μας διδάσκει ότι ο άνθρωπος πρέπει να σεβαστεί την ευγένεια και να είναι πολιτισμένος στην επαφή με τους άλλους ανθρώπους. Παρόλα αυτά, παρ' ότι ο Μείσου-Σάμα μας διδάσκει ότι υπάρχει ένας τρόπος ζωής πιο υψηλός και ότι αυτός ο τρόπος είναι η ουσία της πίστης και θα έπρεπε να τον σεβόμαστε, εγώ ο ίδιος δεν είχα δώσει την κατάλληλη προσοχή μέχρι σήμερα.

Η πιο υψηλή μορφή του πολιτισμού δεν θα ήταν ο σεβασμός προς τον Ύψιστο Θεό, Τον Πατέρα της ζωής μας; Δεν θα ήταν σωστό να πούμε ότι ο σεβασμός που υπάρχει για τους ανθρώπους είναι ο σεβασμός που υπάρχει για τον Θεό; Και αυτό συμβαίνει γιατί η ψυχή δεν ανήκει στον άνθρωπο αλλά στον Ύψιστο Θεό. Δεν θα ήταν αλήθεια να πούμε ότι ζούμε γιατί ο Ύψιστος Θεός υπάρχει μέσα μας; Ο αέρας που εισπνέουμε και εκπνέουμε δεν είναι δικός μας. Αυτός ο αέρας δεν θα ήταν η ίδια η αναπνοή της ζωής του Ύψιστου Θεού;

Αναρωτιέμαι αν καταφέρνω να σκεφτώ, ότι αν δεν υπήρχε η δύναμη της ζωής του Ύψιστου Θεού, εγώ δεν θα μπορούσα να αναπνέω, να κινήσω το σώμα μου, να νοιώσω με τις πέντε αισθήσεις, να έχω συναισθήματα. Επίσης αναρωτιέμαι αν καταφέρνω να σκεφτώ ότι η ζωή του Θεού είναι παρούσα σε όλους τους ανθρώπους που συναντώ, και σε όλα τα πράγματα στην Φύση.

Αναρωτιέμαι ακόμα αν πιστεύω ότι όλα τα όντα, τα ζώα, τα φυτά, όλα τα χημικά στοιχεία, δηλαδή, όλο το Σύμπαν, είναι εκδηλώσεις της ζωής του Ύψιστου Θεού. Όταν σκέφτομαι αυτά τα πράγματα, έχω την εντύπωση ότι, εγκλωβισμένος μονάχα στην μορφή των πραγμάτων, δεν μπορούσα να κατανοήσω αληθινά την ουσία και την αξία της ζωής.

Μήπως νομίζοντας ότι είναι αρκετό να ενώσουμε τα χέρια μας και να προσευχηθούμε μπροστά στον Βωμό, δεν αγνοούσαμε τον σεβασμό που οφείλουμε στον Ύψιστο Θεό, που είναι ζωντανός μέσα μας; Δεν μπορώ να μη το σκεφτώ αυτό. Καμία φορά νευριάζουμε όταν μας αγνοούν ή μας περιφρονούν. Έχω την εντύπωση ότι η εκδήλωση αυτού του άσχημου συναισθήματος, μας δείχνει ότι εμείς, όλη η ανθρωπότητα, είμαστε υπεύθυνοι για το γεγονός ότι ξεχάσαμε την σημασία του σεβασμού προς τον Ύψιστο Θεό και Τον αγνοήσαμε μέχρι σήμερα.

Με αλλά λόγια, για αρκετό καιρό η ανθρωπότητα αγνοούσε τον Ύψιστο Θεό. Αυτή η κατάσταση έχει γίνει «γενετική πληροφορία». Όλοι μας έχουμε κληρονομήσει αυτές τις γενετικές πληροφορίες. Παρόλα αυτά, ο Ύψιστος Θεός δεν μας εξαφάνισε, αλλά ούτε εξαφάνισε αυτές τις γενετικές πληροφορίες. Το μόνο που μπορώ να σκεφτώ είναι ότι Αυτός μας επέτρεψε να ζήσουμε με αυτόν τον τρόπο μέχρι σήμερα για να γίνουμε παιδιά Του, κάνοντας μας έτσι να μεγαλώσουμε και να εξελιχθούμε συνεχώς.

Γι' αυτό, έχουμε ένα σημαντικό ρόλο, στο όνομα του Μεσσία Μείσου-Σάμα, να πληροφορήσουμε τους προγόνους μας που ζουν μέσα μας, ως γενετική πληροφορία, το καλό αυτό νέο ότι ήδη βρίσκονται στο δρόμο της σωτηρίας, γιατί ήδη έχουν δεχθεί την άδεια να εξαγνιστούν από την αμαρτία της αγνόησης της ύπαρξης του Θεού. Πιστεύω ότι το αίσθημα της έκφρασης του σεβασμού προς τον Ύψιστο Θεό έχει ως βάση το «μακότο» («ειλικρίνεια» - διδασκαλία του Μείσου-Σάμα - Θεμέλιο του Παραδείσου, σελ. 76), και έτσι πρέπει να καλλιεργήσουμε αυτό το «μακότο».

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε το εξής ποίημα: *«Είναι αναγκαίο ο κάθε άνθρωπος να γυρίσει στην πραγματική του φύση και να εκθέσει την ψυχή του στον Φως του Θεού.»* Νοιώθω σ' αυτό το στοίχο ότι Εκείνος μας διδάσκει ότι ο καθένας από εμάς πρέπει να επιστρέψει στην αληθινή του φύση, για να λάμψει η ψυχή του μέσω του Θεϊκού Φώτος. Δεν μπορώ, ωστόσο, να φανταστώ ότι, η αληθινή μου φύση στην οποία πρέπει να γυρίσω, βρίσκεται στην σημερινή μου συνείδηση, που είναι ασταθής και που πολύ εύκολα γίνεται δέσμια του εγωισμού και της προσκόλλησης. Πιστεύω ότι η αληθινή μου φύση βρίσκεται μέσα στην Πρωταρχική μου Συνείδηση, δηλαδή, στον Παράδεισο που υπάρχει μέσα στην Θεϊκή μου Σπίθα, που είναι το «αληθινό εγώ μου».

Ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε ότι η ψυχή είναι θεϊκής φύσεως, είναι το ίδιο το Καλό. Ωστόσο, παρά ότι έχουμε μια ψυχή μέσα μας και κληρονομήσαμε την διάσταση του Παραδείσου, όπου η ψυχή μας γεννήθηκε, επίσης κληρονομήσαμε την γήινη διάσταση, που είναι μια διάσταση που έχει μορφή. Μάλλον γι' αυτόν τον λόγο, τελικά χρησιμοποιούμε την συνείδηση μας μόνο για τα πράγματα που αφορούν τον κόσμο των φαινομένων, που έχει μορφή, και έτσι γίνεται πολύ δύσκολο να καθοδηγήσουμε την συνείδηση

μας στην «αληθινή μας οικία», που είναι ο Παράδεισος που υπάρχει μέσα μας.

Έτσι, παρ' ότι το φυσικό μας σώμα ζει στην γήινη διάσταση, πρέπει να επιζητήσουμε έντονα να επιστρέψει η συνείδηση μας στον Παράδεισο που υπάρχει μέσα μας, σ' αυτόν τον Παράδεισο όπου ζει η ψυχή μας, ώστε να μπορέσουμε να συναντηθούμε με την αληθινή φύση του Μείσου-Σάμα, που βρίσκεται διαρκώς εκεί, κάνοντας έτσι την ψυχή μας να λάμψει μέσω του Φωτός του Ύψιστου Θεού.

Εύχομαι να καταφέρουμε να γίνουμε ικανοί να υπηρετήσουμε τον Ύψιστο Θεό, να υπηρετήσουμε όλους του ανθρώπους και όλα τα πράγματα στον κόσμο, πολιτισμένα, με ευγένεια και σεβασμό, προσπαθώντας ώστε η Αληθινή Πρωταρχική Συνείδηση να αντανακλά στην σημερινή μας συνείδηση. Πιστεύω ότι αυτή η πράξη της «επιστροφής» είναι κάτι πραγματικά πολύ σημαντικό. Στην γήινη μας ύπαρξη, είμαστε εγκλωβισμένοι στον χώρο και στον χρόνο και μέσα στην καρδιά μας θεωρούμε τον εαυτό μας καλύτερο από τους άλλους, και συνέχεια επικρίνουμε ο ένας τον άλλον, έχοντας σαν κριτήριο αυτό που πιστεύουμε ότι είναι καλό ή κακό. Δεν αληθεύει αυτό; Αυτό δεν είναι η ανθρώπινη φύση μας; Έτσι, αυτό που περισσότερο επιζητώ είναι να απελευθερωθώ από αυτή την φύση. Αλλά όπως συνηθίζεται να λέγεται, αυτό είναι σχεδόν αδύνατο να συμβεί μόνο μέσω της προσπάθειας μας να αλλάξουμε νοοτροπία. Δεν είναι καθόλου εύκολο να απαλλαχτούμε από αυτήν την ανθρώπινη φύση που μας ακολουθεί γενιές και γενιές, που έχει καλλιεργηθεί από τους προγόνους μας.

Αν αυτό γίνεται ή όχι, εξαρτάται από το αν, πιστεύοντας στον Παράδεισο που υπάρχει μέσα στην συνείδηση μας, θέλουμε αληθινά να επιστρέψουμε στον Μείσου-Σάμα, που θέλει να μας δεχθεί σ' αυτόν τον Παράδεισο και βέβαια, αν Αυτός θα δεχθεί ή όχι αυτή την επιθυμία μας. Για να γίνει

αυτό λοιπόν, το καλύτερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να θελήσουμε πειθήνια να εκπαιδευτούμε από αυτόν τον Παράδεισο, που είναι ένας κόσμος αιώνιος και απεριόριστος, και συγχρόνως, ένας κόσμος όπου όλα υλοποιούνται στιγμιαία.

Πιστεύω ότι ο Παράδεισος στον οποίο πρέπει να γυρίσουμε, είναι ένας Παράδεισος εντελώς καινούριος και όχι εκείνος που πιστεύαμε μέχρι σήμερα. Το να μάθουμε από τον Μείσου-Σάμα για την θεϊκή αποκάλυψη, για την «Μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας», δεν σημαίνει απλά να γνωρίζουμε ότι ο Πνευματικός Κόσμος βρίσκεται σε διαδικασία μετάβασης, από την Εποχή την Νύχτας που υπήρχε μέχρι σήμερα σ' έναν κόσμο της Ημέρας. Σημαίνει επίσης ότι πρέπει να πραγματοποιήσουμε αυτήν την μετάβαση μέσα στον καθένα από εμάς. Στο στίχο *«Το Θεϊκό Έργο, αόρατο στα ανθρώπινα μάτια, ήδη έχει υλοποιηθεί στον Πνευματικό Κόσμο»*, ο Μείσου-Σάμα μας δείχνει ότι η μετάβαση από τη Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας έχει ήδη ολοκληρωθεί στον Πνευματικό Κόσμο. Μήπως αυτό δεν σημαίνει ότι ο Παράδεισος που υπάρχει στο κέντρο της συνείδησης μας, είναι ήδη ένας ανανεωμένος Παράδεισος;

Αν αυτό ισχύει, πρέπει να ανανεώσουμε την σημερινή μας συνείδηση για να αντεπεξέλθουμε σ' αυτά τα νέα δεδομένα. Και οι δραστηριότητες που αναπτύσσουμε σ' αυτήν την γήινη ζωή, επίσης πρέπει να ανανεωθούν εντελώς.

Έτσι, σκέφτομαι ότι θα είναι αναγκαίο:

α) Να αναγνωρίσουμε ότι ο Παράδεισος ήδη έχει ολοκληρωθεί

β) Να επιστρέψουμε στον Παράδεισο που υπάρχει μέσα μας

γ) Να αφομοιώσουμε, ψυχή και σώματι, αυτές τις νέες δραστηριότητες, αυτού του Παραδείσου

δ) Να ορίσουμε στις καρδιές μας, ότι θέλουμε να χρησιμοποιηθούμε στο Έργο της προβολής αυτού του νέου Παράδεισου, στο υλικό πεδίο.

Έχω την πεποίθηση, ότι μέσω του Νόμου του Εξαγνισμού, οι ατέλειες μας θα φωτιστούν δυνατά και θα έχουμε την άδεια να μεγαλώσουμε, ώστε όλη η ανθρωπότητα, που ήδη έχει την άδεια να εξαγνιστεί, να μπορέσει εμπράκτως να εξαγνιστεί, να σωθεί και να επανέλθει στην ζωή, δηλαδή, να πραγματοποιηθεί ο Επίγειος Παράδεισος.

Όταν ο καθένας από εμάς χρησιμοποιείται από την πανίσχυρη δράση του εξαγνισμού, μας δίνεται η άδεια να καταλάβουμε και να μάθουμε σχετικά με τις ίδιες τις ατέλειες μας. Αυτό είναι κάτι που μόνο ο ίδιος ο άνθρωπος ατομικά μπορεί να δοκιμάσει.. Το να μπορέσουμε να κάνουμε αυτήν την ανακάλυψη γεννά χαρά και ευγνωμοσύνη. Όταν θα περνάμε από κάποιο εξαγνισμό, πρέπει να έχουμε πλήρης εμπιστοσύνη στο συναίσθημα του Μείσου-Σάμα που αποτυπώνεται στο ποίημα: **«Μη φοβάσαι την αρρώστια. Να θυμάσαι ότι είναι μια ευλογία του Θεού, για να εξαγνιστούν οι αμαρτίες και τα πνευματικά μιάσματα που έχουν συσσωρευτεί»**. Πιστεύοντας σ' αυτό, θα ήθελα να προσπαθήσω σκληρά, μαζί με όλους σας, να καταφέρουμε να ευχαριστήσουμε τον Ύψιστο Θεό για την απέραντη Αγάπη Του και τις αμέτρητες χάρες Του.

Θα προσεύχομαι ώστε, με αφετηρία αυτήν την Δέηση της Αρχής της Άνοιξης, μια νέα πνοή ζωής του Ύψιστου Θεού να εισχωρήσει, να κυκλοφορήσει και να ρέει μέσα στον καθένα απ' εσάς και το συναίσθημα του Μείσου-Σάμα, μαζί

με την δόνηση της λέξης «Μεσσίας», να υλοποιηθούν το γρηγορότερο δυνατό μέσα σας.

Επίσης θα προσεύχομαι ώστε οι καινούριες μέρες που έρχονται μπροστά μας, να είναι γεμάτες ειρήνη και πνευματικό πλούτο.

Σας ευχαριστώ πολύ!

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση για τις Ψυχές των Προγόνων

1^η Ιουλίου του 2008

Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία

Τα ειλικρινά μου συγχαρητήρια σε όλους, για την Δέηση των Προγόνων.

Με πολύ μεγάλο και βαθύ σεβασμό, σας λέω, ότι ο Ύψιστος Θεός, ο οποίος είναι ο πατέρας μας, είναι ζωντανός στο παρελθόν, στο παρόν και στην αιωνιότητα.

Ο Ύψιστος Θεός μας εξελίσσει και μας κρατάει ζωντανούς δια μέσω του φυσήματος της αιώνιας ζωής, της συνείδησης και της ψυχής.

Ο Μείσου-Σάμα δεν γεννήθηκε μόνο ως γιός ανθρωπίνων όντων. Γεννήθηκε ξανά ως ο γιος που εκπλήρωσε την επιθυμία του Ύψιστου Θεού, δηλαδή ως Μεσσίας.

Πιστεύω, ότι το Έργο του Ύψιστου Θεού που έχει ολοκληρωθεί μέσα στον Μείσου-Σάμα, είναι μια επιθυμία που πρέπει να ολοκληρωθεί μέσα σε όλη την ανθρωπότητα.

Εμείς δεχτήκαμε τη ζωή εδώ σε αυτό τον κόσμο για να γεννηθούμε ξανά, αυτή τη φορά ως γιοι του Ύψιστου Θεού. Συνεπώς, ο Ύψιστος Θεός μας ένωσε στον Μείσου-Σάμα

κάνοντας τον καθένα από εμάς να εξελίσσεται σε μια διαρκή δημιουργία.

Στην σημερινή Δέηση των Προγόνων, εκφράζουμε για όλα αυτά, την ευγνωμοσύνη μας στον Μεσσία Μείσου-Σάμα με όλη την καρδιά μας, εγκωμιάζοντας τον Ύψιστο Θεό που έχει δίπλα του τον Μείσου-Σάμα. Ταυτόχρονα προσευχόμαστε για να μπορέσουμε να είμαστε χρήσιμοι, μαζί με τους προγόνους μας, που είναι ζωντανοί μέχρι σήμερα μέσα στην «ατομική συνείδηση» των κυττάρων μας, ώστε να πραγματοποιηθεί η Θέληση του Ύψιστου Θεού.

Αισθάνομαι μεγάλο σεβασμό για όλους τους μεσσιανιστές οι οποίοι διαμέσου της καθοδήγησης: «Να καλλιεργήσουμε μια πίστη που να μας συνδέει με τον Μεσσία Μείσου-Σάμα», αφοσιώνονται με όλο το συναίσθημα «μακότο» (ειλικρίνεια), για την οικοδόμηση του Ιερού Εδάφους της Χεϊανκιό - Η Γη της Ηρεμίας, στο Κιότο και για την καθημερινή προσπάθεια να μετατρέπουν το συναίσθημα τους σε παραδεισένιο συναίσθημα, εφαρμόζοντας αποφασιστικά τις τρεις κολώνες του Θεϊκού Έργου – Τζορέι, Βιοκαλλιέργεια και Φυσική Διατροφή, και σωτηρία δια μέσω του Ωραίου (Τέχνη).

Κάνουμε την «Άσκηση του Σόνεν» για να εκπαιδεύουμε την καρδιά μας, ώστε να ευχαριστεί για όλα τα πράγματα, με σκοπό να μετατρέπει το συναίσθημά μας σε παραδεισένιο συναίσθημα. Διαβάζοντας τις αναρίθμητες εμπειρίες πίστης που στέλνουν οι μεσσιανιστές όχι μόνο από την Ιαπωνία αλλά και από όλο τον κόσμο, αντιλαμβάνομαι τα χαρακτηριστικά του «Ρεύματος της Σωτηρίας» που αναδύονται με αυτή την άσκηση, και μοιράζομαι μαζί τους, την ίδια χαρά και ευγνωμοσύνη.

Είμαι πολύ ευγνώμων γιατί ξέρω ότι δεν απολαμβάνετε μόνοι σας τα συναισθήματα χαράς και ευγνωμοσύνης διαμέσου των ασκήσεων προσφοράς στο Έργο του Ύψιστου Θεού, που είναι η βασική ιδέα της «Άσκησης του Σόνεν», αλλά ταυτόχρονα ψάχνετε

την ουσία της εφαρμογής της αλτρουιστικής αγάπης που κήρυξε ο Μείσου-Σάμα, ξεκινώντας με ανανεωμένο συναίσθημα τις καθημερινές πράξεις που έχουν ως στόχο να φέρουν την αληθινή ευτυχία σε άλλους ανθρώπους.

Είμαι πολύ ευτυχισμένος γιατί η προσπάθεια να φέρουμε την αληθινή αγάπη σε άλλους ανθρώπους, κατευθύνει τον καθένα μας σε μια δράση που θα δημιουργήσει ένα «Ρεύμα Ευτυχίας». Εύχομαι να εξακολουθείτε όλοι σας να δέχεστε τη βοήθεια και την καθοδήγηση του Μείσου-Σάμα σε αυτή την προσπάθεια.

Επιθυμούμε να υπηρετήσουμε στο Θείο Έργο της οικοδόμησης του Επίγειου Παραδείσου και της σωτηρίας της ανθρωπότητας που αναφέρει ο Μείσου-Σάμα. Επίσης επιθυμούμε να είμαστε χρήσιμοι για να μοιράζουμε τις Θείες Ευλογίες σε πολλά άτομα, με άλλα λόγια, να είμαστε χρήσιμοι διαμέσου της άσκησης της αλτρουιστικής αγάπης.

Σχετικά με αυτό το θέμα, ο Μείσου-Σάμα έγραψε τα ακόλουθα ποιήματα:

***«Ευγενής είναι ο άνθρωπος που,
επιθυμώντας το καλό του συνανθρώπου του,
τοποθετεί τον εαυτό του σε δεύτερη μοίρα.»***

***«Εάν επιθυμείς να ανταποκρίνεσαι στο Θέλημα του Θεού,
να γίνεις ένα άτομο που επιθυμεί
την ευτυχία του συνανθρώπου του.»***

Κάθε φορά που έρχομαι σε επαφή με αυτό το συναίσθημα του Μείσου-Σάμα που επιθυμεί την ευτυχία του συνανθρώπου μας, εύχομαι να γίνομαι ένα άτομο που ανταποκρίνεται σε αυτό το συναίσθημα.

Όμως, ο εγωισμός μου φαίνεται, όταν επιθυμώ μόνο τη δική μου ευτυχία, όταν επιθυμώ να έχω την προστασία του Θεού και

όταν επιθυμώ να γίνομαι ένα άτομο που τον αποδέχονται οι άλλοι. Για αυτό το λόγο, νιώθω την έλλειψη επιθυμίας να κάνω τους άλλους ανθρώπους ευτυχισμένους και δεν τοποθετώ τους άλλους ανθρώπους μπροστά από εμένα.

Όταν ένα πρόβλημα που μας βασάνιζε, λύνεται, χαιρόμαστε και λέμε: «Ωραία! Ευχαριστώ πολύ!», σαν να είμαστε ικανοποιημένοι επειδή θεωρούμε ότι δώσαμε το καλύτερο μας εαυτό.

Επιθυμώντας να γίνουμε άτομα που μοιράζουμε τις Θείες Ευλογίες με τον πλησίον μας, δύσκολα μπορούμε να πούμε ότι αυτό το συναίσθημα υπάρχει μέσα μας πραγματικά.

Πέρα από αυτά, ατελή ανθρώπινα όντα όπως εμείς, δέσμια του εγωισμού και της προσκόλλησης, καταλήγουμε στο συμπέρασμα, ότι το να μοιράζει κανείς τις Θείες Ευλογίες με άλλα άτομα είναι κάτι πάρα πολύ δύσκολο και για αυτό, εύκολα παρατάμε τη προσπάθεια.

Με αυτό τον τρόπο το μόνο που καταφέρω είναι να συλλέγω στοιχεία για να κατηγορήσω τον εαυτό μου και να μετανιώσω ή ακόμα να αρνηθώ τον εαυτό μου. Η αλήθεια είναι ότι όταν επιβάλλω περιορισμούς στον εαυτό μου, αντί να απελευθερώνομαι και να αναπτύσσομαι κάθε φορά περισσότερο, εμποδίζω και περιορίζω το έργο της δημιουργίας που θα με κάνει να ωριμάσω και να εξελίξομαι.

Αυτή τη στιγμή, αντιλήφθηκα την ύπαρξη μιας βασικής άσκησης, εξαιρετικά σημαντική για την δική μου εκπαίδευση και εξέλιξη.

Ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε ότι εμείς, τα ανθρώπινα όντα, είμαστε «εκπρόσωποι του Θεού».

Ο Ύψιστος Θεός από την δημιουργία, μοίρασε την ατέλειωτη Ευλογία Του σε όλα τα όντα που δημιούργησε. Συνεπώς, μήπως η υποχρέωσή μας, ως εκπρόσωποί Του, είναι να υπηρετούμε στο έργο Του μοιράζοντας χωρίς περιορισμούς, τις ευλογίες Του, με όλα τα ζωντανά όντα;

Με αυτή την έννοια, ο Ύψιστος Θεός μας δημιούργησε ως σπίθες του δικού Του πνεύματος, δηλαδή, μας έπλασε στο Θεϊκό Κόσμο ως γιούς του κάνοντας τον καθένα από εμάς, να γεννηθεί στη Γη. Μήπως μας κρατάει ζωντανούς γιατί χρειάζεται να εξελίξει και να εκπαιδεύει «εκπροσώπους» που θα καταφέρουν να μοιράσουν τις ευλογίες Του;

Εμείς, στον κόσμο των ανθρώπων, ξεχωρίζουμε τα ζητήματα μας σε προσωπικά ή δημόσια θέματα.

Ο Θεός όμως, δεν ξεχωρίζει τον Εαυτό Του από τα όντα που ο ίδιος δημιούργησε, και επειδή πειθαρχεί τα ανθρώπινα όντα για να γίνουν γιοί Του, όσο και να νομίζουμε ότι πράττουμε με τη βούλησή μας, μήπως η αλήθεια δεν είναι ότι ο Θεός παραχωρεί στα ανθρώπινα όντα την ευθύνη για αυτά τα δημόσια ζητήματα;

Πιστεύω ότι η συνείδησή μας πάνω σε αυτό το θέμα είναι ανεπαρκής.

Αν είναι έτσι, ο Θεός θα θελήσει να μας πει: *«Εσείς μόνο θέλετε τη βοήθειά μου, νομίζοντας ότι εγώ δεν χρειάζομαι τη βοήθειά σας. Αλλά η αλήθεια είναι ότι και εγώ χρειάζομαι τη βοήθεια όλων των ανθρώπινων όντων»*

Πιστεύω ότι ο Θεός προσπαθεί να μας χρησιμοποιήσει ως όργανα Του για να μοιράσουμε τις ευλογίες Του.

Όμως, το συναίσθημά μας, το συναίσθημα των ατόμων που δεχόμαστε τη Βούλησή Του, εκ των πραγμάτων, δεν είναι εξελιγμένο και ώριμο, για αυτό, δεν καταφέρνουμε να σκεφτούμε με αυτό τον τρόπο.

Έτσι, πρώτα από όλα, πρέπει να επιβεβαιώσουμε αυτή την επιθυμία λέγοντας: *«Έλαβα αυτή την εντολή από το Θεϊκό Κόσμο»*. Αυτή η επιβεβαίωση πρέπει να είναι θεμελιώδης στις ζωές μας.

Δεν πρέπει να ξεχάσουμε ότι εμείς δεν κάνουμε τίποτα. Απλά μας χρησιμοποιεί ο Θεός, για αυτό πρέπει να λέμε στον Θεό: *«Χρησιμοποίησέ με για να γίνει το Θέλημά Σου. Μεγάλωσέ με και εκπαίδευσέ με για να είμαι άξιος εκπρόσωπός Σου»*.

Το ιδανικό θα ήταν να λέμε: «Παρακαλώ, εκδηλώσου στο άτομο που ανταποκρίνεται στο θέλημά Σου», όταν κάνουμε μια παράκληση να λέμε: «Παραδίδω τη χαρά μου και την ευτυχία μου στο Θεό. Χρησιμοποίησέ με για να μπορέσω να μοιράζομαι τις ευλογίες Σου και τη δύναμή Σου». Μήπως έτσι είμαστε πιο χρήσιμοι;

Πιστεύω ότι με αυτό τον τρόπο θα κάνουμε προσπάθειες για να τα παραδώσουμε όλα στα χέρια του Θεού και θα Του εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας.

Πέρα από αυτά, όταν αφήνουμε τον Θεό να μας χρησιμοποιήσει, εκπαιδευόμαστε στο να αντιμετωπίζουμε δυσάρεστες καταστάσεις με ικανοποιητικό τρόπο.

Πιστεύω ότι είναι πολύ σημαντικό για μας, να επιθυμούμε να ξεκινήσει αμέσως μια εντελώς νέα φάση της δημιουργίας, γιατί ζούμε την στιγμή της πραγματοποίησης στον Υλικό Κόσμο, της μεταβατικής περιόδου από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας, μια μετάβαση που έχει ήδη ολοκληρωθεί στο Θεϊκό Κόσμο.

Θα ήθελα τώρα να τονίσω ένα σημαντικό θέμα.

Ο κόσμος όπου η δημιουργία έχει ολοκληρωθεί, δηλαδή, ο κόσμος (φυσικός και ορατός) της μορφής όπου ζούμε, δεν είναι ένας κόσμος αποτελούμενο μόνο από το Σόνεν. Είναι ένας κόσμος όπου εκφράζονται οι λέξεις που δημιούργησε το Σόνεν μας.

Δεν χρειάζεται να πω ότι το Σόνεν μας είναι μια ουσιαστική πράξη του ανθρωπίνου όντος και ότι η δράση του Σόνεν είναι άμεσα συνδεδεμένη με την Θεϊκή Θέληση, με άλλα λόγια, είναι συνδεδεμένη με την επιθυμία του Ύψιστου Θεού, με το συναίσθημά Του και με την πρωταρχική συνείδηση, δηλαδή, είναι μια δράση που σχετίζεται άμεσα με το Σόνεν του Ύψιστου Θεού.

Όμως, εάν έχουμε την επιθυμία να εξελιχθούμε και να υπηρετούμε στο Θείο Έργο με όλες μας τις δυνάμεις, δεν αρκεί μόνο το Σόνεν μας ή η βαθιά μας ενδοσκόπηση.

Ο Θεός δεν έχει ανάγκη το δικό μας Σόνεν μόνο. Ο Θεός χρειάζεται και τα λόγια που προφέρουμε.

Συνήθως νεμόμαστε το λόγο σαν να ήταν δικό μας, το χρησιμοποιούμε ελεύθερα δια μέσω του δικού μας συναισθήματος. Αλλά μήπως πρωταρχικά ο λόγος δεν εκπροσώπευε το Πνεύμα του Λόγου, το οποίο είναι ο λόγος του Θεού, δηλαδή, η θέληση της εκδήλωσης του Ύψιστου Θεού;

Ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε, πόσο μεγάλη είναι η επίδραση που δημιουργεί η δύναμη του Πνεύματος του Λόγου.

Σχετικά, ο Μείσου-Σάμα έγραψε τα ακόλουθα ποιήματα:

«Εάν το μακότο (ειλικρίνεια) του πνεύματος των λέξεών μας αντηχούσαν στον κόσμο, αυτός θα εξαγνιζόταν ανεξαρτήτως από το πόσο μiasμένος και να ήταν.»

«Καμία προσπάθεια δεν θα άξιζε εάν η ισχυρή δύναμη του πνεύματος του λόγου δεν εκδηλωνόταν δια μέσω της ομορφιάς της ψυχής.»

Εγώ δεν αντιλαμβανόμουν πόση σημασία έδινε ο Μείσου-Σάμα στο Πνεύμα του Λόγου και για αυτό δεχόμουν αυτά τα λόγια με επιπόλαιο τρόπο.

Το γεγονός ότι κάθε ύπαρξη έχει ένα όνομα, σημαίνει ότι κάθε ύπαρξη συνδέεται με το Πνεύμα του Λόγου του Θεού. Αυτό ισχύει επίσης για τα λόγια που χρησιμοποιούμε καθημερινά.

Αφού έτσι είναι, για να μπορέσουμε να υπηρετήσουμε στο Έργο του να μοιράσουμε τις Ευλογίες του Θεού, και να εκδηλώσουμε έτσι όλη τη δύναμη του λόγου, χρειαζόμαστε να

προφέρουμε καλές και παραδεισένιες λέξεις αντί να χρησιμοποιούμε λέξεις όπως: «Μισώ αυτό το άτομο». Χρησιμοποιώντας παραδεισένιες λέξεις, θα αναζωογονούμε τον κόσμο της μορφής, συμβάλλοντας στην μεταμόρφωση της επιφάνειας της Γης σε Παράδεισο.

Ακόμα και όταν θεωρούμε μια πράξη κακή, μόνο η ευλογία μαζί με τον Μεσσία Μείσου-Σάμα μπορεί να επαναφέρει την κατάσταση, για αυτό αν ευχόμαστε σε κάποιον: «Να είσαι ευτυχισμένος», «Ο Θεός να σε ευλογεί» ή «Να είσαι εν ειρήνη», χρειάζεται να δώσουμε έμφαση σε κάθε ευχή ώστε αυτό να γίνει διαμέσου του Μεσσία Μείσου-Σάμα, ευχόμενοι και άλλα άτομα να είναι χρήσιμα μαζί με εμάς.

Μπορεί όμως, να είναι ακατάλληλο να τα λέμε αυτά όταν είμαστε πρόσωπο με πρόσωπο, για αυτό δεν πειράζει αν τα λέμε μετά, αλλά εάν λέμε καλές λέξεις μαζί με το ίδιο συναίσθημα που μόλις αναφέρθηκα, θα καλύψουμε με παραδεισένια ενέργεια όλη την ατμόσφαιρα του χώρου όπου βρισκόμαστε με άλλα άτομα.

Το ίδιο γίνεται όταν δίνουμε Τζορέι.

Το μόνο που καταφέρνω πραγματικά να μοιραστώ με άλλα άτομα είναι το Πνεύμα του Λόγου του Θεού που δημιουργεί και εκπαιδεύει ενώνοντας όλα τα πράγματα. Παρόλα αυτά, είναι πιθανόν να έκανα οικονομία στα λόγια, και να κρατούσα μερικά μέσα μου.

Εάν επιθυμούμε αληθινά να εκδηλωθεί η δύναμη του Θεού, πρέπει να ευχαριστούμε αντί να έχουμε άγχος για να εκδηλωθεί η δύναμη του Πνεύματος του Λόγου σε εμάς. Το ιδανικό θα ήταν να ικετεύουμε να μοιραστούμε τις Θείες Ευλογίες με πολλά άτομα.

Το περασμένο μήνα τελέσαμε τη Δέηση του Επίγειου Παραδείσου. Εδώ και 77 χρόνια, στις 15 Ιουνίου του 1931, ο Μείσου-Σάμα δέχτηκε την αποκάλυψη της μετάβασης από την Εποχή της Νύχτας προς την Εποχή της Ημέρας στο Πνευματικό Κόσμο.

Πιστεύω ότι η μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας, μια εποχή όπου η ανθρωπότητα αγνόησε για πολλά χρόνια τον Θεό γιατί επικεντρώθηκε στον ανθρώπινο συναίσθημα, προς την Εποχή της Ημέρας, μια εποχή επικεντρωμένη στο Θεό, μπορεί μόνο να γίνει χάρη στη θεία συγχώρεση, η οποία είναι η αγάπη του Θεού.

Επειδή πιστεύουμε ότι ζούμε σε έναν κόσμο όπου όλα καθορίζονται από τα κριτήρια του Καλού και του Κακού, βρισκόμαστε σε μια κατάσταση όπου δύσκολα αντιλαμβανόμαστε τι σημαίνει να αγνοείς τον Θεό.

Συνεπώς, πρέπει να είμαστε υπάκουοι για να δεχτούμε τη μεγαλειώδη συγχώρεση του Θεού, ακόμα και χωρίς να κατανοούμε τι σημαίνει αυτό και να εκφράζουμε με όλη μας την καρδιά την εμπιστοσύνη μας στη Θεία Βούληση που πραγματοποίησε την «Μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας» στο Θεϊκό Κόσμο. Έτσι όταν δεχόμαστε με σεβασμό τη Βούλησή Του, δεν μπορούμε να κρυβόμαστε σαν να είμαστε τέλεια άτομα. Αντιθέτως, θα συσσωρεύουμε στο Θείο Κόσμο το θησαυρό της τιμιότητας, όταν θα είμαστε τίμιοι στο να αποκαλύπτουμε τις ατέλειες του συναισθήματός μας, ενώπιον του Θεού.

***«Όσο πιο τίμιο είναι το άτομο
Τόσο ατέλειωτες ευλογίες θα του δώσει ο Θεός.»***

Δια μέσω αυτού του ποιήματος, ο Μείσου-Σάμα θέλει να μας διδάξει πόσο σημαντικό είναι να είμαστε υπάκουοι στον εαυτό μας ενώπιον του Θεού. Πιστεύω ότι η υπηρεσία στο Θεϊκό Έργο, του να μοιράσουμε τις Θείες Ευλογίες και την ευτυχία, οι οποίες είναι καρποί της αγάπης του Θεού, στο αριθμό ατόμων, είναι ο δρόμος για να εξελιχθούμε και να διδαχτούμε, ως αγαπημένοι γιοι του Θεού. Επιθυμώ από το βάθος της καρδιάς

μου να απολαμβάνω την ευτυχία να εισχωρώ σε αυτό το δρόμο μαζί με όλους εσάς.

Σε αυτή την ιδιαίτερη ημέρα της Δέησης των Προγόνων, θα μου άρεσε να κλείσω το λόγο μου ευχαριστώντας τον Ύψιστο Θεό, μαζί με όλους τους προγόνους της ανθρωπότητας, που είναι ενωμένοι με όλα τα ζωντανά όντα, για την πραγματοποίηση της μετάβασης από τον Κόσμο της Νύχτας, όπου οι καρδιές μας ήταν τυλιγμένες από το σκοτάδι, προς τον Κόσμο της Ημέρας, όπου είμαστε όλοι παρόντες σε μια εποχή εντελώς καινούρια και λαμπρή. Προσεύχομαι για να εγκατασταθούν, αυτή τη στιγμή, το Φως και η Δύναμη του Θεού μέσα στις καρδιές του καθένα από εσάς, φέρνοντας μαζί το φύσημα της ζωής του Ύψιστου Θεού και τις ευλογίες του Μεσσία Μείσου-Σάμα για να είναι οι μέρες σας γεμάτες ευημερία.

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση για την Επέτειο Γενεθλίων του Μείσου-Σάμα

**22 και 23 Δεκεμβρίου 2008
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία**

Τα ειλικρινά μου συγχαρητήρια σε όλους, για την Δέηση για την Επέτειο για την Δέηση της Επετείου Γενεθλίων του Μείσου-Σάμα.

Η επιθυμία του Ενός, Αιώνιου και Ύψιστου Θεού, με μεγάλο και βαθύ σεβασμό μιλώντας, είναι, εμείς οι γιοι του να ανταποκρινόμαστε στη Δική Του Θεϊκή Θέληση. Με βάση το Δικό Του Σχέδιο, μας ετοίμασε, στον Ουράνιο Κόσμο, ως θεϊκές σπίθες, προικισμένους με την ζωή και τη συνείδηση

Του. Όταν ήρθε η ώρα να κατέβουμε στον γήινο κόσμο, έκανε το ιερό του έργο: Μας κληροδότησε το φύσημα της ζωής και μας έκανε να γεννηθούμε από τους γονείς μας.

Για το λόγο αυτό, μπορούμε να υπηρετούμε στο Θεϊκό Έργο της «Οικοδόμησης του Επίγειου Παράδεισου», το οποίο είναι η προβολή του ουράνιου κόσμου, στη δική μας γενέτειρα Γη.

Ο Μείσου-Σάμα γεννήθηκε στη Γη πριν 126 χρόνια, στις 23 Δεκεμβρίου του 1882 σύμφωνα με τη Θεϊκή Θέληση και υπακούοντας στην εντολή του Ύψιστου Θεού, ο Μείσου-Σάμα αντιλήφθηκε ότι μια σπίθα του Ύψιστου Θεού, ήταν ζωντανή μέσα του και δρούσε σε αυτό τον κόσμο. Με την επιθυμία να ανταποδώσει αυτή την θεϊκή ευλογία, ο Μείσου-Σάμα παραδόθηκε στον Θεό, ως έναν τρόπο να αποδείξει το αίσθημα του «μακότο» (ειλικρίνεια).

Νομίζω ότι ο Μείσου-Σάμα γεννήθηκε ξανά ως Μεσσίας, δηλαδή ως γιός του Ύψιστου Θεού, ακριβώς γιατί ο Θεός δέχτηκε αυτό το μακότο.

Θα ήθελα να γιορτάσουμε αυτή την τόσο ιδιαίτερη και βαθιάς σημασίας μέρα, που είναι η μέρα της Δέησης για την Επέτειο Γενεθλίων του Μείσου-Σάμα, εκφράζοντας στον Ύψιστο Θεό όλη μας την χαρά γιατί ο Μείσου-Σάμα δέχτηκε τη ζωή στη Γη, με σκοπό να γεννηθεί ξανά ως γιός του Ύψιστου Θεού, δηλαδή ως Μεσσίας.

Στη σημερινή Δέηση, συνειδητοποιώ ότι εμείς είμαστε απόδειξη, ότι οι σπίθες του Ύψιστου Θεού είναι ζωντανές και δρουν μέσα μας και με σκοπό να ανταποδώσουμε τη μεγαλειώδη Θεϊκή Ευλογία, δεσμεύτηκα, μαζί σας, να παραδώσω το σώμα μου και τη ψυχή μου στον Θεό, δια μέσου του Μείσου-Σάμα.

Ευχαριστώντας για το γεγονός ότι εκπαιδευόμαστε για να ξαναγεννηθούμε και να είμαστε ενωμένοι με τον Μεσσία Μείσου-Σάμα, προσεύχομαι για να είμαστε όλοι χρήσιμοι

στην υλοποίηση της Θεϊκής Θέλησης εξυμνώντας από τα βάθη της καρδιάς μου τον Ύψιστο Θεό, στον οποίο εμπεριέχεται ο Μείσου-Σάμα.

Είμαι βαθιά ευγνώμων για την προσπάθεια όλων των μεσσιανιστών, για την καλλιέργεια της πίστης στον Μεσσία Μείσου-Σάμα και την κατανόηση της σημασίας της αληθινής ευτυχίας και της αλτρουιστικής αγάπης που κήρυξε ο Μείσου-Σάμα μέσω της Άσκησης του Σόνεν και του Σόνεν της Ευγνωμοσύνης. Ταυτόχρονα αυτή η άσκηση γεννάει το Ρεύμα της Σωτηρίας και το Ρεύμα της Ευτυχίας, φέρνοντας έτσι ευτυχία σε πολλά άτομα. Μπόρεσα να καταλάβω, από τις αναρίθμητες εμπειρίες πίστης που στέλνουν οι μεσσιανιστές της Ιαπωνίας και όλου του κόσμου, ότι καθοδηγήστε από αυτές τις ασκήσεις, απολαμβάνοντας την εκπαίδευση με ευγνωμοσύνη και χαρά.

Θαυμάζω την προσπάθεια σας με την καθημερινή Άσκηση του Σόνεν σας, για την οικοδόμηση του Ιερού Εδάφους του Κιότο-Χειϊανκιό και των Τριών Στηλών της Σωτηρίας – Τζορέι, Φυσική Γεωργία (Φυσική Διατροφή) και Σωτηρία μέσω του Ωραίου.

Σχετικά με τη Σωτηρία μέσω του Ωραίου, προσπαθείτε καθημερινά να μάθετε για την καθημερινότητα του Μείσου-Σάμα και με την άμεση επαφή με έργα τέχνης υψηλού επιπέδου, προσπαθείτε να έχετε επαφή με τα συναισθήματα άλλων ανθρώπων και να καλλιεργείτε την ομορφιά του δικού σας συναισθήματος. Με συγκινεί βαθιά που όλοι σας προσπαθείτε να γίνεστε μεταδότες της ομορφιάς του συναισθήματος σε άλλους ανθρώπους, μέσω της άσκησης του Σόνεν, δηλαδή γίνεστε ζωντανά Έργα Τέχνης του Ύψιστου Θεού.

Πρέπει να κληρονομήσουμε, το συναίσθημα αγάπης του Μείσου-Σάμα για την συλλογή αναρίθμητων Έργων Τέχνης, τα οποία μπορεί να θεωρηθούν θησαυροί για την

ανθρωπότητα. Νιώθω βαθιά ευγνωμοσύνη για την ειλικρινή προσπάθεια όλων σας για την διάδοση του Μουσείου Τέχνης ΜΟΑ.

Στις μέρες μας έχουμε την ευκαιρία να εκτιμήσουμε την έκθεση Έργων Τέχνης της Τρίτης Πνευματικής Ηγέτιδας, Πρόεδρο του Πολιτιστικού και Καλλιτεχνικού Ιδρύματος ΜΟΑ, με τίτλο «Μικρά Σχεδιαγράμματα-Ζωγραφική με μελάνι ρυζιού». Και εγώ εκτίμησα αυτή την έκθεση και πραγματικά τα έργα της έχουν ένα εντελώς πρωτότυπο στιλ, που αναζωογόνησαν την καρδιά μου και όλη την αίθουσα, χάρη στην ομορφιά και στην απαλότητα των χρωμάτων.

Εκφράζω όλο μου το σεβασμό και θαυμασμό στην στάση της Τρίτης Πνευματικής Αρχηγού, ως ηγέτιδας της ανάπτυξης της Σωτηρίας μέσω του Ωραίου, κληροδοτώντας το συναίσθημα του Μείσου-Σάμα, όταν αναφέρει ότι «ο Παράδεισος είναι ο Κόσμος της Τέχνης».

Κάθε φορά που συμμετέχω σε μία Δέηση, παρατηρώ την παρουσία πολλών μελών και δασκάλων που έχουν έρθει από άλλες χώρες. Παρόλο που όλοι έχουν κάνει μεγάλα ταξίδια, τα μάτια τους είναι πάντα λαμπερά. Με συγκινεί η στάση των μελών του εξωτερικού, στην αναζήτηση του Μείσου-Σάμα, με μεγάλη υπακοή, χαρά και θέρμη.

Χάρη σε αυτή την επαφή με τα μέλη του εξωτερικού, κατάφερα να καταλάβω ότι τα μέλη του Μείσου-Σάμα δεν υπάρχουν μόνο στην Ιαπωνία, αλλά και σε άλλες περιοχές και χώρες σε όλο τον κόσμο. Οι Διδασκαλίες του Μείσου-Σάμα είναι τροφή για τις καρδιές όλης της ανθρωπότητας, για αυτό πάντα σκέφτομαι ότι πρέπει να προσπαθήσουμε να τις καταλάβουμε και να δρούμε σύμφωνα με αυτές, ώστε να γίνουν Διδασκαλίες για την αιωνιότητα. Για αυτό είναι πολύ σημαντικό, να εμβαθύνουμε την ανταλλαγή, μεταξύ των μελών της Ιαπωνίας και του εξωτερικού.

Λοιπόν, επιθυμούμε να υπηρετούμε στο Θείο Έργο της Σχεδίασης του Παραδείσου στη Γη, που ονομάζεται «Οικοδόμηση του Επίγειου Παραδείσου». Αν είναι έτσι, που βρίσκεται αυτός ο Παράδεισος, που είναι αυτό το ουσιώδες μέρος;

Όταν σκέπτομαι τον Παράδεισο, φαντάζομαι ένα μέρος πολύ ψηλά και μακριά, το οποίο δείχνω με το δάχτυλο σαν να ήταν στον ουρανό. Για αυτό ο Μείσου-Σάμα έγραψε την καλλιγραφία σχετικά με τον Παράδεισο που λέει: «Ο Παράδεισος είναι μέσα στη καρδιά μου». Ο Μείσου-Σάμα καταλάβαινε, ότι ο Παράδεισος βρισκόταν μέσα στη καρδιά του, δηλαδή στον κόσμο της συνείδησης.

Σκέπτομαι, ότι αφού ο Μείσου-Σάμα τα έγραψε αυτά σε μία καλλιγραφία για τα μέλη, το έκανε για να μας βοηθήσει να έχουμε και εμείς την ίδια κατανόηση για τον Παράδεισο που είχε εκείνος.

Πρέπει να καταφέρω να πιστεύω σταθερά, ότι είμαι ενωμένος με τον Μείσου-Σάμα και ότι ο Παράδεισος πραγματικά υπάρχει μέσα στη καρδιά μου. Ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε ότι η ψυχή είναι το κέντρο του ανθρωπίνου όντος. Επειδή η ψυχή προετοιμάστηκε στον Παράδεισο ως σπίθα του Ύψιστου Θεού και εμείς, από τη στιγμή που την δεχτήκαμε και αναζωογονηθήκαμε πάνω στη Γη, μήπως θα μπορούσαμε να πούμε με σιγουριά ότι «ο Παράδεισος είναι μέσα μας»;

Ο Μείσου-Σάμα επίσης λέει σε ένα από τα ποιήματά του: *«Παρόλο που δεν μπορούν να το δουν τα ανθρώπινα μάτια, το Θεϊκό Σχέδιο είναι ήδη έτοιμο στον πνευματικό κόσμο»*. Με αυτό το ποίημα ο Μείσου-Σάμα μας διδάσκει, ότι παρόλο που είναι αόρατο για τον άνθρωπο, το Θεϊκό Σχέδιο, έχει ήδη ολοκληρωθεί στον Πνευματικό Κόσμο. Αν είναι έτσι, που βρίσκεται ο Πνευματικός Κόσμος; Ο Πνευματικός

Κόσμος είναι ο κόσμος της συνείδησής μας, ο κόσμος του Σόνεν. Συνεπώς ο Πνευματικός Κόσμος, δεν είναι μέσα μας;

Αν το Θεϊκό Σχέδιο έχει ολοκληρωθεί στο Πνευματικό Κόσμο, αυτό δεν σημαίνει ότι το Θεϊκό Σχέδιο βρίσκεται ολοκληρωμένο μέσα στην δική μας συνείδηση;

Κατά τη γνώμη μου, το σημαντικότερο σημείο του Θεϊκού Σχεδίου, είναι αυτό που ο Μείσου-Σάμα ονομάζει «Μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας», δηλαδή, η μεγάλη μετάβαση που έγινε στο Πνευματικό Κόσμο όπου η καρδιά μας πέρασε από έναν κόσμο σκιερό, που είναι ο κόσμος της νύχτας, σε έναν κόσμο λαμπερό, που είναι ο κόσμος της ημέρας. Η ανάπτυξη του Θεϊκού Σχεδίου είναι η «Μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας» στον υλικό κόσμο, που είναι μια διάσταση όπου υπάρχουν ο χώρος και ο χρόνος.

Ανάμεσα στις αναρίθμητες καλλιγραφίες που έγραψε ο Μείσου-Σάμα, μπορούμε να δούμε τις καλλιγραφίες «Λαμπρότητα πάνω στον Ουρανό και στη Γη» και «Αναγέννηση του Ουρανού και της Γης».

Αυτό σημαίνει ότι, ο Μείσου-Σάμα μέσα στη συνείδησή του, είχε ήδη αποκτήσει την πεποίθηση, ότι η πράξη της ανανέωσης, που πραγματοποίησε ο Ύψιστος Θεός, που είναι η «Μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας», είχε ξεκινήσει από τον Παράδεισο, που είναι ο κόσμος της ουσίας, και είχε φτάσει ολοκληρωτικά στον επίγειο κόσμο, που είναι ο κόσμος των φαινομένων, διαπερνώντας όλες τις διαστάσεις και ανανεώνοντας επίσης τον Ουρανό και τη Γη.

Γι' αυτό ο Μείσου-Σάμα είπε ότι θα «οικοδομούσε» τον Παράδεισο πάνω στην επιφάνεια της Γης.

Πιστεύω ότι υπάρχει μια μεγάλη διαφορά, ανάμεσα στο «αναμένω» και στο «οικοδομώ» τον Επίγειο Παράδεισο.

Σε περίπτωση που ο Παράδεισος δεν θα υπήρχε μέσα μας, η ζωή μας δεν θα μπορούσε να συνοψιζόταν ως μια απλή αναμονή του ερχομού του Επίγειου Παραδείσου;

Εάν δεχτούμε στο Σόνεν μας ότι ο Παράδεισος υπάρχει μέσα μας και αναγνωρίζουμε ότι με την «Μετάβαση της Εποχής της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας», ο Ουρανός και η Γη ανανεώθηκαν εντελώς, θα καταφέρουμε να είμαστε πραγματικά χρήσιμοι στο Θεϊκό Έργο της «οικοδόμησης» του Επίγειου Παραδείσου. Όμως μας φαίνεται δύσκολο να πλησιάσουμε αυτή την κατανόηση που είχε αποκτήσει ο Μείσου-Σάμα.

Γιατί να σκεφτούμε εμείς έτσι; Για μας, ο κόσμος των ανθρώπινων δραστηριοτήτων, είναι ο κόσμος που βρίσκεται γύρω μας, και γι' αυτό έχουμε την αίσθηση ότι όλα τα ανθρώπινα όντα και οι δραστηριότητες της φύσης υπάρχουν έξω από μας.

Επίσης νιώθουμε, ότι τόσο τα γεγονότα που μας αγγίζουν, όσο και αυτά που γίνονται γύρω μας, συμβαίνουν σε έναν κόσμο ορατό, που ξεδιπλώνεται έξω από εμάς. Μόλις νιώθουμε χαρά, θλίψη, ελπίδα ή απογοήτευση, φτάνουμε στο σημείο να σκεφτούμε: «Πότε θα γίνει ο Επίγειος Παράδεισος;» ή «Φαίνεται ότι ο Επίγειος Παράδεισος είναι μόνο ένα όνειρο».

Αλλά το μέρος στο οποίο εκδηλώνονται οι αντιλήψεις, που προκαλούνται από την όραση, την ακοή, την αίσθηση, όπως και η κατανόηση των γεγονότων που συμβαίνουν στον κόσμο, δεν είναι μέσα μας;

Αφού είναι έτσι, δεν πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι τόσο ο Ουρανός όσο και η Γη, ακόμα και ο ίδιος ο κόσμος, δεν είναι έξω μας, αλλά μέσα μας; Επειδή οι πέντε αισθήσεις οι οποίες είναι υπεύθυνες για αυτή την αντίληψη, και η συνείδηση που προέρχεται από την αντίληψη αυτή, απευθύνονται στον κόσμο των φαινομένων, έχουμε την τάση

να αξιολογούμε τους ανθρώπους, με τα κριτήρια του καλού και του κακού, που υπάρχουν στη Γη. Αλλά μήπως είμαστε επηρεασμένοι από τις πράξεις των ανθρώπων που ζουν σε έναν κόσμο όπου υπάρχει μια ανοργάνωτη κατάσταση; Μήπως αυτή είναι η αιτία της άρνησης να σκεφτούμε ότι ο Παράδεισος υπάρχει μέσα στην καρδιά μας; Και όχι μόνο αυτό, αλλά τούτο είναι και ο λόγος να μην σκεφτούμε ότι το Θείο Σχέδιο ολοκληρώθηκε στο Πνευματικό Κόσμο, δηλαδή, μέσα από το συναίσθημα, που είναι ο κόσμος του Σόνεν;

Το συναίσθημα, το οποίο είναι ο κόσμος του Σόνεν, δηλαδή η ατομική συνείδηση που υπάρχει μέσα μας, μαζί με το υλικό μας σώμα, είναι το υπεύθυνο δοχείο, για τον κόσμο όπου πραγματοποιείται η τελευταία φάση της δημιουργίας από τον Ύψιστο Θεό.

Αυτή είναι η σταθερή ιδέα που έχουμε για το δικό μας «ΕΓΩ». Η συνείδηση μας ως θεία σπίθα που βρίσκεται μαζί με το πνευματικό σώμα μας είναι υπεύθυνη για τον κόσμο όπου πραγματοποιείται η αρχή της δημιουργίας. Μπορούμε να πούμε ότι μέσα μας υπάρχει η αρχή και το τέλος της δημιουργίας. Ο Θεός μας ετοίμασε για να κάνουμε συνέχεια μέσα από τον εαυτό μας, την επιστροφή και την ανταλλαγή με το «αρχικό εγώ» και με το «τελικό εγώ» μαζί με τον αέρα που εισπνέουμε και εκπνέουμε.

Η ουσία μας βρίσκεται στην θεία σπίθα, που είναι ο αρχικός κόσμος. Σε αυτήν βρίσκεται αυτό που θα μπορούσαμε να ονομάσουμε «σπόρο».

Μήπως αυτός ο «σπόρος» είναι ο Παράδεισος μέσα στον καθένα από εμάς; Αυτός ο Παράδεισος δεν είναι ένας κήπος γεμάτος χαρακώματα όπως είναι στην επιφάνεια της Γης, αλλά και μια αιώνια και απεριόριστη διάσταση γεμάτη αλήθεια και αγάπη.

Για αυτό, ακόμα και αν δεν καταφέρναμε να αντιληφθούμε τον κόσμο αυτής της διάστασης, με την

σημερινή μας ατομική συνείδηση, θα έπρεπε συνέχεια να γυρίζουμε πίσω με το δικό μας συναίσθημα στο «αρχικό εγώ», γιατί μέσα του βρίσκεται ο Παράδεισος που πρέπει να κληρονομήσουμε. Μήπως πρέπει να προσπαθήσουμε να κληρονομήσουμε το φύσημα της ζωής του Ύψιστου Θεού από τον αέρα που εισπνέουμε και εκπνέουμε μαζί με τον Μείσου-Σάμα;

Μήπως η πραγματοποίηση αυτής της ανταλλαγής, με τον Ύψιστο Θεό, είναι η βασική άσκηση για να είμαστε χρήσιμοι στην «Οικοδόμηση του Επίγειου Παραδείσου;»

Ο Ύψιστος Θεός είδε ότι η ανθρωπότητα προχωρούσε αναπόφευκτα προς την εξαφάνιση της, και για αυτό την συγχώρεσε. Με την πραγματοποίηση της «Μετάβασης από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας», ο Θεός είναι παρών στο επίγειο επίπεδο, με την «Απόλυτη Δύναμη» της υλοποίησης του Θεϊκού Έργου, της συγχώρεσης, του εξαγνισμού, της σωτηρίας και της αναγέννησης για όλη την ανθρωπότητα.

Επίσης, νιώθω ότι ο Θεός προσπαθεί να μας μάθει την υλοποίηση του Δικού Του Έργου για να μας εκπαιδεύει και να μας μεγαλώνει ως «εκπροσώπους» Του.

Μήπως ο Ύψιστος Θεός μας κάνει να μπορέσουμε να αντιληφθούμε με το σώμα και την συνείδηση μας, ότι τόσο τα κοντινά μας γεγονότα όσο και τα διάφορα γεγονότα που γίνονται σε παγκόσμιο επίπεδο είναι Δικά Του έργα;

Όταν ο Ύψιστος Θεός, μας κάνει να βιώνουμε καταστροφικές καταστάσεις, μήπως το κάνει για να μας εκπαιδεύει στο να αναγνωρίζουμε το Δικό Του έργο οικοδόμησης και δημιουργίας;

Μήπως προσπαθεί να δέχεται μέσα από εμάς, το Έργο που ο Ίδιος πραγματοποίησε, χρησιμοποιώντας το πνευματικό και υλικό μας σώμα, όπως και επίσης όλων των άλλων όντων;

Συνεπώς, τοποθετώντας στην καρδιά μας, την μνήμη των προγόνων μας και άλλων πολλών ανθρώπων, να το ανακοινώσουμε σε όλους, σαν να το λέγαμε στο εσωτερικό μας, ότι η «Μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας» έχει ολοκληρωθεί και ταυτόχρονα, να παραδώσουμε στον Ύψιστο Θεό μέσω του Μείσου-Σάμα, το έργο που πραγματοποιήθηκε.

Τώρα θα ήθελα να σας μιλήσω λίγο για το θέμα της «παραδόσης». Πιθανόν διαλέγουμε αυτό που θα Του παραδώσουμε σύμφωνα με την συνείδηση μας.

Κάθε στιγμή έρχονται μέσα μας αναρίθμητες σκέψεις και συγκινήσεις. Ανάμεσα τους δεν υπάρχουν μόνο καλές σκέψεις αλλά και κακές.

Για παράδειγμα: «Προβληματίζομαι, βλέπω ότι κάτι δεν πάει καλά με την υγεία μου», «Η ζωή μου δεν πάει καλά εξαιτίας εκείνου του ατόμου», «Αυτοί δεν με καταλαβαίνουν», «Γιατί εκείνο το άτομο είναι τόσο ξεροκέφαλος και δεν αλλάζει», «Γιατί να είμαι τόσο δυστυχημένος», «Πρέπει να έχω κάνει πολλές αμαρτίες», κλπ. Αυτές είναι σκέψεις αντιδραστικές προς τον Θεό, όπως σκέψεις μίσους, περιφρόνησης, κριτικής και αλαζονείας ή σκέψεις υποτίμησης του εαυτού μας.

Εκείνη τη στιγμή καθορίζω, σύμφωνα με τα δικά μου κριτήρια, ότι αυτές οι σκέψεις είναι φυσιολογικές στον κάθε άνθρωπο ή ότι εγώ δεν πρέπει να σκέφτομαι με αυτό τον τρόπο. Αντί να τις παραδώσω, τις κρατάω ξανά μέσα στην καρδιά μου, καλλιεργώντας έτσι σπόρους παραπόνων και δυσαρεσκειών.

Αλλά το απλό γεγονός, ότι η καρδιά μας είναι δέσμια σε κάποια πράγματα, προκαλώντας διάφορες σκέψεις, δεν είναι μήπως απόδειξη ότι ο Θεός μας συγχώρεσε με την μεγάλη Του αγάπη, ολοκληρώνοντας έτσι το Δικό Του Έργο με την απόλυτη δύναμή Του;

Καλό είναι να αποδεχτούμε με ευγνωμοσύνη το γεγονός ότι ο Θεός προσπαθεί να δεχτεί το Έργο Του, ακριβώς τώρα, ως εκδήλωση της δόξας Του.

Απολαμβάνοντας τις αισθήσεις, που μόνο κάποιος που έχει βιώσει κάποια εμπειρία, μπορεί να αισθανθεί, κάνοντας τα βιώματα μας πράξεις και κατευθύνοντας την ύπαρξη μας σε αυτές, ο Θεός μας διδάσκει να κοιτάμε προς όλη την ανθρωπότητα, κοιτάζοντας προς τους προγόνους μας και προς ένα μεγάλο αριθμό ανθρώπων που σχετίζονται με εμάς.

Συνεπώς, με το ίδιο τρόπο που ο Θεός, με την απεριόριστη αγάπη Του, ήθελε το καλό μου και με έσωσε, εγώ πρέπει να προσπαθώ να δεχτώ τον Παράδεισο που υπάρχει μέσα μου, τους προγόνους μου, όλα τα ζωντανά όντα και όλα τα στοιχεία αφήνοντας τα υπό την προστασία του Μείσου-Σάμα και παραδίδοντας τα στον Ύψιστο Θεό για να μπορέσουν όλα να συγχωρεθούν, να εξαγνισθούν, να σωθούν και να αναγεννηθούν.

Ο Θεός γνωρίζει όλες τις σκέψεις μας. Θα ήθελα να προσέχετε όλοι τις σκέψεις σας, για να μην γίνουν δικές σας κρατώντας αυτές στην καρδιά σας, αντί να τις επιστρέφετε στον Θεό. Αυτό θα διέκοπτε τη ροή επιστροφής στον Θεό και έτσι θα δημιουργούσε ένα εμπόδιο για Εκείνον προκαλώντας φυσικό και πνευματικό πόνο σε εμάς.

Αντί για αυτό, μήπως το πιο σωστό θα ήταν να θυμόμαστε ότι είμαστε μία θεία σπίθα, που μας ενώνει με τον Μείσου-Σάμα; Μήπως από αυτή την θέση, σαν να ήταν ένα τρίτο πρόσωπο, το ιδανικό θα ήταν να αντιμετωπίζουμε τη πραγματική κατάσταση της ατομικής συνείδησης μας, η οποία είναι ένα δοχείο, και να ανακοινώσουμε, ότι έχει γίνει η «Μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας» στους προγόνους μας και σε άλλα άτομα που βρίσκονται στην ατομική συνείδησή μας, παραδίδοντας τον εαυτό μας ολοκληρωτικά στον Ύψιστο Θεό;

Πραγματικά ο Ουρανός, η Γη και ο κόσμος θα ξεχειλίσουν από χαρά όταν οι πρόγονοι μας πληροφορηθούν, αυτή την ευλογία, την οποία μπορούμε να την ονομάσουμε Ευαγγέλιο του Παραδείσου και όταν εκείνοι θα καταφέρουν να επιστρέψουν στον Ύψιστο Θεό, στον οποίο εμπεριέχεται ο Μείσου-Σάμα.

Θα μου άρεσε να βιώσω μαζί σας αυτή την χαρά εν σώματι και ψυχή. Εκτός από αυτά, όταν λέμε «παραδίδω», έχουμε την τάση να σκεφτόμαστε ότι ρίχνουμε κάτι πολύ μακριά από μας. Όμως επειδή ο Μείσου-Σάμα και ο Θεός είναι ζωντανοί μέσα από το «ΕΓΩ» μας, ίσως είναι καλύτερα να ευχόμαστε να καλλιεργούμε τη σκέψη, ότι το μέρος για την παράδοση πάντα είναι το κέντρο του δικού μας «ΕΓΩ».

Με βάση τη δράση ενός νέου Παράδεισου που υλοποίησε τη «Μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας», είναι σημαντικό να πούμε στον Θεό: ***«Χρησιμοποίησε με μαζί με τα άλλα άτομα για να μοιραζόμαστε τις Θεϊκές ευλογίες με το όλο.»***

Έτσι θα ήθελα να συνεργαζόμαστε όλοι, σπέρνοντας στη Γη το «σπόρο» του Παραδείσου. Ο Θεός δέχεται και χρησιμοποιεί το «παρόν εγώ μου» που αποφάσισε να «παραδοθεί». Αυτό γίνεται επειδή το «όλο» είναι μέσα στην ακριβή στιγμή που ο καθένας από μας καθορίζει κάτι. Εμείς μετράμε τη ροή του χρόνου, καθορίζουμε τις περιόδους και αντιλαμβανόμαστε τη διάρκεια, ξεχωρίζουμε παρελθόν, παρόν και μέλλον με διαφορετικές εκφράσεις για γεγονότα περασμένα ή μελλοντικά. Αλλά μήπως τόσο το παρελθόν όσο και το παρόν βρίσκονται αδιάκοπα μέσα στην γραμμή του χρόνου; Μήπως αυτός που γελάει ή κλαίει, γιατί θυμάται γεγονότα του παρελθόντος, είναι το «εγώ του παρόντος;» Μήπως αυτός που προβληματίζεται ή έχει προσδοκίες όταν σκέπτεται το μέλλον, είναι επίσης το «εγώ του παρόντος;»

Με το ίδιο τρόπο που οι πρόγονοί μας είναι ζωντανοί μέσα από το δικό μας «εγώ του παρόντος», είναι και το παρελθόν και το μέλλον.

Συνεπώς το παρόν για μένα είναι το όλο. Όμως κάνουμε σκέψεις όπως: «Θα παραδώσω τα συναισθήματα μου μετά που θα καταλάβω καλύτερα» ή «Κάποια μέρα θα τα παραδώσω», και έτσι αφήνουμε να περνάει ο ιδανικός χρόνος για να το κάνουμε. Εάν δεν καταφέρουμε να παραδώσουμε όλα τα συναισθήματα μας τη σωστή στιγμή, συμπεριλαμβανομένων και των αναφερόμενων σκέψεων, ο Θεός θα λάβει όλα όσα υπάρχουν την ακριβή στιγμή που ο καθένας μας πήρε την απόφαση του, και ο Θεός θα υλοποιήσει την πρόθεση Του.

Θα ήθελα όλοι να υπηρετήσετε και να προσέχετε για να μην αφήσετε να περάσει η ευκαιρία που μας δίνει ο Θεός.

Στις αρχές αυτού του μηνός γιορτάζουμε την Δέηση Ευχαριστίας για την Συγκομιδή. Ευχαριστήσαμε για όλες τις μεγάλες ευλογίες που δεχτήκαμε, σκεφτήκαμε όλα τα γεγονότα και τα αποτελέσματα που καταφέραμε κατά τη διάρκεια του χρόνου.

Κάνουμε προσπάθειες για να καλλιεργούμε διάφορα προϊόντα, μαζεύουμε τους καρπούς και τα προσφέρουμε στον Θεό. Όσο και να προσπαθούμε, ως ανθρώπινα όντα, δεν θα μπορέσουμε ποτέ να δημιουργήσουμε αυτά τα προϊόντα. Όλες τις ευλογίες της Φύσης επίσης τις δημιούργησε ο Θεός. Υπάρχει κάτι σε αυτό τον κόσμο που δημιούργησε ο άνθρωπος; Μήπως είναι όλα δημιουργήματα του Θεού; Αφού είναι έτσι, ποιος είναι ο σημαντικότερος καρπός ανάμεσα σε όλα όσα δημιούργησε ο Θεός; Μήπως αυτός ο καρπός είμαστε εμείς, δηλαδή τα συναισθήματα μας, τα οποία ονομάζουμε ατομική συνείδηση;

Ο Θεός μας κληροδότησε μια θεία σπίθα, που είναι ο «σπόρος» και μας ένωσε με μια συνείδηση, η οποία είναι ο καρπός.

Μήπως δημιουργηθήκαμε για να προσφέρουμε αυτό το καρπό στον Θεό; Επιθυμούμε, όσο είναι δυνατόν, ο Θεός να μας δει ως μια προσφορά που Εκείνος θα χαιρόταν.

Μήπως με αυτό το σκοπό θα έπρεπε να υπηρετούμε, παρακαλώντας τον Μείσου-Σάμα να μεγαλώσουμε ως παιδιά που ανταποκρίνονται στο συναίσθημα του Θεού;

Ακόμα και όταν προσφέρουμε στον Θεό τις τροφές που παράγουμε ή όταν προσφέρουμε τα αποτελέσματα των προσπαθειών μας, δεν θα έπρεπε να παραδώσουμε επίσης τη συνείδηση που δημιουργούμε ακριβώς εκείνη τη στιγμή για να τη λάβει Εκείνος; Μήπως αυτός είναι ο σωστός τρόπος να προσφέρουμε στον Θεό;

Ως επίλογο, προσεύχομαι, με τον ερχομό της νέας χρονιάς, να μπορέσουν να μοιραστούν σε όλα τα ζωντανά όντα, η Δύναμη και το απεριόριστο Φως του Ύψιστου Θεού, φέρνοντας ευημερία για όλη την ανθρωπότητα μέσα από εσάς, ενωμένους με τον Μεσσία Μείσου-Σάμα.

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση της Αρχής της Άνοιξης

4 Φεβρουαρίου 2009
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία

Συγχαρητήρια σε όλους για την Δέηση της Αρχής της Άνοιξης.

Με μεγάλο και βαθύ σεβασμό, σας λέω ότι ο Ύψιστος Θεός, δημιουργός των πάντων, στην αρχή της δημιουργίας ετοίμασε αναρίθμητες Θεϊκές Σπίθες για να δημιουργήσει τους ανθρώπους ως εκπρόσωπους Του. Δηλαδή, έδωσε ζωή στα παιδιά Του, τα οποία θα κληροδοτήσουν το Έργο Του.

Νομίζω ότι επειδή κάθε μια από τις Θεϊκές Σπίθες, είναι εμποτισμένη με την ιδέα της δημιουργίας του Ύψιστου Θεού, η ουσία της ύπαρξης, δηλαδή η Θεϊκή Σπίθα, μπορεί να ονομαστεί Μεσσίας.

Αφού είναι έτσι, η λέξη Μεσσίας αντιπροσωπεύει την ουσία της ύπαρξης, που ονομάζεται Θεϊκή Σπίθα.

Η ψυχή, δηλαδή η Θεϊκή Σπίθα, είναι το πρωταρχικό σώμα των ανθρωπίνων όντων. Για αυτό, η ψυχή μας δεν ανήκει σε εμάς, αλλά στον Θεό. Μήπως η λέξη Μεσσίας είναι ένα ιερό όνομα που σχετίζεται με τον Ύψιστο Θεό;

Έτσι, σύμφωνα με τον Μείσου-Σάμα, *«Υπάρχει μόνο Ένας Θεός που υποδιαιρείται σε πολλούς Θεούς»*. Πιστεύω ότι οι Θεϊκές Σπίθες του Ύψιστου Θεού είναι μοναδικές και ταυτόχρονα είναι το όλο. Για αυτό, τα ανθρώπινα όντα είμαστε συνδεδεμένα με το όνομα Μεσσίας.

Μας αποκαλύφθηκε, ότι σύμφωνα με την ιδέα της δημιουργίας του Ύψιστου Θεού, ο Μείσου-Σάμα ξαναγεννήθηκε ως Μεσσίας.

Μήπως αυτό δεν σημαίνει ότι μεγαλώνουμε και εκπαιδευόμαστε, γιατί χρειαζόμαστε να έχουμε τον Μείσου-Σάμα σαν ένα πρότυπο για την αναγέννηση της συνείδησης μας, αφού Εκείνος κατάφερε να αφομοιώσει την ουσία που ονομάζεται Μεσσίας;

Επειδή η ουσία που λέγεται Μεσσίας, είναι συνδεδεμένη με τον Ύψιστο Θεό, εκδηλώνει όλη τη νοημοσύνη και τη δύναμη Του ως μεσάζων, που πραγματοποιεί το Θεϊκό Σχέδιο της εγκαθίδρυσης του Παράδεισου πάνω στη Γη και την σωτηρία της ανθρωπότητας. Μήπως για αυτό, ονομάζουμε την ύπαρξη που αφομοίωσε αυτήν την ουσία του Μεσσία, ως Σωτήρα του Κόσμου;

Εμείς δεχτήκαμε την Θεϊκή Σπίθα γιατί είμαστε υπάρξεις μοναδικές και γι' αυτό δεχτήκαμε μεγαλειώδεις και απεριγράπτες ευλογίες.

Όμως, ο άνθρωπος, επειδή δεν συνειδητοποίησε ποτέ, ότι η Θεία Σπίθα που υπάρχει μέσα του έλαβε τη θέληση του Μεσσία, αγνοεί μέχρι σήμερα την ύπαρξη του Ύψιστου Θεού.

Παρόλα αυτά, μήπως ο Ύψιστος Θεός μας συγχώρεσε και μας κρατάει ζωντανούς για να μας μεγαλώνει και να μας εκπαιδεύει, με σκοπό να μας κάνει παιδιά Του που Τον εκπροσωπούν;

Το 1935 ο Μείσου-Σάμα έγραψε το ακόλουθο ποίημα:

***«Θεέ Μου. Όταν γονατίζω μπροστά Σου,
μετανιώνω για όλες τις αμαρτίες μου
και που Σου γύρισα την πλάτη.»***

Το 1952 ο Μείσου-Σάμα έγραψε το εξής το παρακάτω ποίημα:

***«Ο κόσμος των αμαρτωλών,
που αναπόφευκτα οδεύει προς την εξαφάνισή του,
επιζεί μόνο χάρη της δύναμης του Μεσσία.»***

Ο Μείσου-Σάμα μας λέει, ότι εκείνος δεν κατάφερε να φτάσει σύντομα στο έντιμο συναίσθημα και να σταθεί μπροστά στον Ύψιστο Θεό μετανιωμένος για την αμαρτία που έκανε, δηλαδή, να Του γυρίσει την πλάτη, αγνοώντας την ύπαρξη Του.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη χαρά από την επαφή με την μεγαλοσύνη του Μείσου-Σάμα, που απέκτησε την ευαισθησία και την πίστη, (μέσω της αμαρτίας του γυρισμού της πλάτης στον Ύψιστο Θεό), ότι η ανθρωπότητα, (που αναπόφευκτα προχωρούσε προς την εξαφάνιση της), συγχωρείται και αναγεννιέται με την δύναμη του Ύψιστου Θεού, που βρίσκεται μαζί με την Θεϊκή Σπίθα. Με άλλα λόγια, η ανθρωπότητα έχει συγχωρεθεί και αναγεννηθεί από τη δύναμη του Μεσσία.

Ο Μείσου-Σάμα εξέφρασε το συναίσθημα του γυρισμού της πλάτης στον Ύψιστο Θεό. Μήπως χρειάζεται και εμείς να προσπαθήσουμε στο μέγιστο, όσο είμαστε ζωντανοί σε αυτό τον κόσμο, να κατανοούμε όσο γίνεται, ποιες είναι οι στάσεις μας που υποδηλώνουν την αγνόηση της ύπαρξης του Θεού; Μήπως πρέπει να αναγνωρίσουμε αυτές τις στάσεις από το βάθος της καρδιάς μας; Αν αντιλαμβάνομαι ότι ήμουν μια ύπαρξη που χρειαζόταν να συγχωρεθεί, νομίζω ότι θα μπορέσω να καταλάβω, το γιατί δέχομαι συχώρεση και αναγέννηση. Έτσι, θα μπορώ να νιώθω ευγνωμοσύνη για αυτά.

Μήπως αυτή είναι η συγκεκριμένη στιγμή, στην οποία γεννιέται η αληθινή ευγνωμοσύνη;

Η ψυχή μας είναι πραγματικά μια από τις Θεϊκές Σπίθες του Ύψιστου Θεού. Αν όχι, δεν θα ήταν τίποτα άλλο από μια απλή φαντασία. Πιστεύω ότι δεν υπάρχει μέσος όρος σε αυτά.

Πώς θα καταφέρναμε να γίνουμε παιδιά του Θεού και να λειτουργήσουμε ως εκπρόσωποι Του, εάν δεν μας είχε εμπιστευτεί τη Θεϊκή Του Σπίθα;

Ο Ύψιστος Θεός έκανε τις Θεϊκές Του Σπίθες να φαίνονται σαν δικές μας. Εκτός από την εγωιστική συνείδηση μας, την οποία ονομάζουμε συναίσθημα, ο Θεός μας κάνει να νιώθουμε ότι η Θεϊκή Σπίθα είναι δική μας.

Έτσι, όσο ο Ύψιστος Θεός κάνει τη ζωή, τη ψυχή και την συνείδηση να φαίνονται σαν να είναι δικές μας, μας εκπαιδεύει και μας καθοδηγεί μέσα στην αιώνια δημιουργία.

Εκτός από αυτό, ο Θεός κάνει όλη Του την προσπάθεια για να γεννηθούμε ξανά στον Παράδεισο, ως παιδιά Του που καταφέρνουν να κληροδοτήσουν την αιώνια ζωή. Δηλαδή ως τα αληθινά Του παιδιά.

Μήπως η ουσία της αγάπης, είναι το συναίσθημα της αγάπης του Ύψιστου Θεού, που κάνει όλα τα υπάρχοντά Του, να φαίνονται δικά μας;

Μήπως ήδη δεχτήκαμε ολοκληρωτικά την συγχώρεση και την αγάπη;

Μήπως η Άσκηση της Αλτρουιστικής Αγάπης, είναι μια άσκηση με την οποία μπορούμε να επιστρέψουμε στον Ύψιστο Θεό και να επιβεβαιώσουμε ότι όλα είναι περιβεβλημένα από την αγάπη που υπάρχει μαζί με τον Μέισου-Σάμα;

Το να αντιλαμβανόμαστε ότι κάνοντας κριτική σε άλλα άτομα, κάνουμε κριτική στον εαυτό μας, είναι ο καλύτερος τρόπος για να καταλάβουμε και να ασκούμε την Διδασκαλία του Μέισου-Σάμα «Μην κρίνεις».

Λοιπόν, είμαι βαθιά ευγνώμον σε όλους τους μεσσιανιστές για την καθημερινή προσπάθεια στην

δημιουργία τέλειων ανθρώπων και για την προσπάθεια τους να μετατρέπουν τα γύρω τους σε Παράδεισο, με βάση την καθοδήγηση: **«Καλλιεργείτε μια πίστη συνδεδεμένη με τον Μεσσία Μείσου-Σάμα.»**

Φέτος, προσπαθείτε να ακολουθείτε την καθοδήγηση που δεχτήκατε από τον Πρόεδρο Ουατανάμπε, στο Χαιρετισμό της Πρωτοχρονιάς. Δηλαδή συνεχίζετε να κάνετε την Άσκηση του Σόνεν, ακόμα και σαν ένα μικρό μοντέλο, για να καταφέρετε να εκδηλώνετε, μέσω των πράξεων και των λόγων που αντιστοιχούν στους όρους Αλήθεια, Καλό και Ωραίο, την πίστη στην ύπαρξη του Παράδεισου μέσα σας. Και πέρα από αυτό, να ολοκληρώνετε την Άσκηση του Σόνεν με την αλτρουιστική αγάπη, επεκτείνοντας την επιθυμία της οικοδόμησης του Παραδείσου στο δικό σας σπίτι και από εκεί στην κοινότητα και την κοινωνία.

Εύχομαι, οι απεριόριστες ευλογίες του Μείσου-Σάμα, να μπορέσουν να εκδηλωθούν στις δραστηριότητες σας.

Ο πρώτος ψαλμός του Μείσου-Σάμα, που ακούσαμε στη σημερινή δέηση είναι:

***«Έφτασε η ώρα να ανθίσει το Έργο μου,
σαν τα λουλούδια όταν βλαστάνουν και μοσχοβολούν
στον ερχομό της άνοιξης.»***

Σε αυτό το ψαλμό, ο Μείσου-Σάμα εκφράζει όλη του την χαρά για τον ερχομό της στιγμής όπου θα αναπτυχθεί το Θεϊκό Έργο, συγκρίνοντάς το με την ευωδιά των λουλουδιών στον ερχομό της άνοιξης.

Ο τρίτος ψαλμός του Μείσου-Σάμα στη σημερινή Δέηση είναι:

«Άνθρωποι όλων των λαών! Ανοίξτε τα μάτια,

*γιατί έφτασε η τόσο αναμενόμενη από όλους
ώρα, της αληθινής σωτηρίας.»*

Στις μέρες μας, υπάρχουν περισσότερο από 1.000.000 μεσσιανιστές σε όλο τον κόσμο, που επιβεβαιώνουν το περιεχόμενο αυτού του ποιήματος.

Στη σημερινή Δέηση της Αρχής της Άνοιξης, είναι παρόντες μεσσιανιστές από Ταϊλάνδη και από περισσότερες από 10 χώρες του εξωτερικού.

Όπως μπορούμε να δούμε, πολλά άτομα στην Ιαπωνία και σε διάφορες περιοχές του κόσμου, αφυπνίζονται για την «αληθινή σωτηρία». Ο Μείσου-Σάμα παρατηρεί, στο Ιερό Έδαφος που Εκείνος οικοδόμησε, τους μεσσιανιστές από όλο τον κόσμο συγκεντρωμένους για να προσεύχονται και να εξελίσσονται, ως αγαπημένοι γιοι που επιστρέφουν στον Παράδεισο. Χωρίς αμφιβολία ο Μείσου-Σάμα νιώθει πολύ χαρά για αυτό.

Εκτός από αυτό, πριν λίγες μέρες καθαγίασα 50.000 Οχικάρι, τα οποία θα απονεμηθούν φέτος στην αφρικάνικη ήπειρο.

Η καλλιέργεια μιας πίστης με αγνότητα και υπακοή, όπως είναι η πίστη των μεσσιανιστών στην Αφρική, είναι ικανή να γεννά μια πολύ μεγάλη δύναμη. Αυτή η δύναμη, φέρνει μαζί της την «Αληθινή Σωτηρία» που αναφέρει ο Μείσου-Σάμα. Όλο αυτό, με κάνει να νιώθω μια βαθιά συγκίνηση, που είναι μάθημα για μένα.

Αν το σκεφτούμε καλά, ο Μείσου-Σάμα διακήρυξε την ίδρυση της εκκλησίας μας με το όνομα Ντάι Νιππόν Κάννον Κάι την 1^η Ιανουαρίου του 1935. Αργότερα, στη Δέηση της Αρχής της Άνοιξης του 1950, διακήρυξε τη δημιουργία της Παγκόσμιας Μεσσιανικής Εκκλησίας, με βάση τα νέα ιδανικά για την ανάπτυξη του Θεϊκού Έργου.

Νομίζω ότι η λέξη «Παγκόσμια» στο όνομα της εκκλησίας μας, είναι πολύ σημαντικό.

Υπάρχουν πολλοί λαοί, θρησκείες, γλώσσες και έθιμα σε όλο τον κόσμο. Νομίζω ότι ο Μείσου-Σάμα, ίδρυσε την Παγκόσμια Μεσσιανική Εκκλησία για να καθοδηγήσει όλους τους λαούς του κόσμου προς την αληθινή σωτηρία.

Ανανεώνω το συναίσθημα μου για να προσφέρω και να κάνω πράξη, την συμπαντική κατανόηση των Διδασκαλιών του Μείσου-Σάμα, που αγκαλιάζουν και ζωντανεύουν τις Διδασκαλίες των διάφορων θρησκειών που υπάρχουν στον κόσμο.

Στη Διδασκαλία «Πραγματισμός» που διαβάστηκε σήμερα στη Δέηση, ο Μείσου-Σάμα αναφέρθηκε στο να *«εξευγενίζεται κανείς και να εξαφανίζει την αγενή πίστη»*. Νομίζω ότι αν εμβαθύνουμε τη μελέτη των Διδασκαλιών του Μείσου-Σάμα, ως Διδασκαλίες που μπορούν πραγματικά να δίνουν ζωή στις Διδασκαλίες όλων των θρησκειών, η αγένεια που υπάρχει στον τρόπο που πιστεύουμε, θα εξαφανιστεί με φυσικό τρόπο.

Σήμερα, 4 Φεβρουαρίου, γιορτάζουμε την πρώτη μέρα της άνοιξης. Ο Μείσου-Σάμα δεν αναφέρθηκε στον ερχομό της άνοιξης μόνο σαν μια αλλαγή που υπάρχει στη Μεγάλη Φύση. Αναφέρθηκε στην ημερομηνία αυτή, ως την πιο σημαντική του χρόνου, γιατί είναι μια μέρα μεγάλων αλλαγών σε όλο τον κόσμο.

Πολλές σημαντικές εκδηλώσεις για το Θεϊκό Έργο έγιναν στις 4 Φεβρουαρίου. Επίσης, ο Μείσου-Σάμα έγραψε αναρίθμητα ποιήματα για να γιορτάσει τον ερχομό της άνοιξης. Ανάμεσα τους, το εξής:

***«Η χαρά για την αναμενόμενη ανάπτυξη
του μεγαλειώδους Θεϊκού Έργου
ενδυναμώνεται την πρώτη μέρα της άνοιξης.»***

Έτσι, ο Μείσου-Σάμα γιόρταζε τον ερχομό της άνοιξης, ως μια ημερομηνία πολύ σημαντική για το Θεϊκό Έργο. Ο Μείσου-Σάμα θέλει να μας δείξει την χαρά και το ανανεωμένο του συναίσθημα για τον ερχομό της άνοιξης.

Όσο περνάει ο καιρός, ο Ύψιστος Θεός ετοιμάζει νέες δραστηριότητες. Μας κάνει να εξελιχθούμε και μας εκπαιδεύει. Μήπως ο Μείσου-Σάμα θέλει, ο καθένας από μας, ως απάντηση στην εκπαίδευση αυτή, να επιβεβαιώσει τη δική του θέση ως υπηρέτη;

Για παράδειγμα, το γεγονός ότι ο Ήλιος ανατέλλει στην ανατολή και δύει στη δύση, είναι μια αλήθεια δεκτή από όλο τον κόσμο.

Αυτή είναι η όψη του Ηλίου που έχουν οι άνθρωποι από τη Γη, γιατί αντικειμενικά γνωρίζουμε ότι η Γη περιστρέφεται γύρω από τον Ήλιο.

Σήμερα, αυτό το γεγονός είναι φυσικά αποδεκτό, όμως η γνώση αυτή προκάλεσε μια πολύ μεγάλη αλλαγή στην πραγματικότητα των ανθρώπων στην αρχαιότητα, γιατί πίστευαν ότι ο Ήλιος περιστρεφόταν γύρω από τη Γη και έτσι άλλαξε η άποψη που οι άνθρωποι είχαν για τον Κόσμο και το Σύμπαν.

Στις μέρες μας, δεν είμαστε προσκολλημένοι σε μια όψη του ήλιου κεντραρισμένη στη Γη. Έχουμε την δυνατότητα να σκεφτούμε το αντίθετο και να έχουμε μια όψη πολύ πιο διευρυμένη για το Σύμπαν.

Βλέπουμε ότι τις νέες όψεις όπως αυτή, μπορούμε να τις αποκτήσουμε χάρη στην αναζήτηση στον άγνωστο κόσμο ή της αναζήτησης νέων αποκαλύψεων. Μήπως στα αλήθεια αυτό γίνεται γιατί θυμόμαστε την προέλευση μας; Δηλαδή, μήπως θυμόμαστε γεγονότα που έγιναν τη στιγμή που συμμετείχαμε στη δημιουργία όλων των ζωντανών όντων;

Αν είναι έτσι, θυμούμενοι τις δραστηριότητες στο Παράδεισο, προχωράμε στο δρόμο της ανάπτυξης και της εξέλιξης.

Ο Μείσου-Σάμα μας διδάσκει ότι αυτή τη συγκεκριμένη στιγμή, ο κόσμος περνάει μια περίοδο μεγάλων αλλαγών.

Ο δεύτερος ψαλμός του Μείσου-Σάμα στη σημερινή Δέηση είναι:

***«Παρόλο που είναι αόρατο για τα ανθρώπινα μάτια,
η μεγαλειώδης ανανέωση του κόσμου εξελίσσεται
μέρα με τη μέρα.»***

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε αυτό το ποίημα την ημέρα της Δέησης της Αρχής της Άνοιξης του 1952.

Αυτό το ποίημα μας λέει ότι παρόλο που είναι αόρατο στα μάτια των ανθρώπων, ζούμε στην συγκεκριμένη στιγμή της μεγαλειώδους ανανέωσης του κόσμου, δηλαδή μια στιγμή μεγάλης μετάβασης.

Νομίζω ότι ο Μείσου-Σάμα μας προτρέπει να μετατρέπουμε τις ιδέες μας για να εξελιχθούμε, δηλαδή να μην μείνουμε δέσμοι σταθερών ιδεών σχετικά με την κατανόηση διαφόρων θεμάτων και να αρχίσουμε αυτή τη μετατροπή στο θέμα της σχέσης μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου.

Πιστεύω ότι η μεγάλη μετατροπή μέσα μας, θα καθοδηγήσει τον καθένα προς την σωτηρία και την τελειοποίηση και αυτό, κατ' εξέλιξη, προς την σωτηρία και την τελειοποίηση του κόσμου.

Νιώθω ότι οι Διδασκαλίες του Μείσου-Σάμα σχετικά με την διαδικασία εξαγνισμού, ξεπερνάνε την αντίληψη μου για την αρρώστια, την ανησυχία και τον πόνο, γιατί έχω την εντύπωση ότι αυτές είναι απλά πράξεις που καταστρέφουν το κακό. Νιώθω ότι μέσα από αυτές, καθοδηγούμαι και

εξελίσσομαι για να καταλάβω ότι πραγματικά είναι οικοδομητικές πράξεις θαυμάσιου εξαγνισμού, που εκδηλώνονται χάρη της μεγαλειώδους συγχώρεσης του Θεού.

Για μένα, οι Διδασκαλίες για την διαδικασία εξαγνισμού με υποχρεώνουν να κάνω μια μεγάλη μετατροπή στον τρόπο που βλέπω τα πράγματα, σκέπτομαι και ζω, όπως το παράδειγμα του ηλιακού συστήματος που ανέφερα πριν.

Χρειάζομαι να απελευθερωθώ από την κατανόηση που είχα μέχρι σήμερα, όταν διάβαζα τις Διδασκαλίες ή άκουγα και βίωνα διάφορες εμπειρίες, για να μπορώ να μεγαλώνω και να αναπτύσσω τη δική μου αποδοχή.

Ο Μείσου-Σάμα αναφέρθηκε στα λάθη, στην εξέλιξη και στην πρόοδο σε όλους τους τομείς του σύγχρονου πολιτισμού. Επίσης έδωσε έμφαση στον τρόπο να ξεπεραστούν αυτά τα λάθη.

Μήπως θα μπορούσαμε να συνοψίσουμε αυτά τα λάθη ως απεικόνιση της ανθρωπότητας, που μέχρι σήμερα ακολουθεί το Νόμο της Ύλης που Προηγείται του Πνεύματος; Ή μήπως ως λάθη του ανθρωπίνου όντος που προηγείται του Θεού;

Αν είναι έτσι, ανεξάρτητα από την συσσώρευση προσπαθειών για την εξέλιξη μας, μήπως καθημερινά μέχρι σήμερα, επιθυμούμε την εξέλιξη του ανθρωπίνου όντος, βασισμένη στην ανθρώπινη φύση που έχει ως κέντρο το εγώ;

Ο Μείσου-Σάμα μας έδωσε την εξής καθοδήγηση: *«Η αποστολή μου είναι να παρέχω στην εξέλιξη του ανθρωπίνου όντος, το επίπεδο ενός αληθινού ανθρώπου, με τον ξεριζωμό του παραλογισμού του. Επειδή ο βασικός όρος για αυτό είναι η κατάργηση του αθεϊσμού, μπορούμε να την συνοψίσουμε ως έργο της αναμόρφωσης του ανθρωπίνου όντος».*

Ο δρόμος για μας, όντα δέσμια από μια κατάσταση γεμάτη λάθη, είναι να εξελιχθούμε προς το επίπεδο αληθινών ανθρωπίνων όντων και να επιστρέψουμε στη διάσταση της

αρχής της δικής μας ύπαρξης, δηλαδή, να επιστρέψουμε στη διάσταση της Θεϊκής Σπίθας. Σύμφωνα με τον Μείσου-Σάμα, δεν υπάρχει άλλη λύση παρά να αναγνωρίσουμε την ύπαρξη του Θεού.

Πιστεύω ότι η εξέλιξη προς το επίπεδο αληθινών ανθρωπίνων όντων, είναι η εξέλιξη προς το να γίνουμε αληθινά παιδιά του Ύψιστου Θεού.

Ο Ύψιστος Θεός είναι η ίδια η αιώνια ζωή. Εκείνος τα δημιούργησε όλα και τα κρατάει ζωντανά. Ο Ύψιστος Θεός είναι επίσης η αρχή οποιασδήποτε εξουσίας και όλων των ευλογιών. Εάν δεν λατρεύουμε και δεν εγκωμιάζουμε τον Θεό, ποιος είναι ο σκοπός των προσευχών μας, της ευγνωμοσύνης, των μελετών και των ασκήσεων;

Νιώθω ότι αν δεν είχαμε αυτή τη βασική στάση, θα καταλήγαμε στο να εμποδίζουμε τη ροή της αιώνιας ζωής. Αυτό θα σκότωνε ολοκληρωτικά το σώμα και το συναίσθημα όλων των ανθρωπίνων και ζωντανών όντων. Μήπως αυτό είναι εμπόδιο για τις καθημερινές μας δραστηριότητες;

Μήπως αυτός είναι ο λόγος που ο Ύψιστος Θεός πραγματοποίησε τη Μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας προς την Εποχή της Ημέρας, στη διάσταση του Θεϊκού Κόσμου, συγχωρώντας και καθοδηγώντας όλους εμάς προς την σωτηρία; Δηλαδή, μήπως αυτός είναι ο λόγος που Εκείνος πραγματοποίησε τη μεγαλειώδη μετάβαση, από τον κόσμο του σκότους προς τον κόσμο του φωτός;

Πιστεύω ότι η δύναμη που πραγματοποίησε τη Μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας προς την Εποχή της Ημέρας είναι η δύναμη του Μεσσία που αναφέρει ο Μείσου-Σάμα.

Αυτή η δύναμη δρα σταθερά στην εγωιστική μας συνείδηση, που κουβαλάει μαζί της τη διάσταση του κόσμου στον οποίο ζούμε. Μήπως μέσω της συνείδησης, όλη η

ανθρωπότητα ωριμάζει και εκπαιδεύεται για να είναι δεχτή ως παιδιά του Ύψιστου Θεού;

Αν είναι έτσι, μήπως η διαδρομή της εξέλιξης μας είναι ο δρόμος που επεκτείνουν μέχρι σήμερα οι ανθρώπινες δραστηριότητες; Μήπως αυτή η διαδρομή είναι η επιστροφή στην Πρωταρχική Συνείδηση και η ανάμνηση του Θεϊκού Κόσμου που είναι ο τόπος της αρχής της ζωής;

Μήπως αυτή είναι η εξέλιξη, η πρόοδος και η διεύρυνση μας, με σκοπό την ολοκλήρωση της Θέλησης της δημιουργίας του Ύψιστου Θεού; Δηλαδή, μήπως όλο αυτό υπάρχει για να ολοκληρώσουμε τη Θέληση του Θεού, που είναι να γίνουν όλα τα ανθρώπινα όντα παιδιά Του;

Αυτή η πρόοδος και εξέλιξη, δεν είναι για να αξιολογηθούμε από άλλα άτομα. Πολύ λιγότερο για να νιώθουμε περήφανοι και επιτυχείς σε σύγκριση με άλλους.

Κάθε φορά που μαθαίνουμε ή κάνουμε κάτι καινούριο ή όταν εξασκούμε την Αλτρουιστική Αγάπη, να προσπαθούμε να πούμε στον Ύψιστο Θεό: «Αυτό το κάνω για Εσένα. Ευχαριστώ πολύ». Μήπως με αυτή τη προσπάθεια θα μπορούσαμε να προοδεύουμε και να εξελισσόμαστε;

Μήπως αυτά τα λόγια είναι σημαντικά για να γίνουμε παιδιά που δίνουν χαρά στον Ύψιστο Θεό;

Μήπως οι λέξεις «επιστρέφω» και «παραδίδω» θα μπορούσαν να συνοψίζονται με αυτά τα λόγια;

Αν είναι έτσι, μήπως εκπαιδευόμαστε καθημερινά όταν βιώνουμε εμπειρίες, μαθαίνουμε και συγκινούμαστε;

Πρέπει να πιστεύουμε στη Θεία Βούληση και να δεχόμαστε την εκπαίδευση που δεχόμαστε καθημερινά.

Αυτό είναι χρήσιμο επίσης στην Άσκηση του Σόνεν.

Αντί να την εφαρμόζουμε για την δική μας χαρά, πρέπει να την ασκούμε για να χαρούν ο Ύψιστος Θεός και ο Μείσου-Σάμα.

Μήπως, έτσι όπως υπάρχουν κύκλοι στην Μεγάλη Φύση, η εγωιστική μας συνείδηση, που ξεκίνησε από την διάσταση της αρχής της δημιουργίας για να φτάσει στη διάσταση του τέλους της δημιουργίας, έχει γίνει το δικό μας «εγώ του παρόντος;» Μήπως η συνείδηση μας θα έπρεπε να μεταφέρει μαζί της όλες τις δραστηριότητες του κόσμου, από το «τέλος» στην «αρχή»;

Δηλαδή, μήπως από δω και εμπρός, χρειάζεται να χρησιμοποιηθεί η συνείδηση στην ανάπτυξη δραστηριοτήτων που επιστρέφουν στην αρχή της ζωής, η οποία είναι η αρχή της συγχώρεσης και της σωτηρίας;

Η «μεγάλη μετάβαση» και η «αλλαγή 180 μοιρών» που αναφέρει ο Μείσου-Σάμα, είναι να είμαστε χρήσιμοι στις δραστηριότητες της επιστροφής στον κόσμο της δικής μας προέλευσης.

Με αυτό τον τρόπο, όλα όσα υπάρχουν σε αυτό τον κόσμο, είναι συνδεδεμένα με το «εγώ του παρόντος», όπου συμπεριλαμβάνονται όλα τα ζωντανά όντα, όλα τα στοιχεία και όλα τα συναισθήματα, για να μπορέσουμε να τα παραδώσουμε στον Μείσου-Σάμα μέσω την Άσκηση του Σόνεν. Πρέπει να είμαστε χρήσιμοι για να τα δεχτεί όλα αυτά ο Ύψιστος Θεός, δημιουργός των πάντων.

Είναι σημαντικό αυτή τη στιγμή, να ξέρουμε σε πιο μέρος των συναισθημάτων πρέπει να τα παραδώσουμε.

Ακόμα προσπαθώντας να τα παραδώσουμε στην εγωιστική μας συνείδηση που είναι το «εγώ του παρόντος», της διάστασης του τέλους της δημιουργίας, επειδή το συναίσθημα μας δεν είναι σταθερό, έχουμε την τάση να δώσουμε προτεραιότητα σε αυτά που μας βολεύουν.

Η Θεϊκή Σπίθα του Ύψιστου Θεού είναι το δικό μας πρωταρχικό σώμα. Είναι συνδεδεμένη άμεσα με τον Μείσου-Σάμα. Είμαστε ζωντανοί μέχρι σήμερα σε αυτό τον κόσμο,

που είναι η διάσταση του τέλους της δημιουργίας, για να είμαστε χρήσιμοι σε παραδεισένιες δραστηριότητες.

Αν είναι έτσι, πρέπει να επιστρέψουμε στο δικό μας «αρχικό εγώ», παραδίδοντας όλες τις δραστηριότητες που είναι συνδεδεμένες με το «εγώ του παρόντος», δηλαδή να επιστρέψουμε στη διάσταση του Παραδείσου, όπου βρίσκεται η Θεϊκή μας Σπίθα.

Μήπως πρέπει να επιστρέψουμε σε αυτό το μέρος για να τα παραδώσουμε όλα στον Ύψιστο Θεό και στον Μείσου-Σάμα;

Αντί να παραδίδουμε τα συναισθήματα μας μόνοι, θα ήταν καλύτερο να τα παραδίδουμε πιστεύοντας ότι το κάνουμε μαζί με τον Μείσου-Σάμα και με αναρίθμητους προγόνους. Αυτό, γιατί ο Μείσου-Σάμα συνέχεια παραδίδει στον Ύψιστο Θεό το συναίσθημα, ακριβώς τη στιγμή που επιστρέφουμε στον Παράδεισο.

Μήπως η προσπάθεια να είμαστε χρήσιμοι με αυτό τον τρόπο, είναι σημαντική για να εξελιχθούμε και να γίνουμε γιοι του Ύψιστου Θεού;

Νομίζω ότι ο Ύψιστος Θεός χρησιμοποιεί την ανάσα μας, για να πραγματοποιεί τη Βούληση Του, μέσω τη άσκηση της επιστροφής και της παράδοσης των συναισθημάτων μας ενώπιον Του.

Η ανάσα μας δεν είναι στη διάσταση που συνήθως νομίζουμε.

Στη περσινή Δέηση Γενεθλίων του Μείσου-Σάμα, είπα ότι η ανάσα είναι πολύ σημαντική στη συνεχή ανταλλαγή ανάμεσα του «αρχικού» και του «τελικού εγώ».

Πιστεύω ότι όταν ανασαίνουμε, το ιδανικό θα ήταν να εισπνέουμε τον αέρα με τον εξής συναίσθημα: «Εισπνέω τον αέρα που εκπνέει ο Μείσου-Σάμα» και να εκπνέουμε με το εξής συναίσθημα: «Εκπνέω τον αέρα, στο ίδιο ρυθμό της

ανάσας του Μεσσία Μείσου-Σάμα, επιστρέφοντας Του όλα όσα υπάρχουν μέσα μου».

Ο Ύψιστος Θεός θέλει να κληρονομήσουμε την αιώνια ζωή, μεταδίδοντας μας τη Βούληση Του και συνδέοντας μας με τον Μεσσία Μείσου-Σάμα μέσω αυτής. Αυτό μπορεί να παρομοιαστεί με καταστάσεις, όπου η έκφραση ή το συναίσθημα δυο ή περισσότερων ατόμων γίνεται ένα.

Πρέπει να ανταποκριθούμε σε αυτό το συναίσθημα, ευχαριστώντας οπωσδήποτε για αυτή τη μεγαλειώδη ευλογία.

Κλείνω την ομιλία μου, προσευχόμενος να μοιραστούν σε όλα τα ζωντανά όντα, όλες οι ευλογίες και η ευημερία του Ύψιστου Θεού μέσω όλων εσάς, ενωμένων με τον Μεσσία Μείσου-Σάμα. Επίσης προσεύχομαι για να μπορέσουν όλα τα ζωντανά όντα, να επιστρέψουν στον Μείσου-Σάμα μέσω των ανασών τους, για να αναζωογονηθούν όπως ο αέρας της άνοιξης αναζωογονεί τα πάντα. Τέλος, ευχαριστώ τον Ύψιστο Θεό από το βάθος της καρδιάς μου για την πραγματοποίηση της θέλησης του Μεσσία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση του Επίγειου Παράδεισου

**15 και 16 Ιουνίου 2009
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία**

Συγχαρητήρια σε όλους για την Δέηση του Επίγειου Παραδείσου που λαμβάνει χώρα σήμερα.

Με πολύ μεγάλο και βαθύ σεβασμό, πιστεύω ότι ο στόχος της δημιουργίας του Μοναδικού και Ύψιστου Θεού, ο

οποίος ζει αιώνια, είναι όλα τα ανθρώπινα όντα να γίνουν αληθινά παιδιά Του.

Για αυτό, ο Ύψιστος Θεός έδωσε στην ανθρωπότητα αναρίθμητες σπίθες του Δικού Του πνεύματος, πραγματοποιώντας αδιάκοπα μέχρι σήμερα το Έργο Του.

Έτσι, όλα τα ανθρώπινα όντα έχουν από την αρχή, την αποστολή να γίνουν αληθινά παιδιά του Ύψιστου Θεού, δηλαδή, Μεσσίες.

Ο Μείσου-Σάμα χρησιμοποίησε εκφράσεις όπως: «Ο Ερχομός του Μεσσία» και «Αναγέννηση». Πιστεύω ότι το Έργο που πραγματοποίησε ο Ύψιστος Θεός στον Μείσου-Σάμα, είναι πρότυπο ενός Έργου που πρέπει να γίνει σε όλους τους ανθρώπους. Ο Ύψιστος Θεός ζει μέσα από τον καθένα μας και προσπαθεί να μας χαρίσει μια νέα ζωή.

Δεν μπορώ να ξεχάσω ότι ο Μείσου-Σάμα μας τα δίδαξε αυτά με τη συμπεριφορά του, με τις πράξεις Του.

Αφού στην αρχή, ήμασταν παιδιά του Ύψιστου Θεού ως σπίθες του πνεύματος Του, μήπως η ζωή μας είναι συνδεδεμένη με Εκείνον και η ανθρώπινη συνείδηση που ονομάζουμε «εγώ του παρόντος» είναι συνδεδεμένη με την αρχική Του συνείδηση;

Επίσης, από την αρχή δεχόμαστε το φύσημα της ζωής από τον Ύψιστο Θεό και αφού εξακολουθούμε να το κληρονομούμε μέχρι σήμερα, πρέπει να σκεφτούμε ότι το πνεύμα και το σώμα ή ο Ουρανός και η Γη είναι ένα, ακόμα και με τις διαφορετικές διαστάσεις, και όχι κάτι εντελώς διαφορετικό.

Επειδή δεν είχα αυτή τη συνείδηση, θεωρούσα όλα όσα έβλεπα, άκουγα, ένοιωθα ή πίστευα σαν κάτι καλό ή κακό, δηλαδή, όλα όσα ήταν συνδεδεμένα με την ανθρώπινη συνείδηση μου, ήταν κάτι που μου άνηκε.

Τότε πρέπει να προσεύχομαι για να δεχτεί ο Μεσσίας Μείσου-Σάμα όλα όσα αισθάνομαι με την καρδιά και το

σώμα, παραδίδοντας στον Ύψιστο Θεό όλα όσα μέχρι σήμερα θεωρούσα δικά μου, και να αναγεννηθώ μαζί με όλα τα πράγματα για να λειτουργούμε με μεγάλη αρμονία.

Παρόλο που νομίζουμε ότι αυτή την προσευχή την κάνουμε εμείς, στην πραγματικότητα, επειδή ο Μείσου-Σάμα είναι ζωντανός μέσα μας, και προσεύχεται στον Ύψιστο Θεό, πρέπει να προσευχόμαστε με το Σόνεν,

ότι το κάνουμε μαζί με τον Μείσου-Σάμα επιστρέφοντας στην αρχή της ζωής και να έχουμε μια πιο οικεία σχέση με τον Ύψιστο Θεό – Πατέρα της ζωής.

Ευχαριστώ με όλη μου την καρδιά όλους τους μεσσιανιστές για την προσπάθεια να καλλιεργήσετε μια πίστη που σας συνδέει με τον Μείσου-Σάμα, με την επιθυμία να συμμετέχετε στο Θείο Έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας και στην οικοδόμηση του Επίγειου Παραδείσου, εστιασμένοι στην τελειοποίηση του ανθρώπου και την μετατροπή του περιβάλλοντος σας σε παράδεισο, μέσω της καθημερινής αφιέρωσης στη μελέτη και στην εφαρμογή των Διδασκαλιών.

Μέσω της Άσκησης του Σόνεν, γίνεστε άτομα που καταφέρνετε να ευχαριστείτε πάντα, και ταυτόχρονα, δίνετε σημασία στο συναίσθημα του Μείσου-Σάμα όταν λέει: *«Εάν δεν κάνουμε τους άλλους ευτυχισμένους δεν θα μπορέσουμε να είμαστε εμείς ευτυχισμένοι»* («Η φύση μου» Θεμέλιο του Παραδείσου), αναπτύσσοντας την Άσκηση της Αλτρουιστικής Αγάπης για να δώσετε ευτυχία στον πλησίον

Λοιπόν, εσείς πράττετε με αλτρουιστική αγάπη, αλλά από που προέρχεται αυτή η αγάπη;

Μήπως προέρχεται από τον Ύψιστο Θεό, αρχή των πάντων;

Ο Ύψιστος Θεός αγαπάει όλους τους ανθρώπους και η αγάπη Του είναι πάντα παρούσα σε όλα τα ζωντανά όντα, σε όλα τα στοιχεία και σε όλη την φύση.

Το Θείο Έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας, η οικοδόμηση του Επίγειου Παραδείσου που ανέπτυξε ο Μείσου-Σάμα στις Διδασκαλίες Του, είναι η φυσική εκπροσώπηση της αλήθειας και ταυτόχρονα, η εκδήλωση της αγάπης του Ύψιστου Θεού.

Αφού είναι έτσι, ποιος να είναι ο στόχος και η θέληση της αγάπης του Ύψιστου Θεού;

Νομίζω ότι ο στόχος και η θέληση αυτής της αγάπης, είναι να κάνει τους ανθρώπους να γίνουν αληθινά παιδιά Του.

Για να πραγματοποιήσει αυτό το σκοπό ο Ύψιστος Θεός, δεν θα είχε ετοιμάσει αναρίθμητες σπίθες από το Δικό Του πνεύμα; Έτσι, η αγάπη του Ύψιστου Θεού δίνεται σε όλους τους ανθρώπους χωρίς περιορισμούς.

Η Αλτρουιστική Αγάπη που ασκείτε όλοι σας αντιστοιχεί στη αγάπη του Ύψιστου Θεού προς όλους τους ανθρώπους, και είναι μια αξιότατη πράξη.

Μήπως δεν είστε χρήσιμοι στο Έργο της επιστροφής στον Παράδεισο των ανθρώπων και των προγόνων τους, που δεν έχουν ακόμα αντιληφθεί την αγάπη του Ύψιστου Θεού και που δεν γνωρίζουν την θέληση Του;

Ο Ύψιστος Θεός, από την έναρξη της δημιουργίας, ετοίμασε τον δρόμο για να επιστρέψουμε στην αρχή μας. Πιστεύω ότι αυτός είναι ο δρόμος για να δεχτούν όλα τα ανθρώπινα όντα μια μία νέα ζωή.

Έτσι, το σημαντικότερο θα ήταν να υπηρετήσουμε στην Άσκηση της Αλτρουιστικής Αγάπης με το συναίσθημα ότι όλοι οι πρόγονοι μας, όλα τα άτομα που πέρασαν από το μυαλό μας και όλα τα άτομα που σχετίζονται με εμάς είναι συνδεδεμένα με αυτό το δρόμο.

Ο πρώτος ψαλμός του Μείσου-Σάμα που ακούσαμε στη σημερινή δέηση ήταν:

***«Η μεγαλειώδης δύναμη της σωτηρίας του Μεσσία,
αναμενόμενη από όλα τα ζωντανά όντα για πολύ καιρό,
θα εκδηλωθεί.»***

Ο Μείσου-Σάμα αισθάνθηκε ότι η δύναμη της σωτηρίας του Μεσσία, που τόσο περίμεναν όλα τα ζωντανά όντα, γέμιζε την ψυχή του. Ο καθένας από εμάς υπηρετεί ως όργανο του Μείσου-Σάμα στο έργο της σωτηρίας.

Ως όργανα Του, είμαστε πραγματικά ενωμένοι στον Μείσου-Σάμα σαν μια μονάδα. Για αυτό, μήπως χρειάζεται να δεχτούμε αυτό το ποίημα του Μείσου-Σάμα ως άτομα συνδεδεμένα με Εκείνον;

Ως υπηρέτες του Μείσου-Σάμα, η μεγαλύτερη και σημαντικότερη εργασία που πρέπει να κάνουμε, είναι να ξέρουμε που πρέπει να εστιάσουμε το Σόνεν μας.

Όταν εστιάζουμε το Σόνεν μας σε αυτό τον κόσμο της μορφής, ένας κόσμος εστιασμένος στην ανθρώπινη συνείδηση, τις περισσότερες φορές βάζουμε τον εαυτό μας σε πρώτη θέση. Έτσι, βάζουμε σαν προτεραιότητα το συναίσθημα της θέλησης να δεχόμαστε χάρες και ευλογίες.

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε τον εξής ψαλμό:

***«Με την επιθυμία να σώσω την ανθρωπότητα
καθοδηγώντας την στον Παράδεισο,
έγινα πρώτα εγώ ο ίδιος κάτοικος του Παραδείσου.»***

Αυτός ο ψαλμός δείχνει ότι για να σώσω ανθρώπους, πρώτα πρέπει να γίνω κάτοικος του Παραδείσου.

Παρόλο που περιμένουμε με μεγάλη επιθυμία την σωτηρία από τον Μεσσία, επειδή όλα τα πράγματα συνδέονται με εμάς, τελικά μαθαίνουμε ότι σώζουμε τον εαυτό μας.

Για αυτό, πρέπει να αναγνωρίσω ότι ο Παράδεισος – η αρχή της ζωής μου – είναι παρόν μέχρι σήμερα μέσα στην συνείδηση μου και μαζί με εσάς, θα χρησιμοποιηθούμε για την σωτηρία που ονομάζεται επιστροφή στον Παράδεισο.

Νομίζω ότι το γεγονός ότι σκεφτόμαστε μέσα από την καρδιά μας τον «Μεσσία Μείσου-Σάμα», μαζί με την σκέψη να υπηρετήσουμε με την Άσκηση του Σόνεν και της Αλτρουιστικής Αγάπης είναι η μεγαλειώδη συγχώρεση που μας προσφέρει η Αγάπη του Ύψιστου Θεού και η ανάμνηση των δραστηριοτήτων του Παραδείσου που υπάρχει μέσα στην συνείδησή μας.

Χάρη αυτής της μεγαλειώδους συγχώρεσης, ο Ύψιστος Θεός παρακολουθεί τους ανθρώπους που αγνοούν τη θέληση της Αγάπης Του, πραγματοποιώντας την Μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας. Δηλαδή, πραγματοποιώντας την μεγαλειώδη μετάβαση, όπου σωζόμαστε από έναν κόσμο καλυμμένο από το σκοτάδι, τον οποίο οι άνθρωποι αγνοούν και καθοδηγώντας τους προς έναν κόσμο ακτινοβόλου Φωτός.

Ο Μείσου-Σάμα δέχτηκε την αποκάλυψη της Μετάβασης από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας όταν ανέβηκε στο Βουνό Νοκογκίρι, στην επαρχία Σίμπα, στις 15 Ιουνίου του 1931. Νιώθω ότι ο Μείσου-Σάμα με ρωτάει αν νομίζω ότι η Μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας τελείωσε.

Εγώ, όμως, απλά καταλάβαινα νοητικά τη Μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας που αποκαλύφθηκε στον Μείσου-Σάμα πριν 78 χρόνια, χωρίς να σκέφτομαι τι σχέση έχω με αυτήν.

Όμως, επειδή εμείς είμαστε όργανα του Μείσου-Σάμα και υπάρξεις συνδεδεμένες με Αυτόν, μήπως στα αλήθεια ο καθένας από εμάς είναι ικανός να δεχτεί την δύναμη του

Ύψιστου Θεού που υλοποίησε την Μετάβαση της Εποχής της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας μέσω του Μείσου-Σάμα;

Η δύναμη που πραγματοποίησε την Μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας είναι η δύναμη της σωτηρίας του Μεσσία και η δύναμη που ωθεί το Θεϊκό Έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας και την οικοδόμηση του Επίγειου Παραδείσου. Αυτή είναι η δύναμη που συγχωρεί, εξαγνίζει, σώζει, αναγεννάει και χαρίζει μια νέα ζωή σε όλα τα ανθρώπινα όντα.

Μήπως στο παρόν, με το τέλος της μετάβασης της Εποχής της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας, όλα τα ζωντανά όντα και όλοι οι άνθρωποι έχουν μπει σε μια νέα φάση στο Πνευματικό Κόσμο;

Εάν καταφέρουμε να υπηρετούμε με την πεποίθηση ότι εξελισσόμαστε και εκπαιδευόμαστε σε μια φάση όπου η μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας έχει τελειώσει, ο Μείσου-Σάμα θα χαρεί και θα μας καθοδηγήσει ώστε να γεμίσουμε από αυτή τη δύναμη του Ύψιστου Θεού.

Εκτός από αυτά, με τον ίδιο τρόπο που ο Μείσου-Σάμα μας έδειξε με τις ικανότητες του, το πρωτότυπο για να είμαστε κάτοικοι του Παραδείσου, πρέπει να συσσωρεύουμε προσπάθειες για να καταφέρουμε να είμαστε χρήσιμοι πράττοντας ως πρότυπα συνδεδεμένα με τον Μείσου-Σάμα.

Τέλος, θα προσευχηθώ για να δεχτείτε πάντα μεγαλειώδεις ευλογίες και να έχετε ειρήνη και η δύναμη της υλοποίησης της Μετάβασης της Εποχής της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας, να μπορέσει να εισχωρήσει και να αναγεννήσει τα πάντα, προσφέροντας μαζί με τον Μείσου-Σάμα την ειλικρινή μου ευγνωμοσύνη στον Ύψιστο Θεό. Οι μέρες σας να είναι γεμάτες ευημερία.

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση για τις Ψυχές των Προγόνων

**1^η και 2 Νοεμβρίου 2009
Ιερό Έδαφος της Γκουαραπιράγκα– Βραζιλία**

Καλημέρα σε όλους σας. Είσαστε καλά;

Σήμερα είμαι πολύ ευτυχισμένος γιατί βρίσκομαι εδώ στη Βραζιλία μαζί σας.

Είχα σκεφτεί να πω μόνο αυτά στα Πορτογαλικά. Αλλά όταν ήμουν ακόμα στη Ιαπωνία, ρώτησα τον Πρόεδρο Ουατανάμπε, ποιος θα ήταν ο διερμηνέας μου στη Βραζιλία και μου απάντησε: «Δεν υπάρχει κανένας». Τότε τον ρώτησα: «Αλήθεια; Και τι θα κάνω»; Και μου είπε: «Λοιπόν, πρέπει να τα βγάλετε πέρα μόνος».

Ο Πρόεδρος Ουατανάμπε είναι πραγματικά ένας καλός φίλος... Να μου λείπουν τέτοιοι φίλοι... (γέλια).

Για αυτό θα πρέπει να τα πω όλα στα Πορτογαλικά.

Νομίζω ότι θα δυσκολευτείτε για να καταλάβετε την προφορά μου, για αυτό θα ήθελα να ακούτε με προσοχή τα λόγια μου.

Με την ευκαιρία, θέλω να συγχαρώ όλους τους Βραζιλιάνους για την ανάθεση της οργάνωσης του Παγκοσμίου Κυπέλλου το 2014 και των πρώτων Ολυμπιακών Αγώνων της Νοτίου Αμερικής που θα πραγματοποιηθεί το 2016 στο Ρίο ντε Τζανέιρο. Τα συγχαρητήρια μου!

Είμαι πολύ ευγνώμων που συμμετέχω μαζί σας στη Δέηση για τις ψυχές των Προγόνων, εδώ σε αυτό το εκπληκτικό και θαυμάσιο Ιερό Έδαφος της Γκουαραπιράγκα.

Χάρηκα πολύ όταν έμαθα για την καθημερινή προσπάθεια όλων σας, να κάνετε την Άσκηση του Σόνεν για να πλησιάζετε στο συναίσθημα του Μείσου-Σάμα.

Και επίσης για την αμετάβλητη απόφαση που πήρατε, να είστε φορείς του Φωτός του Μεσσία Μείσου-Σάμα, κάθε φορά με περισσότερη αφοσίωση στις τρεις κλώνες της Σωτηρίας (Τζορέι, Φυσικές Καλλιέργειες και Διατροφή και καλλιτεχνικές και πολιτιστικές δραστηριότητες μέσω του Ωραίου).

Μόλις έφτασα στη Βραζιλία, ο Πρόεδρος Ουατανάμπε μου παρέδωσε το μεγαλειώδες δώρο που εσείς ετοιμάσατε για μένα.

Αυτό το δώρο είναι καρπός της αφοσίωσης όλων σας, που ακολουθήσατε τους τελευταίους έξι μήνες την καθοδήγηση του Προέδρου Ουατανάμπε σχετικά με την Άσκηση του Σόνεν του Αλτροουισμού.

Με αυτή την αφοσίωση, προσπαθείτε να γίνεστε πρότυπα παραδεισένιων ανθρώπων, που επιθυμούν την ευτυχία άλλων ατόμων.

Αυτό το θαυμάσιο δώρο γεμίζει την καρδιά μου χαρά και ευτυχία. Ευχαριστώ πολύ.

Είσαστε ευτυχισμένοι; (Ναι).

Είσαστε πραγματικά ευτυχισμένοι; (Ναι, χάρη στο Θεό και στο Μεσσία Μείσου-Σάμα!).

Πολύ ωραία! Τώρα ναι, τώρα αισθάνομαι ότι πραγματικά έλαβα το δώρο σας.

Ευχαριστώ τον Μείσου-Σάμα για την καθοδήγηση όλων σας σε αυτή την άσκηση.

Καθοδηγώ στον Μείσου-Σάμα το αγνό και ειλικρινές συναίσθημα όλων σας!

Για μένα, αυτό το αγνό και ειλικρινές συναίσθημα είναι απόδειξη της δράσης του Μείσου-Σάμα μέσα στον καθένα από εσάς.

Πιστεύω, ότι ο Μείσου-Σάμα χάρηκε πολύ που έλαβε την ειλικρίνεια του καθενός σας.

Επίσης προσευχήθηκα για να μοιραστεί η χαρά του Μείσου-Σάμα σε όλα τα ανθρώπινα όντα.

Χάρηκα όταν έμαθα ότι το Δεύτερο Στάδιο της οικοδόμησης του Ιερού Εδάφους της Γκουαραπιράγκα έχει προχωρήσει αρκετά, μέσα από πολλά θαύματα.

Εδώ και πολύ καιρό ξέρω ότι όλοι σας έχετε ένα αγνό συναίσθημα για τον Μείσου-Σάμα και ένα θερμό συναίσθημα για τα Ιερά Εδάφη της Ιαπωνίας.

Αλλά συγκινήθηκα πολύ όταν έφτασα στην Βραζιλία και ένοιωσα στο πετσί μου, την αγνή πίστη σας.

Κατάλαβα επίσης, πόσο μακριά βρίσκεται το Ιερό Έδαφος της Βραζιλίας, από το Ιερό Έδαφος της Ιαπωνίας.

Αλλά πιστεύω ότι παρόλο τη μεγάλη απόσταση που χωρίζει τα δυο Ιερά Εδάφη, το κέντρο τους είναι μόνο ένα.

Ο Μείσου-Σάμα οικοδόμησε πάνω στη Γη τα Ιερά Εδάφη, ως ορατά πρότυπα ενός Παραδείσου, αόρατο στα μάτια μας.

Για αυτό, ακόμα και αν υπάρξουν στο μέλλον πολλά Ιερά Εδάφη πάνω στην επιφάνεια της Γης, θα υπάρξει μόνο ένα Ιερό Έδαφος αόρατο στα μάτια μας, το οποίο είναι το κέντρο όλων των άλλων.

Αυτό το Ιερό Έδαφος λάμπει έντονα μέσα στον καθένα από εμάς.

Ο Ύψιστος Θεός και ο Μείσου-Σάμα είναι ζωντανοί μέσα σε αυτό το αόρατο Ιερό Έδαφος.

Οι προγονοί μας είναι επίσης ζωντανοί μέσα του.

Σήμερα, συμμετέχουμε στη Δέηση για τις ψυχές των προγόνων μας, αλλά η αλήθεια είναι ότι είναι ο Μείσου-Σάμα αυτός που πραγματοποιεί τη Δέηση μέσα μας.

Για αυτό, οι προγονοί μας λούζονται με το φώς της Σωτηρίας του Μείσου-Σάμα.

Ο Μείσου-Σάμα είναι το Φως της Σωτηρίας και το Φως της ελπίδας.

Εκείνος είναι το Φως που φωτίζει, το Φως που εξαγνίζει και το Φως που οδηγεί όλα τα πράγματα.

Πραγματικά, το Θεϊκό Φως υπάρχει μέσα στον καθένα από εμάς, που είναι συνδεδεμένος με τον Μεσσία Μείσου-Σάμα.

Ας πορευτούμε μαζί με τον Μεσσία Μείσου-Σάμα, στο δρόμο που λάμπει αιώνια.

Μαζί να κουβαλήσουμε το Φως της σωτηρίας και το Φως της ελπίδας, που φωτίζει τον καθένα από εμάς και όλες τις υπάρξεις για να είμαστε χρήσιμοι στο Θεϊκό Έργο της σωτηρίας.

Τελειώνω την ομιλία, προσφέροντας την πιο ειλικρινή ευγνωμοσύνη στον Ύψιστο Θεό.

Και προσεύχομαι για να μπορέσουν όλα τα ανθρώπινα όντα και όλες οι υπάρξεις να δεχτούν τις ευλογίες και την αναζωογόνηση του Μείσου-Σάμα, που βρίσκεται μαζί με το φύσημα της ζωής του Ύψιστου Θεού, που ζει αιώνια.

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση της Πρωτοχρονιάς

1^η Ιανουαρίου 2010

Το Φως λάμπει στο κέντρο της συνείδησής μας

Με πολύ μεγάλο και βαθύ σεβασμό, σας λέω ότι ο Ένας Ύψιστος Θεός που ζει αιώνια, μας ετοίμασε ως αναρίθμητες σπίθες του πνεύματος Του που εμπεριέχουν την θειότητα Του.

μας έδωσε το πνεύμα της λέξης Μεσσία, δηλαδή, μας εμπότισε με την δική Του πρόθεση να γίνουμε Αντιπρόσωποι Του και ξεκίνησε όλη τη δημιουργία.

Αρχίζω τον χαιρετισμό μου ευχαριστώντας από το βάθος της καρδιάς μου για την άδεια να ξεκινήσω αυτή τη νέα χρονιά μαζί σας, ενωμένος με τον Μείσου-Σάμα, – ο οποίος, σύμφωνα με την θεϊκή πρόθεση, αναγεννήθηκε ως αληθινός γιος του Ύψιστου Θεού, δηλαδή ως Μεσσία – και με τη χάρη να δέχομαι μια συνεχή υλική και πνευματική εκπαίδευση.

Καλή Χρονιά σε όλους!

Ευχαριστώ ειλικρινά όλους σας για την καθημερινή σας προσπάθεια στο θεϊκό έργο να φέρνεται την αληθινή σωτηρία και την ευτυχία στους ανθρώπους, καλλιεργώντας μια πίστη που έχει ως βάση το συναίσθημα του Μείσου-Σάμα.

Ακόμα και αν δεν το αντιλαμβανόμαστε, έχουμε την άδεια να είμαστε χρήσιμοι μαζί με όλους τους προγόνους μας και με όλη την ανθρωπότητα, ξεπερνώντας τις διαφορές των αρεσκειών, φυλών και θρησκειών, νικώντας τις διακρίσεις ανάμεσα στο καλό και στο κακό.

Υπάρχει κάτι που αντιλαμβάνομαι τελευταία. Λέμε να μάθουμε από τις Διδασκαλίες και το παράδειγμα του Μείσου-Σάμα. Όμως, ο τρόπος που τις κατανοούμε μπορεί να γίνεται από διάφορες απόψεις και διαστάσεις. Αλλά δεν πρέπει να διαφωνούμε σχετικά με το ποιοι τρόποι είναι σύμφωνοι ή όχι με τη θέληση του Μείσου-Σάμα σαν να ήταν μια διαμάχη, ένα θέμα καλού ή κακού, σωστού ή λάθους. Οι διδασκαλίες ανήκουν στον Μείσου-Σάμα, ανήκουν στον Ύψιστο Θεό.

Σήμερα, επειδή διαβάζουμε τις Διδασκαλίες σε γραπτή μορφή, έχουμε την τάση να τις θεωρούμε κάτι που ανήκει στον γήινο κόσμο, κάτι που βρίσκεται έξω από μας. Και στην προσπάθεια να τις μοιραστούμε με τον κόσμο, έχουμε την τάση να τις κατατάσσουμε και να τις επιλέγουμε ώστε να τις εφαρμόσουμε και να τις μεταδώσουμε.

Επίσης, οι Διδασκαλίες αποτελούνται από λόγια. Και η προέλευση αυτών είναι το πνεύμα του λόγου του ουράνιου κόσμου, ο οποίος είναι το κέντρο της συνείδησης μας.

Εμείς λαμβάνουμε συνέχεια το πνεύμα του λόγου του Ουράνιου Κόσμου, γεμάτο από αγάπη και αλήθεια. Μήπως είναι για αυτό το λόγο που χρειάζεται να επιστρέψουμε στον Ουράνιο Κόσμο ο οποίος είναι εμποτισμένος από το πνεύμα του λόγου του Ύψιστου Θεού και να ενωθούμε ξανά με τον Μείσου-Σάμα, ο οποίος βρίσκεται εκεί;

Για αυτό, όταν διαβάζουμε τις Διδασκαλίες, το καλύτερο είναι να αισθανθούμε ότι ο Μείσου-Σάμα μας φωτίζει, ανατρέφει και μας διδάσκει, όχι από τον υλικό κόσμο, αλλά από τον Ουράνιο Κόσμο, ο οποίος είναι το κέντρο της συνείδησης μας.

Αφού είναι έτσι, διατηρώντας αυτή τη στάση στην καθημερινότητα μας, έστω και για λίγο, θα καταφέρουμε να αντιληφθούμε κάποια σημαντικά σημεία, τα οποία, ως ανθρώπινα όντα, είχαμε αρχίσει να τα ξεχνάμε και να τα περνάμε απαρατήρητα. Θα καταφέρουμε να ανακαλύψουμε τη χαρά της εμπειρίας της αληθινής ευγνωμοσύνης και ευτυχίας και να ζητήσουμε την άδεια για να είμαστε χρήσιμοι ώστε να μοιραστούμε αυτή τη χαρά με το μεγαλύτερο δυνατόν αριθμό ανθρώπων.

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε το εξής ποίημα:

***«Για πολύ καιρό, απορούσα και δίσταζα. Αλλά τι χαρά!
Από το Φως του Θεού, ξύπνησα!»***

Για πολύ καιρό, ο Μείσου-Σάμα διένυσε αβέβαιους δρόμους. Η χαρά που αισθάνθηκε τη στιγμή που ανακάλυψε το γεγονός ότι το Φως του Ύψιστου Θεού έλαμπε μέσα του, εισχωρεί βαθιά μέσα στην καρδιά μου.

Ο Μείσου-Σάμα μας συνδέει μαζί του. Για αυτό, αυτό το Φως λάμπει στο κέντρο της συνείδησης μας.

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε το εξής ποίημα για το Φως που λάμπει μέσα του:

***«Φως! Ω Φως! Διαλύεις όλα τα σκοτάδια,
Όσο βαθιά και να είναι.»***

Όπως λέει ξεκάθαρα αυτό το ποίημα, όσο πυκνό και βαθύ να είναι το σκοτάδι στον οποίο βρισκόμαστε, αν αντιληφθούμε την εστία φωτός που υπάρχει μέσα μας, θα δούμε ότι εκεί δεν υπάρχει σκοτάδι, αλλά ένας κόσμος Φωτός.

Ας αναγνωρίσουμε και ας πιστέψουμε στο Φως που υπάρχει στο κέντρο της συνείδησης μας και ας ζήσουμε αυτόν τον νέο χρόνο που αρχίζει διατηρώντας το όνειρο και την ελπίδα, για να καταφέρουμε να φωτιστούμε και να γίνουμε το Φως που φωτίζει τον κόσμο.

Τελειώνω τον χαιρετισμό της νέας χρονιάς, προσευχόμενος να μοιραστούν σε όλη την ανθρωπότητα και σε όλα τα όντα η μεγαλειώδης αγάπη που ο Μείσου-Σάμα νιώθει για μας, το λαμπερό φως του Ύψιστου Θεού και το φύσημα της ζωής και έτσι όλα να ξαναγεννηθούν.

Ας αναπτυχθεί ολοκληρωτικά το νέο έργο της Δημιουργίας του Ύψιστου Θεού!

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα στη Δέηση της Αρχής της Άνοιξης

4 Φεβρουαρίου 2010
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία

Συγχαρητήρια σε όλους για τη Δέηση της Αρχής της Άνοιξης.

Με μεγάλο και βαθύ σεβασμό σας λέω ότι ο Ύψιστος Θεός είναι ζωντανός. Ως σπίθες του Πνεύματος του Ύψιστου Θεού, κληρονομήσαμε τη θέληση Του να γίνουμε τα παιδιά του που θα ικανοποιήσουν το Συναίσθημα Του.

Ο Μείσου-Σάμα υπάκουος σε αυτή τη θέληση εμποτισμένη μέσα στον εαυτό του, γεννήθηκε ξανά ως Μεσσίας - πραγματικός γιος του Ανωτάτου Θεού.

Ενωμένοι σε ένα σώμα με τον Μείσου-Σάμα, Τον ευχαριστούμε που μας καθοδηγεί προς τη νέα γέννηση μας και με ανανεωμένο συναίσθημα στη σημερινή Δέηση, επαινούμε τον Ύψιστο Θεό.

Όπως μας λέει ο Μείσου-Σάμα , τα κριτήρια του Ύψιστου Θεού σχετικά με το Καλό και το Κακό, ξεπερνούν τα κριτήρια που δημιούργησε ο άνθρωπος για αυτές τις δυο έννοιες, και ο άνθρωπος, επειδή είναι ελεύθερο και ανεμπόδιστο ον, δεν μπορεί να κατανοήσει αυτά τα κριτήρια.

Επίσης, ο Μείσου-Σάμα αναφέρει ότι ο Ύψιστος Θεός έχει Απόλυτη Δύναμη και είναι ικανός να ενώσει και να εναρμονίσει αντίθετες δυνάμεις όπως το θετικό και το αρνητικό, το Γινγκ και το Γιανγκ, το Καλό και το Κακό ή το σωστό και το λάθος.

Εμείς, που είμαστε ενωμένοι με τον Μείσου-Σάμα , πρέπει να ευχαριστήσουμε με όλη την καρδιά μας για τη δημιουργία και για την εκπαίδευση που δεχόμαστε μέσω των

δραστηριοτήτων της μεγάλης αρμονίας που προέρχονται από την Απόλυτη Δύναμη.

Ο Πρόεδρος Ουατανάμπε, στο χαιρετισμό της Πρωτοχρονιάς, μας είπε: «(...) ας προσπαθήσουμε να καθοδηγήσουμε το μεγαλύτερο αριθμό ατόμων προς το δρόμο της ευτυχίας, έχοντας το Τζορέι και τις Διδασκαλίες ως οδηγούς και τη στάση του Μείσου-Σάμα ως παράδειγμα. Με την «Άσκηση του Σόνεν του Αλτροουισμού», επιθυμώ να επεκταθεί με δύναμη το συναίσθημα του Μείσου-Σάμα, αρχίζοντας από τα σπίτια και συνεχίζοντας σε όλη την κοινωνία». Ευχαριστώ με όλη μου την καρδιά τους μεσσιανιστές για την προσπάθεια τους να ακολουθήσουν την καθοδήγηση του.

Νομίζω ότι ο Μείσου-Σάμα είναι πολύ ευτυχισμένος με τον ειλικρινή σκοπό όλων σας να γίνεστε παραδεισένια όντα μέσω της «Άσκησης του Σόνεν του Αλτροουισμού» και με την άσκηση μικρών αλτροουιστικών πράξεων, που είναι η καθοδήγηση για τη διάδοση φέτος.

Παρεμπίπτοντος, τι είναι το παραδεισένιο όν που αναφέρει ο Μείσου-Σάμα;

Πιστεύω ότι το παραδεισένιο όν είναι ο άνθρωπος με θεϊκή φύση που περιγράφει ο Μείσου-Σάμα.

Ο Μείσου-Σάμα μας διδάσκει ότι αρχικά, το ανθρώπινο όν έχει διπλή φύση: τη θεϊκή και τη ζωώδη.

Επίσης ο Μείσου-Σάμα λέει: «*Η πρόοδος του πολιτισμού είναι η ανύψωση ανθρώπων με ζωώδη φύση σε ανθρώπους με θεϊκή φύση*» και ότι «*Ο Επίγειος Παράδεισος είναι το μέρος όπου συνυπάρχουν άνθρωποι με θεϊκή φύση*».

Ο Ύψιστος Θεός μας ετοίμασε με ένα συναίσθημα, το οποίο είναι η συνείδηση μας και ο εγωισμός μας, για να καθοδηγήσει τον καθένα μας μέχρι να γίνουμε άνθρωποι με θεϊκή φύση.

Έτσι, το συναίσθημα του εγωισμού δεν μας ανήκει. Ο Ύψιστος Θεός το έκανε να φαίνεται δικό μας. Αυτό το συναίσθημα είναι πολύ σημαντικό και δημιουργήθηκε από τον Ύψιστο Θεό. Αυτό το συναίσθημα είναι γεμάτο από την απεριόριστη αγάπη Του.

Χωρίς το συναίσθημα, δεν θα μπορούσαμε να νιώθουμε τη χαρά του Ύψιστου Θεού που υλοποιεί το Έργο της Δημιουργίας, και δεν θα νιώθαμε τη συγκίνηση, την ευγνωμοσύνη, την ειλικρίνεια και το «μακότο».

Ο Ύψιστος Θεός θέλει να εκδηλωθεί μέσω του συναισθήματος της ικανοποίησης και της χαράς μιας άφθονης ανθρώπινης ζωής.

Αφού είναι έτσι, το συναίσθημα είναι μια σημαντική βάση στήριξης για να μπορέσει ο Ύψιστος Θεός να εκδηλωθεί στην επιφάνεια της Γης.

Και πρώτα από όλα, μήπως δεν είναι, ότι χάρη στο συναίσθημα του εγωισμού, ο Ύψιστος Θεός εκπληρώνει το σκοπό της δημιουργίας, ο οποίος είναι να κάνει τον καθένα από εμάς να γεννηθεί ξανά ως αληθινό παιδί Του;

Μήπως για τη δημιουργία μας, ο Ύψιστος Θεός θέλει ο καθένας από μας να αισθανθεί ότι αυτό το συναίσθημα εγωισμού είναι δικό μας;

Νιώθω ότι αυτό είναι η βαθιά αγάπη του Ύψιστου Θεού – πατέρας της ζωής.

Όμως, επειδή οι γονείς και οι πρόγονοι μας πίστευαν ότι αυτό το συναίσθημα του εγωισμού τους άνηκε, ανάλυαν το καλό και το κακό μέσα στις καρδιές τους, και έτσι δημιουργούσαν τη σύγκρουση και ζούσαν σε έναν κόσμο όπου έπρεπε να αμυνθούν.

Εμείς ζούσαμε σε έναν τέτοιο κόσμο, αλλά ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε ότι μέσα από το συναίσθημα μας υπάρχει μια συνείδηση που ονομάζεται Παράδεισος, δηλαδή υπάρχει μια θεϊκή φύση.

Επίσης, ο Μείσου-Σάμα μας καθοδηγεί με υπομονή και ανεκτικότητα για να μπορέσουμε να υπηρετούμε στο Θεϊκό Έργο προβολής των δραστηριοτήτων του Παραδείσου στην επιφάνεια της Γης και μας δείχνει την ύπαρξη μιας φωτισμένης θεϊκής φύσης μέσα στον καθένα από εμάς.

Μήπως για αυτό ο Μείσου-Σάμα μίλησε για την εξάλειψη του εγώ ή για την εξάλειψη του εγωισμού και της προσκόλλησης;

Αν και μιλάμε για «εξάλειψη του εγωισμού και της προσκόλλησης» αφού όλα όσα υπάρχουν στον κόσμο δημιουργήθηκαν από τον Ύψιστο Θεό, έτσι στην πραγματικότητα δεν υπάρχει τίποτα για εξάλειψη.

Ο λόγος που ο Μείσου-Σάμα χρησιμοποίησε τη λέξη «εξάλειψη» είναι να αντιληφθούμε τον τρόπο ζωής κεντραρισμένο στον εαυτό μας, που μας κάνει να νομίζουμε ότι όλα τα συναισθήματα μας ανήκουν και να πιστεύουμε υπερβολικά στη δύναμη της διάνοιας μας, να νιώθουμε περηφάνια και να κρίνουμε ο ένας τον άλλο.

Η κύρια μας φύση είναι αρχικά η θεϊκή φύση που υπάρχει μέσα στο συναίσθημα μας.

Αυτή είναι η θεϊκή φύση του Ύψιστου Θεού.

Πρέπει να αναγνωρίσουμε και να πιστεύουμε ότι αυτή η θεϊκή φύση υπάρχει μέσα στο συναίσθημα μας.

Επίσης, μέσα στις καρδιές μας, ο Μείσου-Σάμα βρίσκεται πάντα ενώπιος ενώπιων μας, παρατηρώντας και ακούγοντας όλα γύρω μας.

Αφού είναι έτσι, δεν πρέπει να προσπαθούμε να εξαλείψουμε ή να αποφεύγουμε το συναίσθημα του εγωισμού ή της προσκόλλησης, ούτε να το θεωρούμε πρόβλημα ή αμαρτία, λόγω άγνοιας ή αναποφασιστικότητας. Το ιδανικό είναι να αναγνωρίσουμε ότι όλα συγχωρέθηκαν ήδη και αγαπιόμαστε από τον Θεό και μετά να πούμε: «Επιθυμώ όλα να συγχωρεθούν, να εξαγνιστούν, να σωθούν και να

αναγεννηθούν». Παραδίδω όλα στον Ύψιστο Θεό μέσω του Μείσου-Σάμα, και Τον παρακαλώ να μπορέσω να είμαι χρήσιμος στο Έργο Του και να κάνω δικό μου αυτό το συναίσθημα.

Η υποχρέωση μας είναι να προστατεύουμε αυτό συναίσθημα του εγωισμού, που είναι απαραίτητο για τον Ύψιστο Θεό, να ευχαριστούμε για τη δημιουργία μας και να υπηρετούμε με το συναίσθημα να είμαστε χρήσιμοι ώστε ο Θεός και ο Μείσου-Σάμα να εκδηλωθούν μέσα μας.

Με αυτό τον τρόπο, το συναίσθημα του εγωισμού, που μέχρι σήμερα το χρησιμοποιούσαμε ως δικό μας, θα ενωθεί σε ένα μόνο συναίσθημα και συνείδηση με τη θεϊκή φύση που υπάρχει μέσα στον καθένα μας. Πιστεύω ότι αυτή είναι η αληθινή έννοια της ένωσης.

Κάθε άνθρωπος ζει αναζητώντας την ευτυχία. Στη Διδασκαλία «ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΧΑΡΑΖΟΥΜΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ», που διαβάσαμε στη σημερινή Δέηση, ο Μείσου-Σάμα μας διδάσκει ότι πρέπει να καλλιεργήσουμε το συναίσθημα της αλτρουιστικής αγάπης για να είμαστε ευτυχισμένοι.

Επίσης λέει ότι η πίστη είναι ο μοναδικός δρόμος για να καλλιεργήσουμε αυτό το συναίσθημα.

Σε μια ομιλία του 1953, ο Μείσου-Σάμα αναφέρει αυτό το είδος πίστης και βεβαιώνει ότι η προσκόλληση να θέλουμε να βοηθήσουμε ή να θέλουμε να βοηθηθούμε όταν παρακαλούμε τον Θεό, προκαλεί το αντίθετο αποτέλεσμα. Επίσης, ο Μείσου-Σάμα παρουσίασε προσωπικές του εμπειρίες για να τονίσει ότι όλα πρέπει να παραδοθούν στον Θεό με εμπιστοσύνη στο μεγαλείο και στη βαθιά αγάπη Του, διδάσκοντας μας ότι πρέπει να αλλάξουμε την έννοια, την άποψη και την κατανόηση που υπάρχει μέχρι σήμερα σχετικά με τον Θεό.

Επίσης ο Μείσου-Σάμα τόνισε ότι υπάρχει μια διαφορά ανάμεσα στην εγωιστική αγάπη να θέλουμε να πάμε μόνοι

μας στον Παράδεισο, και στη θέληση να καθοδηγήσουμε άλλα άτομα στον Παράδεισο. Επίσης βεβαιώνει ότι οι άνθρωποι που επιθυμούν να καθοδηγούν άλλους στον Παράδεισο, υψώνονται με φυσικό τρόπο προς αυτόν.

Ο Μείσου-Σάμα μας έσωσε και μας καθοδήγησε μέχρι εδώ με τις Διδασκαλίες Του. Αφού είναι έτσι, πρέπει να κάνουμε ένα βήμα μπροστά και να απελευθερωθούμε από την πίστη που ακολουθήσαμε μέχρι σήμερα, που είχε ως μοναδικό στόχο κάποια ανταμοιβή, κάποια επιβράβευση ή εκτίμηση των αρετών μας.

Μέσω των αλτρουιστικών μικρών πράξεων που όλοι σας ασκείτε, θα γεννηθεί μια πίστη όπου η χαρά μας είναι να χαρούν ο Ύψιστος Θεός και ο Μείσου-Σάμα και όχι μια πίστη που στοχεύει μόνο τη δική μας ευτυχία. Έτσι, νιώθω ότι ο αληθινός δρόμος για να είμαστε ευτυχισμένοι είναι να δίνουμε αξία σε αυτό το συναίσθημα και να μεγαλώσουμε ως αληθινά μέλη του Μείσου-Σάμα.

Επίσης, ο καθένας μας δέχτηκε από τον Ύψιστο Θεό την άδεια να σχετίζεται μαζί Του, χρησιμοποιώντας τα λόγια και το Σόνεν. Αφού είναι έτσι, πρέπει να διηγούμαστε όλα τα γεγονότα και τα συναισθήματα μας στον Μείσου-Σάμα και να τα παραδώσουμε στον Ύψιστο Θεό, υπηρετώντας για να μοιραστούμε τις ευλογίες του Παραδείσου με όλες τις υπάρξεις μέσω του εσωτερικού μας εαυτού.

Έτσι, η αρχική μας αποστολή ως ανθρώπινα όντα που προερχόμαστε από τον Παράδεισο, είναι να είμαστε χρήσιμοι στο Θεϊκό Έργο που συνδέει τον Ουρανό με τη Γη, δηλαδή, δραστηριότητες κάθετης επιστροφής, κουβαλώντας μαζί την ανάσα της ζωής του Ύψιστου Θεού, το λόγο Του και το Σόνεν Του.

Ας παραδειγματίσουμε τις ανθρώπινες δραστηριότητες μέσω της περιστροφικής κίνησης. Η περιστροφή αυτών των δραστηριοτήτων γύρω από τον άξονα τους θα είναι

φυσιολογικό αν ο κάθετος άξονας είναι σταθερός μέσα στις καρδιές μας.

Αφού είναι έτσι, ας προσπαθούμε μέσω των αλτρουιστικών πράξεων, να πλησιάσουμε κάθε φορά περισσότερο τον Μείσου-Σάμα, ο οποίος είναι ένα παραδεισένιο ον, κτίζοντας ένα σταθερό κάθετο άξονα στην πίστη μας.

Τελειώνοντας την ομιλία μου, προσεύχομαι να μπορέσει όλη η μεγάλη φύση να ανανεωθεί μέσω της ανοιξιιάτικης αύρας, να μπορέσουν όλα τα πράγματα να ανανεωθούν μέσω ασταμάτητων δραστηριοτήτων επιστροφής προς τον Ύψιστο Θεό, ο οποίος έχει δίπλα του τον Μεσσία Μείσου-Σάμα. Προσεύχομαι για να είμαστε χρήσιμοι για αυτό, μαζί με όλη την ανθρωπότητα και όλες τις υπάρξεις.

Εύχομαι το νέο έργο της δημιουργίας του Ύψιστου Θεού να είναι γεμάτο πρόοδο.

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση προς Τιμή των Ψυχών Προγόνων

1^η και 2 Ιουλίου 2010
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία

Συγχαρητήρια σε όλους για τη σημερινή Δέηση για τους Προγόνους.

Με πολύ μεγάλο και βαθύ σεβασμό σας λέω ότι ο Ένας και Ύψιστος Θεός –που ζει αιώνια – ετοίμασε αναρίθμητες σπίθες του πνεύματος Του στο Θεϊκό Κόσμο.

Στην αρχή της δημιουργίας, ο Ύψιστος Θεός παραχώρησε στον καθένα μας, οι οποίοι είμαστε αναρίθμητες σπίθες του πνεύματος Του, το φύσημα της ζωής και την επιθυμία της δημιουργίας, που είναι να δώσει ζωή στον Μεσσία – ο αληθινός γιος Του – δηλαδή τον αντιπρόσωπο Του.

Αμέσως μετά, ο Ύψιστος Θεός πραγματοποίησε τη μεγαλειώδη μετάβαση που ονομάζεται Μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας. Ανανέωσε όλα τα πράγματα και έκανε τον Μείσου-Σάμα να γίνει ένα πρότυπο για να αναγεννηθούμε όπως το έκανε εκείνος, ο αληθινός Του γιος.

Εμείς είμαστε ενωμένοι με τον Μείσου-Σάμα. Εκπαιδευόμαστε ασταμάτητα για να αναγεννηθούμε ως αληθινά παιδιά του Ύψιστου Θεού μαζί με όλες τις υπάρξεις, συμπεριλαμβάνοντας την ανθρωπότητα και τους προγόνους της.

Πιστός σε αυτή την ακατάπαυστη δημιουργία, στη σημερινή Δέηση προσευχήθηκα στον Ύψιστο Θεό που βρίσκεται μαζί με τον Μείσου-Σάμα και με ανανεωμένο συναίσθημα τον ευχαρίστησα από το βάθος της καρδιάς μου για τις απεριόριστες θεϊκές ευλογίες και για τη μεγαλειώδη αγάπη Του.

Είμαι βαθιά ευγνώμον σε όλους τους μεσσιανιστές αρχικά για τη μετάδοση του Τζορέι αλλά και για την

καθημερινή προσπάθεια να κάνετε πράξη όσα μαθαίνετε από τις Διδασκαλίες του Μείσου-Σάμα, στη ζωή, στη σκέψη και στην καθημερινότητα σας.

Ειδικά, ο καθένας σας έχει ως στόχο να γίνει ένα παραδεισένιο και λαμπερό όν ταιριαστό με την Εποχή της Ημέρας. Νομίζω ότι ο Μείσου-Σάμα είναι πολύ ευτυχισμένος με την συνεχόμενη προσπάθεια να κάνετε την Άσκηση του Σόνεν και την άσκηση μικρών αλτρουιστικών πράξεων.

Λοιπόν, σήμερα είναι η μέρα της Δέησης για τους Προγόνους. Που να είναι οι Πρόγονοι; Που να είναι ο Πνευματικός Κόσμος όπου βρίσκονται οι πρόγονοι;

Όταν μιλάμε για Πνευματικό Κόσμο, έχουμε την τάση να δημιουργούμε μια λανθασμένη ιδέα, ότι αυτός ο κόσμος υπάρχει σε κάποιο μέρος εκτός του εαυτού μας.

Σχετικά με τον Πνευματικό Κόσμο, ο Μείσου-Σάμα μας διδάσκει ότι είναι ο κόσμος του Σόνεν.

Οι πρόγονοι μας δεν είναι οριστικά αποκομμένοι από μας.

Μήπως είναι μέσα στο Σόνεν μας, μαζί με τον Ύψιστο Θεό και τον Μείσου-Σάμα;

Στις διδασκαλίες Του ο Μείσου-Σάμα βεβαιώνει ότι είμαστε η σύνθεση χιλιάδων προγόνων. Αφού είναι έτσι, οι πρόγονοι βρίσκονται μέσα στο Σόνεν μας και ταυτόχρονα είναι ζωντανοί μέσα στα κύτταρα του σώματος μας και στο γενετικό μας κώδικα, ο οποίος είναι πυκνός και αόρατος. Μήπως πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι οι πρόγονοι είναι ζωντανοί μέσα στον καθένα μας;

Συνεπώς, ο Πνευματικός Κόσμος και ο Υλικός Κόσμος δεν είναι υπάρξεις διαφορετικές. Ο Ύψιστος Θεός κυβερνά τους δυο κόσμους σαν να ήταν ένα.

Αισθάνομαι ότι σήμερα πρέπει να αλλάξω τη συνηθισμένη σκέψη μου σχετικά με τη έννοια της ζωής. Γιατί

όταν αναφερόμουν σε ζητήματα της ζωής, η σκέψη μου περιοριζόταν στη φυσική υλική ζωή.

Αισθάνομαι ότι όταν έλεγα: «Είμαι ένα ζωντανό ον», είχα το έντονο συναίσθημα ότι μιλούσα μόνο για μια ζωή που ξεκινούσε με τη γέννηση και τελείωνε με την τελευταία πνοή.

Όταν έλεγα: «Η ζωή μου σώθηκε», νομίζω ότι αναφερόμουν μόνο στη φυσική υλική ζωή και στην υγεία. Αφού είναι έτσι, ποια είναι η αληθινή έννοια της έκφρασης «Η ζωή μου σώθηκε»;

Στον πρώτο ψαλμό που είπαμε σήμερα στη Μηνιαία Δέηση είναι:

«Η αληθινή σωτηρία είναι να κάνουμε τους ανθρώπους να συνειδητοποιήσουν την ύπαρξη της αιώνιας ζωής.»

Νομίζω ότι με αυτόν το ψαλμό, ο Μείσου-Σάμα μας διδάσκει πόσο σημαντικό είναι για τον άνθρωπο να μάθει ότι η αιώνια ζωή, η οποία είναι η αληθινή σωτηρία, είναι να έχεις συνείδηση για αυτήν.

Πιστεύω ότι η έννοια της συνειδητοποίησης σχετικά με την αιωνιότητα της ζωής είναι η αναγνώριση ότι η ζωή δεν είναι δική μας, αλλά ιδιοκτησία του Ύψιστου Θεού.

Επειδή το ανθρώπινο ον νομίζει ότι η ζωή του ανήκει, περιόρισε τη ζωή μόνο στην πλευρά του ορατού κόσμου, δημιουργώντας την προσωπική του οπτική για το τι είναι ο θάνατος.

Ο Ύψιστος Θεός είναι αιώνια ζωντανός. Εκείνος είναι η ζωή μας.

Αφού είναι έτσι, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι η ζωή μας, ανήκει στον Ύψιστο Θεό. Μήπως αναγνωρίζοντας αυτό με υπακοή, καταφέρουμε να πούμε για πρώτη φορά, με την αληθινή σημασία της έκφρασης «η ζωή μου σώθηκε;»

Ο δεύτερος ψαλμός που είπαμε σήμερα στη Δέηση για τους Προγόνους είναι:

*«Ένα ανθρώπινο ον είναι πραγματικά ανεκτίμητο
Γεννιέται και πεθαίνει ξανά και ξανά
Ζώντας στην αιωνιότητα.»*

Ο Μείσου-Σάμα βεβαιώνει ότι το ανθρώπινο ον έχει αιώνια ζωή. Αυτό σημαίνει ότι το καλύτερο είναι να δεχτούμε ότι το ανθρώπινο ον είναι η ύπαρξη στην οποία συλλήφθηκε η αιώνια ζωή.

Μήπως ο Μείσου-Σάμα όρισε τον άνθρωπο ως κύριο της ζωής για να μας διδάσκει ότι πρέπει να προσπαθούμε να αναγνωρίσουμε ότι είμαστε αντιπρόσωποι όλων των ζωντανών όντων, όλων των ανθρωπίνων όντων και όλων των υπάρξεων;

Πώς να είναι όλα αυτά σχετικά με τη ζωή των προγόνων; Εμείς είμαστε οδηγοί αντιπρόσωποι των προγόνων. Παρόλα αυτά, είμαστε δέσμιοι στην στερεότυπη ιδέα ότι ο Πνευματικός Κόσμος είναι ένας μεταθανάτιος κόσμος και έχουμε την τάση να νομίζουμε ότι οι πρόγονοι είναι νεκροί.

Νομίζουμε ότι οι πρόγονοι είναι νεκροί και δημιουργούμε την τάση να διαχωρίζουμε τους προγόνους μας από τους προγόνους των άλλων ανθρώπων και να λέμε: «Οι προγονοί μας είναι οι προγονοί μας. Οι πρόγονοι των άλλων είναι οι πρόγονοι των άλλων».

Όμως, έτσι όπως αναγνωρίζουμε τη ζωή μας, πρέπει να αναγνωρίσουμε τη ζωή όλων των προγόνων. Με άλλα λόγια, η ψυχή τους είναι η ζωή του Ύψιστου Θεού.

Είμαστε ενωμένοι σε ένα μόνο σώμα μαζί με τους προγόνους όλης της ανθρωπότητας και όλων των υπάρξεων

Ο Μείσου-Σάμα μας απελευθέρωσε από τον κόσμο του σκοταδιού, ο οποίος είναι ο θάνατος, ανοίγοντας το δρόμο για να ζούμε τυλιγμένοι με το Φως της σωτηρίας.

Αφού είναι έτσι, ο αληθινός οδηγός αντιπρόσωπος των προγόνων είναι ο Μείσου-Σάμα, ο οποίος είναι μαζί μας. Τα ανθρώπινα όντα βρίσκονται στη θέση να υπηρετούν ως όργανα του Μείσου-Σάμα.

Σήμερα ζούμε σε μια ανανεωμένη Εποχή της Ημέρας. Οι πρόγονοι δεν είναι νεκροί. Εξακολουθούν να είναι ζωντανοί μαζί με τον Μείσου-Σάμα μέσα στο δικό μας Σόνεν και στα κύτταρα του σώματος μας, κληρονομώντας το φύσημα της ζωής του Ύψιστου Θεού. Μήπως πρέπει να υπηρετούμε έχοντας αυτή την πεποίθηση;

Επίσης, είμαστε ενωμένοι σε ένα μόνο σώμα με τους προγόνους, οι οποίοι εξακολουθούν να είναι ζωντανοί μέχρι σήμερα. Δεν εξασθενούμε όσο γερνάμε. Πιστεύω ότι κάθε μέρα αναζωογονιόμαστε για να μπορέσουμε να γεννηθούμε ξανά μαζί με τους προγόνους μας.

Δημιουργηθήκαμε από τον Ύψιστο Θεό. Ανήκουμε σε Αυτόν και αγαπιόμαστε από Αυτόν, δηλαδή, η θέληση Του είναι να δεχτεί τον καθένα από μας ως παιδί Του.

Το συναίσθημα της αγάπης του Ύψιστου Θεού είναι η ουσία της αγάπης. Ο Ύψιστος Θεός ετοίμασε όλες τις υπάρξεις χάρη σε αυτό το συναίσθημα αγάπης.

Για αυτό το λόγο, η αγάπη του Ύψιστου Θεού υπάρχει μέσα σε όλες τις υπάρξεις, σε όλα τα ανθρώπινα όντα και στους προγόνους μας.

Η αγάπη του Ύψιστου Θεού επίσης υπάρχει μέσα στα παιδιά που πρόκειται να γεννηθούν σε αυτόν τον κόσμο.

Ο Ύψιστος Θεός μας ένωσε μαζί με τον Μείσου-Σάμα με το συναίσθημα της αγάπης Του.

Με αυτό το συναίσθημα ο Θεός μας διδάσκει και μας εκπαιδεύει.

Μήπως αυτός είναι ο λόγος που καταφέρνουμε να κάνουμε την άσκηση της αλτρουιστικής αγάπης, ευχαριστώντας μαζί με όλες τις υπάρξεις για το συναίσθημα της αγάπης του Ύψιστου Θεού;

Το σημαντικό είναι να παραδοθούμε στον Ύψιστο Θεό μέσω του Μείσου-Σάμα, λέγοντας;

***«Επιθυμώ να συγχωρεθώ, να εξαγνιστώ,
να σωθώ και να αναγεννηθώ
για να ζήσω με ζωντάνια μαζί με όλους τους προγόνους
που δεν κατάφεραν να καταλάβουν την αγάπη του Θεού.»***

Άλλο σημαντικό θέμα είναι να έχουμε το συναίσθημα της θέλησης να υπηρετούμε για να μοιραστούμε με όλες τις υπάρξεις την αγάπη του Ύψιστου Θεού.

Η ανθρώπινη φύση μας, μας κάνει να αισθανθούμε ότι η ύπαρξη που ονομάζεται άτομο μας ανήκει. Για αυτό, η αίσθηση ότι «εγώ» κάνω κάτι κυριαρχεί και έχουμε την τάση να ξεχνάμε να δρούμε μαζί με άλλα πρόσωπα.

Πιστεύω ότι το συναίσθημα του κάνω κάτι μαζί με άλλους είναι το βασικό συναίσθημα του αλτρουισμού. Είναι ένας τρόπος για να λατρεύουμε τον Ύψιστο Θεό. Είναι αδύνατο να πράττουμε ιεροσυλία ενάντια στις αρετές Του.

Αρχικά, ο Ύψιστος Θεός είναι Αυτός που κατέχει όλες τις αρετές και όλες πρέπει να επιστραφούν σε Αυτόν.

Ο Ύψιστος Θεός συγχώρεσε την αλαζονεία μας όταν κάναμε την αμαρτία να θεωρήσουμε ότι οι αρετές Του είναι δικές μας και ετοίμασε και μας δέχτηκε στο δρόμο που οδηγεί στον κόσμο του λαμπερού Φωτός.

Παρόλο τις ατέλειες μας, Εκείνος εξακολουθεί να μας κάνει να αισθανόμαστε ότι το συναίσθημα του εγωισμού μας ανήκει. Με αυτό τον τρόπο, μας διδάσκει και μας εκπαιδεύει όλη την ώρα.

Αυτή είναι η μεγαλύτερη εκδήλωση της αρετής του Ύψιστου Θεού.

Είμαστε στη θέση να υπηρετούμε μαζί με τον Μείσου-Σάμα ως όργανα που μεταδίδουν την αρετή του Ύψιστου Θεού.

Το να συσσωρεύουμε αρετές σημαίνει να προσφέρουμε στον Ύψιστο Θεό το συναίσθημα του εγωισμού (που νομίζαμε ότι μας άνηκε) και τις αρετές του Ύψιστου Θεού, που μέχρι σήμερα νομίζαμε επίσης ότι ήταν δίκες μας. Επίσης να επιστρέψουμε τη θεϊκή σπίθα που θεωρούμε ότι μας ανήκει.

Μήπως υπηρετώντας με το συναίσθημα να συσσωρεύουμε αρετές, κάνουμε πράξη την επιστροφή μας στον Παράδεισο, ο οποίος είναι ο κόσμος της προέλευσης μας;

Ο τρίτος ψαλμός της σημερινής Μηνιαίας Δέησης είναι:

«Η φανερή αρετή δεν είναι αληθινή.

Μόνο η κρυμμένη αρετή επικοινωνεί με τον Θεό».

Η πράξη του συναισθήματος μας είναι αόρατη για τα μάτια.

Όμως, ο Ύψιστος Θεός γνωρίζει όλα τα πράγματα γιατί όλα Του ανήκουν.

Μήπως το συναίσθημα μας επικοινωνεί με τον Ύψιστο Θεό όταν ευχαριστούμε και αναγνωρίζουμε ότι όλες οι υπάρξεις, συμπεριλαμβάνοντας και το δικό μας συναίσθημα, είναι μια αρετή του Ύψιστου Θεού;

Τον περασμένο μήνα γιορτάσαμε τη Δέηση του Επίγειου Παραδείσου. Πιστεύω ότι η οικοδόμηση ενός Επίγειου Παραδείσου, δηλαδή, ενός κόσμου χωρίς αρρώστια, φτώχεια και σύγκρουση, πρέπει να γίνει πρώτα στις καρδιές μας.

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε το εξής ποίημα:

***«Τόσο η δημιουργία του Παραδείσου
όσο και η δημιουργία της κόλασης
εξαρτώνται μόνο από την ανθρώπινη σκέψη.»***

Εμείς έχουμε μια ψυχή, η οποία είναι η θεϊκή σπίθα του πνεύματος του Ύψιστου Θεού. Δηλαδή, υπάρχει μέσα μας ο Παράδεισος, ο οποίος είναι ο κόσμος προέλευσης όλης της δημιουργίας.

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε την εξής ιαπωνική καλλιγραφία:

«Ο Παράδεισος βρίσκεται μέσα στην καρδιά μου.»

Μας διδάσκει ότι ο Παράδεισος υπάρχει μέσα στη καρδιά του.

Ο Μείσου-Σάμα ζει και δρα στη συνείδηση μας. Για αυτό, αντί να προσπαθήσουμε να αναγνωρίσουμε την ύπαρξη ενός Επίγειου Παραδείσου στο εσωτερικό του εαυτού μας, το σημαντικό είναι να πιστέψουμε και να αναγνωρίσουμε ως αλήθεια την ιδέα ότι ο Επίγειος Παράδεισος και ο Μείσου-Σάμα υπάρχουν ήδη μέσα μας.

Ο Επίγειος Παράδεισος υπάρχει μέσα στον καθένα μας. Μήπως αυτός είναι ο λόγος που ο Μείσου-Σάμα βεβαίωσε ότι πλησιάζει η στιγμή που το ανθρώπινο ον θα γίνει παραδεισένιο;

Πρέπει να θυμηθούμε ότι ζούσαμε στον Παράδεισο, ο οποίος είναι ο κόσμος της προέλευσης μας.

Για αυτό, πρέπει να κατευθύνουμε συνέχεια τις καρδιές μας, τη ζωή μας, τη συνείδηση και το κέντρο της ψυχής μας προς τον Μείσου-Σάμα –που βρίσκεται στον Παράδεισο– με το συναίσθημα ότι εισχωρούμε μέσα του με την ψυχή μας και το σώμα μας.

Πληροφορηθήκαμε ότι η ανθρωπότητα περνάει τη φάση της σωτηρίας που ονομάζεται μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας προς την Εποχή της Ημέρας. Σήμερα βιώνουμε την ολοκλήρωση του Κόσμου της Ημέρας που είναι ένας κόσμος εντελώς ανανεωμένος. Πρέπει να ευχαριστήσουμε μαζί με όλες τις υπάρξεις γιατί διδασκόμαστε και εκπαιδευόμαστε για την τελειοποίηση του όντος. Επίσης πρέπει να είμαστε χρήσιμοι στο Θεϊκό Έργο που εγκατέστησε τον Επίγειο Παράδεισο μέσα στον καθένα μας.

Το 1935, με την ίδρυση της Παγκόσμιας Μεσσιανικής Εκκλησίας, ο Μείσου-Σάμα βεβαίωσε ότι ο άνθρωπος πρέπει να σωθεί και να στοχεύσει στη δική του τελειοποίηση. Μήπως αυτός είναι ο δρόμος για να ανταποκριθούμε στο συναίσθημα του Μείσου-Σάμα;

Τελειώνω την ομιλία μου προσευχόμενος να ζείτε όλοι μέρες ειρήνης και ηρεμίας, να εξελιχτείτε με υγεία με την καθοδήγηση του Μείσου-Σάμα και το φύσημα της ζωής του Ύψιστου Θεού που υπάρχει μέσα σε όλες τις υπάρξεις.

Είθε το ανανεωμένο Έργο δημιουργίας του Ύψιστου Θεού, ο οποίος είναι αιώνια ζωντανός, να προοδεύει κάθε φορά περισσότερο.

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση Γενεθλίων του Μείσου-Σάμα

22 και 23 Δεκεμβρίου 2010
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία

Συγχαρητήρια σε όλους για τη Δέηση των Γενεθλίων του Μείσου-Σάμα.

Με πολύ μεγάλο και βαθύ σεβασμό, σας λέω ότι ο Ύψιστος Θεός είναι ζωντανός. Όλα τα όντα που δημιούργησε δέχτηκαν το φύσημα της ζωής του Ύψιστου Θεού και ζουν ολοκληρωτικά. Ο Ύψιστος Θεός είναι Αυτός που έδωσε ζωή σε όλα όσα υπάρχουν. Είμαστε γιοι που γεννηθήκαμε από τον Ύψιστο Θεό. Δεν υπάρχει κανένας που να μην έχει γεννηθεί από τον Ύψιστο Θεό.

Στην διάσταση της ζωής, η πρόθεση του Έργου της Δημιουργίας του Ύψιστου Θεού είναι να κάνει τον καθένα μας αληθινό Του γιο - Μεσσία – που υπηρετεί συνειδητοποιημένος για το ποιος είναι ο αληθινός Πατέρας της ζωής.

Για την πραγματοποίηση αυτού του σκοπού, πιστεύω ότι στον Θεϊκό Κόσμο – που είναι η αρχή των πάντων – ο Ύψιστος Θεός ετοίμασε πρώτα όλες τις σπίθες του πνεύματος Του με τη λέξη Μεσσία, ενώνοντας όλες τις σπίθες στον Εαυτό Του.

Αφού είναι έτσι, η ανθρωπότητα – που κουβαλάει μαζί της τη Θεϊκή Σπίθα –δέχτηκε από τον Ύψιστο Θεό τη θέληση να γεννηθεί ξανά ο καθένας μας ως αληθινό Του παιδί.

Η ανθρωπότητα δεν αναγνώριζε τον Ύψιστο Θεό ως τον αληθινό Πατέρα, τον Πατέρα όλων των υπάρξεων, αγνοώντας Τον και ζώντας σε έναν κόσμο καλυμμένο από το σκοτάδι.

Ο Ύψιστος Θεός, με την απεριόριστη αγάπη Του, συγχώρεσε την ανθρωπότητα και με την πραγματοποίηση της μετάβασης της Εποχής της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας,

μας δέχτηκε όλους στον κόσμο της ημέρας, εντελώς ανανεωμένη και γεμάτη λαμπερό Φως.

Όλα τα πράγματα που δημιουργήθηκαν σε αυτό τον κόσμο, ο Ουρανός και η Γη είναι καλυμμένα από το Φως και γεμάτα από τη χαρά του Ύψιστου Θεού.

Ο Ύψιστος Θεός –που μας αγαπάει όλους– μας καθοδηγεί και συνέχεια μας εκπαιδεύει για να νιώθουμε τη χαρά Του σαν δική μας.

Ο Μείσου-Σάμα αντιλήφθηκε μέσα Του, την πραγματοποίηση της μετάβασης της Εποχής της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας και υπηρετώντας σύμφωνα με το συναίσθημα του Ύψιστου Θεού, γεννήθηκε ξανά ως μια ύπαρξη ενωμένη σε ένα μοναδικό σώμα με τον Ύψιστο Θεό.

Για αυτό το λόγο βεβαιώνω ότι ο Μείσου-Σάμα είναι το πρότυπο που πρέπει να κληροδοτηθεί από όλους μας και τους απογόνους μας, βεβαιώνοντας επίσης ότι Εκείνος είναι ο αληθινός Γιος του Θεού – ο Μεσσίας.

Είμαστε ενωμένοι με τον Μείσου-Σάμα και εκπαιδευόμαστε για να γεννηθούμε ξανά μαζί με όλες τις υπάρξεις, την ανθρωπότητα, τους γονείς μας και τους απογόνους μας. Πρέπει να έχουμε ευγνωμοσύνη γιατί καταφέρνουμε να υψώνουμε τις προσευχές μας στον Ύψιστο Θεό όπου βρίσκεται μαζί του ο Μείσου-Σάμα, επαινώντας Τον για την υλοποίηση της θέλησης Του.

Ευχαριστώ εγκάρδια τους μεσσιανιστές για την προσπάθεια να μάθουν από τις Διδασκαλίες του Μείσου-Σάμα και από την καθημερινή τους υπηρεσία, να κάνουν τακτικά μικρές αλτρουιστικές πράξεις έχοντας ως στόχο την τελειοποίηση του ανθρωπίνου όντος και τη δημιουργία του Παραδείσου γύρω μας.

Με τη μελέτη των διδασκαλιών και τις αναρίθμητες εμπειρίες των μεσσιανιστών από την καθημερινή τους υπηρεσία, εμβαθύνουμε την σχέση μας με τον Μείσου-Σάμα

και δυναμώνουμε ακόμα περισσότερο την σχέση μας με τον Ύψιστο Θεό. Αυτό το γεγονός μου προκαλεί μεγάλη εμπύχωση και χαρά.

Επίσης ευχαριστώ με όλη μου την καρδιά την προσπάθεια όλων σας στην οικοδόμηση του Ιερού Εδάφους – πρότυπο του Επίγειου Παράδεισου.

Σχετικά με αυτό, στο Ιερό Έδαφος του Ατάμι, ξεκίνησαν τα έργα ανακαίνισης του Κρυστάλλινου Παλατιού – η τελευταία κατασκευή που έγινε υπό την άμεση καθοδήγηση του Μείσου-Σάμα. Η ανακαίνιση, είναι πολύ σημαντική γιατί αντιπροσωπεύει μια νέα φάση της οικοδόμησης του Ιερού Εδάφους.

Ενώ προσεύχομαι για να γίνουν τα έργα ανακαίνισης χωρίς εμπόδια, θα ήθελα να θυμηθώ τα λόγια του Μείσου-Σάμα που εκφράζουν το συναίσθημα του για το Κρυστάλλινο Παλάτι. *«Το Κρυστάλλινο Παλάτι δεν είναι κάτι αποκλειστικό για τους μεσσιανιστές. Επιθυμώ ο μεγαλύτερος δυνατόν αριθμός ατόμων να απολαύσει την γραφική θέα που είναι ένα αληθινό δώρο των Ουρανών»*. Με την ολοκλήρωση αυτής της ανακαίνισης, επιθυμώ όλοι όσοι επισκεφτούν το Κρυστάλλινο Παλάτι να αισθανθούν ανακούφιση και παρηγοριά στις καρδιές τους.

Εκτός από τα έργα ανακαίνισης του Κρυστάλλινου Παλατιού θα ξεκινήσουν τα έργα της ολοκλήρωσης του αρχικού σχεδίου του Σουντζίου-Αν – Έπαυλη Άνοιξη-Φθινόπωρο – στο Ιερό Έδαφος του Κιότο.

Η επαφή μεγαλύτερων αριθμού ατόμων με την ομορφιά και τη φρεσκάδα που πηγάζει από το Ιερό Έδαφος θα τους κάνει να θυμηθούν το αιώνιο Ιερό Έδαφος που υπάρχει μέσα στις καρδιές τους. Ο Μείσου-Σάμα πραγματικά θα χαρεί βλέποντας αυτή τη γαλήνη.

Ας συμμετάσχουμε με ελπίδα και ευγνωμοσύνη στο Θεϊκό Έργο της οικοδόμησης του Επίγειου Παράδεισου ως

όργανα του Μείσου-Σάμα για να μπορέσει η ευτυχία του να είναι η ευτυχία όλων των ανθρώπων.

Το πρώτο ποίημα της σημερινής δέησης ήταν:

***«Μόνο εγώ δέχτηκα από τον Ύψιστο Θεό
την αποστολή να σώσω τον κόσμο».***

Σε αυτό το ποίημα, ο Μείσου-Σάμα βεβαιώνει ότι μόνο Εκείνος δέχτηκε από τον Ύψιστο Θεό την αποστολή να σώσει τον κόσμο. Αυτό σημαίνει ότι ο Μείσου-Σάμα πίστευε ότι η αποστολή του ως Θεϊκή Σπίθα του Ύψιστου Θεού, ήταν να υπηρετήσει τον Ύψιστο Θεό από την θέση του «σωτήρα».

Θα ήθελα τώρα να σκεφτούμε για τη θέση μας σχετικά με τον Μείσου-Σάμα, ο οποίος εκφράζει σε αυτό το ποίημα ότι είναι ο μοναδικός άνθρωπος που δέχτηκε αυτή την αποστολή.

Πιστεύω ότι μοιραζόμαστε το συναίσθημα του Μείσου-Σάμα όταν βεβαιώνει ότι μόνο Εκείνος δέχτηκε αυτή την αποστολή.

Ταυτόχρονα, ο Μείσου-Σάμα – ο οποίος λέει «μόνο εγώ» – βρίσκεται στο κέντρο της συνείδησης του καθενός μας.

Αυτό δείχνει ότι όλοι είμαστε ενωμένοι σε ένα μοναδικό σώμα με τον Μείσου-Σάμα, ο οποίος εκφράζει αυτό το συναίσθημα στο εξής ποίημα:

***«Εκπληρώνοντας την αποστολή
που δέχτηκα από τον Ύψιστο Θεό,
ακριβώς αυτή τη στιγμή, σώζω όλες τις υπάρξεις.»***

Μήπως το «ακριβώς αυτή τη στιγμή» που αναφέρει ο Μείσου-Σάμα σε αυτό το ποίημα είναι η «συγκεκριμένη στιγμή» που ζούμε τώρα, ακριβώς τώρα;

Η «ακριβής στιγμή» για τον Μείσου-Σάμα είναι η ακριβής στιγμή για τον καθένα μας για να είμαστε μέρος της αιωνιότητας που κυβερνάται από τον Ύψιστο Θεό.

Ο Ύψιστος Θεός κυβερνάει κάθε στιγμή της ζωής μας.

Όλα τα γεγονότα του παρελθόντος και του μέλλοντος που πλησιάζουν, σχετίζονται με την συγκεκριμένη στιγμή που ζούμε τώρα. Ο Ύψιστος Θεός και ο Μείσου-Σάμα είναι παρόντες μέσα από αυτή την «συγκεκριμένη στιγμή». Μήπως με το να καθοδηγούμε όλα όσα εκδηλώνονται αυτή την συγκεκριμένη στιγμή, περιλαμβάνοντας τον παρελθόν και το μέλλον, συγχωρέσουμε και σώσουμε τον εαυτό μας και όλα τα πράγματα;

Με την έκφραση «αυτή την συγκεκριμένη στιγμή, εγώ», του Μείσου-Σάμα, ο Ύψιστος Θεός μας κάνει να θυμηθούμε ότι είμαστε ενωμένοι με Εκείνον και παρ' όλες τις ατέλειες μας το σημαντικότερο είναι να μάθουμε ότι ως σπίθες του πνεύματος Του, είμαστε ο κεντρικός άξονας, το οποίο σημαίνει ότι πρέπει να υπηρετούμε ως σωτήρες μαζί με τον Μείσου-Σάμα και ότι δεν μπορούμε να ξεχάσουμε το κεντρικό σημείο της δικής μας συνείδησης.

Ως σπίθες του πνεύματος Του, βρισκόμαστε στη θέση να υπηρετούμε τον Ύψιστο Θεό. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Το λέω γιατί όλοι δεχτήκαμε ένα υλικό σώμα που είναι ενωμένο με το συναίσθημα.

Ο δεύτερος ψαλμός της σημερινής δέησης ήταν:

***«Σκεφτόμενος την ευτυχία για το γεγονός ότι σώθηκα,
προσπαθώ από καρδιάς να ανταποδίδω
τη χάρη που μου δόθηκε.»***

Όταν σκέφτομαι την ευτυχία για το γεγονός ότι σώθηκα, προσπαθώ εν σώματι και ψυχή να ανταποδίδω αυτή τη χάρη.

Δεν μπορώ να μην το κάνω. Μήπως αυτό είναι η σημασία αυτού του ψαλμού;

Με αυτό το ψαλμό, ο Μείσου-Σάμα ανοίγει την καρδιά Του και ειλικρινά βεβαιώνει ότι πρέπει να υπηρετούμε στο Έργο – που είναι να μοιραστούμε την σωτηρία με πολλά άτομα – στη θέση αυτού που δέχεται τη σωτηρία, δηλαδή, στη θέση κάποιου που κουβαλάει μαζί του τη σπίθα του πνεύματος του Ύψιστου Θεού.

Για αυτό, ο Μείσου-Σάμα βεβαίωσε ότι «ο άνθρωπος είναι η άθροιση χιλιάδων προγόνων». Ο άνθρωπος, τον οποίο ο Μείσου-Σάμα αναφέρει, είναι αυτός που βρίσκεται στη θέση να δεχτεί τη σωτηρία μαζί με όλους τους ανθρώπους.

Μήπως δεν δεχτήκαμε το υλικό σώμα που είναι ενωμένο με το συναίσθημα που έχει πολλά ελαττώματα και ατέλειες για να υπηρετούμε στο Έργο της ευγνωμοσύνης για τις χάρες, να δεχτούμε και να μοιραζόμαστε τη σωτηρία μαζί με την ανθρωπότητα, μαζί με τους γονείς μας, μαζί με τους προγόνους μας και μαζί με όλες τις υπάρξεις;

Η σημαντικότερη υποχρέωση μας ως όντα που δεχτήκαμε τη Θεϊκή Σπίθα, είναι να υπηρετούμε πάντα μαζί με όλα τα πράγματα χωρίς να ξεχάσουμε αυτό το συναίσθημα.

Με αυτό τον τρόπο, είμαστε υπάρξεις που κατέχουμε μέσα μας τις δυο στάσεις. Τη στάση της υπηρεσίας ως σωτήρες και τη στάση της υπηρεσίας ως κάποιιοι που δέχονται τη σωτηρία μαζί με όλα τα πράγματα.

Αυτό σημαίνει ότι καθένας μας δέχτηκε τη σωτηρία με κάθετη κατεύθυνση για να την διευρύνει με οριζόντια κατεύθυνση.

Στη λέξη «ΣΟΥ», ο κύκλος με μία τελεία στο κέντρο, γράφτηκε από τον Μείσου-Σάμα κι αντιπροσωπεύει αυτές τις δυο θέσεις που κουβαλάμε μαζί μας. Δηλαδή, η τελεία στο κέντρο του κύκλου αντιπροσωπεύει τη θέση μας ως Θεϊκή Σπίθα του Ύψιστου Θεού, τη δράση μας ως σωτήρες. Ο

Ύψιστος Θεός είναι το κέντρο της συνείδησης μας. Ο κύκλος είναι η θέση μας ως δέκτες της σωτηρίας μαζί με όλα τα πράγματα. Μπορούμε να πούμε ότι ο κύκλος αντιπροσωπεύει το υλικό σώμα που είναι ενωμένο με το συναίσθημα.

Αυτές οι δυο θέσεις δεν είναι χωριστά η μία από την άλλη. Έχουν μια μοναδική θέση. Ο Ύψιστος Θεός ετοίμασε σπίθες του πνεύματος Του – τη ψυχή- και δημιούργησε το υλικό σώμα – ενωμένο με το συναίσθημα – για να δεχτεί ο άνθρωπος τη Θεϊκή Σπίθα. Η Θεϊκή Σπίθα και το υλικό σώμα είναι ενωμένα για να τα χρησιμοποιήσει μαζί ο Ύψιστος Θεός.

Μήπως αυτή την συγκεκριμένη στιγμή υπάρχουμε χάρη στην ένωση του σώματος με την ψυχή μας; Και επίσης, δεν είναι γι' αυτό που μπορούμε να υπηρετούμε στην ένωση της κάθετης και της οριζόντιας δύναμης που είναι το ΙΖΟΥΝΟΜΕ;

Ο Μείσου-Σάμα επίσης έγραψε το εξής ποίημα:

***«Είμαι άνθρωπος και δεν είμαι άνθρωπος.
Είμαι Θεός και δεν είμαι Θεός.
Αναρωτιέμαι για τον εαυτό μου.»***

Υποθέτω ότι ο Μείσου-Σάμα εξέφρασε την αναγνώριση του Εαυτού Του, το να είναι ή να μην είναι ένα ανθρώπινο ον και το να είναι ή να μην είναι Θεός, γιατί αντιλήφθηκε ξεκάθαρα την ύπαρξη αυτών των δυο θέσεων μέσα Του.

Ο Μείσου-Σάμα υπηρέτησε ταπεινά τον Ύψιστο Θεό και μέχρι σήμερα εξακολουθεί να μας διδάσκει, σύμφωνα με το συναίσθημα του Ύψιστου Θεού, γιατί κατάφερε να αντιληφθεί αυτές τις δυο θέσεις μέσα Του.

Ο Ύψιστος Θεός, μέσα στον καθένα μας, χρησιμοποιεί τη σπίθα του πνεύματος Του για να σώσει το υλικό μας σώμα,

για να σωθούμε. Σχετικά με αυτό, θα ήθελα να σκεφτούμε σχετικά με το τρίτο ψαλμό της σημερινής δέησης:

**«Η Πίστη μπορεί να συνοψίζεται σε μία μόνο λέξη:
Μακότο.»**

Ποιος να είναι ο καλύτερος τρόπος για να κατανοήσουμε τη σημασία του «συνοψίζεται σε μία μόνο λέξη – ΜΑΚΟΤΟ» (ειλικρίνεια);

Ο Ύψιστος Θεός, μέσω του Μείσου-Σάμα, μας δείχνει την ίδια την ύπαρξη Του και σπέρνει σε εμάς το συναίσθημα της πίστης. Η πίστη είναι κάτι που δεχόμαστε από τον Ύψιστο Θεό. Ο καθένας μας αφυπνίστηκε στο συναίσθημα της πίστης, που πάντα υπήρξε μέσα μας, μέσω των Διδασκαλιών του Μείσου-Σάμα.

Οι Διδασκαλίες του Μείσου-Σάμα αποτελούνται από λέξεις – λόγια. Ο λόγος υπάρχει στο συναίσθημα και το συναίσθημα υπάρχει στον λόγο. Ο λόγος στον οποίο αναφέρομαι, περιλαμβάνει επίσης λόγια που δεν καταφέρνουμε να μεταφέρουμε με ήχους και γράμματα. Τα λόγια έχουν πνεύμα. Η αρχή και το κέντρο του πνεύματος του λόγου είναι ο Ύψιστος Θεός.

Μήπως ο Μείσου-Σάμα αντιπροσωπεύει τον Ύψιστο Θεό με τη λέξη ΜΑΚΟΤΟ;

Είναι ο τρόπος που ο καθένας από εμάς είναι ενωμένος με τον Ύψιστο Θεό μέσω των Διδασκαλιών του Μείσου-Σάμα, δηλαδή, μέσω του πνεύματος του λόγου του Ύψιστου Θεού.

Τα λόγια ανήκουν στον Ύψιστο Θεό. Μέχρι σήμερα, χρησιμοποιούσαμε τα λόγια σαν να ήταν δικά μας, προσπαθώντας να κατανοήσουμε τις Διδασκαλίες με αυτά. Επίσης, χρησιμοποιούσαμε τα λόγια για να μιλάμε και για να εξηγούμε.

Νομίζω ότι αν ήδη αντιληφτήκαμε ότι χρησιμοποιούσαμε τα λόγια σαν να ήταν δικά μας, πρέπει να μιλάμε ζητώντας συγγνώμη στον Μείσου-Σάμα και να επιστρέψουμε τα λόγια στον Ύψιστο Θεό.

Όλα τα πράγματα και όλα τα γεγονότα υπάρχουν στα λόγια. Για αυτό, το να επιστρέψουμε τα λόγια στον Ύψιστο Θεό είναι το ίδιο με το να επιστρέψουμε εμείς σε Εκείνον.

Μήπως πρέπει να επιστρέψουμε τα λόγια στον Ύψιστο Θεό για να τα χρησιμοποιήσει ως δικά Του και να μπορέσει να διευρύνει την κατανόηση και την αναγνώριση μας με τις Διδασκαλίες του Μείσου-Σάμα; Μήπως πρέπει να προσευχόμαστε επιθυμώντας οι καθημερινές μας πράξεις βασισμένες στις Διδασκαλίες να έχουν ενέργεια και να ανταποκρίνονται ακόμα περισσότερο στο συναίσθημα του Ύψιστου Θεού;

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε το εξής ποίημα:

***«Θα αγαπηθεί πραγματικά από τον Θεό
αυτός που προσπαθεί θερμά,
κουβαλώντας μαζί του μια μεγάλη ελπίδα»***

Για μένα, η «μεγάλη ελπίδα» είναι: αφού ο Θεός μας έδωσε τη ζωή ως παιδιά Του, ελπίζω πραγματικά ότι θα καταφέρουμε να γίνουμε αληθινά Του παιδιά που ανταποκρινόμαστε στο δικό του συναίσθημα, ακόμα και όταν πρόκειται για άτομα με φτωχά συναισθήματα ή πεισματάρικα άτομα.

Για αυτό, ο Θεός με την μεγαλειώδη συγχώρεση Του, ένωσε τον καθένα μας με τον Μείσου-Σάμα. Ευχαριστώντας για το γεγονός ότι μεγαλώνουμε και εκπαιδευόμαστε από αναρίθμητες εμπειρίες, θα ήθελα να υπηρετώ χωρίς εγωισμό ή ψεύτικη ταπεινότητα, για να μπορέσουμε να περπατάμε μαζί και με ελπίδα σε αυτό το δρόμο.

Η σημερινή Δέηση των Γενεθλίων του Μείσου-Σάμα είναι μια σημαντική θρησκευτική τελετή με την οποία κλείνουμε αυτή τη χρονιά. Πιστεύω ότι είμαστε το ιδανικότερο δώρο που μπορεί να χαρεί ο Μείσου-Σάμα στην Δέηση των Γενεθλίων Του. Αν λέμε στον Μείσου-Σάμα ότι χάρη σε Αυτόν, αναγνωρίσαμε με όλη μας την καρδιά ότι ο Θεός είναι ο Πατέρας της ζωής και με αυτό το συναίσθημα παραδινόμαστε στον Μείσου-Σάμα, δεν θα είναι μήπως το δώρο που περισσότερο θα χαρεί;

Τελειώνω την ομιλία μου προσευχόμενος να μπορέσουν να μοιραστούν σε όλους σας, στην ανθρωπότητα και σε όλες τις υπάρξεις, οι ευλογίες που βρίσκονται μαζί στον Μεσσία Μείσου-Σάμα. Προσεύχομαι επίσης, ο καινούριος χρόνος που πλησιάζει, να είναι γεμάτος ελπίδα, γαλήνη και λαμπερό Φως.

Ευχαριστώ με όλη μου την καρδιά που μπορούμε μαζί να δοξάσουμε τον Ύψιστο Θεό, ο οποίος ζει αιώνια.

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση της Πρωτοχρονιάς

1^η Ιανουαρίου 2011

Με μεγάλο και βαθύ σεβασμό, σας λέω ότι η πρόθεση του Ενός Ύψιστου Θεού, που ζει αιώνια, είναι να οδηγήσει την ανθρωπότητα στην επιστροφή της στον Παράδεισο, κάνοντας όλα τα ανθρώπινα όντα να αναγεννηθούν ως τα αληθινά Του παιδιά για να εγκατασταθεί ο Επίγειος Παράδεισος.

Ακολουθώντας αυτό το σχέδιο, ενωθήκαμε με τον Μεσσία Μείσου-Σάμα που γεννήθηκε ξανά ως αληθινός γιος

του Ύψιστου Θεού και δεχτήκαμε τον φύσημα της ζωής μαζί με όλη την ανθρωπότητα, με τους προγόνους και με τα υπόλοιπα όντα. Ευχαριστώ εγκάρδια την άδεια να αρχίσουμε μια λαμπρή χρονιά. Καλή Χρονιά σε όλους!

Συνέχεια εξελισσόμαστε και εκπαιδευόμαστε από τις διάφορες εμπειρίες στην καθημερινότητα. Μέσα από αυτή τη διαδικασία, εσείς υπηρετείτε στην ιερή εργασία που σας επιτρέπει να σωθείτε και να εκπαιδεύεστε. Ταυτόχρονα, εντείνεται τις προσπάθειες σας για να μοιράζεστε με το μεγαλύτερο δυνατόν αριθμό ατόμων την σωτηρία που αποκτήσατε. Αισθάνομαι βαθιά ευγνωμοσύνη για αυτό.

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε το εξής ποίημα το 1954, ένα χρόνο πριν την ανάληψη του:

*«Το Θεϊκό Έργο προοδεύει πλήρως κάθε χρόνο,
γι' αυτό, με μεγάλη χαρά,
δοξάζω τον Θεό στην αρχή αυτής της χρονιάς.»*

Αυτό το ποίημα είναι ένα από τα διάφορα που έγραψε για να γιορτάσει το καινούριο χρόνο.

Τότε, είχε ήδη αρχίσει την οικοδόμηση του πρότυπου του Επίγειου Παράδεισου στο Ατάμι – Η Ουράνια Γη – και εκείνες τις μέρες είχε υπερβολική δουλειά, λόγω της εξαιρετικής προόδου του Θεϊκού Έργου.

Το Δεκέμβριο εκείνης της χρονιάς, ολοκληρώθηκε ένα τμήμα του Κρυστάλλινου Παλατιού – το οποίο ήταν μια πρότυπη αρχιτεκτονική ιδέα του Μείσου-Σάμα και το τελευταίο έργο που έκτισε ο ίδιος στη γήινη ζωή του.

Το Έργο ανακαίνισης που πραγματοποιούμε σε αυτό το κτίριο έχει μια βαθιά σημασία, αφού αντιπροσωπεύει μια νέα φάση της οικοδόμησης του Ιερού Εδάφους, μετά από την ανάληψη του Μείσου-Σάμα. Νιώθω πολύ μεγάλη χαρά και ευχαριστώ εγκάρδια για αυτό το γεγονός.

Μια φορά, ο Μείσου-Σάμα είπε: «*Το Κρυστάλλινο Παλάτι δεν μας ανήκει αποκλειστικά. Επιθυμώ να το απολαύσει ένας μεγαλύτερος αριθμός ατόμων, παρατηρώντας από εδώ τη θαυμάσια θέα της φύσης που μας χάρισε ο Θεός*». Προσεύχομαι για να γίνει η ανακαίνιση χωρίς προβλήματα και μετά από την ολοκλήρωση της να μπορέσει να γίνει το μέρος ξεκούρασης και ηρεμίας που αξίζουν οι επισκέπτες.

Έτσι όπως γίνεται η ανακαίνιση του Κρυστάλλινου Παλατιού, θα αρχίσουμε σύντομα τα έργα για την ολοκλήρωση του Σουντζού-αν, η Έπαυλη Άνοιξη – Φθινόπωρο του Ιερού Εδάφους του Κιότο.

Η επαφή ενός μεγάλου αριθμού ατόμων με την ομορφιά και την ενέργεια που εκπηγάζουν από το Ιερό Έδαφος θα κάνει, χωρίς να το καταλάβουν, να αφυπνιστούν για τον αιώνιο Ιερό Έδαφος που υπάρχει μέσα στη δική τους καρδιά και θα αισθανθούν ισχυροποιημένα. Πραγματικά ο Μείσου-Σάμα θα χαρεί πολύ όταν γίνει. Επιθυμώ, η χαρά του Μείσου-Σάμα να γίνει δική μας και όλων των όντων.

Πρέπει να υπηρετούμε με ευγνωμοσύνη και ελπίδα, σαν να είμαστε τα χέρια και τα πόδια Του, ώστε να συνεχίσουμε το Θεϊκό Έργο της οικοδόμησης του Ιερού Εδάφους.

Ξεκίνησε ένας καινούριος χρόνος και μαζί του μια νέα φάση.

Συνηθίζουμε να λέμε ότι δεν μπορούμε να ξεχάσουμε το αρχικό μας συναίσθημα και για να επιστρέψουμε στον Ύψιστο Θεό πρέπει να επιστρέψουμε σε εκείνο το συναίσθημα.

Το αρχικό συναίσθημα είναι εκείνο που δεχτήκαμε μαζί με τον Μείσου-Σάμα στον Παράδεισο, στον κόσμο της προέλευσης όλων των πραγμάτων. Αυτό το συναίσθημα είναι η θεϊκή πρόθεση να γεννηθούμε με τη μορφή θεϊκής σπίθας για να γινόμαστε μαζί με όλη την ανθρωπότητα, αληθινά παιδιά του Θεού.

Όλες οι σπίθες του πνεύματος του Ύψιστου Θεού είναι γεμάτες από την απεριόριστη αγάπη Του. Επίσης, η κάθε μια φιλοξενεί το θεϊκό φύσημα της ζωής και την επιθυμία Του να μας μεγαλώσει και να μας εκπαιδεύσει ως αντιπρόσωπους που θα σώσουν την ανθρωπότητα και θα οικοδομήσουν τον Επίγειο Παράδεισο. Με άλλα λόγια, η κάθε μία κουβαλάει την επιθυμία Του να μας μεγαλώσει και να μας εκπαιδεύσει ως άτομα που θα κληρονομήσουμε το Θεϊκό Έργο της Δημιουργίας, το οποίο είναι να συγχωρέσει και να δώσει καινούρια ζωή σε όλα τα πράγματα.

Βρισκόμαστε στη θέση να υπηρετούμε στο αρχικό συναίσθημα που δεχτήκαμε από τον Ύψιστο Θεό και συνεπώς, πρέπει να επιστρέφουμε συνέχεια σ' αυτό το συναίσθημα και να θυμόμαστε την αποστολή που δεχτήκαμε. Θα ήθελα, μαζί με τον Μείσου-Σάμα, να απολαύσουμε τη χαρά της υπηρεσίας στη καινούρια φάση και τα καινούρια καθήκοντα που αρχίζουμε σε αυτό το χρόνο.

Τελειώνω τον χαιρετισμό μου, προσευχόμενος ώστε το νέο φύσημα της ζωής να αναστήσει όλα τα όντα και όλη την ανθρωπότητα. Ευχαριστώ μαζί με τους μεσσιανιστές ολόκληρου του κόσμου για την άδεια να μπορούμε να επαινούμε τον Μείσου-Σάμα που είναι ζωντανός μέσα μας και τον Ύψιστο Θεό που βρίσκεται μαζί του.

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση της Αρχής της Άνοιξης

**4 Φεβρουαρίου 2011
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία**

Συγχαρητήρια για τη Δέηση της Αρχής της Άνοιξης.

Με πολύ μεγάλο και βαθύ σεβασμό, σας λέω ότι ο Μοναδικός και Ύψιστος Θεός είναι δυναμικά ζωντανός μέσα στον καθένα μας και μέσα σε όλες τις υπάρξεις.

Η θέληση της δημιουργίας του Ύψιστου Θεού για την εγκατάσταση του Επίγειου Παράδεισου είναι να κάνει την ανθρωπότητα να επιστρέψει στον Παράδεισο Του και να μας κάνει να ξαναγεννηθούμε ως αληθινά Του παιδιά.

Ακολουθώντας αυτή τη θέληση, ενωθήκαμε με τον Μεσσία Μείσου-Σάμα, που γεννήθηκε ξανά και έχουμε την επιθυμία να υπηρετούμε τον Ύψιστο Θεό μαζί με την ανθρωπότητα, τους γονείς μας, τους προγόνους κι όλα τα πράγματα.

Σήμερα είναι η μέρα που γιορτάζουμε την αρχή της Άνοιξης. Ανανεώνοντας το συναίσθημα μου, ευχαριστώ με όλη μου την καρδιά που μπορώ να δοξάζω τον Ύψιστο Θεό που έχει δίπλα Του τον Μείσου-Σάμα και να προσευχηθώ μαζί σας για την υλοποίηση της θέλησης Του.

Είμαι πολύ ευτυχισμένος γιατί ξέρω ότι οι μεσσιανιστές κάνουν την Άσκηση του Σόνεν της Ευγνωμοσύνης και την άσκηση μικρών αλτρουιστικών πράξεων. Αυτό το σόνεν – που μέχρι σήμερα το θεωρούσαμε δικό μας – μας είναι χρήσιμο για να μπορέσουν να εκδηλωθούν σε εμάς ο Ύψιστος Θεός κι ο Μείσου-Σάμα. Με τη συνεπή καθημερινή άσκηση, προσπαθείτε να μοιράζεστε με το μεγαλύτερο αριθμό ατόμων τη χαρά να μπορείτε να επιθυμείτε την ευτυχία των άλλων.

Επίσης ευχαριστώ με όλη μου την καρδιά την ειλικρινή υπηρεσία όλων σας στο Θεϊκό Έργο της οικοδόμησης των Ιερών Εδαφών που είναι τα πρότυπα του Επίγειου Παράδεισου που οικοδόμησε ο Μείσου-Σάμα – την **Θεϊκή Γη** (Χακόνε), την **Ουράνια Γη** (Ατάμι) και την **Γη της Γαλήνης** (Κιότο).

Όταν υπηρετούμε στο Θεϊκό Έργο της οικοδόμησης των Ιερών Εδαφών, αποκτάμε την πεποίθηση ότι ο αιώνιος Παράδεισος υπάρχει μέσα στις καρδιές μας.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω με όλη μου την καρδιά για το συναίσθημα του Μείσου-Σάμα που εκπαιδεύει το συναίσθημα μας για να μπορέσουμε να κατοικήσουμε στον Παράδεισο.

Παρεμπίπτοντος, υπάρχει η συνείδηση που είναι η αρχή όλων των πραγμάτων. Την ονομάζουμε Ύψιστο Θεό. Ο Ύψιστος Θεός είναι μια αιώνια συνείδηση. Αυτός είναι η αιώνια ζωή και η ψυχή Του είναι αιώνια.

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε μια σειρά ποιημάτων με τον τίτλο «*Δοξάζω τον Θεό*». Ανάμεσα τους υπάρχει το εξής ποίημα:

***«Όλα τα όντα που ζουν στον Υλικό Κόσμο
είναι προικισμένα με θεϊκές ευλογίες.»***

Δηλαδή, ο Μείσου-Σάμα ένοιωθε ότι τα πράγματα που δημιουργήθηκαν είναι υπάρξεις που προικίστηκαν με τις ευλογίες του Θεού και δοξάζει τον Ύψιστο Θεό γι' αυτό.

Ο Παράδεισος που ετοιμάστηκε από τον Ύψιστο Θεό, είναι ο κόσμος της δημιουργίας, γι' αυτό τα ανθρώπινα όντα και όλα τα πράγματα, είναι υπάρξεις ενωμένες σε ένα μόνο σώμα με τον Ύψιστο Θεό.

Στον Παράδεισο της προέλευσης μας, ο καθένας μας είναι μια ύπαρξη ενωμένη σε ένα μόνο σώμα με τον Μείσου-Σάμα και μαζί Του, είμαστε ενωμένοι σε ένα μόνο σώμα με την ανθρωπότητα, τους γονείς μας, τους προγόνους κι όλες τις υπάρξεις. Γι' αυτό το λόγο εξακολουθούμε να είμαστε ενωμένοι με τον Μείσου-Σάμα αυτή τη συγκεκριμένη στιγμή και είμαστε υπάρξεις ενωμένες με την ανθρωπότητα, τους γονείς μας, τους προγόνους μας και όλες τις υπάρξεις.

Ο Ύψιστος Θεός μας χάρισε τη ζωή ως γιοι της ψυχής Του, δηλαδή, ως σπίθες του πνεύματος Του. Μας έδωσε τη δική Του αιώνια συνείδηση, ζωή και ψυχή και όταν μας έκανε να κατέβουμε στην επιφάνεια της γης, ξεχώρισε τη συνείδηση του καθενός μας, το «Εγώ». Ο Ύψιστος Θεός κάνει εμάς, που λάβαμε μια εγωιστική συνείδηση που ονομάζεται «Εγώ», να επιστρέψουμε ξανά στον Παράδεισο. Χάρη στην επιθυμία Του να μας κάνει να αναγεννηθούμε ως αληθινά Του παιδιά που θα καταφέρουν να ζουν μαζί στον Παράδεισο, Εκείνος αναπτύσσει το Θεϊκό Σχέδιο για τη σωτηρία της ανθρωπότητας και την οικοδόμηση του Επίγειου Παραδείσου.

Στη ζωή μας πάνω στην επιφάνεια της γης, πρέπει να ξεχωρίσουμε τις δραστηριότητες μας σε δημόσιες και ιδιωτικές. Όμως, αφού όλα υπάρχουν μέσα στο Θεϊκό Σχέδιο της οικοδόμησης του Επίγειου Παραδείσου, μήπως όλες οι δραστηριότητες μας, είναι δημόσιες στα μάτια του Ύψιστου Θεού;

Ο Μείσου-Σάμα είπε ότι για να μετατραπεί ο κόσμος σε Παράδεισο, πρέπει πρώτα να αναλύσουμε την μονάδα που τον αποτελεί, δηλαδή, τον άνθρωπο. Με αυτά μας διδάσκει ότι η σωτηρία του ατόμου και της οικογένειας σχετίζεται με τη σωτηρία του κόσμου.

Νιώθω ότι δεν πρέπει να αναφερθώ σε ιδιωτικά ή οικογενειακά θέματα σαν να ήταν ζητήματα προσωπικά. Πρέπει να δεχτώ ότι αυτά τα θέματα σχετίζονται άμεσα με το πρότυπο της ανθρωπότητας.

Ο Ύψιστος Θεός, μαζί με τον Μείσου-Σάμα, δρα και μας χρησιμοποιεί όλους κι όλα σε οποιαδήποτε στιγμή για να αναπτύξει τις δημόσιες δραστηριότητες του Θεϊκού Σχεδίου Του. Νομίζω ότι, παρόλο που το αντιλαμβάνομαι αυτό, δεν αναγνώριζα ξεκάθαρα την οριστική δράση του Ύψιστου Θεού μέσα μου.

Δεν πρέπει να αφήσουμε αυτό το γεγονός να μένει απλά και μόνο στην αντίληψη μας. Το να εκδηλώσουμε αυτή την αναγνώριση με τη θέληση μας είναι το ίδιο με το να δοξάζουμε τον Ύψιστο Θεό.

Οι δραστηριότητες που η ανθρωπότητα ανέπτυξε μέχρι σήμερα, δεν αναγνώριζαν τη συνεχόμενη δράση του Ύψιστου Θεού μέσα στα ανθρώπινα όντα. Ο στόχος του ανθρώπου ήταν να αποκτήσει μια ευτυχία της αρεσκείας του ή να υμνήσει τη δική του δικαιοσύνη, ή τις αρχές ή τις ιδέες του. Νομίζω ότι επανειλημμένα επιθυμούμε κάποια πράγματα και βάζουμε ως προτεραιότητα το δικό μας συναίσθημα.

Ο Ύψιστος Θεός που βρίσκεται μαζί με τον Μείσου-Σάμα, συγχώρεσε την ανθρωπότητα με την αμερόληπτη αγάπη του και για να την δεχτεί στο δικό της Παράδεισο, πραγματοποίησε τη μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας.

Ο δρόμος της σωτηρίας για την επιστροφή της ανθρωπότητας στον Παράδεισο έχει ολοκληρωθεί με τη μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας. Η σωτηρία εξαρτάται από το αν έχουμε ή όχι την πεποίθηση ότι αυτός ο δρόμος έχει ολοκληρωθεί.

Μήπως καταφέρνουμε να επιστρέψουμε στον Παράδεισο μέσω του Τζορέι και των άλλων πρακτικών για τη σωτηρία γιατί αυτός ο δρόμος έχει ολοκληρωθεί;

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε τον εξής ψαλμό:

***«Ακόμα και αόρατο στα μάτια του ανθρώπου,
το Θεϊκό Έργο εμφανίζεται στον Πνευματικό Κόσμο.»***

Η διδασκαλία που λαμβάνουμε τώρα είναι σχετική με την ανανεωμένη φάση της ολοκλήρωσης της μετάβασης από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας.

Το Φως της Εποχής της Ημέρας που λάμπει έντονα, ακτινοβολεί επίσης στο κέντρο της συνείδησης του κάθε ανθρώπου, φωτίζοντας και εξαγνίζοντας κάθε χιλιοστό του σώματος και του πνεύματος του.

Τα πολλά προβλήματα που εμφανίζονται σε όλο τον κόσμο και τα γεγονότα γύρω μας, υπάρχουν γιατί ο Θεός εκδηλώνεται. Το Φως φτάνει σε όλα όσα ήταν κρυμμένα μέσα μας μέχρι σήμερα για να είμαστε δεκτοί στον Παράδεισο, ο οποίος είναι η προέλευση αυτού του Φωτός.

Όλα όσα βλέπουμε, ακούμε ή νιώθουμε στην καθημερινότητα μας είναι ένας τρόπος για να μας χρησιμοποιήσει ο Θεός ως δέκτες για τη δική Του δημόσια δράση.

Έτσι όπως λέει η παροιμία: *«Να παρακαλούμε τον Θεό στις δύσκολες στιγμές»*, νιώθουμε τη θέληση να προσευχηθούμε με αποφασιστικότητα παρακαλώντας τη βοήθεια του Θεού, μόνο όταν έχουμε δυσκολίες. Αυτό γίνεται γιατί θέλουμε να απελευθερωθούμε από τον πόνο και να εξαλείψουμε το βάσανο.

Αλλά μήπως ο Θεός δρα σε αυτές τις στιγμές πόνου; Ο Θεός έχει τη δύναμη της μεγάλης εναρμόνισης. Όταν εμφανίζεται κάποιος πόνος, δεν σημαίνει ότι ο Θεός δεν δρα, ότι μας έχει ξεχάσει. Πραγματικά, ο Θεός εναρμονίζει το Καλό και το Κακό με τη δύναμη της μεγάλης εναρμόνισης. Μήπως αυτό μας διδάσκει ότι οι στιγμές πόνου είναι οι συγκεκριμένες στιγμές της υλοποίησης της θέλησης Του;

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε τον εξής ψαλμό:

***«Ανοίξτε τα μάτια σας και δείτε ότι
ο Θεός δημιουργεί μέσα από την καταστροφή.»***

Σε αυτό το ψαλμό, Εκείνος δίνει έμφαση στο γεγονός ότι «καταστροφή» και «δημιουργία» δεν είναι χωριστές έννοιες αλλά ενωμένες όπως είναι το μπροστινό και το πίσω μέρος ενός σώματος.

Σε μια διαδικασία καταστροφής που νιώθουμε όταν υποφέρουμε, υπάρχει πραγματικά η δράση της καλοήθους διαδικασίας της δημιουργίας.

Αφού είναι έτσι, ακόμα και σε στιγμές ανησυχίας για την υγεία μας ή σε στιγμές που η ανησυχία και ο πόνος από διάφορα προβλήματα κυριαρχούν την καρδιά μας, το ιδανικό είναι να τα παραδώσουμε στην Θεϊκή δράση της εναρμόνισης του Καλού και του Κακού αντί να θέλουμε να σωθούμε παραδίδοντας μόνο το μέρος που θεωρούμε κακό.

Ακόμα και αν δεν καταλαβαίνουμε το βαθύ συναίσθημα του Θεού, το σημαντικό είναι, πρώτα από όλα, να αναγνωρίσουμε τη δράση Του κάνοντας την εξής σκέψη: *«Υποφέρω. Θεέ, με βλέπεις τώρα και μέσω της συγχώρεσης, μου απλώνεις το χέρι της σωτηρίας».*

Ο δρόμος της σωτηρίας έχει ολοκληρωθεί. Γι' αυτό, αν καταφέρουμε να σκεφτούμε έτσι, ας είναι για ένα δευτερόλεπτο, αρκεί να έχουμε στο μυαλό το εξής: *«Θα επιστρέψω στον Παράδεισο μαζί με πολλά άτομα και με όλες τις υπάρξεις, έτσι, εμποτισμένος με τη μεγάλη αρμονία Σου, θα υπηρετώ για να είμαι χρήσιμος σε αυτή τη φάση της εναρμόνισης».*

Νομίζω ότι ο λόγος της ύπαρξης μας αποτελείται από την επιστροφή σε αυτό το συναίσθημα. Επίσης, το να εκδηλώσουμε αυτό στη θέληση μας είναι το ίδιο με το να δημιουργούμε και να διδαχθούμε, μαζί με όλα τα πράγματα, το συναίσθημα της υπηρεσίας στο Θεϊκό Έργο της Εποχής της Ημέρας.

Παρεμπιπτόντως, εκτός από την υπηρεσία μας, κάνουμε προσφορά ευγνωμοσύνης στον Θεό ή οικονομικές δωρεές για

την οικοδόμηση του Ιερού Εδάφους; Τι σημαίνει η ύπαρξη του χρήματος για μας; Στην εποχή μας δεν κάνουμε πια ανταλλαγή προϊόντων όπως ήταν στο παρελθόν. Χρησιμοποιούμε χρήματα ιδιαίτερα σε οικονομικές συναλλαγές και είναι το χρήμα που καθορίζει την αξία των πραγμάτων. Είμαστε υπάρξεις ενωμένες με όλα τα πράγματα. Δεν καταφέρνουμε να ζούμε χωρίς τα οφέλη της φύσης και του χρήματος. Χρησιμοποιούμε όλες τις υπάρξεις και τα χρήματα, που αντιπροσωπεύουν όλα τα πράγματα, σαν να μας ανήκαν, αγοράζοντας και πουλώντας προϊόντα ελεύθερα, για τα οποία καθορίζουμε μια τιμή.

Όμως, αν πράττουμε έτσι είναι γιατί ο Θεός μας παραχώρησε την άδεια να το κάνουμε.

Όλες οι υπάρξεις, περιλαμβάνοντας και τα χρήματα, ανήκουν στον Θεό. Εμείς, που χρησιμοποιούμε ελεύθερα όλες τις υπάρξεις, περιλαμβάνοντας και τα χρήματα, επίσης ανήκουμε στον Θεό.

Χρησιμοποιούμε τις λέξεις «προσφορά ευγνωμοσύνης» για να προσφέρουμε χρήματα στον Θεό. Μήπως με αυτό τον τρόπο μαζί με τα χρήματα που προσφέρουμε επιστρέφουμε τον εαυτό μας στον Ύψιστο Θεό, τον αρχικό μας ιδιοκτήτη;

Με αυτό τον τρόπο, στην πράξη προσφέρουμε ένα μέρος των χρημάτων που δεχόμαστε. Το συναίσθημα μας είναι να παραδώσουμε μαζί με την προσφορά, την ανθρωπότητα, τους γονείς μας, τους προγόνους και όλες τις υπάρξεις στον Ύψιστο Θεό, μέσω του Μείσου-Σάμα που βρίσκεται στο κέντρο της συνείδησης μας. Μήπως όταν κάνουμε αυτή τη προσφορά ανταποκρινόμαστε στο συναίσθημα να επιστρέψουμε στον Παράδεισο;

Ο Θεός μας συγχώρεσε για το γεγονός ότι χρησιμοποιούσαμε το συναίσθημα, το σώμα, τα χρήματα και όλες τις υπάρξεις σαν να μας ανήκαν. Γι' αυτό, μέσω της χρηματικής προσφοράς, Εκείνος μας δέχεται και μαζί δέχεται

όλες τις υπάρξεις που συνδέονται με εμάς. Έτσι νομίζω ότι είναι μια μεγάλη ευλογία να μπορούμε να υπηρετούμε κάνοντας χρηματικές προσφορές.

Επίσης, τα χρήματα που παρέμειναν στα χέρια μας επίσης ανήκουν στον Θεό. Αυτά τα χρήματα μας τα έδωσε ο Θεός. Γι' αυτό, ακόμα κι αν σκεφτόμαστε ότι θα τα χρησιμοποιήσουμε για το δικό μας καλό, πρέπει να εκφράσουμε σε αυτά το συναίσθημα ότι υπηρετούμε μαζί στο Θείο Έργο. Το να χρησιμοποιούμε τα χρήματα με το συναίσθημα ότι επιστρέφουμε μαζί στον Παράδεισο, ο οποίος είναι η προέλευση μας, είναι υποχρέωση και δείγμα καλής συμπεριφοράς των όντων που γεννήθηκαν στον Παράδεισο και πάντα είναι χρήσιμοι για την εκδήλωση του δημόσιου Έργου του Ύψιστου Θεού.

Πάντα σκέφτομαι ότι ο Θεός μας μεγαλώνει και μας εκπαιδεύει, μέσω του Μείσου-Σάμα, γιατί η βαθιά Του αγάπη δεν μπορεί να υπολογίζεται από τους ανθρώπους.

Στον κόσμο των ανθρώπων, εκδηλώνουμε το συναίσθημα της κρίσης ή της τιμωρίας κάποιου που μας αγνοεί ή δεν θέλει να μας ακούσει. Αλλά ο Ύψιστος Θεός, παρόλο που γνωρίζει πολύ καλά το αλαζονικό συναίσθημα των ανθρωπίνων όντων που Τον αγνοούν, μας συγχωρεί και χωρίς να μας εξαφανίσει, μας δίνει την άδεια να δοξάζουμε το όνομα Του και να χρησιμοποιούμε λόγια ευγνωμοσύνης και προσευχής.

Αυτό γίνεται χάρη της δυνατής επιθυμίας του Ύψιστου Θεού που θέλει να μεγαλώνει και να εκπαιδεύει τον καθένα μας ως τα αληθινά Του παιδιά για να μπορέσουμε να κατοικήσουμε οπωσδήποτε στον Παράδεισο. Πόσο βαθιά είναι η αγάπη του Ύψιστου Θεού!

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε τα εξής ποιήματα:

*«Παρατηρώ την απεραντοσύνη του ουρανού,
σκεπτόμενος το απερίοριστο συναίσθημα του Θεού.»*

*«Ανυπολόγιστες είναι η Θεϊκές ευλογίες.
Το μέγεθός τους ξεπερνάει τα βουνά
και το βάθος τους, τους ωκεανούς.»*

Ο Ύψιστος Θεός δεν είναι μόνο ο Πατέρας που μας χάρισε τη ζωή. Είναι ο Πατέρας της εκπαίδευσης που πάντα ανατρέφει και διδάσκει όλους τους ανθρώπους.

Πρέπει να ανταποκριθούμε στο συναίσθημα του Ύψιστου Θεού, που είναι ο Πατέρας της Ζωής και ο Πατέρας της Εκπαίδευσης που μας αγαπά με όλη Του τη καρδιά. Ας υπηρετούμε μαζί με τον Μείσου-Σάμα για να Τον κάνουμε να χαρεί και να μοιραζόμαστε τη χαρά Του με όλες τις υπάρξεις.

Τελειώνω την ομιλία μου προσευχόμενος, έτσι όπως είναι ο ανανεωμένος αέρας της άνοιξης, να μπορέσει η ανάσα της ζωής του Ύψιστου Θεού που έχει δίπλα Του τον Μείσου-Σάμα, να μοιράζεται σε όλο το σύμπαν με όλα τα πράγματα μέσω εσάς. Προσεύχομαι με όλη μου την καρδιά να έχετε όλοι σας που υπηρετείτε με αυτό το συναίσθημα, το κουράγιο και την ελπίδα για να ζείτε με χαρά και γαλήνη.

Ευχαριστώ πολύ.

**Ομιλία του Κιόσου-Σάμα
Δέηση του Επίγειου Παράδεισου**

15 και 16 Ιουνίου 2011

Τελική Κρίση: Το τέλος του συναισθήματος του εγωισμού

Συγχαρητήρια σε όλους για τη Δέηση του Επιγείου Παράδεισου.

Με βαθύ και πολύ μεγάλο σεβασμό, σας λέω ότι ο μοναδικός και Ύψιστος Θεός ζει πραγματικά μέσα στον καθένα μας και σε όλες τις υπάρξεις.

Ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε ότι η πρόθεση του Ύψιστου Θεού για τη Δημιουργία είναι να καθιερώσει τον Επίγειο Παράδεισο. Σκέφτομαι, ότι η καθιέρωση του Παράδεισου στη Γη είναι η επιστροφή μας στον Παράδεισο που είναι παρόν μέσα στον καθένα μας και να γίνουμε αληθινά παιδιά του Δημιουργού.

Για να μπορέσει να πραγματοποιήσει την πρόθεση Του, ο Ύψιστος Θεός τοποθέτησε τη θέληση Του στο πνεύμα της λέξης Μεσσία και την εγκατέστησε στον καθένα μας και σε όλες τις υπάρξεις. Έτσι, Εκείνος μας εκπαιδεύει.

Ο Μείσου-Σάμα γεννήθηκε ξανά, εκπληρώνοντας αυτή την πρόθεση. Γι' αυτό το λόγο, ευχαριστώ τον Θεό με όλη μου την καρδιά και Τον δοξάζω για τη μεγάλη χάρη να μπορούμε, ενωμένοι με τον Μείσου-Σάμα, να υπηρετούμε την πρόθεση της Δημιουργίας μαζί με τους γονείς και τους προγόνους μας, μαζί με όλη την ανθρωπότητα, τέλος πάντων, με όλα τα πλάσματα.

Όπως όλοι ξέρεται, πολλά άτομα επλήγησαν από το σεισμό που χτύπησε τη βορειοανατολική Ιαπωνία. Ωστόσο, λόγω της πυρηνικής κρίσης, εξακολουθούν να υπάρχουν πολλοί άστεγοι. Λαμβάνω συνέχεια διηγήσεις σχετικά με την κατάσταση αυτών των ανθρώπων και των συγγενών τους. Όλα όσα συμβαίνουν ξεπερνούν τη φαντασία μου. Ακόμα μέσα στον πόνο ανακάλυψαν την ευγνωμοσύνη και τη χαρά

και βοηθώντας ο ένας τον άλλον ζουν τις μέρες τους με ενθουσιασμό και αισιοδοξία. Συγκινήθηκα πολύ όταν το έμαθα.

Συγκινήθηκα επίσης όταν έμαθα ότι η λάμψη των μελών του Μείσου-Σάμα φωτίζει τους ανθρώπους γύρω τους, μεταφέροντας τους ηρεμία και ελπίδα.

Ευχαριστώ για τη δράση του Μείσου-Σάμα που μας οδηγεί με αυτό τον τρόπο. Και εμπνευσμένος από την στάση αυτών των μεσσιανιστών, θέλω να προσπαθήσω να πιστεύω πάντα σε αυτόν και ποτέ, ότι και αν συμβεί, να μην ξεχάσω το συναίσθημα της ευγνωμοσύνης.

Ξέρω ότι οι εκστρατείες για τα θύματα εξακολουθούν να υπάρχουν και ότι πολλοί συμβάλλουν με χρήματα και με προϊόντα πρώτης ανάγκης, επιθυμώντας να είναι χρήσιμα στους ανθρώπους που επλήγησαν από αυτή την καταστροφή.

Αισθάνομαι πολύ ευγνώμων και ταυτόχρονα εμπυχωμένος με την ειλικρινή και αλληλέγγυα στάση όλων σας.

Επίσης ευχαριστώ με όλη μου την καρδιά τους μεσσιανιστές όλου του κόσμου που αμέσως μετά από την στιγμή που έγινε ο σεισμός μας πρόσφεραν αλληλεγγύη και αγάπη με την αποστολή οικονομικής βοήθειας.

Μέσα από αυτή την καταστροφή και από όλες τις εργασίες αποκατάστασης που γίνονται, ο Μείσου-Σάμα μας διδάσκει ότι τα θύματα είναι συνδεδεμένα με όλη την ανθρωπότητα, και πρώτα με τον ιαπωνικό λαό, και ότι όλοι μαζί, οδηγούμαστε στην αληθινή σωτηρία.

Για να καταφέρουμε να υπηρετούμε την πρόθεση του Θεού με ανανεωμένο συναίσθημα, πρέπει να συλλογιστούμε σχετικά με τον εαυτό μας και να προχωράμε μπροστά με σταθερά βήματα.

Με αυτή την έννοια, επιθυμώ οι ασκήσεις του Σόνεν της ευγνωμοσύνης και της αλτροπιστικής αγάπης που κάνετε

πράξη, να πολλαπλασιάζονται και να ολοκληρωθούν για να προσεγγίσουν το συναίσθημα του Μείσου-Σάμα.

Λοιπόν, σήμερα συμπληρώνονται 80 χρόνια από τότε που ο Μείσου-Σάμα ανέβηκε στο Βουνό Νοκογκίρι, το πρωί στις 15 Ιουνίου του 1931 και δέχτηκε την αποκάλυψη για τη Μετάβαση της Νύχτας προς την Ημέρα στον Πνευματικό Κόσμο.

Στο πρώτο ποίημα που ακούσαμε σήμερα λέει:

***«Στη θαυμάσια μέρα στις 15 Ιουνίου του 1931,
άνοιξαν οι πύλες του Ουρανού.»***

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε αυτό το ποίημα για τη δέηση που πραγματοποιήθηκε στις 15 Ιουνίου του 1951, ακριβώς 20 χρόνια μετά που δέχτηκε την αποκάλυψη σχετικά με τη μετάβαση της Εποχής της Νύχτας προς την Εποχή της Ημέρας

Μήπως ο λόγος που έγραψε «άνοιξαν οι πύλες του Ουρανού», σημαίνει ότι άνοιξαν οι πόρτες της δικής του καρδιάς, χωρίς να το γνώριζε κανείς, επιτρέποντας να μπει φως στο σκοτάδι;

Αφού είναι έτσι, το ποίημα αυτό δείχνει ότι για τον Μείσου-Σάμα, η ημερομηνία 15 Ιουνίου του 1931 αντιπροσωπεύει την ημέρα στην οποία επιβεβαιώθηκε ότι η μετάβαση από τη Νύχτα στην Ημέρα επιτεύχθηκε μέσα από τη συνείδησή του.

Νομίζω ότι ο Μείσου-Σάμα αντιλήφθηκε αυτό το γεγονός ακριβώς γιατί ο Ύψιστος Θεός πραγματοποιεί τη μεγάλη μετάβαση στον Παράδεισο, ο οποίος είναι το κέντρο του κόσμου του πνεύματος. Νιώθω ότι θέλει ο καθένας από μας να αναγνωρίσει το άνοιγμα των πυλών του Ουρανού στις καρδιές του, με τον ίδιο τρόπο που το επιβεβαίωσε στον εαυτό του.

Είμαστε ενωμένοι με τον Μείσου-Σάμα, ανεξάρτητα αν βρισκόμαστε στο Πνευματικό Κόσμο ή στη Γη.

Συνεπώς, έτσι όπως ο ίδιος έλαβε γνώση αυτής της μετάβασης, ασφαλώς και εμείς θα καταφέρουμε να τη συλλάβουμε στη δική μας συνείδηση.

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε επίσης το εξής ποίημα:

***«Αν η πόρτα της καρδιάς όλων των ανθρώπων ανοίξει,
θα εξαφανιστεί το σκοτάδι αυτού του κόσμου.»***

Για να ανταποκρινόμαστε στο συναίσθημα του Μείσου-Σάμα, νομίζω ότι πρέπει να αναγνωρίσει ταπεινά ο καθένας μας ότι οι πόρτες της καρδιάς μου ήδη άνοιξαν και ότι η μετάβαση από τη Νύχτα στην Ημέρα πραγματοποιήθηκε μέσα μου.

Αφού έκανα αυτό, πρέπει να Τον πληροφορήσω για τα πράγματα τα οποία συνειδητοποίησα.

Σχετικά με τη μετάβαση από τη Νύχτα στην Ημέρα, ο Μείσου Σάμα βεβαίωσε ότι και αυτή η μετάβαση έχει την έννοια της Τελικής Κρίσης. Πιστεύω ότι η ολοκλήρωση αυτής της μεγάλης μετάβασης στο κέντρο του Πνευματικού Κόσμου σημαίνει ότι ο Ύψιστος Θεός ήδη πραγματοποίησε την κρίση Του και συγχώρεσε την ανθρωπότητα.

Δεν θα ήταν, όπως λέμε σε αυτόν τον κόσμο, μια κρίση του Καλού και του Κακού; Νομίζω ότι αυτή η κρίση ήταν μέρος του ανεξιχνίαστου και μεγαλοπρεπούς σχεδίου του Ύψιστου Θεού και ότι αυτό ήταν πραγματικά μια Θεϊκή ευλογία.

Αντιμεταθέτοντας αυτό που συμφωνήσαμε να ονομάσουμε Καλό και Κακό, ο Ύψιστος Θεός μας χρησιμοποίησε όλους, τόσο εκείνους που μας φαίνονται καλοί όσο και αυτούς που μας φαίνονται κακοί.

Ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε ότι η ιστορία της ανθρωπότητας μέχρι σήμερα, αποτέλεσε στάδια προετοιμασίας, βαθμίδες, για να καθιερωθεί ο Παράδεισος στη Γη.

Και είπε ακόμα, ότι *«το Κακό ήταν αναγκαίο μέχρι σήμερα, γιατί μέσα από την τριβή ανάμεσα σε αυτό και το Καλό, ο υλικός πολιτισμός μπόρεσε να προοδεύσει μέχρι να φτάσει στο σημείο που βρίσκεται σήμερα»*.

Ακολουθώντας τα σχέδια του Θεού, ο καθένας μας χρησιμοποιήθηκε τόσο για το καλό όσο και για το κακό. Μήπως για να μας μεγαλώσει και να μας εκπαιδεύσει μέσα σε μια εντελώς καινούρια φάση, ο Ύψιστος Θεός – που μας αγαπάει όλους – παρατήρησε τα πράγματα που έχουμε κάνει μέχρι σήμερα και μέσω της Θεϊκής ευλογίας που ονομάζουμε «κρίση», τα θεώρησε ως «στάσεις στην υπηρεσία του Θεού» και γι' αυτό το λόγο μας συγχωρεί; Μήπως για να μας συγχωρέσει πραγματοποίησε το «ξεκαθάρισμα λογαριασμών», μας πήρε από τον κόσμο του Σκοταδιού και μας δέχτηκε στον κόσμο του Φωτός;

Παρόλο που ο Θεός – ο Πατέρας της ζωής – είναι ζωντανός μέσα μας, Τον αγνοούσαμε. Ο κόσμος του Σκοταδιού είναι η κατάσταση του πνεύματος στην οποία δεν αντιλαμβανόμαστε την άγνοια μας όταν το κάνουμε αυτό. Κατανοώ ως Κόσμο του Φωτός την κατάσταση του πνεύματος στην οποία αντιλαμβανόμαστε αυτή την άγνοια. Το γεγονός ότι το καταλαβαίνουμε δεν είναι ήδη μια απόδειξη ότι μια ακτίνα φωτός διαπέρασε το σκοτάδι της καρδιάς μας – το οποίο ονομάζουμε άγνοια; Μήπως το Φως φωτίζει το σκοτάδι;

Όμως, υπάρχει ένα σημείο στο οποίο πρέπει να είμαστε πάντα προσεκτικοί: Όταν το αντιλαμβανόμαστε, δεν πρέπει να σκεφτούμε ότι το κάναμε εμείς. Πρέπει να καταλάβουμε ότι αυτό έγινε γιατί δεχτήκαμε την άδεια να συγχωρεθούμε

και έτσι μας επιτράπηκε να το αντιλαμβανόμαστε. Έτσι, μέσω του Μείσου-Σάμα, μαζί με την ευγνωμοσύνη μας, πρέπει να παραδώσουμε αυτό το συναίσθημα και να Τον πληροφορήσουμε ότι αναγνωρίζουμε ότι μας δόθηκε η άδεια να το καταλάβουμε, παρακαλώντας Τον να μας χρησιμοποιήσει όταν μοιράζει τις ευλογίες Του σε όλα τα όντα.

Σχετικά με τη λέξη «τελική» στην έκφραση «Τελική Κρίση», νομίζω ότι συμβολίζει τη δική μας αυτοσυνείδηση. Το σημείο έναρξης της ύπαρξης μας είναι ο Παράδεισος – αρχική διάσταση της Δημιουργίας – και το σημείο άφιξης είναι η αυτοσυνείδηση – η τελική διάσταση (η τελευταία διάσταση) της Δημιουργίας. Με αυτό τον τρόπο είναι που γινόμαστε το «εγώ του παρόντος».

Μήπως η έκφραση «Τελική Κρίση» δεν χρησιμοποιείται γιατί είναι γεγονός ότι αυτό που θα κριθεί είναι η συνείδηση μας, η οποία είναι η τελική διάσταση της Δημιουργίας; Ως υπεύθυνοι της τελευταίας διάστασης της Δημιουργίας, αν αναγνωρίσουμε ότι η κρίση τελείωσε και μαζί με όλα τα όντα συγχωρεθήκαμε και αν μετά από αυτό, επιστρέψουμε στον Παράδεισο – ο οποίος είναι η αρχική διάσταση – θα μπορούσαμε να δούμε, να ακούμε ή να αισθανθούμε την πραγματοποίηση της μεγάλης μετάβασης.

Μήπως όμως, ο Ύψιστος Θεός έχει ετοιμάσει τη λέξη «πίστη» για να μπορέσουμε να πιστέψουμε και να αναγνωρίσουμε τα πράγματα που πραγματοποιούνται αλλά που ακόμα δεν καταφέραμε να δούμε ούτε να φανταστούμε;

Μήπως με την πίστη, Εκείνος κρατάει μαζί μας μια συνεχόμενη σχέση αμοιβαιότητας, οδηγώντας μας στον κόσμο που Εκείνος ήδη υλοποίησε;

Νομίζω ότι επιθυμώντας να μας μεταφέρει τη θέληση του Ύψιστου Θεού, ο Μείσου-Σάμα μας ενθάρρυνε να είμαστε υπάκουοι και να δεχτούμε τη συγχώρεση του Θεού,

εξηγώντας μερικές φορές τη σημασία της πίστης και κάποιες στιγμές, προειδοποιώντας μας για την Τελική Κρίση.

Γι' αυτό, αν δεν δεχτούμε τη Θεϊκή αγάπη που μας συγχώρεσε, όλα μπορούν να δείχνουν σαν ένα έργο που πραγματοποιήθηκε με την ανθρώπινη δύναμη. Αν ήταν έτσι, μήπως η ανθρωπότητα θα έπρεπε να εξακολουθεί να κλείνει μόνη της τους λογαριασμούς της, όπως έκανε μέχρι σήμερα;

Νομίζω ότι για να σωθεί ο μεγαλύτερος αριθμός ατόμων από αυτή την κατάσταση, σταλθήκαμε στη Γη και είμαστε χρήσιμοι στο να συνδέσουμε αυτά τα άτομα με τον Μείσου-Σάμα.

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε το εξής ποίημα:

*«Να μην είστε αμελείς, νομίζοντας ότι αυτό
θα είναι πάντα ένας σκοτεινός κόσμος.*

Το φως έχει ήδη σπάσει τα σύννεφα του σκότους.

Μια νέα αυγή έφτασε, και ο ήλιος ήδη λάμπει.»

Ο νέος Παράδεισος, στον οποίο θα ολοκληρωθεί η μετάβαση από τη Νύχτα στην Ημέρα, βρίσκεται μέσα μας. Η Θεϊκή πρόθεση να συγχωρέσει, να εξαγνίσει, να σώσει και να αποκαταστήσει τη ζωή όλων, ήδη ολοκληρώθηκε μέσα μας. Μήπως γι' αυτό, εδώ στη Γη, καταφέρνουμε να παραδοθούμε στον Θεό για την υλοποίηση της θέλησης Του;

Επιπλέον, παρά τις ατέλειες μας, μήπως θα καταφέρουμε να νιώσουμε την επιθυμία να ήμαστε χρήσιμοι, τουλάχιστον λίγο, στο έργο της οικοδόμησης του Επίγειου Παράδεισου;

Ο Ύψιστος Θεός – αρχή των πάντων – τοποθέτησε μέσα μας τη δική Του πνοή και το πολύτιμο σπόρο Του και μας έκανε να κατέβουμε στη Γη. Αυτός ο σπόρος είναι η δική Του συνείδηση, ζωή και αιώνια ψυχή.

Η θέληση του Ύψιστου Θεού είναι να πραγματοποιήσει το στόχο να καρποφορήσει ο Ίδιος μέσα στον καθένα μας.

Για να γίνει αυτό, έτσι ώστε να παράγει καλούς καρπούς που να αντιστοιχίσουν στο σκοπό Του, ο Ύψιστος Θεός καταβάλλει προσπάθειες και μέσω του Μείσου-Σάμα, επιχειρεί να μας μεγαλώσει, να μας εκπαιδεύσει και να χρησιμοποιήσει σαν δικά Του, το μυαλό και το σώμα μας.

Νομίζω ότι «το να παράγει καλούς καρπούς που να αντιστοιχούν στο Θεϊκό σκοπό», σημαίνει «να ξαναγεννηθούμε».

Όμως, η έκφραση «ξαναγεννιέμαι», πραγματικά δεν σημαίνει ότι εμείς γεννιόμαστε, αλλά ότι ο ίδιος ο Ύψιστος Θεός θα ξαναγεννηθεί μέσα από τον καθένα μας. Δηλαδή, Εκείνος θέλει να μας κάνει να γινόμαστε δική Του έκφραση.

Από την ανθρώπινη άποψη, υπηρετούμε για να δεχτούμε τον Ύψιστο Θεό και να Τον εκδηλώσουμε. Με άλλα λόγια, είμαστε ένα δοχείο, ένα όργανο.

Γι' αυτό ο Μείσου-Σάμα αναφέρθηκε στην κρυμμένη αρετή και έγραψε το εξής ποίημα:

***«Η επιδεικτική αρετή δεν είναι αληθινή.
Μόνο η κρυμμένη αρετή επικοινωνεί με τον Θεό.»***

Με αυτό το ποίημα, νομίζω ότι μας προειδοποιεί να μην καυχόμαστε θεωρώντας ότι τα προσόντα είναι δικά μας.

Δεν είμαι «Εγώ» αυτός που εκδηλώνεται. Αυτός που εκδηλώνεται είναι ο Ύψιστος Θεός. Δεν είμαι «Εγώ» αυτός που λάμπει, αλλά ο Ύψιστος Θεός.

Το γεγονός ότι ο Μείσου-Σάμα εκδηλώνεται και εκπέμπει Φως, σημαίνει ότι ο Ύψιστος Θεός, που είναι μέσα του, δρα και ακτινοβολεί το Φως Του.

Επιθυμώ εμείς που είμαστε συνδεδεμένοι με τον Μείσου-Σάμα, να μπορέσουμε να είμαστε χρήσιμοι ως δοχεία και όργανα μέσω από τα οποία ο Ύψιστος Θεός, που βρίσκεται στον Μείσου-Σάμα, να μπορέσει να εκδηλωθεί και

να ακτινοβολεί το Φως Του. Μαζί με όλη την ανθρωπότητα, με τους γονείς μας και προγόνους μας, δηλαδή, με όλα τα πλάσματα, να μπορέσουμε να υπηρετούμε στη νέα φάση ύστερα από τη μετάβαση από τη Νύχτα προς την Ημέρα.

Κλείνω τα λόγια μου ευχαριστώντας με όλη μου την καρδιά τον Ύψιστο Θεό, που όλα τα πραγματοποιεί με πολύ μεγάλη αγάπη. Προσεύχομαι μέσω εσάς, που είσαστε συνδεδεμένοι με τον Μείσου-Σάμα, να μπορέσουν το Φως και η δύναμη του Θεού να μοιραστούν σε όλα τα πλάσματα.

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση του Φθινοπώρου

**1^η και 2 Οκτωβρίου 2011
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία**

Καλημέρα σε όλους! Συγχαρητήρια για την Ειδική Δέηση του Φθινοπώρου. Καλώς ήρθατε στο Ιερό Έδαφος του Ατάμι.

Με μεγάλο και βαθύ σεβασμό, αναγνωρίζω ότι, η κάθε αναπνοή μας προέρχεται από την ανάσα της ζωής που μας παρέχει ο Ύψιστος Θεός, ο οποίος είναι μοναδικός ζώντας μέσα μας και σε ό, τι υπάρχει στο Σύμπαν.

Ο Μείσου-Σάμα μας διδάσκει ότι ο σκοπός της Θείας Δημιουργίας είναι η υλοποίηση του Επίγειου Παράδεισου. Η Γη, όπου ο Παράδεισος θα επιτευχθεί, ανήκει στον Θεό, τον Δημιουργό. Ωστόσο, εμείς οι άνθρωποι είχαμε αυταπάτες, πιστεύοντας ότι ήμασταν οι ιδιοκτήτες αυτού του πλανήτη, και τον διαχειριζόμασταν όπως νομίζαμε. Ο Θεός παρόλα αυτά, με τη βαθιά Του αγάπη, αντί να μας τιμωρήσει, συγχώρεσε αυτή τη λανθασμένη στάση μας και θέλει να κάνει τη Γη «δική Του» ξανά, χαιρετώντας το γεγονός ότι η Γη γίνεται ξανά ένας Παράδεισος. Εάν θέλουμε να επιτύχουμε τον Επίγειο Παράδεισο, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι συμπεριφερόμασταν σαν αυτός ο πλανήτης να άνηκε μόνο σε εμάς, και εφόσον συνειδητοποιήσουμε το λάθος μας, θα πρέπει να τον επιστρέψουμε στον Θεό.

Εμείς που ζούμε σε αυτόν τον πλανήτη, επίσης ανήκουμε στον Θεό. Λέμε πάντα ότι είναι ο Θεός που μας δίνει ζωή και ότι είναι Αυτός που μας επιτρέπει να ζούμε. Αυτό σημαίνει ότι ο Θεός μας επιτρέπει να νοιώθουμε τη ζωή Του σαν να ήταν δική μας, προκειμένου να μας εκπαιδεύει.

Η ζωή μας, η συνείδηση μας και η ψυχή μας δεν είναι δικά μας, ανήκουν στον Θεό. Και αυτός είναι ο λόγος που οφείλουμε να τα σεβόμαστε και να τα προσέχουμε. Πρέπει, μέσω του Μείσου-Σάμα, να επιστρέψουμε στον Θεό τη ζωή μας, τη συνείδηση μας, την ψυχή μας, όπως επίσης όλα όσα υπάρχουν στη Γη, τα οποία θεωρούμε ότι μας ανήκουν, έτσι ώστε να μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τον Θεό όπως πρέπει.

Αν θέλουμε να υπηρετούμε τον Μείσου-Σάμα και να συμβάλλουμε στην επίτευξη του Παραδείσου στη Γη, πρέπει

πρώτα απ' όλα, να επιστρέψουμε τα πάντα πίσω στον Θεό, συμπεριλαμβανομένων και τον εαυτό μας, και να έχουμε τη διαρκή επιθυμία να ζούμε και να υπηρετούμε στον Παράδεισο που υπάρχει στο κέντρο της συνείδησής μας και που είναι η αληθινή πηγή της ζωής μας. Πιστεύω ότι, υπηρετώντας τον Θεό με αυτή τη στάση, θα μας επιτρέψει, χωρίς αμφιβολία, να έχουμε μια πιο ουσιαστική ζωή, και με βάση τις διδασκαλίες του Μείσου-Σάμα, να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα σε ότι κάνουμε.

Ξέρω ότι προσπαθείτε να εφαρμόσετε την Άσκηση του Σόνεν της Ευγνωμοσύνης στην καθημερινότητά σας και επίσης ότι προσπαθείτε να «αγαπήσετε λιγάκι περισσότερο τον πλησίον σας», με σκοπό να φτάσετε στην αυτοπραγμάτωση και να δημιουργήσετε παραδεισένιες συνθήκες γύρω σας και στην προσωπική σας ζωή. Επίσης ξέρω ότι προσπαθείτε να δώσετε πολλά Τζορέι, που είναι η αποκρυστάλλωση της αγάπης του Μείσου-Σάμα και να φέρετε αυτούς τους ανθρώπους κοντά Του. Είμαι βαθιά ευγνώμων σε όλους σας για αυτή την υπέροχη προσπάθεια! Ελπίζω επίσης, ότι μέσα από αυτές τις πρακτικές, θα βοηθηθείτε ώστε να δείτε τον εαυτό σας αντικειμενικά και να γίνετε άνθρωποι που υπηρετούν τον Θεό με χαρά και ευγνωμοσύνη.

Θα ήθελα επίσης να πω ότι, το γεγονός ότι προσπαθούμε να εφαρμόσουμε αυτές τις πρακτικές, είναι απόδειξη ότι ο Θεός μας έχει συγχωρέσει και ότι ο νέος παράδεισος καθιερώνεται ήδη μέσα μας. Για το λόγο αυτό, θα πρέπει πάντα να θυμόμαστε ότι έχουμε ήδη συγχωρεθεί από τον Θεό μέσω του Μεσσία Μείσου-Σάμα και ότι δεν μπορούμε να επιτρέψουμε να εξαφανιστούν η πίστη μας και ο τεράστιος σεβασμός και ευλάβεια που έχουμε προς τον Θεό.

Είναι πραγματικά δύσκολο να συνειδητοποιήσουμε ότι εμείς, οι άνθρωποι, θα έπρεπε να συγχωρεθούμε από τον Θεό.

Σε γενικές γραμμές, δεν συνειδητοποιούμε ότι έχουμε παρακάμψει τη Θεία Θέληση, ότι έχουμε παρακούσει τον Θεό. Αν και είναι ο Δημιουργός του Σύμπαντος, θεωρούμε ότι τα πάντα που υπάρχουν στο Σύμπαν είναι σαν να ήταν δικά μας. Χρησιμοποιούσαμε τις λέξεις «Θεός» και «Πίστη» για δικό μας όφελος όταν θέλαμε να διδάσκουμε τους άλλους ανθρώπους χρησιμοποιώντας ανθρώπινη σοφία. Ορίζαμε το «καλό» και το «κακό» σύμφωνα με τα δικά μας μέτρα, σαν να μπορούσαμε να κρίνουμε τους ανθρώπους και την κοινωνία. Θεωρούμε τον εαυτό μας ανώτερο από τους άλλους, καμιά φορά μέχρι και ανώτερο από τον Θεό. Πρέπει να αφυπνιστούμε για το γεγονός ότι βρισκόμαστε σήμερα εδώ, μόνο και μόνο επειδή ο Θεός έχει συγχωρέσει την άγνοια και την αλαζονεία μας.

Επομένως, από πού προέρχεται η συγχώρεση; Σύμφωνα με τον Μείσου-Σάμα, η δύναμη της συγχώρεσης προέρχεται από τον Θεό. Ο Μεσσίας, που είναι η ίδια η εκδήλωση του Θεού, έχει αυτή τη δύναμη της θεϊκής συγχώρεσης για όλους. Ο Μεσσίας, εκείνος που συγχωρεί, είναι ζωντανός στον πυρήνα της συνείδησής μας. Η Θεϊκή Συγχώρεση είναι μέσα μας. Ως εκ τούτου, είναι πολύ σημαντικό να δεχτούμε ότι ο Μεσσίας είναι «εκείνος που συγχωρεί» και να είμαστε ευγνώμονες που μας επιτρέπεται να δεχθούμε τη συγχώρεση από τον Θεό μέσα από τον Μεσσία Μείσου-Σάμα.

Μερικές φορές έχουμε άγχος, έχουμε αμφιβολίες. Μερικές φορές, έχουμε θυμό ή φόβο. Έχουμε την τάση να πιστεύουμε ότι αυτά τα συναισθήματά μας είναι δικά μας. Αλλά στην πραγματικότητα, είναι αρνητικά συναισθήματα των προγόνων μας οι οποίοι δεν έχουν συνειδητοποιήσει ότι έχουν συγχωρεθεί από τον Θεό. Ο Θεός πολύ επιθυμεί αυτοί οι πρόγονοι να λάβουν γνώση της συγχώρεσης Του και θέλει επίσης να τους καλωσορίσει πίσω στον Παράδεισο Του. Εμείς που ήδη γνωρίζουμε για τη συγχώρεση του Θεού, είμαστε οι

μόνοι που μπορούμε να τους ενημερώσουμε. Αυτός είναι ο λόγος που ο Θεός χρησιμοποιεί τα συναισθήματά μας και μας επιτρέπει να αντιλαμβανόμαστε τα συναισθήματα των προγόνων μας, ώστε να αντεπεξέλθουμε στη θέληση Του, που είναι να μας συγχωρέσει και να μας δεχθεί όλους στον Παράδεισο Του.

Όταν νοιώθουμε αμφιβολίες, άγχος, θυμό ή φόβο, έχουμε στην πραγματικότητα, την ευθύνη να ανταποκριθούμε στην επιθυμία του Θεού και να παραδώσουμε σ' Αυτόν, μέσα από τον Μείσου-Σάμα, τους προγόνους μας, οι οποίοι εξακολουθούν να έχουν τέτοια αρνητικά συναισθήματα, ώστε να μπορέσουν να συγχωρεθούν, να εξαγνιστούν, να σωθούν για να τους δεχθεί ο Θεός στον Παράδεισο. Κατά τη γνώμη μου, το να έχουμε δεχθεί από τον Θεό το καθήκον της πληροφόρησης των προγόνων μας για την Θεία Συγχώρεση, εκφράζει επακριβώς το νόημα της φράσης του Μείσου-Σάμα: *«Είμαστε το άθροισμα των προγόνων μας»*. Ο Θεός έβαλε τέλος στην Εποχή της Νύχτας και δημιούργησε την Εποχή της Ημέρας. Τώρα είναι η σειρά μας να ακολουθήσουμε τα βήματα Του και να δώσουμε ένα τέλος στην Εποχή της Νύχτας. Έτσι, το ερώτημα που προκύπτει είναι: *«Τι ήταν η Εποχή της Νύχτας και πως της δίνουμε ένα τέλος»;*

Αφού δημιούργησε όλη τη Φύση, ο Θεός δημιούργησε και την ανθρώπινη συνείδηση, δηλαδή, την ατομικότητα μας, την έννοια του «εαυτού μας», σαν την τελευταία πινελιά της δημιουργίας. Η δική μας έννοια του «εαυτού μας» χαρακτηρίζεται από την έντονη προσκόλληση στον εαυτό μας ή την αγάπη προς τον εαυτό μας. Αυτό μας κάνει να θέλουμε να είμαστε ανώτεροι από τους άλλους και να νοιώθουμε υπερήφανοι για τους εαυτούς μας. Επίσης πολύ συχνά μετανιώνουμε για κάτι ή μελετάμε τα πάντα πολύ καλά, όλα εντός των ορίων αυτής την ίδιας της ανθρώπινης συνείδησης.

Είναι δύσκολο να διορθώσουμε ή να ανακτήσουμε αυτή την τάση μόνο μέσα από ατομική προσπάθεια.

Δεν εννοώ εδώ ότι πρέπει να θεωρήσουμε τη συνείδησή μας ως κάτι αρνητικό. Μάλλον το αντίθετο: η ανθρώπινη συνείδηση είναι μια θεϊκή δημιουργία τόσο πολύτιμη που αν επιτρέψουμε στον Θεό να τη χρησιμοποιήσει στο Σύμπαν Του ή στην Εποχή της Ημέρας, θα έχει τη δυνατότητα να μας κάνει να νιώσουμε ότι έχουμε ξαναγεννηθεί. Ωστόσο, όσο συνεχίζουμε να αρνιόμαστε να δεχθούμε ότι η ανθρώπινη συνείδηση είναι μια θεϊκή δημιουργία, θα είμαστε καταδικασμένοι να ζούμε στην Εποχή της Νύχτας, ή στο όπως ο Μείσου-Σάμα το αποκαλεί, «κόσμο του υλισμού» ή «υλιστική κουλτούρα». Έτσι, η Εποχή της Νύχτας αναφέρεται απλώς στην εσφαλμένη αντίληψη μας ότι η ανθρώπινη συνείδηση είναι δική μας και όχι του Θεού.

Όπως είπα νωρίτερα, δεν είναι εύκολο να αλλάξει ο τρόπος που χρησιμοποιούμε τη συνείδησή μας. Επιπλέον, δεν μπορούμε, με τις δικές μας προσπάθειες, να αναγνωρίσουμε ότι η ανθρώπινη συνείδηση προέρχεται από τον Θεό. Ήταν ο Θεός που, από αγάπη, συγχώρεσε την άγνοια μας και τη λανθασμένη αντίληψη μας και αποφάσισε να δώσει τέλος στην Εποχή της Νύχτας. Έχει αποφασίσει να μας εκπαιδεύσει στην Εποχή της Ημέρας. Για το λόγο αυτό, μπορούμε να αναγνωρίσουμε τα λάθη μας και να θεωρήσουμε την ανθρώπινη συνείδηση ως θεϊκή, μια σκέψη που μπορεί να υπάρχει μόνο στην Εποχή της Ημέρας. Πρέπει να ευχαριστήσουμε ειλικρινά τον Θεό γι' αυτό και να ανταποκριθούμε στην αγάπη Του, δίνοντας πίσω σ' Αυτόν το «εγώ» μας, την ανθρώπινη συνείδηση μας, μαζί με το εγωιστικό συναίσθημα της έντονης προσκόλλησης στον εαυτό μας ή την αγάπη προς τον εαυτό μας. Όλα πρέπει να επιστραφούν σ' Αυτόν μέσω του Μείσου-Σάμα. Πρέπει να επιστρέψουμε την ανθρώπινη συνείδηση μας καθώς και όλα

όσα υπάρχουν στη Φύση στον Θεϊκό Παράδεισο, όπου άρχισε η δημιουργία των πάντων και όπου το Σύμπαν δημιουργήθηκε. Νομίζω ότι η επιστροφή της ανθρώπινης συνείδησης προς τον Θεό είναι ο τρόπος για να πετύχουμε να δώσουμε ένα τέλος στην Εποχή της Νύχτας.

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε το εξής ποίημα: «*Θα καταστρέψω τον απαρχαιωμένο και προσωρινό πολιτισμό που έχουμε σήμερα για να δημιουργήσω τον πραγματικό πολιτισμό*». Σε ένα άλλο ποίημα, μας λέει: «*Η σημερινή θρησκεία και επιστήμη είναι προσωρινές και θα υπάρξουν μέχρι ο πραγματικός πολιτισμός καθιερωθεί*». Ο Μείσου-Σάμα αποκαλούσε την Εποχή της Νύχτας «προσωρινή» ή «ήμη-πολιτισμός». Μας λέει επίσης ότι κατά τη διάρκεια της Εποχής της Ημέρας, ο Θεός δημιουργεί έναν κόσμο πραγματικά πολιτισμένο όπου τόσο το υλικό όσο και το πνευματικό αναπτύσσονται ταυτόχρονα και αρμονικά.

Η καθημερινή ζωή μας περιβάλλεται από πολλές πτυχές του πολιτισμού που αναπτύχθηκε από τον άνθρωπο: η πολιτική, η οικονομία, η θρησκεία, η επιστήμη και οι ιδεολογίες. Εκ πρώτης όψεως, φαίνεται ότι αυτά κατέστησαν δυνατά χάρη στην ανθρώπινη προσπάθεια. Αλλά στην πραγματικότητα, ήταν ο Θεός που τα προετοίμασε όλα. Πιστεύω ότι ο αληθινός πολιτισμός πρέπει να είναι ο πολιτισμός του Θεού, όπου Εκείνος μπορεί να εμφανιστεί και να εκφραστεί ελεύθερα. Ο ζωντανός Θεός θα εμφανιστεί μόνο όταν παραδεχτούμε ότι Είναι ζωντανός και ότι εκδηλώνεται σε κάθε στιγμή.

Επειδή γνωρίζουμε ότι η Μετάβαση από την Εποχή της Νύχτας στην Εποχή της Ημέρας έχει ήδη συμβεί, μπορούμε έτσι να συμβάλουμε στη δημιουργία του πραγματικού πολιτισμού του Θεού. Για να το κάνουμε αυτό, θα πρέπει να επιστρέψουμε τις διάφορες κουλτούρες και πολιτισμούς στα χέρια του Θεού. Δηλαδή, θα πρέπει να επιστρέψουμε

οικειοθελώς στον Θεό τη σκέψη μας και τον υλικό τρόπο ζωής μας μέσω του Μείσου-Σάμα. Πρέπει να προσευχόμαστε ώστε όλοι οι πολιτισμοί να απορροφηθούν και να ενταχθούν στον Πνευματικό Κόσμο ή Παράδεισος που υπάρχει μέσα μας και όπου ο Θεός είναι ζωντανός. Αυτή η επιστροφή των πολιτισμών στον Θεό αντιστοιχεί στον τρόπο που θα υπηρετούμε στο Θεϊκό Σχέδιο της δημιουργίας ενός πραγματικού πολιτισμού, στον οποίο η υλική πλευρά και η πνευματική πλευρά θα αναπτύσσονται αρμονικά.

Όταν οι ανθρωποκεντρικές μας δραστηριότητες, μετατραπούν σε δραστηριότητες που θα έχουν επίκεντρο τον Θεό, οι λέξεις και οι διδασκαλίες του Μείσου-Σάμα θα αρχίσουν να λάμπουν μέσα μας και το πιο βαθύ τους νόημα θα αποκαλυφθεί σταδιακά στον καθένα μας. Έτσι, ό, τι κάνουμε στην καθημερινή μας ζωή, θα καταλήξει να είναι διαφορετικό από αυτό που έγινε την προηγούμενη ημέρα. Δεν θα αποτελεί μια συνέχεια του παρελθόντος: τα πάντα θα φαίνονται καινούρια και θα μπορέσουμε να βρούμε ένα νέο νόημα για τη ζωή μας.

Το γεγονός ότι μάθαμε από τον Μείσου-Σάμα ότι ο Ύψιστος Θεός είναι ο Δημιουργός των πάντων και ότι είναι ο Πατέρας της ζωής μας, είναι ήδη από μόνο του μια μεγάλη ευλογία. Και αφού είμαστε ευλογημένοι από τον Θεό, μπορούμε να πούμε από τα βάθη της καρδιάς μας: *«Είμαι το παιδί Σου»*. Και ο Θεός θα απαντήσει: *«Ναι, σίγουρα, Εγώ σου έδωσα τη ζωή»*. Ο Μείσου-Σάμα μας το δίδαξε αυτό γιατί ο Θεός είναι Αυτός που θέλει να γίνει ο αληθινός Πατέρας μας – τόσο στη θεωρία όσο και στην πράξη.

Ο Θεός δημιούργησε τη λέξη Μεσσίας για να υλοποιήσει το θέλημά Του. Ο ήχος της λέξης «Μεσσίας» έχει μια ιδιαίτερη πνευματική δύναμη και περιέχει τη θεία βούληση της αναγέννηση μας. Το πνεύμα της λέξης Μεσσίας εισήχθη από τον Θεό στον καθένα από εμάς ώστε Εκείνος να μπορέσει

να μας φροντίσει και να μας εκπαιδεύσει ως αληθινά παιδιά Του. Ο Μείσου-Σάμα ανταποκρίθηκε σ' αυτήν την θεία επιθυμία και ξαναγεννήθηκε ως αληθινός γιος του Θεού, ως Μεσσίας.

Θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι ο Μείσου-Σάμα δεν είναι ο μόνος που μπορεί να είναι ένας Μεσσίας. Εμείς, επίσης, αν μπορούσαμε να ξαναγεννηθούμε ως παιδιά του Θεού, μπορεί να είμαστε Μεσσίες. Δηλαδή, ο Μείσου-Σάμα είναι το μοντέλο και ο προκάτοχός μας, είναι αυτός που μας έδειξε το δρόμο για να μπορούμε να γίνουμε παιδιά του Θεού. Ως συνεχιστές του Μείσου-Σάμα, δεχόμαστε από τον Θεό, σήμερα, την ευκαιρία να ακολουθήσουμε τα βήματά του και να γίνουμε Μεσσίες. Στην πραγματικότητα, όταν αναφέρθηκα πριν στην «αυτοπραγμάτωση», ήθελα να αναφερθώ σε αυτή την αναγέννηση. Ο Μείσου-Σάμα έφθασε σε αυτή την «αυτοπραγμάτωση» πριν από εμάς και, ως εκ τούτου, εκτιμούμε και απολαμβάνουμε τη ζωή και το έργο του.

Χάρη στον Μείσου-Σάμα ευλογηθήκαμε με την άνευ όρων συγχώρεση του Θεού. Ως εκ τούτου, ό, τι και να συμβεί, πρέπει να συνεχίσουμε τη ζωή μας με την πεποίθηση και την ευγνωμοσύνη ότι ο Θεός μας έχει ήδη οδηγήσει στο δρόμο της επιστροφής προς τον Παράδεισο και ότι μας εκπαιδεύει σε κάθε στιγμή ώστε να γίνουμε αληθινά παιδιά Του.

Τέλος, εκφράζω τη βαθύτατη ευγνωμοσύνη μου στον Θεό, που μας στέλνει το νέο φύσημα της ζωής το οποίο προέρχεται από το Νέο Παράδεισο, και θα προσεύχομαι ώστε η χάρη του Θεού και η ειρήνη να είναι πάντα μαζί σας, στον αέρα που εισπνέετε και εκπνέετε μέσω του Μεσσία Μείσου-Σάμα.

Σας ευχαριστώ!

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση της Αρχής της Άνοιξης

4 Φεβρουαρίου 2012
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία

Με μεγάλο και βαθύ σεβασμό, σας λέω ότι ο μοναδικός και Ύψιστος Θεός μας έδωσε το φύσημα της αιώνιας ζωής. Αν έχουμε ένα υλικό σώμα και αναπνέουμε είναι γιατί από τον Παράδεισο –τον κόσμο της καταγωγής μας– λαμβάνουμε αυτό το φύσημα, το οποίο είναι το πνεύμα του Θεού.

Ο Μείσου-Σάμα μας εξήγησε ότι τα ανθρώπινα όντα είναι υιοί ή ναοί του Θεού επειδή κατέχουν μια Θεϊκή σπίθα, με την οποία λαμβάνουν τη πρόθεση του Δημιουργού. Δεχτήκαμε την άδεια να γίνουμε «ναοί», ή ακόμα καλύτερα, «υιοί του Θεού», με πλήρη συνείδηση για το γεγονός ότι ο Θεός ζει ανάμεσά μας, ζει μέσα μας.

Πιστεύω ότι ο Θεϊκός σκοπός που ονομάζεται «Επίγειος Παράδεισος» είναι η εγκατάσταση του Αιώνιου Παραδείσου, ο άξονας της δικής μας ύπαρξης. Με άλλα λόγια, ο Θεός προωθεί την αναγέννησή μας ως παιδιά Του. Ο Θεός εμπότισε τη πρόθεσή Του στη λέξη «Μεσσία» και με αυτή ξεκίνησε κάθε Δημιουργία. Μήπως γι' αυτό όλες οι υπάρξεις είναι ενωμένες με αυτή τη λέξη;

Ανταποκρινόμενος στη Θεϊκή θέληση, ο Μείσου-Σάμα αναγεννήθηκε ως Μεσσίας, ως αληθινός υιός του Θεού (1).

Σήμερα, την ημέρα που γιορτάζουμε την αρχή της άνοιξης, το *rishun*², θα ήθελα μαζί σας, να ανυψώσουμε το συναίσθημα μας στον Θεό εκφράζοντας την πιο ειλικρινή μας ευγνωμοσύνη, γιατί ξέρουμε ότι Εκείνος μας ετοιμάζει για να ξαναγεννηθούμε και γι' αυτό μας ενώνει (την ανθρωπότητα, τους προγόνους και όλα τα πλάσματα) με τον Μείσου-Σάμα.

Ευχαριστώ από καρδιάς όλους τους μεσσιανιστές, που καλλιεργώντας καθημερινά την αλτρουιστική αγάπη και το συναίσθημα της ευγνωμοσύνης, με την επιθυμία να γίνουν «πρωτοπόροι της σωτηρίας», αφοσιώνονται στην άσκηση και τη διάδοση του Τζορέι, της Φυσικής Γεωργίας και Διατροφής και της Τέχνης – οι τρεις κολώνες της σωτηρίας – για να μπορέσει το μεγαλύτερο δυνατό αριθμό ανθρώπων να δεχτεί τη σωτηρία που προέρχεται από τον Μείσου-Σάμα.

Καθημερινά, όταν διαβάζω τις εμπειρίες πίστης που μου στέλνετε, αυτό που νιώθω πιο πολύ είναι το γεγονός ότι είμαστε όλοι στα χέρια του Μείσου-Σάμα, ο οποίος μας φροντίζει και μας εκπαιδεύει στην καθημερινότητά μας για να αναπτύσσουμε τη θέληση να υπηρετούμε και να ευγνωμονούμε τον Θεό, όσο δεχόμαστε και βιώνουμε χάρες, θαύματα, δοκιμασίες, χαρές και ανησυχίες. Συγκινούμαι όταν μαθαίνω ότι προσπαθείτε να δεχτείτε τα προβλήματα που εμφανίζονται στην καθημερινότητά σας ως «προπονήσεις» που σας κάνει ο Θεός. Επίσης με συγκινεί όταν μαθαίνω ότι όσο εδραιώνετε βήμα-βήμα τις ασκήσεις της πίστης, αντιλαμβάνεστε ότι το Σόνεν – η νοητική στάση που χρησιμοποιούμε σαν να ήταν δική μας – πραγματικά υπάρχει για να μπορέσει ο Θεός να εκδηλωθεί, και συνειδητοποιημένοι γι' αυτό, προσπαθείτε να υπηρετείτε με αυτό τη συνειδητότητα.

Τα έργα για την επέκταση της Βίλας Άνοιξη-Φθινόπωρο (Shunju-an), στο Ιερό Έδαφος του Κιότο (με την κατασκευή ακόμα και μιας αίθουσας για την τελετή του τσαγιού), και την ανακαίνιση του Κρυστάλλινου Παλατιού στο Ιερό Έδαφος του Ατάμι, φτάνουν στο τέλος τους. Μας δόθηκε η άδεια να μάθουμε ακόμα περισσότερα για το συναίσθημα του Μείσου-Σάμα σχετικά με την οικοδόμηση των πρωτοτύπων του Επιγείου Παραδείσου. Ευχαριστώ από το βάθος της καρδιάς μου τους μεσσιανιστές που αφοσιώθηκαν με όλη τους την

αγάπη σε αυτή την ιερή υπηρεσία και έγιναν κληρονόμοι του Θεϊκού έργου της οικοδόμησης του Επίγειου Παραδείσου.

Επιθυμώ να δεχτούν όλοι την απεριόριστη αγάπη και τη ισχυρή καθοδήγηση του Μείσου-Σάμα κατά τη διάρκεια του χρόνου που μόλις άρχισε. Ο Θεός είναι ο Κύριος και Δημιουργός και Πηγή κάθε ζωής. Ο λόγος που μας φροντίζει και μας εκπαιδεύει είναι για να Τον γνωρίσουμε και να Τον κατανοήσουμε καλύτερα.

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε τα εξής ποιήματα:

«Όταν η άσκηση του καλού, όποιο και αν είναι, πραγματοποιείται από άτομα που αγνοούν τον Θεό, στις περισσότερες φορές, γίνονται για προσωπικά τους οφέλη.»

«Το Μακότο (3) των ανθρώπων που δεν γνωρίζουν τον Θεό είναι επιφανειακό Μόνο αυτοί που Τον γνωρίζουν έχουν αληθινό Μακότο(4).»

Με αυτά τα ποιήματα ο Μείσου-Σάμα μας διδάσκει τη σημασία να γνωρίσουμε τον Θεό.

Έχω την εντύπωση ότι όταν μιλούσα για τον Θεό, φανταζόμουν έναν Θεό που απλά ανταποκρινόταν ή όχι στη θέλησή μου. Δεν έδινα τη σωστή αξία στο γεγονός ότι Εκείνος είναι ή ίδια η ζωή και ότι αυτή είναι παρούσα σε όλα τα ανθρώπινα όντα, σε όλους τους προγόνους, σε όλες τις υπάρξεις, τέλος πάντων, σε όλα όσα συμβαίνουν.

Μήπως η μεγαλύτερη επιθυμία του Μείσου-Σάμα είναι πρώτα από όλα να αναγνωρίσουμε την ύπαρξη του Θεού, ο οποίος είναι η πηγή της ζωής; Νομίζω ότι όταν ανθίσει στην καρδιά μας το συναίσθημα της χαράς και του θαυμασμού γιατί καταλάβαμε ότι η ζωή που έχουμε είναι ο ίδιος ο Θεός, θα καταφέρουμε να επιβεβαιώσουμε ότι αυτό είναι το δώρο

Του για όλα τα πλάσματα. Δηλαδή, αυτή είναι η αληθινή χάρη, το μεγαλύτερο θαύμα που μοιραζόμαστε όλοι.

Μέσω του Μείσου-Σάμα, ο Ύψιστος Θεός μας μετέφερε το συναίσθημα Του με λόγια. Το 1935, όταν ίδρυσε την Εκκλησία μας, ο Μείσου-Σάμα έκανε μια ομιλία με τίτλο «Η Οικοδόμηση του Κόσμου του Μεγαλειώδους Φωτός», στον οποίο αναγγέλλει τον ερχομό ενός εξαιρετικού Φως, δηλαδή, ο ερχομός του «Ήλιου». Αυτός ο «καινούριος Ήλιος» ήδη ανέτειλε και λάμπει έντονα μέσα μας. Συνεπώς, ο Μείσου-Σάμα έφερε το Φως της αλήθειας, που έκανε εμφανής τη λάμψη της ζωής μας.

Ο Ύψιστος Θεός είναι η ουσία που βρίσκεται στο κέντρο όλων των όντων, έτσι όπως μας το δείχνει η λέξη Su (Σου) 4 την οποία ο Μείσου-Σάμα τη σχηματίζει με έναν κύκλο και μια τελεία στο κέντρο \odot . Ταυτόχρονα, η αύρα Του, που λάμπει μεγαλειωδώς και απείρως, φωτίζει όλα όσα υπάρχουν.

Αφού είναι έτσι, όσο και αν υπάρχει σκοτάδι, αν μας καλύψει η λαμπερή αύρα του Θεού, το σκοτάδι θα διαλυθεί και όλα θα μετατραπούν σε έναν Κόσμο Φωτός. Συμφωνείτε; Έως σήμερα δίνουμε προτεραιότητα στο ανθρώπινο συναίσθημα και δεν δίνουμε πολύ σημασία στον Θεό. Ακόμα και έτσι, ο Θεός μας συγχώρεσε, μας έσωσε και μας δέχτηκε στον Παράδεισο – που είναι ο κόσμος στον οποίο όλα πραγματοποιούνται έχοντας τον Θεό ως κέντρο –, και έτσι αποκτήσαμε την άδεια να έχουμε τα δικά μας συναισθήματα και συνείδηση εντελώς αναδιαρθρωμένα. Γι' αυτό, η έκφραση «Μετάβαση της Νύχτας προς την Ημέρα», που χρησιμοποιεί ο Μείσου-Σάμα, δεν μας διδάσκει ότι ο Κόσμος της Νύχτας θα φτάσει στο τέλος για να αρχίσει αμέσως μετά ο Κόσμος της Ημέρας, αλλά ακριβώς για το λόγο ότι έχουμε περιλουστεί από το Φως της Ημέρας, ο Κόσμος της Νύχτας έχει φτάσει στο τέλος του.

Μήπως ακριβώς γιατί ήδη εξελισσόμαστε και εκπαιδευόμαστε από τον Θεό μέσα στο ρυθμό του Κόσμου της Ημέρας, είναι ο λόγος που καταφέρουμε να αναγνωρίσουμε τις ασθένειες του σώματος και του πνεύματος, έτσι όπως και κάθε είδος πόνου και βασάνου ως μια ευλογία που ονομάζουμε «εξαγνιστική διαδικασία»; Μήπως αυτός είναι ο λόγος που έχουμε την άδεια να αναπτύξουμε διάφορες δραστηριότητες ξεκινώντας από τις τρεις κολώνες της σωτηρίας: Τζορέι, Φυσική Γεωργία και Τέχνη;

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε τα εξής ποιήματα:

«Δυστυχισμένοι είναι αυτοί που ακόμα δεν αφυπνίστηκαν και δεν αντιλήφθηκαν ότι η νύχτα έφτασε στο τέλος της.»

*«Καημένο το χαμένο πρόβατο!
Δεν κατάλαβε ότι η μακρινή νύχτα τελείωσε.»*

Με αυτά τα ποιήματα ο Μείσου-Σάμα μας λέει πόσο θλιβερό είναι το γεγονός ότι υπάρχουν άνθρωποι που ακόμα δεν έχουν συνειδητοποιήσει ότι ήδη μπήκαμε σε ένα νέο Κόσμο της Ημέρας. Από την άλλη μεριά, χρησιμοποιεί εμάς για να τους σώσει. Το γεγονός ότι νιώθουμε πόνο και βάσανα, μήπως είναι γιατί για να σώσουμε τους ανθρώπους που ακόμα είναι χαμένοι λόγω της άγνοιας, ο Θεός συνδέει το συναίσθημά τους με δικό μας; Έτσι, ο Θεός μας προστατεύει όλους και μας κάνει να αντιληφθούμε το σκοτάδι και την έλλειψη πληρότητας που υπάρχουν μέσα μας, στους άλλους ανθρώπους και στους προγόνους μας, ώστε να καταφέρει ο καθένας από μας να βάλει μια οριστική τελεία στον Κόσμο της Νύχτας. Αυτό συμβαίνει γιατί Εκείνος επιθυμεί να κάνουμε μια καινούρια αρχή.

Αφού είναι έτσι, όταν αντιμετωπίζουμε κάποιο πρόβλημα, είναι καλύτερο να μην υποφέρουμε ούτε να στενοχωρηθούμε ή να απελπιστούμε. Το ιδανικό θα ήταν να απευθυνθούμε στον Θεό με τα εξής λόγια: *«Κύριε, αυτή τη στιγμή στέλνεις το Φως Σου σε όλους τους ανθρώπους που υποφέρουν και είναι συνδεδεμένοι μαζί μου, έτσι δεν είναι; Μας σώζεις, μας φροντίζεις και μας εκπαιδεύεις, έτσι δεν είναι; Αυτό είναι μια θαυμάσια χάρη! Μαζί με όλη την ανθρωπότητα και μαζί με όλα τα όντα, δέχομαι αυτή τη χάρη με μεγάλη ευγνωμοσύνη. Κύριε, σε παρακαλώ, χρησιμοποίησε με στην υλοποίηση της Θέλησής Σου! Μέσω του Μείσου-Σάμα παραδίδω τον εαυτό μου στα χέρια Σου, για να συγχωρεθούμε, να σωθούμε και να είμαστε καλοδεχούμενοι στον Παράδεισο, εγώ και όλα τα άτομα που συνδέονται με εμένα. «Κύριε, ας ευλογηθούν όλα τα όντα με τις χάρες Σου!» Ανταποκρινόμενοι λοιπόν στη Θέληση του Θεού ας κατανοήσουμε μέσω της ανασφάλειας και του πόνου που νιώθουμε, ότι αυτά συμβαίνουν ως τρόποι για να τελειώσουμε με τον Κόσμο της Νύχτας και ταυτόχρονα, για να εκφράσουμε την επιθυμία μας να υπηρετούμε σε μια νέα φάση της ανθρωπότητας.*

Έτσι, μπορούμε να πούμε ότι, το γεγονός ότι καταφέρουμε να υψώσουμε στον Θεό τις προσευχές και την ευγνωμοσύνη μας μέσω του Μείσου-Σάμα, που βρίσκεται μέσα μας, προέρχεται από τις προσευχές που ο ίδιος κάνει και από τη συνεχή αμοιβαία σχέση που ο ίδιος κρατάει με τον Θεό. Ακόμα και αν οι δικές μας προσευχές και ευγνωμοσύνη να μην είναι αρκετά ώριμα, νομίζω ότι ο Μείσου-Σάμα τις διορθώνει, τις συμπληρώνει και τις κάνει να φτάσουν στον Θεό.

Στο εξής ποίημα, ο Μείσου-Σάμα λέει:

«Ως ανθρώπινο όν, στερημένο από δυνάμεις,

δεν έχω άλλη επιλογή παρά να παραδοθώ στη Θέληση του Θεού.»

Πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν είμαστε ικανοί να κάνουμε τίποτα με τη δική μας δύναμη. Ο Ύψιστος Θεός, με την αμερόληπτη αγάπη Του μας έχει συνδέσει όλους με τον Μείσου-Σάμα. Είμαστε αυτοί που είμαστε γιατί ο Μείσου-Σάμα ζει μέσα μας. Συνεπώς, πιστεύω ότι αν χαράξουμε σταθερά στις καρδιές μας την επιθυμία να υπηρετούμε μαζί του, μέρα-νύχτα, οπουδήποτε χρειαστεί, θα ανταποκριθούμε στη Θέλησή του Θεού, που πραγματοποίησε αυτή τη σύνδεση. Φέτος θα ήθελα, μαζί σας, να υπηρετήσω στο Θεϊκό Έργο με μεγάλη χαρά, πραότητα και αγάπη. Να βασιστείτε σε εμένα.

Τελειώνω την ομιλία μου προσευχόμενος να έχουμε την άδεια να επιστρέψουμε στον Ύψιστο Θεό, μέσω του Μείσου-Σάμα, τη λάμψη και τη δύναμη της ζωής που είναι παρόν σε όλη την ανθρωπότητα και σε όλες τις υπάρξεις. Είθε ο Θεός να είναι πάντα δοξασμένος!

Ευχαριστώ πολύ.

1. Ο Πνευματικός Ηγέτης αναπτύσσει αυτό το θέμα από το 2005. Για την εμβάθυνση της μελέτης προτείνουμε τη μελέτη των καθοδηγήσεων του, στο Περιοδικό Ιζουνομέ στις εκδόσεις των μηνών Απριλίου 2008, Μαρτίου 2009, Ιουλίου 2009, Ιανουαρίου 2010 και Δεκεμβρίου 2011.

2. Η «Αρχή της Άνοιξης», *rishun*, στα Ιαπωνικά και *lichun*, στα Αγγλικά, είναι το όνομα της πρώτης εποχής του χρόνου, σύμφωνα με το σεληνιακό ημερολόγιο της Άπω Ανατολής. Σε αυτή την εποχή,

παραδοσιακά στην Ιαπωνία γιορταζόταν η Πρωτοχρονιά (στην Κίνα γιορτάζεται μέχρι και σήμερα). Το όνομα ίσως προέρχεται από το γεγονός ότι παρόλο που ακόμα κάνει το δυνατό κρύο του χειμώνα, τα λουλούδια των δαμασκηνιών –οι πρώτες που ανθίζουν- αρχίζουν την άνθισή τους αυτή την εποχή. Ο Μείσου-Σάμα μας διδάσκει ότι αυτή η εποχή του χρόνου είναι πολύ σημαντική: ο εξαγνισμός γίνεται όλο και πιο έντονος γιατί η δράση του Θεού αρχίζει να αλλάζει και γίνεται η τακτοποίηση λογαριασμών των αμαρτιών και μiasμάτων του Κόσμου της Νύχτας.

3. Μακότο είναι μια Ιαπωνική λέξη που περιλαμβάνει τις έννοιες: ειλικρίνεια, πίστη, αγάπη, πιστότητα, τιμιότητα, ευγένεια, αφοσίωση, ακεραιότητα και συνέπεια, ανάμεσα σε άλλες.

4. Ο Μείσου-Σάμα σχημάτισε τη λέξη Σου – που στα Ιαπωνικά σημαίνει «ο κύριος», «ο ιδιοκτήτης», «ο αρχηγός» – με έναν κύκλο και με μια τελεία στο κέντρο, και μας διδάσκει ότι ο κύκλος εκφράζει το σχήμα όλων των πραγμάτων που υπάρχουν στο Σύμπαν και η τελεία είναι η ψυχή. Συνεπώς, χωρίς ψυχή, τίποτα δεν θα είχε περιεχόμενο. Ο κύκλος με μια τελεία στο κέντρο εκφράζει την παρουσία του Θεού σε καθετί που υπάρχει.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση για τις Ψυχές των Προγόνων

**1^η Ιουλίου 2012
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία**

Συγχαρητήρια σε όλους για τη Δέηση για τις Ψυχές των Προγόνων!

Με πολύ μεγάλο και βαθύ σεβασμό, σας λέω ότι ο μοναδικός και Ύψιστος Θεός είναι η συνείδηση που δημιουργεί όλα τα πράγματα. Εκείνος είναι η ίδια η αιώνια ζωή. Ως Πατέρα της ζωής μας, η συνείδησή Του υπάρχει στο κέντρο της δικής μας συνείδησης και είναι το σημείο της γέννησής μας.

Όταν λέω ότι αναφέρομαι στον Θεό με μεγάλο και βαθύ σεβασμό, δεν σημαίνει καθόλου ότι Τον βλέπω σαν μια ύπαρξη μακριά από εμάς, αλλά το αντίθετο. Ακριβώς επειδή Εκείνος – ο σημαντικότερος και σεβαστός όλων – είναι ο Πατέρας της ζωής μας και βρίσκεται μέσα μας, νιώθω την παρόρμηση να αναφέρομαι σε Αυτόν με αυτό τον τρόπο.

Έχω την αίσθηση ότι ο μεγαλοδύναμος Πατέρας, μας καλεί λέγοντας: *«Να Με θυμόσαστε και να επιστρέψετε στην αγκαλιά Μου»*.

Σε αυτή τη Δέηση, ευχαριστούμε τη χάρη να μπορούμε μέσω του Μείσου-Σάμα να επιστρέψουμε στην αγκαλιά του Θεού μαζί με τους προγόνους μας. Με ανανεωμένο συναίσθημα, ας επιβεβαιώσουμε ξανά την υποχρέωσή μας να υπηρετούμε τον Θεό και τον Μείσου-Σάμα, ο οποίος είναι μαζί Του.

Όπως όλοι ξέρετε, τον περασμένο μήνα, πριν τη Δέηση για τον Επίγειο Παράδεισο, ολοκληρώθηκε η ανακατασκευή του Κρυστάλλινου Παλατιού, του οποίου το καθαρό και αγνό φως έλαμψε ξανά στο Ιερό Έδαφος του Ατάμι, την αποκαλούμενη Ουράνια Γη.

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε το εξής ποίημα:

***«Στο Ατάμι πρόκειται να γεννηθεί ένα πρότυπο
ομορφιάς που ποτέ δεν έχει δει κανείς»***

Κατά τη διάρκεια της κατασκευής του, σχεδόν κάθε μέρα, ο Μείσου-Σάμα έλεγχε τα έργα του Ιερού Εδάφους της

Ουράνιας Γης, δείχνοντας ιδιαίτερο ενθουσιασμό για την κατασκευή του Μεσσιανικού Ναού (που εγκαινιάστηκε τον Ιούνιο του 1955 και ανακατασκευάστηκε το 1972) και του Κρυστάλλινου Παλατιού. Για αυτό το λόγο, μπορούμε να φανταστούμε πόσο πρέπει να χαίρεται ο Μείσου-Σάμα.

Τα μέλη και οι πρωτοπόροι που σε μεγάλο αριθμό είχαν έρθει εκείνη την εποχή από όλα τα μέρη της χώρας για να υπηρετήσουν στην κατασκευή του Ιερού Εδάφους του Ατάμι, πρέπει επίσης να είναι πολύ ευτυχισμένοι.

Είμαι βαθιά ευγνώμων γιατί ξέρω ότι η άδεια μας για την ολοκλήρωση της ανακατασκευής του Κρυστάλλινου Παλατιού είναι ένα δώρο που προέρχεται από τη μεγάλη αγάπη όλων των μεσσιανιστών που αφοσιώθηκαν ολοκληρωτικά στην υπηρεσία της μεγάλης οικοδόμησης, αφού αποτελούσε ένα θεϊκό έργο του Μείσου-Σάμα.

Προσεύχομαι για να μπορέσουμε από εδώ και στο εξής, μαζί με όλους όσους θα έρθουν να επισκεφτούν το Κρυστάλλινο Παλάτι, να κατευνάσουμε την καρδιά μας και να δώσουμε χαρά στο πνεύμα μας. Να μπορέσουμε να αντιληφθούμε ότι η θεϊκή σπίθα, αγνή και διάφανη σαν το κρύσταλλο, λάμπει έντονα μέσα μας.

Ξέρω ότι υπηρετείτε με απόλυτη ειλικρίνεια, κάνοντας πράξη την αλτρουιστική αγάπη, κεντραρισμένοι στο Τζορέι και κάνοντας δραστηριότητες που σχετίζονται με τις καλλιέργειες και τη φυσική διατροφή, όπως και με την ομορφιά. Με άλλα λόγια, μέσω αυτών των τριών στηλών, εσείς, ως πρωτοπόροι της σωτηρίας, υπηρετείτε ώστε να αφυπνιστούν όσοι περισσότεροι άνθρωποι γίνεται οι οποίοι είναι συνδεδεμένοι με τον Μείσου-Σάμα. Ευχαριστώ εγκάρδια για τη συνεπή προσπάθεια όλων σας.

Θα ήθελα να σας πω επίσης, ότι είναι πολύ εμψυχωτικές οι αναρίθμητες εμπειρίες πίστης όπου αναφέρεστε ότι εξακολουθείτε να υπηρετείτε με την Άσκηση του Σόνεν.

Μερικές φορές ο Μείσου-Σάμα τόνιζε τη σημασία της Άσκησης του Σόνεν, της στάσης του νου. Υπάρχουν καταγραφές από τη χρονιά πριν την ανάληψη του (1954), που βεβαιώνουν ότι ο Μείσου-Σάμα έλεγε στα μέλη που υπηρετούσαν δίπλα του: *«Κοιτάξτε, το Σόνεν από εδώ και στο εξής θα είναι διαφορετικό, θα γίνει ακόμα πιο σημαντικό».*

Το γεγονός ότι ο Μείσου-Σάμα τόνισε τη σημασία του Σόνεν λίγο πριν την ανάληψή του, αποτελεί ένα σημαντικό μήνυμα για μας.

Σε ένα από τα ποιήματα του, λέει:

***«Παρόλο που η σωτηρία της ανθρωπότητας
είναι δικό Του έργο,
ο Θεός την πραγματοποιεί μέσα από τον άνθρωπο.»***

Αυτό το ποίημα με κάνει να νιώθω ότι ο Θεός δεν αναπτύσσει από μόνος Του το έργο της σωτηρίας με το Τζορέι που μεταδίδουμε ή και με τις άλλες πολλές δραστηριότητες που πραγματοποιούμε. Εκείνος χρησιμοποιεί επίσης το δικό μας Σόνεν. Το Σόνεν είναι αόρατο. Όμως, στο εξής ποίημα, ο Μείσου-Σάμα λέει:

***«Κάθε ορατή δύναμη είναι περιορισμένη.
Οι αόρατες δεν έχουν όρια.»***

Ο Μείσου-Σάμα διδάσκει επίσης, ότι *«η σκέψη (Σόνεν) η οποία δεν μπορούμε να δούμε, μπορεί σε μια στιγμή να επεκταθεί στο άπειρο».* (Διδασκαλία «Υλισμός και πνευματικότητα»). Έτσι, πιστεύω ότι η δύναμη του αόρατου Σόνεν επεκτείνεται πολύ πιο πέρα από όσο μπορούμε να φανταστούμε: είναι τρομερά δυνατό και περιεκτικό, και έχει την ιδιότητα να μεταμορφώσει τον ορατό κόσμο.

Ο Θεός έκανε το Σόνεν να φαίνεται σαν κάτι δικό μας, αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι. Ανήκει στον Θεό, που το χρησιμοποιεί. Για αυτό το λόγο, είναι καλύτερο να μην οικειοποιούμαστε το Σόνεν σαν να ήταν δικό μας, ούτε να προσπαθήσουμε να περιορίσουμε τη δράση του, ούτε να δημιουργήσουμε κατατάξεις σύμφωνα με το πνευματικό επίπεδο των ανθρώπων: χαμηλό ή ψηλό. Το πιο κατάλληλο είναι να μην διακρίνουμε τις δράσεις του Σόνεν, δικαιολογώντας τον εαυτό μας, για παράδειγμα, λέγοντας ότι έχουμε ένα εγώ (Γκά) πολύ δυνατό.

Δεν πρέπει να χειριζόμαστε απερίσκεπτα το Σόνεν επειδή είναι αόρατο. Πρέπει όμως, να αναγνωρίσουμε το αδυσώπητο γεγονός ότι βρίσκεται υπό την κυριότητα του Θεού.

Ο Θεός γνωρίζει πολύ καλά το πείσμα μας, και ακόμα και έτσι, μας συγχώρεσε και μας εκπαιδεύει. Για αυτό το λόγο, νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό να εκδηλώσουμε πρώτα από όλα, την πρόθεσή μας να καθοδηγήσουμε και να παραδώσουμε το Σόνεν, που μας επετράπη να νομίζουμε ότι ήταν δικό μας, στον Θεό, ο οποίος το χρησιμοποιεί.

Επειδή αυτή η καθοδήγηση και παράδοση πρέπει να απευθύνονται στον Ύψιστο Θεό και στον Μείσου-Σάμα, δεν πρέπει να απευθύνονται σε ένα «μέρος» που είναι μακριά από εμάς, αλλά στον Ύψιστο Θεό, ο οποίος, βρίσκεται στο κέντρο της συνείδησής μας.

Κάτι άλλο που δεν πρέπει να ξεχάσουμε, είναι ότι αν έχουμε την άδεια να «καθοδηγήσουμε και να παραδώσουμε» το Σόνεν, είναι γιατί μέσα από τον Μείσου-Σάμα, ο Θεός μας καλεί και μας υποδέχεται. Συνεπώς, πρέπει να υπηρετούμε προσέχοντας να μην νομίζουμε ότι αυτό είναι ανθρώπινο έργο.

Σήμερα τελέσαμε τη Δέηση για τις Ψυχές των Προγόνων. Τι είδους Σόνεν συνδυάζεται με τη σωτηρία των

προγόνων όταν υπηρετούμε τον Θεό; Αρχικά, πρέπει να ξέρουμε το λόγο για τον οποίο εμείς και οι προγονοί μας γεννιόμαστε σε αυτόν τον κόσμο. Τι είδος ανθρώπων να γίνουμε; Δεν ήρθαμε σε αυτόν τον κόσμο για να πεθάνουμε, αλλά για να γεννηθούμε ξανά ως όντα που θα ζήσουν αιώνια.

Για να αντιλαμβανόμαστε αυτό το γεγονός, ένα χρόνο πριν από την ανάληψή του, το 1954, ο Μείσου-Σάμα είπε ότι η εμπειρία του της «γέννησης του Μεσσία», δεν αποτελούσε την «επιστροφή στη ζωή», αλλά μια «νέα γέννηση στην ίδια τη ζωή».

Έτσι, επειδή είμαστε ενωμένοι με τον Μείσου-Σάμα στον Παράδεισο, ο οποίος είναι ο κόσμος της δημιουργίας μας, ήμασταν και εξακολουθούμε να είμαστε ευλογημένοι, με τη δυνατότητα να αναγεννηθούμε ως υιοί του Ύψιστου Θεού και να γινόμαστε όντα που θα ζήσουμε αιώνια.

Με τον εορτασμό της «Προσωρινής Τελετής του Ερχομού του Μεσσία», ο Μείσου-Σάμα μας αποκάλυψε την «αναγέννηση», το γεγονός που έλαβε χώρα μέσα του. Αν θεωρούμε τους εαυτούς μας μαθητές του, τότε δεχόμαστε ότι αυτή η πραγματικότητα εφαρμόζεται και σε εμάς. Συνεπώς, πρέπει να πληροφορήσουμε τον Μείσου-Σάμα για την επιθυμία μας να γνωρίσουμε, έστω και λίγο, αυτή την αίσθηση.

Ο καθένας από εμάς δέχτηκε την αποστολή να «ξαναγεννηθεί» και για αυτό πρέπει να κάνουμε καθημερινές προσπάθειες και βήματα μπροστά. Όμως, επηρεασμένοι από την άγνοια σχετικά με τον Θεό, τον Πατέρα της ζωής μας, εμείς και οι πρόγονοί μας, καταλήξαμε να πάρουμε τη ζωή και όλη τη Δημιουργία σαν να ήταν δικές μας. Καταλήξαμε λοιπόν, να ζούμε για πολύ καιρό χωρίς να ξέρουμε ότι το να «ξαναγεννηθούμε» είναι η μοίρα μας.

Με τη βαθύτατη αγάπη, ο Θεός συγχώρεσε όλους όσους τον αγνόησαν. Επίσης, προώθησε τη μεγάλη μετάβαση από τη

Νύχτα στην Ημέρα, που μας αφυπνίζει από τον Κόσμο της Νύχτας, καλυμμένο από το σκοτάδι της άγνοιας και της ψευδαίσθησης, μεταμορφώνοντάς τον στον γεμάτο φως Κόσμο της Ημέρας.

Με τον Μείσου-Σάμα λάβαμε γνώση για τη θεϊκή συγχώρεση που ονομάζεται «Μετάβαση από τη Νύχτα στην Ημέρα». Όμως, ο μεγαλύτερος αριθμός προγόνων άφησαν αυτό τον κόσμο χωρίς να ξέρουν ότι ακριβώς επειδή δεχτήκαμε αυτή τη συγχώρεση, δεχτήκαμε και την ευλογία να έχουμε τη δυνατότητα να αναγεννηθούμε. Ακόμα και όταν έκαναν ότι καλύτερο μπορούσαν, πολλοί από αυτούς κατέληξαν, όπως και εμείς, να συνηθίζουν μια ζωή γεμάτη από ανεβοκατεβάσματα, από χαρές και λύπες.

Σύμφωνα με ό, τι μας δίδαξε ο Μείσου-Σάμα, είμαστε το σύνολο αναρίθμητων προγόνων. Εκείνοι εξακολουθούν, αυτή τη στιγμή, να είναι ζωντανοί, να είναι μαζί μας, μέσα σε κάθε κύτταρό μας, μέσα στη συνείδησή μας. Για αυτό το λόγο, κάθε παλμός της καρδιάς μας, κάθε δράση του νου μας, είναι άμεσα συνδεδεμένη με το δικό τους συναίσθημα.

Για κάποιο λόγο, τρέφουμε πάντα τη δυσαρέσκεια, το θυμό ή την παραίτηση. Δεν είναι σπάνιες οι φορές που σκεφτόμαστε ότι δεν μπορούμε να θεωρούμαστε ευτυχισμένοι άνθρωποι. Νιώθουμε θλίψη και ανησυχία για τα διάφορα προβλήματα της κοινωνίας μας. Και ακόμα, συνέχεια προσπαθούμε να διακρίνουμε το καλό και το κακό των πραγμάτων.

Νομίζω όμως, ότι είναι καλύτερο να μην προσπαθούμε να αρνούμαστε ή να αποβάλλουμε αυτά τα συναισθήματα. Αφού, όταν μερικά είδη προβλημάτων εμφανίζονται στο φως, μπορούμε να τα αντιλαμβανόμαστε και να αντιδρούμε. Το γεγονός ότι αυτές οι αντιδράσεις αναδύονται στην καρδιά μας, σημαίνει ότι ο Θεός επανεξετάζει, με τους προγόνους, την αλαζονεία, τη μικροπρέπεια και τη μεροληψία μας, και

μας δείχνει ότι Εκείνος μας συγχώρεσε και ότι μας υποδέχεται στον Παράδεισο.

Για αυτό το λόγο, όταν αντιλαμβανόμαστε ότι στο εσωτερικό μας επίσης υπάρχουν αλαζονεία, μικροπρέπεια και άλλα τέτοιου είδους χαρακτηριστικά, το καλύτερο είναι να καταλάβουμε ότι ο Θεός, χρησιμοποιώντας το Σόνεν μας, σώζει ένα μεγάλο αριθμό ανθρώπων, δηλαδή, χρησιμοποιεί το Σόνεν των ανθρώπων που είναι ενωμένοι με τον Μείσου-Σάμα.

Πιστεύω ακόμα, ότι είναι πολύ σημαντικό να μεταδίδουμε το συναίσθημά μας στους προγόνους μας, οι οποίοι είναι ζωντανοί μέσα μας, χωρίς να περιορίσουμε αυτό το συναίσθημα μόνο στις πρωινές ή απογευματινές δεήσεις, στις προσευχές προς τιμή τους και στις επισκέψεις στους τάφους τους. Πρέπει να τους λέμε: *«Ευχαριστώ πολύ για όλα μέχρι σήμερα. Ξέρετε, ο Θεός μας συγχώρεσε όλους. Και, μέσω του Μείσου-Σάμα, θα επιστρέψουμε μαζί στον Παράδεισο. Είστε ζωντανοί!»*. Έτσι, ας παραδοθούμε – εμείς και οι πρόγονοί μας – στον Θεό μέσω του Μείσου-Σάμα. Νομίζω ότι ο Μείσου-Σάμα περιμένει υπομονετικά αυτή τη στιγμή. Όταν οι πρόγονοι καταφέρουν να λάβουν γνώση για το γεγονός ότι ο Θεός ήδη τους συγχώρεσε για να μπορέσουν να ξαναγεννηθούν ως παιδιά Του, μπορείτε να φανταστείτε πόσο μεγάλη θα είναι η χαρά και η σωτηρία τους;

Εμείς είμαστε στη θέση να εκπαιδεύουμε το Σόνεν μας, ως «δοχεία» του πνεύματος του Ύψιστου Θεού, για να κατευθύνουμε, μαζί με τους προγόνους, οι οποίοι είναι ζωντανοί μέσα μας, το συναίσθημά μας και το νου μας σε Αυτόν.

Ο Μείσου-Σάμα απέδιδε όλο το έργο του στον Θεό, γιατί δεν το θεωρούσε ανθρώπινο. Συνήθιζε να λέει: *«Εγώ δεν είμαι αυτός που είναι σημαντικός. Θαυμάσιος είναι ο Θεός, που μας παραχωρεί τη δύναμή Του»*. Έχουμε πολλά να

μάθουμε από αυτή τη στάση του Μείσου-Σάμα. Είμαι σίγουρος ότι θα χαιρόταν πολύ αν καταφέραμε να εκδηλώσουμε το Σόνεν της δοξασίας στον Θεό. Όταν στην καθημερινότητά μας, στο χώρο εργασίας ή σε άλλα μέρη, συμβαίνει κάτι, ακόμα και όταν είναι συνηθισμένο, ας καταφέρουμε να σκεφτόμαστε: *«Κύριε, αυτό Εσύ το έκανες, έτσι δεν είναι; Ευχαριστώ πολύ!»*

Όμως, δεν είναι εύκολο να κρατάμε αυτό το Σόνεν συνέχεια. Συνεπώς, πρέπει να εκπαιδεύσουμε τη συνείδηση. Σχετικά με αυτό, ο Μείσου-Σάμα έγραψε το εξής ποίημα:

***«Παρατηρώντας πόσο περιορισμένη και μικρή
είναι η ανθρώπινη δύναμη,
νιώθουμε τη ζωντανή ψυχή του Θεού
μέσα στην καρδιά μας.»***

Καθοδηγούμενοι από τον Μείσου-Σάμα, ας αναπτυχθούμε και ας ωριμάσουμε για να γευόμαστε, μαζί με τους προγόνους την ευτυχία να γνωρίζουμε ότι ο Θεός είναι απόλυτα ζωντανός μέσα μας! Και συνειδητοποιημένοι για το γεγονός ότι οι ευλογίες του Θεού φτάνουν σε όλα τα όντα, ας ευχαριστήσουμε για την αγάπη Του, που ποτέ δεν κάνει διακρίσεις.

Μαζί με τους προγόνους, ας δοξάσουμε τον Θεό και τον Μείσου-Σάμα, ο οποίος είναι ένα μαζί Του.

Τελειώνοντας, προσεύχομαι για να μπορέσουν οι ευλογίες του Θεού να μοιραστούν πλήρως μέσα από εσάς, σε όλη την ανθρωπότητα, σε όλους τους προγόνους και σε όλα τα όντα στη Γη.

Ευχαριστώ πολύ!

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα

Δέηση για την Επέτειο Γενεθλίων του Μείσου-Σάμα

**22 και 23 Δεκεμβρίου του 2012
Ιερό Έδαφος του Ατάμι- Ιαπωνία**

Συγχαρητήρια σε όλους για τη Δέηση για την Επέτειο Γενεθλίων του Μείσου-Σάμα!

Με πολύ μεγάλο και βαθύ σεβασμό, σας λέω ότι ο αέρας που εισπνέουμε και εκπνέουμε είναι η αναπνοή του Ύψιστου Θεού. Με το δικό Του φύσημα μας έδωσε τη ζωή Του, τη Συνείδηση Του και τη Ψυχή Του. Επίσης, το Θεϊκό φύσημα δεν υπάρχει μόνο μέσα στον εαυτό μας, αλλά και σε όλη τη Δημιουργία.

Επειδή στην αρχή βρισκόμασταν μαζί με τον Θεό – ο οποίος είναι η πηγή όλης της ζωής – ο Παράδεισος υπάρχει, ακόμα και σήμερα, στο κέντρο της συνείδησής μας. Έτσι, εξακολουθούμε να κληρονομούμε, μαζί με τον Μείσου-Σάμα και με όλα τα όντα, το φύσημα της αιώνιας Θεϊκής ζωής.

Ο Θεός μας έδωσε το δικό Του αέρα επειδή επιθυμεί, από το βάθος της καρδιάς, να εγκαταστήσει πάνω στη Γη το δικό Του Βασίλειο, Τον Παράδεισο, για να κατοικούμε μαζί Του μέσα σε αυτόν. Για αυτό το λόγο, μας εκπαιδεύει μέσω του δικού Του Θεϊκού φύσηματος, για να μπορέσουμε να Τον υπηρετούμε αληθινά και να αναγεννηθούμε ως παιδιά Του άξια να κατοικούμε μαζί Του.

Ο Θεός ετοίμασε τον Μείσου-Σάμα για να είναι το δικό μας πρότυπο και μας ένωσε με αυτόν. Αφού είναι έτσι, η δική μας αναπνοή είναι και ο αέρας που εισπνέει και εκπνέει ο Μείσου-Σάμα. Στη σημερινή Δέηση, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Θεό και να Τον δοξάσω με όλη μου την καρδιά γιατί μαζί με όλη την ανθρωπότητα, με τους γονείς μας και τους προγόνους, μας ετοιμάζει για να αναγεννηθούμε,

ενωμένοι με την αναπνοή του Μείσου-Σάμα, ο οποίος εξακολουθεί να είναι ζωντανός.

Νιώθω βαθιά ευγνωμοσύνη για το γεγονός ότι εσείς, οι μεσσιανιστές, αφυπνίζεστε προς τις καλλιέργειες σε σπιτικούς λαχανόκηπους και κάνετε πράξη, με μεγάλη προσπάθεια, την αλτρουιστική αγάπη, με την επιθυμία να γίνεστε πρωτοπόροι της σωτηρίας κάποιου. Εσείς αναζητάτε τη θέληση του Μείσου-Σάμα και τη δύναμη που δρα στο κέντρο του Τζορέι, της Φυσικής Γεωργίας και Φυσικής Διατροφής και της Τέχνης. Οι σπιτικοί λαχανόκηποι και το βίωμα της αλτρουιστικής αγάπης είναι μέρος αυτού του κύκλου εκπαίδευσης και της εφαρμογής του.

Με αυτές τις πρακτικές, μαθαίνουμε ότι η πηγή της αγάπης και της σωτηρίας είναι ο Θεός. Αφού είναι έτσι, δεν πρέπει να νομίζουμε ότι οι πράξεις μας και τα αποτελέσματά τους είναι καρποί της δικής μας ικανότητας και αρετής. Αυτές είναι μέρος της δόξας του Θεού, είναι δικά Του έργα. Ο Μείσου-Σάμα θα χαρεί παρά πολύ αν καταφέρουμε να αναγνωρίσουμε αυτό.

Κάθε χρόνο, πιστοί με αυτό το χαρακτηριστικό – συνειδητοποιημένοι της Θεϊκής δόξας – διανύουν ένα μεγάλο δρόμο και έρχονται από όλο τον κόσμο για να επισκεφτούν τα Ιερά Εδάφη της Ιαπωνίας. Όταν σκέφτομαι το μεγάλο αριθμό ανθρώπων που μοιράζονται την αγάπη του Μείσου-Σάμα σε όλες τις γωνιές του πλανήτη, αντιλαμβάνομαι ότι ανεξάρτητα από τη χώρα στην οποία ζούμε, είμαστε όργανα του Θεού μαζί με όλους τους πιστούς ολόκληρου του κόσμου. Το να συνειδητοποιήσουμε αυτό το γεγονός έχει μεγάλη σημασία.

Όταν έχουμε την άδεια να υπηρετούμε με αυτό τον τρόπο, όταν βιώνουμε μια εμπειρία ή συνειδητοποιούμε κάτι, πρέπει να αποδεχτούμε ότι αυτό δεν ανήκει μόνο σε εμάς, αλλά σε όλους. Συνεπώς, όταν αναρρώνουμε από μια μεγάλη ασθένεια ή λύνουμε ένα δύσκολο πρόβλημα, είναι πολύ

σημαντικό να αναγνωρίσουμε ότι δεχτήκαμε τη χάρη με ένα θαύμα από τον Μείσου-Σάμα, και με συναίσθημα ευγνωμοσύνης μαζί με όλους τους ανθρώπους, να εκδηλώσουμε την ευγνωμοσύνη μας στον Θεό. Αλλά αυτή η στάση δεν περιορίζεται μόνο στην εκδήλωση αυτού του είδους θαύματος. Ο καθένας μας, χωρίς εξαίρεση, δέχεται ένα εκπληκτικό θαύμα, τη χάρη να μπορούμε να απευθύνουμε το συναίσθημα και τη σκέψη στον Θεό και τον Μείσου-Σάμα και να προσφέρουμε την ευγνωμοσύνη μας.

Ο Θεός προνόησε την έννοια των λέξεων «πίστη» και «ευγνωμοσύνη» για να καταλάβουμε την πραγματικότητα, και με αυτές τις λέξεις κρατάει μαζί μας μια αμοιβαία σχέση, μια ανταλλαγή. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο όταν αναφέρομαι στον Θεό, πρέπει να το κάνω με πολύ μεγάλο και βαθύ σεβασμό.

Λοιπόν, ο Μείσου-Σάμα ανέφερε πολλές φορές τη σημασία του Σόνεν, της νοητικής στάσης. Σύμφωνα με τη Διδασκαλία του, ο Θεός πραγματοποιεί το έργο Του, χρησιμοποιώντας συνέχεια το Σόνεν μας. Εκείνος δημιούργησε και κυβερνά το Σύμπαν και όλα όσα υπάρχουν σε αυτό. Και επειδή είναι ο Θεός που χρησιμοποιεί το δικό μας Σόνεν, η εμβέλεια του Σόνεν ξεπερνάει το χρόνο και το χώρο, και μπορεί να επεκταθεί σε όλα τα πράγματα. Στη ρίζα της δράσης του Σόνεν, υπάρχει η συνείδησή μας. Και ακριβώς στο κέντρο της ρίζας υπάρχει ένα σημείο του οποίου ο πυρήνας είναι η συνείδηση του Θεού. Γιατί είναι έτσι; Γιατί είμαστε παιδιά Του. Αυτός μας γέννησε.

Ο Μείσου-Σάμα μας άφησε ένα μεγάλο αριθμό έργων της θεάς Κάννον που ο ίδιος ζωγράφισε. Στο κέντρο του κεφαλιού της πάντα εμφανίζεται ένα μικρός κύκλος, που συμβολίζει το «τρίτο μάτι». Επίσης, ο Μείσου-Σάμα απέκτησε διάφορα βουδιστικά αγάλματα, και στα περισσότερα υπάρχει ένα παρόμοιο σημάδι. Ο Μείσου-Σάμα

μας εξήγησε επίσης, ότι αυτή η περιοχή είναι το σημαντικότερο σημείο του ανθρωπίνου σώματος, γιατί μέσω αυτού επικοινωνεί το πνεύμα του Θεού.

Ο Μείσου-Σάμα καλλιγράφησε το γράμμα Su (Σου) ^{ੲੲ} με μια τελεία στο κέντρο του κύκλου. Νομίζω ότι με αυτό το σχήμα, μας δείχνει ότι στο βαθύτερο κέντρο της συνείδησής μας υπάρχει το σημαντικότερο σημείο. Σε αυτό βρίσκεται η συνείδηση του Ύψιστου Θεού και εμείς πρέπει να αναγνωρίσουμε αυτό το γεγονός. Έτσι θα είμαστε ικανοί να δεχτούμε την απαραίτητη εκπαίδευση για να αναγεννηθούμε ως αληθινά παιδιά του Θεού, το οποίο σημαίνει ότι ως ανθρώπινα όντα, θα σταματήσουμε να πιστεύουμε ότι είμαστε μια πεπερασμένη και περιορισμένη ύπαρξη, για να γίνουμε ένα μαζί με τη Θεϊκή συνείδηση και να ζούμε αιώνια.

Ο Θεός είναι ο δημιουργός όλων των υπάρξεων και για αυτό το λόγο, οι ευλογίες Του επεκτείνονται σε όλους. Όμως, έχουμε μεγάλη δυσκολία στο να το αντιληφθούμε, κυρίως όταν βρισκόμαστε ανάμεσα σε αρρώστιες, πόνο, λύπη, ανησυχία, ανασφάλεια, θλίψη και θυμό. Απέναντι σε αυτό το γεγονός, ο Μείσου-Σάμα χρησιμοποίησε την έννοια του εξαγνισμού για να μας καθοδηγήσει και να μας ενθαρρύνει. Όπως μπορούμε να το επιβεβαιώσουμε με το πιο κάτω ποίημα, μας δίδαξε ότι η αρρώστια είναι μια Θεϊκή ευλογία, επειδή γίνεται για να μας εξαγνίσει.

***«Αφού η ασθένεια είναι μια δράση
για τον εξαγνισμό του σώματος και του πνεύματος,
είναι και η μεγαλύτερη ευλογία του Θεού.»***

Συνεπώς, μπορούμε να πούμε ότι το να δεχτούμε την άδεια να εξαγνιστούμε σημαίνει ότι ο Θεός, με τη βαθύτατη αγάπη Του, μας συγχωρεί, ως ατελή όντα.

Εμείς ήμασταν σκλάβοι της επιφανειακής και εξαρτημένης σκέψης σύμφωνα με την οποία όλα τα δεινά,

κυρίως η ασθένεια, είναι απλά και καθαρά κάτι κακό. Ο Μείσου-Σάμα όμως, μας απελευθέρωσε από αυτή τη σκέψη και διδάσκοντάς μας για τις ευλογίες του Θεού που ονομάζουμε «εξαγνισμούς», μας έσωσε.

Το να αναγνωρίσουμε αυτό το γεγονός, σύμφωνα με τις τόσες καθοδηγήσεις που λάβαμε από τον Μείσου-Σάμα, σημαίνει ότι κάνουμε μια στροφή 180 μοιρών. Και ακριβώς με αυτό τον τρόπο θα καταφέρουμε να βάλουμε την τελική τελεία στον Κόσμο της Νύχτας.

Ο εξαγνισμός είναι μια Θεϊκή ευλογία. Εγώ θεωρώ ότι το να εξαγνιζόμαστε σημαίνει ότι φωτιζόμαστε από το Φως του Θεού. Αυτό το Φως δεν δρα μόνο σε εμάς. Συγχωρεί, εξαγνίζει και σώζει όλους τους ανθρώπους. Η αλήθεια είναι ότι αυτό το Φως βρίσκεται μέσα στον καθένα μας. Είναι φωτεινό και αιώνιο, μας δόθηκε όταν ακόμα ήμασταν στον Παράδεισο, ενωμένοι με τον Μείσου-Σάμα και μαζί με τον Θεό, Δημιουργό, Πατέρα όλης της ζωής.

Στη Διδασκαλία *«Χαρακτηριστικά της σωτηρίας από την Παγκόσμια Μεσσιανική Εκκλησία»*, ο Μείσου-Σάμα μας λέει ότι: *«Για να καθοδηγηθεί ο άνθρωπος στον Ουρανό, πρέπει ο ίδιος να ανυψωθεί, και να γίνει ένα ουράνιο ον, έτσι ώστε με τη σειρά του να μπορέσει να σώσει το συνάνθρωπό του»*. Και συνεχίζει: *«Το καθήκον του κάθε ανθρώπου είναι να γίνει ένα ουράνιο ον, και μάλιστα, έφτασε η ώρα στην οποία αυτό είναι δυνατό»*. Με αυτά τα λόγια, μας κάνει να θυμηθούμε ότι στην αρχή ήμασταν ουράνια όντα που ανήκαμε στον γεμάτο Φως Παράδεισο και μας καλεί να επιστρέψουμε σε αυτόν.

Από την πλευρά μας, μου φαίνεται ότι είμαστε σίγουροι ότι ανήκουμε μόνο στο επίπεδο της Γης και επειδή γνωρίζουμε τα αδύναμα σημεία μας, τις ατέλειές μας, δεν καταφέρνουμε ούτε να φανταστούμε τη δυνατότητα να γίνουμε, για παράδειγμα, παραδεισένιοι άνθρωποι.

Όμως, ο Μείσου-Σάμα μας ειδοποίησε: «Έφτασε η ώρα στην οποία αυτό είναι δυνατό». Χάρη στη «Μετάβαση από τη Νύχτα στην Ημέρα», ο Θεός μας υπολογίζει ως άτομα που ήδη συγχωρεθήκαμε. Για αυτό το λόγο, πρέπει να πιστεύουμε ειλικρινά στη Θεϊκή συγχώρεση και να τη δεχτούμε, μαζί με όλα τα όντα, γιατί έτσι θα ανθίσει μέσα μας η αληθινή συνείδηση του παραδεισένιου όντος. Το Φως που υπάρχει στο κέντρο της συνείδησής μας θα γίνει ικανό να φωτίσει εμάς και όλους.

Αν το βλέπουμε έτσι, νιώθω ότι έχει μεγάλη σημασία το γεγονός ότι φοράμε στο στήθος μας το Οχικάρι, το οποίο εμπεριέχει τη λέξη Φως, καλλιγραφημένη από τον Μείσου-Σάμα. Πιστεύω ότι ένας από τους λόγους που φοράμε το Οχικάρι στο στήθος μας είναι για να μπορέσουμε να χαράξουμε στις καρδιές μας, και να μην ξεχάσουμε, ότι η ζωή μας είναι η αιώνια ζωή του Θεού και ότι στον πυρήνα του εαυτού μας, μας απονεμήθηκε το Φως Του, που λάμπει αιώνια.

Μήπως είναι αυτός ο λόγος που ο Μείσου-Σάμα μας επέτρεψε να μεταδίδουμε το Τζορέι (που είναι Θεϊκό έργο και όχι ανθρώπινο) με τον ίδιο τρόπο που το έκανε εκείνος; Δεν είναι για αυτό το λόγο που εκείνος μοιράζεται μαζί μας αυτή τη χαρά ώστε να μπορούμε να υπηρετούμε σε αυτό το Έργο; Νομίζω ότι ο Θεός, ο Πατέρας όλης της ζωής, επιθυμεί θερμά να εγκατασταθεί ο Επίγειος Παράδεισος, στον οποίο θα κατοικήσει μαζί με τα παιδιά Του – που είμαστε εμείς, τα ανθρώπινα όντα – και μας καλεί να επιστρέψουμε στο Φως, στον Παράδεισο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, με την ανεπιφύλακτη αγάπη Του, απλώνει το χέρι της μεγάλης σωτηρίας σε όλους τους ανθρώπους του κόσμου, και μέσω του Μείσου-Σάμα μας καλεί στην οικία Του.

Επίσης πιστεύω ότι το γεγονός ότι μπορούμε να σηκώσουμε το χέρι για να μεταδώσουμε Τζορέι σε κάποιον,

σημαίνει ότι ο Θεός σώζει, ανυψώνοντας στο λαμπερό Φως του Παράδεισου όλους τους ανθρώπους, χωρίς να μείνει κανείς εκτός. Μήπως είναι αυτό που μας διδάσκει ο Μείσου-Σάμα; Για αυτό το λόγο, στην καθημερινότητά μας, όταν κάνουμε οποιαδήποτε πράξη βασισμένη στην αλτρουιστική αγάπη, καλό είναι να έχουμε το ίδιο συναίσθημα με το οποίο δίνουμε Τζορέι. Να έχουμε πάντα την πεποίθηση ότι είμαστε μαζί με τον Μείσου-Σάμα, και σύμφωνα με όσα μας δίδαξε, εξελίσσουμε ένα έργο ενωμένοι με τον Θεό και με όλα τα ανθρώπινα όντα. Και στη σχέση μας με τους άλλους ανθρώπους (τόσο με εκείνους που συναντούμε όσο και με εκείνους που σκεφτόμαστε) να επιθυμούμε πάντα: «Όλοι να μπορούν να δεχτούν το Φως που λάμπει βαθειά μέσα μου!» Πιστεύω ότι αν καταφέρουμε να επαναλαμβάνουμε αυτό στην καρδιά μας, ο Μείσου-Σάμα θα χαρεί πολύ.

Επίσης πρέπει να καθοδηγήσουμε και να παραδώσουμε τα συναισθήματα και τις σκέψεις μας στον πυρήνα της συνείδησής μας – στον οποίο λάμπει το σημείο Φωτός που ανέφερα.

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε ένα ποίημα που λέει το εξής:

***«Φίλοι του Φωτός! Να είστε η φλόγα
που φωτίζει το δρόμο εκείνων που περιπλανιούνται
μέσα στο σκοτάδι της νύχτας.»***

Ο Μείσου-Σάμα πάντα μας διδάσκει ότι πρέπει να ευχαριστούμε για τις ευλογίες του Θεού και να Τον δοξάζουμε. Αλλά δεν πρέπει να ξεχάσουμε ότι το να ευχαριστούμε και να δοξάζουμε σημαίνει συγχώρεση και θεϊκές ευλογίες. Μήπως σε αυτό βασίζεται το τρίτο ποίημα του Μείσου-Σάμα που ψάλαμε στη σημερινή Δέηση;

«Κύριε! Στη σημερινή Δέηση προσεύχομαι

*παρακαλώντας να έχω την άδεια
να δοξάζω τις ατελείωτες ευλογίες Σου.»*

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση της Πρωτοχρονιάς

**1^η Ιανουαρίου 2013
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία**

Με μεγάλο και βαθύ σεβασμό, σας λέω ότι ο μοναδικός και Ύψιστος Θεός ζει αιώνια μέσα μας, όπως και μέσα σε όλα τα όντα. Όταν βρισκόμασταν ακόμα στον Ουρανό, ο οποίος είναι η καταγωγή όλης της Δημιουργίας, ο Θεός, με το φύσημά Του, μας παραχώρησε τις δική Του αιώνια ζωή, συνείδηση και ψυχή. Αυτό το έκανε γιατί επιθυμεί από το βάθος της καρδιάς να επιστρέψουμε στον Παράδεισο και να γεννηθούμε ξανά ως αληθινά παιδιά Του, και να ζήσουμε μαζί Του.

Ο Μείσου-Σάμα γεννήθηκε ξανά και πραγματοποίησε τη Θεϊκή Θέληση, ως αληθινός υιός του Θεού. Θέλω να ξεκινήσω το χαιρετισμό μου δοξάζοντας τον Θεό με όλη μου την καρδιά και ευχαριστώντας βαθιά για την άδεια που μας επιτρέπει να αρχίσουμε έναν καινούριο λαμπερό χρόνο ενωμένοι με τον Μείσου-Σάμα και να εκπαιδευόμαστε για να γεννηθούμε ξανά.

Ένας καινούριος χρόνος έφτασε! Την πρώτη μέρα του χρόνου, όταν βλέπουμε τον Ήλιο να εμφανίζεται στον ορίζοντα, συνήθως νιώθουμε ένα ιδιαίτερο συναίσθημα. Έτσι, ο καθημερινός Ήλιος μας φαίνεται ιδιαίτερος, καινούριος, γιατί τον παρατηρούμε με ανανεωμένο συναίσθημα.

Η αλήθεια είναι ότι αυτό που λάμπει δεν είναι μόνο ο Ήλιος που βλέπουμε έξω. Υπάρχει μέσα στον καθένα μας, μέσα στη συνείδησή μας, ένας «πνευματικός ήλιος» τον οποίο δεν μπορούμε να δούμε. Για μένα, ο Μείσου-Σάμα είναι αυτός ο «πνευματικός ήλιος» που λάμπει έντονα. Ακόμα και αν δεν τον αντιλαμβανόμαστε, λάμπει συνέχεια σαν τον Ήλιο, μέσα στη συνείδησή μας, φωτίζοντας με το Φως του όλο το είναι μας, το κάθε κύτταρο του σώματός μας. Για αυτό το λόγο, ας ξυπνήσουμε από το μακρύ ύπνο και ας χαιρετήσουμε τον Μείσου-Σάμα με το ίδιο συναίσθημα με το οποίο λαμβάνουμε τον Ήλιο ενός νέου πρωινού. Ας προσφερόμαστε σε αυτόν ψυχή τε και σώματι, με το συναίσθημα ότι λουζόμαστε στο δικό του Φως.

Μήπως δρώντας έτσι καταφέρουμε να αντιληφθούμε ότι είμαστε ήδη χρήσιμοι στη νέα φάση που ακολουθεί τη μετάβαση της Νύχτας στην Ημέρα; Μετά από αυτή τη φάση, ο Θεός αναγγέλλει ότι Εκείνος ένωσε όλα τα όντα της Δημιουργίας με το δικό μας συναίσθημα/συνείδηση και χρησιμοποιώντας εμάς επεκτείνει την πολύ μεγάλη συγχώρεση και σωτηρία Του σε όλα τα πλάσματα.

Αφού αναγνωρίσουμε αυτό το γεγονός, δεν θα έπρεπε να υποσχεθούμε –μαζί με όλη την ανθρωπότητα, με τους προγόνους και όλα τα πλάσματα – ότι θα υπηρετούμε τον Θεό και τον Μείσου-Σάμα, ο οποίος βρίσκεται μαζί του; Με αυτή την έννοια, θα ήθελα, ως πιστός του Μείσου-Σάμα, να κάνω ένα μικρό σχόλιο σχετικά με την ουσία της πίστης αφιερωμένη στην υπηρεσία του Θεού.

Πέρσι εγκαινιάσαμε ξανά το Κρυστάλλινο Παλάτι στο Ιερό Έδαφος του Ατάμι. Ολοκληρώσαμε τα έργα με την κατασκευή μιας καινούριας αίθουσας για την Τελετή του Τσαγιού, την επέκταση της Έπαυλης Άνοιξη-Φθινόπωρο του Ιερού Εδάφους του Κιότο, και αρχίσαμε άλλα έργα. Όλο αυτό

πραγματοποιήθηκε χάρη της ειλικρινούς προσφοράς όλων σας, για αυτό νιώθω βαθιά ευγνωμοσύνη.

Όταν βλέπουμε ή ακούμε για τον εξαιρετικό τρόπο με τον οποίο προχωρούν τα νέα έργα των Ιερών Εδαφών, εκπλησσόμαστε με χαρά, και φυσικά, το συναίσθημά μας για αυτά τα μέρη ανυψώνεται. Ακόμα και αν δεν γινόταν καμία μεγάλη αλλαγή σε αυτά τα εδάφη, νομίζω ότι δεν θα μπορούσαμε παρά να τα αγαπάμε και να νιώθουμε ευγνωμοσύνη αφού καθημερινά περιποιούνται από τα μέλη και έτσι διατηρείται η ομορφιά τους.

Έτσι, αν πάντα αγαπάμε τα Ιερά Εδάφη που δεχτήκαμε από τον Μείσου-Σάμα και σχετιζόμαστε μαζί τους με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο χαιρετάμε τον Ήλιο, με ανανεωμένο συναίσθημα, είμαι σίγουρος ότι θα εξακολουθούν να λάμπουν καθημερινά, προσφέροντας ανακούφιση και ειρήνη στην καρδιά πολλών ανθρώπων.

Εκτός από τα Ιερά Εδάφη πάνω στη Γη, υπάρχει μέσα στη συνείδησή μας ένα Αιώνιο Ιερό Έδαφος, το οποίο είναι η αρχή των άλλων. Ο Μείσου-Σάμα είναι ο υπεύθυνος, ο «διαχειριστής» αυτού του Ιερού Εδάφους. Έτσι, μέσω του Μείσου-Σάμα, ας επιστρέψουμε στην αγκαλιά του Θεού, μαζί με όλη την ανθρωπότητα, με τους προγόνους και με όλα τα πλάσματα, πιστεύοντας ότι ανεξάρτητα από το που βρισκόμαστε, η αληθινή κατοικία μας είναι αυτό το Αιώνιο Ιερό Έδαφος. Και επίσης ας προσευχηθούμε για να έχουμε την άδεια να είμαστε όργανα μαζί με τον Μείσου-Σάμα, που φέρνουν ανακούφιση και ηρεμία σε όλους τους ανθρώπους.

Θα ήθελα να ολοκληρώσω αυτό το χαιρετισμό, δοξάζοντας τον Θεό, Τον Δημιουργό των Πάντων, και παρακαλώντας να γεννιέται ο νέος Ήλιος καθημερινά, κατά τη διάρκεια αυτού του χρόνου, μέσα σε κάθε άτομο που είναι ενωμένο με τον Μείσου-Σάμα. Επίσης, μέσω όλων εσάς, το απεριόριστο Φως του Θεού, που δεν κάνει καμία διάκριση, να

μπορέσει να οδηγήσει και να φωτίσει το δρόμο όλων των ανθρώπων!

Ευχαριστώ πολύ και Καλή Χρονιά!

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση της Αρχής της Άνοιξης

**4 Φεβρουαρίου 2013
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία**

Συγχαρητήρια σε όλους για τη Δέηση της Αρχής της Άνοιξης. Με πολύ μεγάλο και βαθύ σεβασμό, σας λέω ότι ο Ένας και Ύψιστος Θεός είναι η ζωή μας, και χωρίς καμία αμφιβολία είναι ζωντανός μέσα μας.

Όταν ήμασταν ακόμα στον Ουρανό, που είναι η αρχή των όλων, Εκείνος παραχώρησε στην ανθρωπότητα και σε όλη τη Δημιουργία το φύσημα της αιώνιας ζωής Του. Συνεπώς, ακόμα και πριν γεννηθούμε στο γήινο επίπεδο, είχαμε δεχτεί αυτό το φύσημα με της ζωής, της συνείδησης και της ψυχή του Ύψιστου Θεού, και η ύπαρξή μας εξακολουθεί τώρα και αιώνια να το δέχεται.

Ο Θεός ρυθμίζει την αναπνοή. Το να εξακολουθούμε να δεχόμαστε το Θεϊκό φύσημα σημαίνει ότι επιστρέφουμε σε Αυτόν και Τον υπηρετούμε μαζί με το καθετί που υπάρχει. Παρόλο που ο Θεός εγκατέστησε μέσα μας τη συνείδησή Του, την ιδιοποιηθήκαμε σαν να μας άνηκε. Ακόμα και έτσι, μας συγχώρεσε και πραγματοποίησε τη μετάβαση της Νύχτας στην Ημέρα, με σκοπό να μας κάνει να αναγεννηθούμε ως αληθινά παιδιά Του, εκπαιδευοντάς μας μέσω του δικού Του φυσήματος. Ο αέρας που αναπνέουμε σήμερα είναι ο αέρας της Εποχής της Ημέρας, ύστερα από τη μετάβαση. Είναι γεμάτος ζωή και όλα τα ζωντανεύει.

Εκτός από αυτό, ο Θεός έκανε τον Μείσου-Σάμα να αναγεννηθεί και να είναι πρότυπο για μας, και μας ένωσε μαζί του. Για αυτό το λόγο, ο αέρας που αναπνέουμε είναι ο ίδιος που εισπνέει και εκπνέει ο Μείσου-Σάμα, ο οποίος γεννήθηκε ξανά ως αληθινός γιος του Θεού, ως Μεσσίας. Αφού είναι έτσι, ως άτομο ενωμένο με τον Μείσου-Σάμα, θέλω να εκφράσω στον Θεό, μαζί με τον οποίο βρίσκεται ο Μείσου-Σάμα, την πιο ειλικρινή μου ευγνωμοσύνη για την άδεια να δεχόμαστε τη χάρη της αναπνοής Του που θα μας κάνει να αναγεννηθούμε μαζί με όλη την ανθρωπότητα, τους προγόνους και τα άλλα πλάσματα της Δημιουργίας.

Επίσης χαίρομαι βαθιά για το γεγονός ότι οι μεσσιανιστές εξακολουθούν να κάνουν προσπάθειες, ακόμα περισσότερες από πέρσι, με την άσκηση της αλτρουιστικής αγάπης, την καλλιέργεια του συναισθήματος της ευγνωμοσύνης και την ακούραστη αφοσίωσή τους στις δραστηριότητες που σχετίζονται με τις τρεις κολώνες της σωτηρίας. Όλα αυτά μέσω της καθημερινής δράσης, με σκοπό να φέρουν τη σωτηρία του Μείσου-Σάμα στους συνανθρώπους τους, και έτσι να γίνουν αγαπημένοι άνθρωποι και πρωτοπόροι της σωτηρίας.

Οι αναρίθμητες εμπειρίες πίστης που λαμβάνω, με περιγραφές των καταστάσεων που βιώνετε καθημερινά, μου μαθαίνουν πολλά. Όταν από μια εμπειρία που βιώνουμε μάθουμε κάτι, όσο απλό και αν είναι αυτό, πρέπει να ξέρουμε ότι το μάθημα δεν ανήκει μόνο σε αυτόν που βίωσε την εμπειρία. Ο λόγος για τον οποίο συμβαίνει αυτό είναι απλά ότι έχουμε την άδεια να καταλάβουμε κάτι καινούριο επειδή είμαστε χρήσιμοι στον Θεό και τον Μείσου-Σάμα μαζί με ένα μεγάλο αριθμό ανθρώπων.

Επίσης, έχουμε συνήθως την αίσθηση ότι όταν είμαστε χρήσιμοι στον Μείσου-Σάμα είμαστε το κέντρο του όλου. Όμως, εκείνος χρησιμοποιεί άτομα που με την πρώτη

εντύπωση, δεν ξεχωρίζουν πολύ ή δεν είχαν ποτέ μια ιδιαίτερη κοινωνική θέση.

Ο Μείσου-Σάμα χρησιμοποιεί τις ατέλειες μας, που εμείς από μόνοι μας δεν αντιλαμβανόμαστε, διορθώνοντας και καταστέλλοντας αυτές τις ατέλειες. Εκείνος ετοιμάζει τις καταστάσεις που θα βιώσουμε και μεριμνά για το αποτέλεσμα, πραγματοποιώντας τη Θέληση του Θεού.

Αφού είναι έτσι, δεν μπορούμε να καθορίσουμε το καλό και το κακό ή τις αξίες και απαξίες κάποιου με βάση τις πράξεις του που εμφανίζονται μπροστά στα μάτια μας. Δεν έχει σημασία πως μας φαίνεται εμάς, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι όλοι είμαστε ισάξια χρήσιμοι στον Μείσου-Σάμα, και αφού αυτή είναι η Θεϊκή Θέληση, πρέπει να ευχαριστήσουμε.

Υπάρχει και κάτι άλλο. Εσείς κάνετε την άσκηση να προσφέρετε αγάπη στον πλησίον, δηλαδή, κάνετε πράξη τον αλτρουισμό. Πρέπει να θυμηθούμε όμως, ότι η αληθινή αγάπη του Θεού, ήδη υπάρχει μέσα μας όπως και μέσα στους ανθρώπους που δέχονται την αλτρουιστική μας πράξη. Αυτή η Θεϊκή αγάπη είναι η επιθυμία του Θεού να μας κάνει να γίνουμε παιδιά Του.

Επειδή ο Ύψιστος Θεός, που κατοικεί μέσα στους άλλους ανθρώπους, είναι ακριβώς ο ίδιος που κατοικεί μέσα μου, όταν σκέφτομαι τον πλησίον και αποφασίζω να πραγματοποιήσω κάποια αλτρουιστική πράξη, πρώτα θα έπρεπε να στραφώ προς τον Ύψιστο Θεό μέσα μου, και μαζί με τον Μείσου-Σάμα, να αναγνωρίσω την ύπαρξη της αγάπης Του, και να Τον πληροφορήσω: *«Κύριε, θυμάμαι τώρα, ότι η αγάπη Σου ήδη εκδηλώνεται μέσα από αυτό το άτομο»*. Νομίζω ότι αυτή η νοητική στάση είναι μια σημαντικότερη Άσκηση του Σόνεν.

Σήμερα επίσης θα ήθελα να θέσω ένα άλλο θέμα. Βρισκόμαστε στην αρχή της άνοιξης. Νομίζω ότι έτσι όπως

όλα τα πράγματα δέχονται καινούρια ζωή με την ενέργεια αυτής της εποχής, και εμείς πρέπει να γινόμαστε καινούριοι άνθρωποι. Στη Διδασκαλία «Να είστε άτομα του παρόντος», ο Μείσου-Σάμα μας καθοδηγεί με τα εξής λόγια: «Οι άνθρωποι πρέπει να προοδεύουν και να ανυψώνονται συνεχώς, κυρίως αυτοί που έχουν πίστη». Και επίσης λέει: «Ας παρατηρήσουμε τη Φύση, η οποία προσπαθεί να ανανεώνεται και να προοδεύει συνέχεια, με ούτε ένα λεπτό διακοπή. (...) Είναι φυσικό και οι άνθρωποι να εξελίσσονται συνέχεια, ακολουθώντας το παράδειγμα της Φύσης» (Θεμέλιο του Παραδείσου). Αναφέροντας τον εαυτό του, πρόσθεσε: «Με αυτή την έννοια, και εγώ ο ίδιος προσπαθώ συνέχεια να ανυψώνομαι και να προοδεύω όλο και περισσότερο: αυτό το μήνα, περισσότερο από το προηγούμενο, αυτό το χρόνο, περισσότερο από πέρσι». Στο τέλος της Διδασκαλίας ο Μείσου-Σάμα βεβαίωσε ότι η πρόοδος και η ανύψωση της ψυχής είναι απαραίτητες.

Αλλά τι σημαίνει «πρόοδος και ανύψωση της ψυχής»; Ο Μείσου-Σάμα μας είπε ξεκάθαρα ότι ο «πρωταγωνιστής» της ύπαρξης του καθενός από μας δεν είναι η αυτοσυνείδηση που ονομάζουμε «εγώ», αλλά η ψυχή, η οποία είναι η Θεϊκή σπίθα, ο ίδιος ο Ύψιστος Θεός. Αυτό μπορεί να μας κάνει να νιώσουμε άβολα, αφού νομίζαμε ότι το κυριότερο μέρος του εαυτού μας ήταν το «εγώ».

Είχαμε όμως την άδεια να δεχτούμε την υπενθύμιση ότι η έκφραση «πρόοδος και ανύψωση της ψυχής» δεν αναφέρεται στην εξύψωση της ύπαρξης που ονομάζεται «εγώ». Συμβολίζει όμως, τη χαρά να αγαπάμε αληθινά τον Θεό, τον Πατέρα της ζωής, να Τον δοξάζουμε και να Τον υπηρετούμε. Επίσης συμβολίζει και τη φωτεινότητα της ψυχής μας από τη γέννησή της, που δέχεται την τροφή και την εκπαίδευση που χρειάζεται για να αναγεννηθούμε ως αληθινά Του παιδιά.

Συνήθως ανησυχούμε για μας ή για τις καταστάσεις στις οποίες ζούμε ή μας αγχώνει η επιθυμία να γινόμαστε, εμείς και οι άλλοι, καλύτεροι άνθρωποι. Όμως, εκτός από το να μας τρέφει και να μας εκπαιδεύει ο Θεός, μας έδωσε τη χάρη να είμαστε στη θέση να υπηρετούμε επίσημα τον Θεό, το οποίο σημαίνει ότι πρέπει, ως μεσάζοντες, να καθοδηγούμε και να παραδίδουμε σε Αυτόν όλα όσα είναι συνδεδεμένα με εμάς. Αυτή είναι η ουσία του αλτρουιστικού πνεύματος.

Σχετικά με τη θέση μας ως επίσημοι υπηρέτες, ο Μείσου-Σάμα μας εξηγεί ότι η σωτηρία των ανθρώπων δεν γίνεται υψώνοντάς τους όταν βρισκόμαστε εμείς πιο κάτω από αυτούς. Αντίθετα, μας διδάσκει ότι, όπως έκανε εκείνος, πρέπει πρώτα να γίνουμε εμείς ουράνια όντα, και έτσι να φέρουμε τους δυστυχισμένους ανθρώπους στη σωτηρία: το οποίο είναι ένα χαρακτηριστικό της Εκκλησίας μας – μια παραδεισένια και επαναστατική θρησκεία.

Το να ανυψωθεί κανείς στον Παράδεισο, σημαίνει ότι θυμάται ότι αρχικά, κατοικούσε εκεί ως άνθρωπος συνδεδεμένος με τον Μείσου-Σάμα. Σημαίνει επίσης, ότι αναγνωρίζει ότι αυτός ο Παράδεισος υπάρχει, ακόμα και σήμερα, μέσα στον εαυτό του, σε ένα συγκεκριμένο σημείο της συνείδησής του, και ότι πρέπει να επιστρέψει σε αυτόν.

Είμαι σίγουρος ότι μόνο όταν καταφέρουμε να επιστρέψουμε στον Παράδεισο, φέροντας μαζί μας όλα όσα είναι συνδεδεμένα με εμάς, θα είμαστε ικανοί να υπηρετούμε στο έργο της κατασκευής του Επιγείου Παραδείσου – ένα έργο χαρακτηριστικό μιας θρησκείας χωρίς προηγούμενο που σημαδεύει μια εποχή. Αυτό θα το καταφέρουμε μόνο αν μαζί με τον Μείσου-Σάμα, τα επιστρέψουμε όλα στον Θεό, ο οποίος είναι η πηγή της σωτηρίας.

Το να υπηρετούμε σε αυτήν τη νέα φάση του Θεϊκού Έργου ως πιστοί του Μείσου-Σάμα είναι ο σίγουρος δρόμος για την ανύψωση και την πρόοδο.

Όταν καθημερινά μεταδίδουμε Τζορέι σε κάποιο άτομο, είναι μεγάλη η επιθυμία μας να βελτιωθεί η κατάστασή του και να μπορέσουμε να παρατηρήσουμε αυτή τη βελτίωση. Για αυτό το λόγο, συχνά αναρωτιόμαστε αν το Τζορέι λειτουργεί ή όχι, αν έχουμε την ικανότητα να το μεταδίδουμε ή όχι, αν πιστεύουμε στο Τζορέι ή όχι. Επίσης, νομίζω ότι εγώ ξεχνούσα το κυριότερο: το γεγονός ότι το Τζορέι – Θεϊκό Έργο – που μετέδιδε ο Μείσου-Σάμα είναι το ίδιο που μεταδίδουμε εμείς, και αντιμετώπιζα επιπόλαια αυτή την πραγματικότητα.

Αφού ο Μείσου-Σάμα μας έδωσε την άδεια να μεταδίδουμε Τζορέι, και έτσι όπως και εκείνος να υπηρετούμε τον Θεό, σημαίνει ότι όσο ατελείς και να είμαστε, συγχωρεί τα ελαττώματά μας και μας θεωρεί υπηρέτες του Δημιουργού που ασχολούνται ως μεσάζοντες για την καθοδήγηση κάθε ανθρώπου και κάθε πράγματος στον Θεό.

Έτσι, όταν δεχόμαστε την άδεια να μεταδίδουμε Τζορέι, πρέπει να πάρουμε τη σταθερή απόφαση να γίνουμε, σαν τον Μείσου-Σάμα, υπηρέτες του Θεού, με την πεποίθηση ότι Εκείνος είναι ζωντανός μέσα μας.

Θα ήταν σωστό να πούμε ότι μεταδίδουμε Τζορέι, αλλά ότι δεν καταφέρνουμε να μοιάζουμε με τον Μείσου-Σάμα; Θα ήταν σωστό απλά να τοποθετήσουμε τον Μείσου-Σάμα σε ένα βάθρο, σαν να ήταν ένα όν από άλλο πλανήτη;

Ο Μείσου-Σάμα αφοσιώθηκε, και ακόμα αφοσιώνεται στον Θεό, καταθέτοντάς Του όλη του την εμπιστοσύνη.

Εμείς είμαστε πιστοί του Μείσου-Σάμα. Εκείνος είναι το παράδειγμά μας και λάμπει συνέχεια στο κέντρο της συνείδησής μας. Συνεπώς, κατά τη διάρκεια αυτού του χρόνου, ας υπηρετούμε με καλή διάθεση και χαρά για την πρόοδο και την ανύψωση της ψυχής μας, χωρίς να ξεχάσουμε ότι μοιραζόμαστε ένα πνευματικό σώμα με εκείνον.

Τελειώνω την ομιλία μου, επιβεβαιώνοντας ότι δεχόμαστε το αιώνιο Θεϊκό φύσημα και ότι ενωθήκαμε με τον Μείσου-Σάμα. Μαζί με όλη την ανθρωπότητα, τους προγόνους και τη Δημιουργία, ας δοξάζουμε για όλα και για πάντα τον Ύψιστο Θεό, ο οποίος όλους σώζει και συγχωρεί, και όλα τα πραγματοποιεί.

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση του Επίγειου Παραδείσου

**15 και 16 Ιουνίου του 2013
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία**

Συγχαρητήρια σε όλους για τη Δέηση του Επίγειου Παραδείσου.

Με πολύ μεγάλο και βαθύ σεβασμό, σας λέω ότι ο Μοναδικός και Ύψιστος Θεός – ο Κύριος της Δημιουργίας – είναι ο πατέρας της ζωής μας. Με την πολύ μεγάλη αγάπη Του, δημιούργησε το Σύμπαν και όλα όσα υπάρχουν σε αυτό για να κάνει εμάς, τους ανθρώπους, όντα αληθινά δικά Του, δηλαδή, για να μας κάνει να γεννηθούμε ως αληθινά Του παιδιά.

Επίγειος Παράδεισος σημαίνει ότι ο Θεός φιλοξενεί στον Ουρανό Του, όλα τα πλάσματα που δημιούργησε, τα οποία έγιναν πραγματικά δικά Του.

Η διαδικασία για να ανήκουμε πραγματικά στον Θεό είναι ο δρόμος που μας επιτρέπει να συμμετέχουμε στην υλοποίηση του Επίγειου Παραδείσου και να «γεννηθούμε ξανά» ως αληθινά παιδιά του Θεού.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτή τη στιγμή ο Θεός μας εκπαιδεύει για να γεννηθούμε ξανά, μαζί με τους άλλους ανθρώπους, τους προγόνους και με όλα όσα υπάρχουν.

Πρέπει να τονίσω ότι δεν αναφέρομαι σε τίποτα καινούριο όταν λέω τη φράση «να αναγεννηθούμε». Ο ίδιος ο Μείσου-Σάμα την είπε.

Από τη δική του εμπειρία, μας έμαθε τι σημαίνει η φράση «να αναγεννηθούμε».

Τον Απρίλιο του 1954, ένα χρόνο πριν την ανάληψή του, ο Μείσου-Σάμα έπαθε ξαφνικά ένα εγκεφαλικό επεισόδιο με εγκεφαλική αιμορραγία. Κάποιες μέρες μετά, είπε ότι εκείνο το γεγονός ήταν «ένας εξαιρετικά μυστηριώδης εξαγνισμός», «κάτι που ήταν ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη του Θεϊκού Έργου».

Έτσι, στις 5 Ιουνίου της ίδιας χρονιάς, κάλεσε τους βασικότερους Δασκάλους και τους είπε το εξής: *«Λένε για τον ερχομό του Μεσσία, έτσι δεν είναι; Λοιπόν, ο Μεσσίας γεννήθηκε. Δεν είναι μόνο λόγια, πρόκειται για ένα αδιαμφισβήτητο γεγονός. Και εγώ έμεινα έκπληκτος. Δεν πρόκειται για αναγέννηση [με την έννοια της μετενσάρκωσης], αλλά για ξαναγέννηση στην ίδια ζωή.»* Και είπε ακόμα: *«Σαν νεογέννητο μωρό.»*

Δέκα μέρες μετά, στη σημαντική ημερομηνία 15 Ιουνίου, πραγματοποίησε στον παλιό Μεσσιανικό Ναό – ο οποίος ήταν σχεδόν έτοιμος – τη Προσωρινή Τελετή Εορτασμού για τον Ερχομό του Μεσσία.

Με τη βαθιά θέληση του Θεού που κατοικούσε μέσα του, ο Μείσου-Σάμα απέκτησε την πεποίθηση ότι ο Μεσσίας είχε γεννηθεί, δηλαδή, ότι ο ίδιος είχε γεννηθεί ξανά ως αληθινός γιος του Θεού.

Τολμώ να φανταστώ ότι αυτό το γεγονός πρέπει να προκάλεσε στον Μείσου-Σάμα μια πολύ μεγάλη χαρά, που

δύσκολα μπορεί να εκφραστεί με λόγια. Πραγματικά, αφού πρόκειται για ένα γεγονός τόσο μεγαλειώδες, είναι αδύνατο να κατανοηθεί η πραγματική του σημασία με την ανθρώπινη ευφυΐα.

Για αυτό, ο Μείσου-Σάμα δεν κράτησε αυτό το γεγονός στην καρδιά του σαν μυστικό, αλλά το μοιράστηκε με όλους εμάς. Μήπως η προσωρινή τελετή έγινε για να μοιραστεί μαζί μας τη χαρά του; Ακόμα και αν δεν συμμετείχαμε προσωπικά, πιστεύω ότι η ψυχή μας ήταν εκεί.

Ο Μείσου-Σάμα δεν είπε ότι «πέθανε και επέστρεψε στη ζωή», αλλά ότι γεννήθηκε ξανά [στην ίδια ζωή]. Πιστεύω ότι είπε γεννήθηκα «ξανά» γιατί εκτός από το γεγονός ότι ήρθε στον κόσμο από τους γονείς του, ως παιδί ανθρώπων, γεννήθηκε άλλη μια φορά, ως γιος του Ύψιστου Θεού.

Ως πιστοί, θεωρούμε πολύ φυσικό να πιστεύουμε στη δύναμη του Τζορέι και στις Διδασκαλίες του Μείσου-Σάμα. Αλλά πως αντιλαμβανόμαστε το θέμα της του «γεννιέμαι ξανά»; Μήπως επειδή θεωρούμε ότι ο Μείσου-Σάμα είναι μακριά από εμάς, τον τοποθετούμε πάνω σε βάθρο και δεν αφήνουμε τον εαυτό μας να αντιληφτεί ότι πρόκειται για ένα θέμα που σχετίζεται με εμάς;

Μήπως είχαμε ποτέ την επιθυμία να ακούσουμε από τον Μείσου-Σάμα ποια ήταν η πνευματική και νοητική του κατάσταση όταν γεννήθηκε ξανά;

Αν δεν σκοπεύουμε να γίνουμε όντα που ανήκουμε πραγματικά στον Θεό, τι προσπαθούμε να κάνουμε για να αλλάξουμε πραγματικά σε αυτή τη ζωή;

Ακόμα και αν δεν καταφέρουμε να καταλάβουμε για παράδειγμα τι σημαίνει να «γεννηθούμε ξανά», πρέπει να πιστεύουμε σε αυτό το γεγονός και να το δεχτούμε με την καρδιά μας, ως ένα πολύ σημαντικό μήνυμα του Μείσου-Σάμα για τον καθένα μας. Μήπως αυτός είναι ένας ωραίος

τρόπος για εμάς, ως πιστούς του, να εκδηλώσουμε το σεβασμό μας σε αυτόν;

Σας ευχαριστώ βαθιά που προσπαθείτε με όλες τις δυνάμεις σας να εξελίσσετε και να ασκείτε την πίστη με βάση τις οδηγίες της Εκκλησίας.

Με σκοπό την εκτέλεση της αποστολής σας ως «συμπαθητικά και ευχάριστα άτομα και πρωτοπόρα της σωτηρίας», υπηρετείτε με ζήλο στην εκδήλωση της αλτρουιστικής αγάπης και στην καλλιέργεια του συναισθήματος της ευγνωμοσύνης από το πρώτο Τζορέι που δώσατε, καθώς και στη Φυσική Γεωργία και στο σπιτικό λαχανόκηπο, αλλά και στη σωτηρία μέσω του Ωραίου.

Πιστεύω ότι κάνετε προσπάθειες για την πραγματοποίηση αυτών των πράξεων γιατί τις δίδαξε και τις βίωσε ο ίδιος ο Μείσου-Σάμα.

Και το τελευταίο δίδαγμα και παράδειγμα που μας άφησε ήταν να «γεννηθούμε ξανά».

Νομίζω ότι αν όλοι μας, ακολουθώντας τον Μείσου-Σάμα, προχωράμε με τη σαφή απόφαση να «γεννηθούμε ξανά», το οποίο είναι ο τελικός σκοπός όλων των προσπαθειών μας, αυτός πραγματικά θα γεμίσει ζωή και αφθονία όλα τα πράγματα στα οποία υπηρετούμε, κάνοντάς τα ακόμα πιο υπέροχα.

Σήμερα, με αυτή τη χαρούμενη ευκαιρία, ας εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας στον Θεό, που μας ένωσε με τον Μείσου-Σάμα και μας προσφέρει τη χάρη να γεννηθούμε ξανά ως αληθινά Του παιδιά. Να δοξάζουμε τον Θεό μαζί με όλη τη δημιουργία Του.

Ευχαριστώ πολύ.

**Ομιλία του Κιόσου-Σάμα
Δέηση του Φθινοπώρου**

1^η Οκτωβρίου του 2013 Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία

Με βαθύτατο συναίσθημα σεβασμού στον Θεό, σας λέω ότι το 1954, ένα χρόνο πριν την ανάληψή του, ο Μείσου-Σάμα μας αποκάλυψε ένα γεγονός, που σύμφωνα με τα δικά του λόγια, ήταν η γέννησή του ξανά ως Μεσσίας.

Πρέπει να ξέρουμε ότι και εμείς, ως άτομα συνδεδεμένα μαζί του, μεγαλώνουμε και εκπαιδευόμαστε για να γεννηθούμε ξανά ως μεσσίες, ως αληθινά παιδιά του Θεού. Αυτό συμβαίνει γιατί η πρόθεση του Θεού στη Δημιουργία είναι να δημιουργήσει τα αληθινά Του παιδιά. Και για αυτό το λόγο, γεννιόμαστε σε αυτό τον κόσμο και εκπαιδευόμαστε από τον Θεό, τον αληθινό Πατέρα της ζωής μας.

Σήμερα, που γιορτάζουμε τη Δέηση του Φθινοπώρου με εσάς, με την ανθρωπότητα και με τους προγόνους μας, επιθυμώ να δοξάσω τον Θεό και τον Μείσου-Σάμα, και να Τους ευχαριστήσω γιατί μας μεγαλώνουν και μας εκπαιδεύουν για να γεννηθούμε ξανά.

Όπως ξέρετε, η Σαντάι-Σάμα έφυγε απρόσμενα για τον Πνευματικό Κόσμο, στις 4 Σεπτεμβρίου. Χτες, 30 Σεπτεμβρίου, έγινε εδώ, στο Μεσσιανικό Ναό του Ατάμι, η Επιμνημόσυνη Δέηση. Ο Αιδεσιμότατος Τετσού Ουατανάμπε ανέλαβε όλη την προετοιμασία της Δέησης, στην οποία συμμετείχαν χιλιάδες μεσσιανιστές της Ιαπωνίας και όλου του κόσμου. Κατά τη διάρκεια της Δέησης, τιμήσαμε την Σαντάι-Σάμα και θυμηθήκαμε τα επιτεύγματά της. Είμαι βαθειά ευγνώμων και συγκινημένος.

Για την οικογένειά μου και για μένα, που ζήσαμε πολύ καιρό μαζί της, η ξαφνική της μετάβαση μας προκάλεσε μεγάλο σοκ και θλίψη.

Η Σαντάι-Σάμα ήταν πολύ νέα όταν ανέλαβε τη θέση του Κιόσου και διαδέχτηκε την Νιντάι-Σάμα, τη Δεύτερη Πνευματική Ηγέτιδα. Αυτό έγινε το 1962 και τότε ήταν μόνο 34 ετών. Μέχρι το 1998, όσο ήταν η Πνευματική μας Ηγέτιδα, πάντα αναζητούσε απαντήσεις για όλες τις δυσκολίες, στηριζόμενη στη θέληση του Μείσου-Σάμα, και με ειρηνικό πνεύμα και μεγάλη αφοσίωση, έφερε τάξη και αρμονία στην Εκκλησία μας.

Με τη χαρά της που μεταδιδόταν σε όλα τα μέλη, η Σαντάι-Σάμα συνέχισε την οικοδόμηση των Ιερών Εδαφών και πραγματοποίησε διάφορα έργα, με σκοπό να μας προτρέπει στην εκμάθηση και την εξάσκησή μας στην πνευματική μας πορεία. Με μεγάλη αγάπη, αφοσιώθηκε με κάθε τρόπο στην καθοδήγηση των μελών, παρέχοντας ωριμότητα και ανάπτυξη στην Εκκλησία. Σήμερα υπάρχουν μεσσιανιστές σε 96 χώρες, και ο αριθμός των μελών στο εξωτερικό ξεπερνάει αυτόν της Ιαπωνίας. Η Εκκλησία που έχουμε σήμερα είναι καρπός των ειλικρινών της προσευχών και των τρυφερών της καθοδηγήσεων.

Έτσι, μαζί με εσάς και με τους πιστούς όλου του κόσμου, θα ήθελα να εκφράσω, από το βάθος της καρδιάς μου, την πιο ειλικρινή ευγνωμοσύνη και το σεβασμό για την Σαντάι-Σάμα.

Αυτή τη στιγμή, εκείνη βρίσκεται στον Ουρανό, υπό την προστασία του Μείσου-Σάμα. Είμαι σίγουρος ότι η Σαντάι-Σάμα, έτσι όπως έκανε όταν βρισκόταν σε αυτό τον κόσμο, εξακολουθεί να δέχεται από τον Θεό την εκπαίδευση που χρειάζεται για να γίνει αληθινό Του παιδί. Το να γίνουμε αληθινά παιδιά του Θεού είναι η αποστολή

μας. Πιστεύω λοιπόν, ότι εκείνη θα συνεχίσει να εργάζεται με όλες τις δυνάμεις της.

Με το συναίσθημα ότι η Σαντάι-Σάμα εξακολουθεί να υπηρετεί έντονα για να γίνει αληθινό παιδί του Θεού, επιθυμώ να συνεχίσω μαζί σας την υπηρεσία μου στον Θεό, με τη μέγιστη επιμέλεια και ειλικρίνεια.

Ξέρω ότι εσείς προσπαθείτε να εκπληρώσετε την αποστολή σας ως ευχάριστα και χαρούμενα άτομα και πρωτοπόρα της σωτηρίας κάποιου άλλου ανθρώπου, υπηρετώντας με αφοσίωση στην άσκηση της αλτρουιστικής αγάπης και της καλλιέργειας του συναισθήματος της ευγνωμοσύνης. Νιώθω βαθιά ευγνώμων για αυτό, και για το γεγονός ότι μεταδίδετε Τζορέι καθημερινά, κάνετε πράξη την άσκηση της Φυσικής Γεωργίας και του σπιτικού λαχανόκηπου και την άσκηση της σωτηρίας μέσω του Ωραίου.

Ιδιαίτερα, σε ό, τι αφορά το σπιτικό λαχανόκηπο, έμαθα ότι ο αριθμός των καλλιεργητών αυξήθηκε με ταχείς ρυθμούς, τόσο μέσα όσο και έξω από την Ιαπωνία, δημιουργώντας υπέροχες ευκαιρίες εκμάθησης. Χαίρομαι πολύ για αυτό.

Όμως, νομίζω ότι θυμάστε εκείνα που είπα στην τελευταία Δέηση του Επιγείου Παράδεισου, σχετικά με αυτές τις πρακτικές. Είχα αναφέρει τη σημασία να αναγνωρίσουμε, τελικά, ότι ο αληθινός στόχος όλων αυτών των πρακτικών είναι να γεννηθούμε ξανά. Πρότεινα, ως το καλύτερο, να αποφασίσει ο καθένας αν θα βάλει ως τελικό στόχο όλων των πρακτικών, τη νέα γέννησή του, έτσι όπως το έκανε ο Μείσου-Σάμα.

Για κάποιους τα λόγια μου μπορεί να είναι περίπλοκα και δύσκολα. Όμως, δεν έχω αυτή την πρόθεση.

Το σημερινό μου μήνυμα μπορεί να συνοψιστεί σε ένα μόνο σημείο, το οποίο είναι ότι πρέπει να πάρουμε την

απόφαση, ή όχι, σχετικά με το αν θέλουμε να γεννηθούμε ξανά και να γίνουμε αληθινά παιδιά του Θεού.

Να θυμηθείτε το εξής: ο Μείσου-Σάμα ήταν αυτός που μίλησε για τη σημασία «μιας νέας γέννησης». Αν θεωρούμαστε πιστοί στον Μείσου-Σάμα, νομίζω ότι πρώτα από όλα, θα έπρεπε να παραδεχτούμε, χωρίς αντίσταση, την έκφραση «να γεννηθούμε ξανά», που μας άφησε εκείνος. Ακόμα και αν δεν είχαμε ιδέα της έννοιας αυτής της έκφρασης, δεν θα ήταν καλύτερο να πούμε στον Μείσου-Σάμα ότι θα θέλαμε να ακολουθούμε τα βήματά του και να δεχτούμε την άδεια να γεννηθούμε ξανά; Αυτό ήθελα να σας πω.

Έτσι, θα ήταν καλό, από αύριο, όταν ξυπνάτε, ή τη νύχτα, πριν τον ύπνο, να περιλαμβάνετε στις προσευχές σας κάτι σαν και αυτό: *«Μείσου-Σάμα, πιστεύω σε εσένα, που γεννήθηκες ξανά ως αληθινός υιός του Θεού, ως Μεσσίας. Από τη θέση ενός ανθρώπου συνδεδεμένου μαζί σου, θέλω να ακολουθώ τα βήματά σου και να γεννηθώ ξανά ως αληθινό παιδί του Θεού. Παρακαλώ, χρησιμοποίησέ με μέσα στο δρόμο που θα με οδηγήσει στον τελικό στόχο της ζωής μου.»*

Αν πάρετε την απόφαση να πληροφορήσετε για αυτό το συναίσθημα τον Μείσου-Σάμα, είμαι σίγουρος ότι θα τον κάνετε παρά πολύ ευτυχισμένο. Και δεν έχω αμφιβολία ότι και εσείς θα μπορέσετε να γευθείτε τη μέγιστη χαρά, που είναι να υπηρετείτε τον Θεό, μέσα από τις ασκήσεις που σχετίζονται με τον Μείσου-Σάμα.

Από τον Μείσου-Σάμα μάθαμε ότι εμείς, τα ανθρώπινα όντα, που γεννηθήκαμε σε αυτό τον κόσμο ως παιδιά των γονιών μας, μπορούμε πραγματικά, να γεννηθούμε ξανά, ως παιδιά του Θεού. Αυτό που σας λέω, είναι ότι το να γνωρίσει κανείς αυτή τη θείκη αλήθεια, είναι η αληθινή μας σωτηρία, η μεγαλύτερή μας ευτυχία.

Επιθυμώ εγκάρδια, να δώσουμε σε αυτή τη μοναδική ευκαιρία τη σημασία που της αξίζει.

Ως άτομο που είναι συνδεδεμένο με τον Μείσου-Σάμα και που είναι στην υπηρεσία στο Θεϊκό Έργο της Δημιουργίας, έργο που κάνει όλη την ανθρωπότητα να γεννηθεί ξανά, ολοκληρώνω την ομιλία μου, ευχαριστώντας βαθιά τον Θεό μαζί με όλα και με όλους και Τον δοξάζω με το πιο ειλικρινή τρόπο.

Ευχαριστώ πολύ.

Μήνυμα του Κιόσου-Σάμα για τα μέλη της Παγκόσμιας Μεσσιανικής Εκκλησίας

1^η Νοεμβρίου του 2013

Έχει περάσει ήδη ένας μήνας από το ξαφνικό θάνατο του Αιδεσιμότατου Ουατανάμπε, στις 5 Οκτωβρίου.

Έτσι, όπως έγινε με όλους εσάς, ο θάνατός του μου προκάλεσε θλίψη και μοναξιά και δεν μπορώ παρά να θυμάμαι το χρόνο που πέρασα μαζί του.

Ο Αιδεσιμότατος Ουατανάμπε είχε ακλόνητη πίστη στον Μείσου-Σάμα, και αφιέρωσε όλη του τη ζωή στο Θεϊκό Έργο που ο Μείσου-Σάμα του αποκάλυψε.

Όταν ήταν νέος, στάλθηκε στη Βραζιλία, και πέτυχε εξαιρετικά στο μεσσιανικό του έργο, μοιραζόμενος με αναρίθμητους ανθρώπους τη σωτηρία μέσω του Μείσου-Σάμα και δημιουργώντας το θεμέλιο της μεσσιανικής εργασίας εκτός της Ιαπωνίας.

Επίσης, αφοσιώθηκε με πάθος στην εκπαίδευση νέων, πολλοί των οποίων έγιναν και είναι σήμερα μεγάλοι

μεσσιανιστές που διαχέουν με ταχείς ρυθμούς το Φως του Μείσου-Σάμα σε όλο το πλανήτη.

Να πω ακόμα, ότι δεν πρέπει να ξεχάσουμε ποτέ τη συμβολή του για την σταθεροποίηση της Οργάνωσής μας στην Ιαπωνία, η οποία, κάποια στιγμή, προχωρούσε προς την κατάρρευση. Μαζί με την Σαντάι-Σάμα, ο Αιδεσιμότατος Ουατανάμπε άντεξε μεγάλες δοκιμασίες και δυσκολίες για να δημιουργήσει μια δυνατότερη Παγκόσμια Μεσσιανική Εκκλησία.

Όλοι ξέρετε ότι εργάστηκε με απόλυτη ειλικρίνεια μέχρι σήμερα, για την ανάπτυξη, την πρόοδο και για ένα καλύτερο μέλλον της Παγκόσμιας Μεσσιανικής Εκκλησίας, τόσο στην Ιαπωνία, όσο και στο εξωτερικό.

Τώρα, με τον ίδιο τρόπο που ο Μείσου-Σάμα παρέδιδε στον Θεό καθετί που πραγματοποιούσε και Τον δόξαζε, θα ήθελα με την ευκαιρία αυτή, να παραδώσουμε όχι μόνο όλα όσα πραγματοποίησε ο Αιδεσιμότατος Ουατανάμπε, τα οποία με σύντομο τρόπο μόλις ανέφερα, αλλά και να παραδώσουμε στα χέρια του Θεού όλα όσα πραγματοποιήσατε όλοι σας στο όνομα του Μείσου-Σάμα, και να δοξάσουμε για αυτά τον Θεό με απόλυτη ειλικρίνεια.

Μετά το θάνατο του Αιδεσιμότατου Ουατανάμπε, νομίζω ότι πολλοί από εσάς ανησυχείτε και αγχώνεστε για το μέλλον, αφού ένας μεγάλος αρχηγός όπως ήταν ο Αιδεσιμότατος Ουατανάμπε δεν βρίσκεται πια πάνω στη Γη.

Αλλά πρέπει να ξέρετε, ότι ο Θεός είναι Αυτός που διέταξε την αποχώρησή του από τη Γη για να επιστρέψει στον Ουρανό. Ο Θεός είναι Αυτός που αποφάσισε ότι ο Αιδεσιμότατος Ουατανάμπε έπρεπε να ακολουθήσει τα βήματα του Μείσου-Σάμα και να κάνει το επόμενο βήμα, που είναι να «γεννηθεί ξανά» ως αληθινός υιός του Θεού.

Πιστεύω ακράδαντα, ότι ο Αιδεσιμότατος Ουατανάμπε επιθυμεί όλοι σας να προοδέσετε για να δώσετε αυτό το νέο

βήμα και να υπηρετείτε μαζί του σε αυτή τη φάση εντελώς καινούρια, της σωτηρίας.

Συνεπώς, θα ήθελα, όλοι σας να αναλάβετε σήμερα την ισχυρή δέσμευση να γίνεστε μέρος αυτής της νέας φάσης του Θεϊκού Έργου.

Θυμηθείτε, ότι στις δύσκολες στιγμές όπως είναι αυτή, είναι που πρέπει να επιβεβαιώσετε, με θάρρος και ακλόνητη ελπίδα, την ύπαρξη μέσα στον εαυτό σας, της αιώνιας ζωής του Θεού και του Φωτός του Μείσου-Σάμα.

Αν το κάνετε, πιστεύω ότι ο Θεός, μέσω του Μείσου-Σάμα, θα σας προσφέρει μια εντελώς καινούρια εκπαίδευση, που θα σας κάνει να προχωρήσετε ένα βήμα παραπάνω προς το να γεννηθείτε ξανά ως αληθινά παιδιά του Θεού.

Πεπεισμένος ότι ο Θεός θα οδηγήσει όλους σας προς αυτή τη νέα φάση της σωτηρίας, εγώ, που επίσης έχω το τελικό σκοπό να «γεννηθώ ξανά», προσεύχομαι, το Φως της σωτηρίας του Μείσου-Σάμα να αγκαλιάσει όλη την ανθρωπότητα και όλη τη φύση που πάντα είναι ενωμένες με τον καθένα από εσάς.

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση της Πρωτοχρονιάς

1^η Ιανουαρίου του 2014

Με βαθύ σεβασμό στον Θεό, σας λέω το εξής: ο Μείσου-Σάμα, ο οποίος βρίσκεται δίπλα τον Θεό, είναι πραγματικά ζωντανός μέσα στον καθένα από μας.

Στις 15 Ιουνίου του 1954, λιγότερο από ένα χρόνο πριν τη μετάβασή του στον Πνευματικό Κόσμο, ο Μείσου-Σάμα πραγματοποίησε την «Προσωρινή Δέηση για τον Εορτασμό της Γέννησης του Μεσσία». Φέτος είναι η 60^η επέτειο αυτής της Δέησης.

Δέκα μέρες πριν αυτής της Δέησης, στις 5 Ιουνίου, όταν ακόμα έκανε προσπάθειες για να αναρρώσει από τον εξαγνισμό που είχε περάσει στην υγεία του κάποιους μήνες πριν, ο Μείσου-Σάμα κάλεσε τους πιο αφοσιωμένους μαθητές στο σπίτι του στο Ατάμι, και τους είπε ότι ένας Μεσσίας είχε γεννηθεί. Ο Μείσου-Σάμα αποκάλυψε στους μαθητές του ότι από εκείνη τη στιγμή ήταν ένα «νεογέννητο μωρό» και μοιράστηκε μαζί τους τον ενθουσιασμό του για το γεγονός ότι είχε γεννηθεί ως παιδί του Θεού, ως ένας Μεσσίας.

Πρέπει να ξέρετε, ότι ο μοναδικός σκοπός της Δημιουργίας του Θεού είναι να μας κάνει να γεννηθούμε ξανά και να μας παραχωρήσει την αιώνια Του ζωή.

Για αυτό, από την αρχή της Δημιουργίας του Κόσμου, ο Θεός μας ένωσε με τον Μεσσία Μείσου-Σάμα και από τότε μας εκπαιδεύει ώστε να υλοποιηθεί ο σκοπός της Δημιουργίας, δηλαδή, να γεννηθούμε ξανά ως τα αληθινά Του παιδιά.

Σε αυτή την αλλαγή του χρόνου, θα ήθελα να εκφράσω την πιο ειλικρινή μου ευγνωμοσύνη και να δοξάσω τον Θεό για το γεγονός ότι όλοι μας, οι πιστοί του Μείσου-Σάμα σε ολόκληρο τον κόσμο, μπορούμε να ξεκινήσουμε αυτή την ένδοξη νέα χρονιά γεμάτοι ελπίδα ότι ο Θεός θα εξακολουθήσει να μας εκπαιδεύει κατά τη διάρκεια αυτού του χρόνου, ώστε να γίνουμε αληθινοί υιοί και κόρες Του.

Ξέρω ότι μέσα από την προσπάθεια σας να εφαρμόσετε τις Διδασκαλίες του Μείσου-Σάμα, έχετε πάρει την απόφαση να μάθετε ποιος είναι πραγματικά ο Ύψιστος Θεός και τι σημαίνει να Τον υπηρετείτε αληθινά. Είμαι ευγνώμων για την

συνεχή προσπάθεια σας και είμαι σίγουρος ότι ο Μείσου-Σάμα, όπως πάντα, θα είναι μαζί σας κατά τη διάρκεια αυτού του χρόνου.

Όταν παρατηρούμε την παρούσα κατάσταση της Εκκλησίας μας, βλέπουμε ότι αυτό που ξεχωρίζει είναι η μεγάλη διάδοση στο εξωτερικό. Ο αριθμός των πιστών εκτός της Ιαπωνίας, σήμερα, είναι κάτι που δεν θα μπορούσε να φανταστεί κανείς στην εποχή που ζούσαν ο Μείσου-Σάμα και η Νιντάι-Σάμα. Στις μέρες μας η θρησκεία μας είναι πολύ περισσότερο από μια ιαπωνική θρησκεία. Έχει γίνει μια παγκόσμια θρησκεία.

Σήμερα έχουμε πιστούς σε 96 χώρες εκτός της Ιαπωνίας, και το σύνολο των μελών σε αυτές τις χώρες εύκολα ξεπερνάει το ένα εκατομμύριο και εξακολουθεί να μεγαλώνει.

Αυτός το γεγονός με κάνει να σκέφτομαι το μεγαλείο του Θεού που μας αποκάλυψε ο Μείσου-Σάμα. Ο Θεός για Τον οποίο ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε είναι ο Θεός όλων των θεών και η Πηγή όλων των πραγμάτων. Αυτός ο Θεός είναι παντοτινός και η χάρη Του αγκαλιάζει όλη την ανθρωπότητα και όλη τη Φύση αιωνίως.

Ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε πώς να θεραπεύουμε τους ανθρώπους με το Τζορέι, πώς να καλλιεργήσουμε τροφές μέσω της Φυσικής Γεωργίας και πώς να σώσουμε τους ανθρώπους μέσω του Ωραίου και μέσω της οικοδόμησης των Ιερών Εδαφών. Ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε όλες αυτές τις πρακτικές και μας άφησε όλα αυτά τα παραδείγματα, για να μπορέσουμε να καταλάβουμε ότι ο Θεός είναι ζωντανός και ότι υπάρχει μέσα στον καθένα μας. Και τώρα, ακριβώς σε αυτή τη στιγμή, ως έκφραση της μεγαλειώδους αγάπης του, ο Μείσου-Σάμα εκδηλώνεται έντονα μέσα σας, για να μπορέσετε να αναγνωρίσετε ότι ο Θεός πραγματικά υπάρχει μέσα στην ψυχή σας, μέσα στην καρδιά σας.

Είμαι σίγουρος ότι η Νιντάι-Σάμα και η Σαντάι-Σάμα εργάστηκαν σκληρά για να κληρονομήσουν αυτή την αγάπη του Μείσου-Σάμα, και πιστεύω ότι αυτός είναι ο λόγος που το Φως του Μείσου-Σάμα κατάφερε να φτάσει σε όλους τους λαούς του κόσμου, ανεξάρτητα από φυλές, γλώσσες ή πολιτισμούς.

Και εγώ είμαι αποφασισμένος να ακολουθήσω αυτό το βήμα της Νιντάι-Σάμα και της Σαντάι-Σάμα, και να μεταφέρω την αγάπη του Μείσου-Σάμα στην επόμενη γενιά.

Πρόσφατα, ως αποτέλεσμα της μεγάλης προσπάθειας των μεσσιανιστών της Ιαπωνίας και του εξωτερικού, διάφορα μέλη από πολλές χώρες, μπόρεσαν να αλληλεπιδράσουν και να ανταλλάξουν εμπειρίες. Για παράδειγμα, κάθε χρόνο στην Ιαπωνία, μέλη της Αφρικής που επισκέπτονται τα Ιερά Εδάφη, φιλοξενούνται σε σπίτια μελών της Ιαπωνίας. Στο τέλος της διαμονής τους, πραγματοποιούμε τη «Συνάντηση για ανταλλαγή εμπειριών μεταξύ των μελών της Ιαπωνίας και του εξωτερικού». Σε αυτή τη συνάντηση, οι συμμετέχοντες μοιράζονται μεταξύ τους αυτά που έχουν βιώσει και έχουν μάθει από αυτή τη συνύπαρξη.

Έχω την ευκαιρία κάθε χρόνο να συμμετέχω σε αυτή τη συνάντηση, και πρέπει να πω, ότι κάθε φορά, νιώθω πολύ μεγάλο ενθουσιασμό και αποκτώ καινούριες προοπτικές.

Ελπίζω ειλικρινά, πολλά μέλη να εξακολουθούν να συμμετέχουν ενεργά σε αυτές τις συναντήσεις που είναι γιορτή της συνύπαρξης των ανθρώπων.

Ναι, είναι αλήθεια ότι ο τρόπος με τον οποίο ο Μείσου-Σάμα εκδηλώνεται εξαρτάται από τη χώρα και ακόμα από τον άνθρωπο. Αλλά είμαι σίγουρος ότι για τον Μείσου-Σάμα, όλα τα μέλη είναι εξίσου πολύτιμα, και ότι δεν κάνει καμία διάκριση μεταξύ των μελών, αφού μας βλέπει όλους ως ένα μοναδικό σώμα.

Σε ένα από τα ποιήματά του, έγραψε:

**«Παρόλο που σύνορα χωρίζουν τις χώρες,
για τον Θεό, οι Ιάπωνες και οι αλλοδαποί
είναι όλοι παιδιά Του.»**

Έτσι όπως σε αυτό το ποίημα, αν ο Θεός σου πει: «Εσύ είσαι παιδί Μου», αυτή θα είναι η μεγαλύτερη χάρη που μπορεί να δεχτείς και επίσης σημαίνει ότι θα έχεις, κυριολεκτικά, γεννηθεί ξανά ως αληθινό παιδί Του. Κατά τη διάρκεια αυτού του χρόνου, λοιπόν, ας έχουμε τη δυνατή πεποίθηση ότι ο Θεός μας ετοιμάζει βήμα-βήμα για να μπορέσουμε να αναγνωριστούμε από Εκείνον ως αληθινοί Του υιοί και κόρες.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία μου, θα ήθελα στο όνομα του Μείσου-Σάμα, να δοξάσω τον Θεό από το βάθος της καρδιάς μου, ενωμένος με όλη την ανθρωπότητα, με όλους τους προγόνους και με όλη τη Φύση.

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση της Αρχής της Άνοιξης

**4 Φεβρουαρίου του 2014
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία**

Συγχαρητήρια σε όλους για τη Δέηση της Αρχής της Άνοιξης.

Με βαθιά ευλάβεια στον Θεό σας λέω ότι η Θέληση του Δημιουργού είναι να κάνει όλα τα ανθρώπινα όντα να γίνουν παιδιά Του.

Με αυτή την έννοια, ο Μείσου-Σάμα είναι το πρότυπό μας και παράδειγμα κάποιου που έγινε γιος του Θεού, αφού γεννήθηκε ξανά ως Μεσσίας.

Σήμερα που γιορτάζουμε την αρχή της άνοιξης, θα ήθελα να δοξάσω τον Θεό, που είναι ένα με τον Μείσου-Σάμα, και να Του εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου, γιατί μαζί με εσάς, με όλη την ανθρωπότητα και με όλους τους προγόνους, με προετοιμάζει για να γεννηθώ ξανά ως γιος Του.

Έμαθα ότι βάλατε για αυτή τη χρονιά, το στόχο *«να έχετε την επιθυμία να γεννηθείτε ξανά ως παιδιά του Θεού και να γίνετε πρωτοπόροι της σωτηρίας»*. Ξέρω ότι για να μπορέσετε να φτάσετε σε αυτό το στόχο, αφοσιώνεστε στην πρακτική του Τζορέι, στη Φυσική Γεωργία, ειδικά μέσα από τους σπιτικούς λαχανόκηπους, και στην ενασχόληση με την Τέχνη, ως πρακτικές της διασποράς της αλτρουιστικής αγάπης του Μείσου-Σάμα σε όλους τους ανθρώπους. Με ειλικρινή συγκίνηση έχω μάθει για τη συνεχή προσπάθεια που ο καθένας από εσάς προσφέρει στο Θεϊκό Έργο του Μείσου-Σάμα.

Σήμερα θα ήθελα να σας πω ότι ο αληθινός *«πρωτοπόρος της σωτηρίας»* είναι πραγματικά ο Μείσου-Σάμα.

Ο Μείσου-Σάμα ήρθε στη Γη, και όπως όλοι μας, πήρε ανθρώπινη μορφή και έζησε μεταξύ μας. Εκείνος μας μετέφερε το λόγο του Θεού και με διάφορους τρόπους μας έδειξε τη δύναμη Του.

Και δεν ήταν μόνο αυτό. Παρόλο που έχουμε την τάση να το ξεχνάμε, ο Μείσου-Σάμα ήταν ο πρώτος άνθρωπος, δηλαδή ο πρωτοπόρος που πίστευε πραγματικά ότι ο παράδεισος βρίσκεται μέσα μας. Πίστευε στην επιστροφή

στον παράδεισο και ότι μέσα από αυτήν, θα επέλθει η σωτηρία, δηλαδή, ότι η επιστροφή στον εσωτερικό παράδεισο μας είναι ο μονόδρομος για να σώσουμε τους ανθρώπους και να τους καθοδηγήσουμε στον παράδεισο.

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε αυτό το ποίημα:

***«Θα γίνω πρώτα εγώ κάτοικος του Παραδείσου
με την επιθυμία να φέρω τους άλλους ανθρώπους
στον Παράδεισο.»***

Με αυτό το ποίημα, ο Μείσου-Σάμα, ήθελε να καταλάβουμε ότι η αληθινή μας κατοικία, η αληθινή μας διεύθυνση κατοικίας, είναι ο παράδεισος που υπάρχει στο κέντρο της συνείδησης μας, και ότι η αποστολή όλων των ανθρωπίνων όντων είναι να υπηρετούμε τον Θεό μέσα σε αυτό τον παράδεισο.

Έχοντας επίγνωση της αποστολής αυτής, ο Μείσου-Σάμα επέστρεψε στον εσωτερικό του παράδεισο και έγινε πρωτοπόρος μας. Όμως, δεν επέστρεψε μόνος του. Επέστρεψε μαζί με όλη την ανθρωπότητα και με όλους τους προγόνους, και άνοιξε το δρόμο για να μπορέσουμε και εμείς να επιστρέψουμε στον παράδεισο και να ακολουθήσουμε το δρόμο της σωτηρίας. Αυτός ο δρόμος, με άλλα λόγια, είναι ο δρόμος για να γεννηθούμε ξενά ως παιδιά του Θεού. Αυτός είναι ο λόγος που πρέπει να αναγνωρίσουμε τον Μείσου-Σάμα ως αληθινό «πρωτοπόρο της σωτηρίας».

Είμαι σίγουρος ότι ο Μείσου-Σάμα μας παροτρύνει να καταλάβουμε την αληθινή αποστολή του ανθρώπου και να ακολουθούμε τα βήματά του για να γίνουμε αληθινοί «πρωτοπόροι της σωτηρίας».

Συνεπώς, ας ανταποκριθούμε με μεγάλη χαρά σε αυτή την επιθυμία του Μείσου-Σάμα. Από σήμερα, ας γίνουμε οι πρώτοι στην ανθρωπότητα που θα επιστρέψουμε στον

εσωτερικό μας παράδεισο φέρνοντας όλη την ανθρωπότητα και όλους τους προγόνους μαζί μας, ειδικά εκείνους που έχουν ήδη συγχωρεθεί, που έχουν ήδη εξαγνιστεί και που έχουν ήδη σωθεί. Πιστεύω ότι αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός επιθυμεί να υπηρετείτε ως αληθινοί πρωτοπόροι του δικού Του έργου της σωτηρίας.

Και δεν πρέπει να ξεχάσουμε το εξής: Παρόλο που δεν έχουμε τη σχετική ανάμνηση για αυτό το γεγονός, η θεϊκή σπίθα που υπάρχει μέσα στον καθένα μας, βρισκόταν αρχικά στον παράδεισο, όπου υπηρετούσε τον Θεό και τον Μείσου-Σάμα. Για αυτό, το γεγονός ότι γίνεστε αληθινοί «πρωτοπόροι της σωτηρίας» στη Γη, σημαίνει επίσης ότι αρχίζετε να θυμόσαστε το πώς υπηρετούσατε τον Θεό στον παράδεισο και το πώς ήσασταν χρήσιμοι στο δικό Του έργο της σωτηρίας, πολύ πριν γεννηθείτε σε αυτό τον κόσμο.

Θα ήθελα να σας προτείνω μια άσκηση που όλοι σας, ως αληθινοί «πρωτοπόροι της σωτηρίας», μπορείτε να κάνετε. Όταν επισκέπτεστε ή συναντάτε κάποιον, κάθε φορά που σκέφτεστε κάποιο πρόσωπο ή δίνετε Τζορέι, να λέτε νοητικά σε αυτό το άτομο, το εξής: *«Ας επιστρέψουμε μαζί στον εσωτερικό μας παράδεισο ως άτομα ενωμένα με τον Μείσου-Σάμα».*

Μπορεί να νομίζετε ότι λέγοντας νοητικά αυτά τα λόγια δεν θα αλλάξει τίποτα. Ναι, είναι αλήθεια ότι ίσως δεν θα αντιληφθείτε καμία διαφορά στον Υλικό Κόσμο. Αλλά πρέπει να ξέρετε, ότι αυτές οι λέξεις θα δημιουργήσουν μια δύναμη σωτηρίας πολύ πιο μεγάλη από αυτή που μπορείτε να φανταστείτε. Και είμαι σίγουρος ότι η θεϊκή σπίθα θα λάμψει μέσα σας εντονότερα από ποτέ.

Θα ήθελα να σας πω επίσης, ότι το γεγονός της επιστροφής στον παράδεισο ως «πρωτοπόροι της σωτηρίας», δεν είναι ανεξάρτητο από τον άλλο στόχο που έχετε βάλει για φέτος, δηλαδή, να επιθυμείτε να γεννηθείτε ξανά ως παιδιά

του Θεού. Αυτό είναι έτσι, γιατί ο Θεός βρίσκεται στον παράδεισο και εσείς δεν θα μπορούσατε ποτέ να είσαστε παιδιά Του αν δεν γίνετε κάτοικοι του παραδείσου, δηλαδή της οικίας του Θεού.

Αυτός είναι ο λόγος που θα ήθελα να ξέρετε ότι οι δύο στόχοι σας, δηλαδή, να υπηρετείτε τον Μείσου-Σάμα ως «πρωτοπόροι της σωτηρίας» και να έχετε την επιθυμία να «γεννηθείτε ξανά ως παιδιά του Θεού», δεν είναι δύο διαφορετικά πράγματα. Είναι το ίδιο πράγμα.

Ο αληθινός Πατέρας της ζωής μας είναι ο Θεός. Ο Μείσου-Σάμα μας έμαθε αυτή την αλήθεια και μοιράστηκε μαζί μας την εμπειρία του.

Εδώ και 60 χρόνια, στις 19 Απριλίου του 1954, λιγότερο από ένα χρόνο πριν το θάνατό του, ο Μείσου-Σάμα έπαθε μια ξαφνική κρίση με συμπτώματα εγκεφαλικού επεισοδίου. Στις 5 Ιουνίου εκείνης της χρονιάς, ενώ αγωνιζόταν για να αναρρώσει από το εγκεφαλικό, ο Μείσου-Σάμα κάλεσε τους πιο αφοσιωμένους μαθητές του στην οικία του, η οποία τότε ήταν στο Χεκιούνσο στο Ατάμι. Τους είπε το πόσο έκπληκτος και ευτυχής ήταν που είχε γεννηθεί ξανά ως Μεσσίας, ως ενάρετος γιος του Θεού. Δέκα μέρες αργότερα, στις 15 Ιουνίου του 1954, τελέστηκε στο Ατάμι η «Προσωρινή Δέηση για τον Εορτασμό της Γέννησης του Μεσσία», στην οποία ο Μείσου-Σάμα ενημέρωσε για αυτό το γεγονός τους πιστούς του.

Όταν σκεφτόμαστε αυτά τα γεγονότα, υπάρχει ένα σημείο που δεν πρέπει ποτέ να αγνοήσουμε. Ο Μείσου-Σάμα δεν είπε ότι γεννήθηκε ως Μεσσίας μετά που ανέκτησε τις δυνάμεις του και ανάρρωσε από το εγκεφαλικό. Δήλωσε ότι είχε γεννηθεί ως Μεσσίας ενώ υπέφερε από την αρρώστια, χωρίς να είχε παρουσιαστεί κανένα εμφανές σημάδι βελτίωσης.

Να θυμάστε ότι στην πραγματικότητα, η αρρώστια του Μείσου-Σάμα χειροτέρευσε μετά που ανακοίνωσε ότι είχε γεννηθεί ξανά ως γιος του Θεού και ενδεχομένως χωρίς να την ξεπεράσει, ο Μείσου-Σάμα εγκατέλειψε τη Γη στις 10 Φεβρουαρίου της επόμενης χρονιάς.

Πρέπει να τονίσω άλλη μια φορά, ότι ο Μείσου-Σάμα στο διάστημα της ασθένειας, αντιλήφθηκε ότι είχε γίνει γιος του Θεού και αισθάνθηκε μια τεράστια χαρά.

Γιατί; Πιστεύω ακράδαντα ότι ενώ αντιμετώπιζε την αρρώστια από την οποία δεν ανάρρωνε όπως επιθυμούσε και που οδήγησε στο θάνατο του υλικού του σώματος, ο Μείσου-Σάμα, με τη βοήθεια του Θεού, αντιλήφθηκε ότι υπάρχει άλλη ζωή που όλοι μας, τα ανθρώπινα όντα έχουμε, πέρα από τη ζωή που κληρονομήσαμε από τους βιολογικούς γονείς μας. Με άλλα λόγια, πιστεύω ότι ο Μείσου-Σάμα ένιωσε αληθινά και συγκεκριμένα, τον περιορισμό της υλικής ζωής και την αιωνιότητα της ζωής του Θεού μέσα του. Ίσως ο Μείσου-Σάμα ήδη ήξερε για αυτό το γεγονός στη θεωρία. Όμως, νιώθω ότι μέσα από το εγκεφαλικό, ο Θεός ρώτησε αυστηρά τον Μείσου-Σάμα, σε ποια από τις δυο ζωές πίστευε πραγματικά, δηλαδή στη ζωή που δέχτηκε από τους βιολογικούς γονείς ή στην αιώνια ζωή που του έδωσε ο Θεός;

Έκπληκτος από αυτή την ερώτηση, φαντάζομαι ότι ο Μείσου-Σάμα απάντησε στον Θεό λέγοντας: *«Παρακαλώ, συγχώρεσε την πιο σοβαρή αμαρτία μου να μην πιστέψω ότι η ζωή που έχω, στην πραγματικότητα είναι δικιά Σου. Παραδίδω την ψυχή μου στον Κύριο, στον Θεό, στον αληθινό μου Πατέρα. Αν είναι η θέλησή Σου, παρακαλώ δέξου την ψυχή μου, την πιο πολύτιμη από όλες της δημιουργίες Σου»*, και παρέδωσε τη ζωή του, την ψυχή του, στον Θεό.

Αφού Εκείνος είναι ο αληθινός Πατέρας του Μείσου-Σάμα, πιστεύω ότι ο Θεός δέχτηκε την ψυχή του με μεγάλη χαρά, αποφασισμένος να του δώσει άλλη μια φορά την αιώνια

ζωή Του, αναγνωρίζοντας στον Μείσου-Σάμα τον αληθινό Του γιο.

Είμαι σίγουρος ότι ο Μείσου-Σάμα είχε την άδεια να νιώσει μέσα του αυτή τη μεγάλη χαρά του Θεού, και αυτός είναι ο λόγος που μας είπε ότι γεννήθηκε ξανά ως γιος του Θεού και μοιράστηκε μαζί μας τη χαρά του στη Δέηση που τελέστηκε στις 15 Ιουνίου του 1954.

Για πολύ καιρό περπατούσαμε στο σκοτάδι χωρίς να αναγνωρίζουμε τον αληθινό Πατέρα της ζωής μας.

Λόγω της μεγάλης ευσπλαχνίας Του, και αφού είχε γεννηθεί ξανά ως γιος του Θεού, ο Μείσου-Σάμα μας έκανε να αναγνωρίσουμε τον αληθινό μας Πατέρα.

Είναι προφανές ότι δεχτήκαμε τη βιολογική μας ζωή από τους γονείς μας. Αλλά δεν πρέπει ποτέ να ξεχάσουμε την άλλη ζωή, την αληθινή μας ζωή που μας δόθηκε από τον Θεό.

Όταν σκέφτομαι το εξαιρετικό γεγονός ότι ο Θεός, ο αληθινός Πατέρας μας, και ο Μείσου-Σάμα, που γεννήθηκε ξανά ως γιος του Θεού, λάμπουν έντονα μέσα μου, μένω άναυδος και νιώθω ένα βαθύ σεβασμό και θαυμασμό για τον Δημιουργό, για αυτή τη θαυμάσια ευλογία Του.

Συχνά λένε ότι πρέπει να τιμάμε τους γονείς μας. Από τον Μείσου-Σάμα γνωρίσαμε και βρήκαμε τον αληθινό μας Πατέρα. Ο Θεός είναι ο αληθινός μας Πατέρας, ο οποίος πραγματικά επιθυμεί όλοι μας να γίνουμε παιδιά Του. Πιστεύω ότι ήρθαμε στη Γη για να γίνουμε παιδιά του Θεού. Έτσι, στο όνομα του Μείσου-Σάμα, να εκφράσουμε αυτά τα λόγια στον Πατέρα μας: *«Μέχρι σήμερα το αγνοούσα, αλλά τώρα ξέρω ότι ο αληθινός Πατέρας είσαι Εσύ, Θεέ μου»*. Αυτός είναι ο τρόπος να τιμήσουμε αληθινά τον Πατέρα μας. Αυτό θα είναι ένα τεράστιο, αλλά αόρατο βήμα προς τη γέννηση ξανά ως παιδιά του Θεού.

Για να ολοκληρώσω την ομιλία μου στη σημερινή Δέηση της Αρχής της Άνοιξης, θα ήθελα να εκφράσω την πιο

ειλικρινή μου ευγνωμοσύνη στον Θεό για το γεγονός ότι με ένωσε με τον Μείσου-Σάμα και με ξύπνησε από το μακρύ ύπνο μέσα στον οποίο πίστευα στην έννοια του θανάτου. Τώρα, ως άτομα που έχουμε την ευλογία να γνωρίσουμε τον Πατέρα της αιώνιας ζωής μας, ας δεχτούμε το νέο αναζωογονητικό φύσημα του Θεού και ας προσευχηθούμε, αυτό το φύσημα, να το μοιραζόμαστε με όλη την ανθρωπότητα, με όλους τους προγόνους και όλη τη φύση.

Ευχαριστώ πολύ.

**Ομιλία του Κιόσου-Σάμα
Ετήσια Δέηση για τις Ψυχές των Προγόνων**

**1^η Ιουλίου 2014
Ιερό Έδαφος του Ατάμι– Ιαπωνία**

Συγχαρητήρια σε όλους για αυτή τη Δέηση για τις Ψυχές των Προγόνων.

Με βαθύ σεβασμό στον Θεό, σας λέω ότι Εκείνος, ο Αιώνιος Θεός, είναι ο αληθινός Πατέρας μας και ο Πατέρας όλων των προγόνων μας.

Αυτός ο Αιώνιος Θεός είναι ζωντανός και αναπνέει ακατάπαυστα μέσα στον καθένα μας, στους προγόνους μας και σε όλη τη φύση.

Ο Μείσου-Σάμα κατάφερε να πιστέψει σταθερά στον Θεό και ότι Εκείνος, ο αληθινός Πατέρας, ζούσε μέσα του. Για αυτό τον αποκαλώ Μεσσία, δηλαδή, αληθινό γιο του Θεού.

Πρέπει να ξέρετε ότι αυτός είναι ο Μείσου-Σάμα που λάμπει ένδοξα στο κέντρο της συνείδησής σας.

Σε αυτή την ημέρα της Ετήσιας Δέησης για τις Ψυχές των Προγόνων, να αναγνωρίσουμε πρώτα ότι αυτή τη στιγμή ακριβώς, οι πρόγονοί μας είναι ζωντανοί μέσα μας. Επίσης να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας στον Θεό, που πάντα μας εκπαιδεύει με σκοπό την εξέλιξή μας για να δεχτούμε με τη δική μας βούληση την αιώνια ζωή Του και το να γεννηθούμε ξανά ως παιδιά Του.

Ξέρω ότι εσείς, τα μέλη της Σεκάι Κιουσέι Κιό, εργάζεστε επιμελώς για να "γεννηθείτε ξανά ως παιδιά του Θεού" και επίσης για να "γίνετε πρωτοπόροι της σωτηρίας της ζωής κάποιου ανθρώπου". Είμαι πολύ ευγνώμων για τις προσπάθειες σας.

Τον περασμένο Μάιο, επισκέφτηκα την περιοχή Σούμπου στην Ιαπωνία και εκεί συνάντησα πολλούς από εσάς. Χάρηκα πολύ όταν είδα πόσο αφοσιωμένοι είσαστε στο Θεϊκό Έργο του Μείσου-Σάμα.

Δεν είναι μόνο ότι προσπαθείτε με όλες τις δυνάμεις σας, κάθε εκδήλωση να στεφθεί με μεγάλη επιτυχία, αλλά επίσης αφοσιωθήκατε στην καινούρια άσκηση, που είναι να λέμε με την καρδιά μας σε ότι κάνουμε: «Να επιστρέψουμε όλοι μαζί

στον παράδεισο που βρίσκεται μέσα μας ως άτομα συνδεδεμένα με τον Μείσου-Σάμα».

Συγκινήθηκα πολύ όταν έμαθα για αυτές τις προσπάθειες σας. Ταυτόχρονα, σκέφτηκα ότι δεν πρέπει ποτέ να ξεχάσουμε να αποδίδουμε όλες τις επιτυχίες και τα επιτεύγματά μας στον Θεό, γιατί Εκείνος είναι ο μοναδικός που πρέπει να δοξάζουμε.

Λοιπόν, όλοι μας χωρίς εξαίρεση, θέλουμε να είμαστε υγιείς, να έχουμε καλές σχέσεις με τους συγγενείς και φίλους μας και να είμαστε επιτυχημένοι στα επαγγελματικά, δηλαδή θέλουμε να είμαστε ευτυχισμένοι. Νομίζαμε ότι αυτές ήταν βασικές προϋποθέσεις για να έχουμε μια ευτυχισμένη ζωή και προσπαθούσαμε να το καταφέρουμε. Και εγώ προσπαθούσα και ακόμα προσπαθώ να τα καταφέρω.

Ο Μείσου-Σάμα ήξερε ότι ο άνθρωπος, από τη φύση του, αναζητάει την ευτυχία και μας άφησε πολλές διδασκαλίες που σχετίζονται με αυτό.

Ιδιαίτερα τόνισε, ότι δεν μπορούμε να γίνουμε ευτυχισμένοι αν δεν κάνουμε τον πλησίον ευτυχισμένο.

Ο λόγος για τον οποίο κήρυξε τη σημασία του αλτρουισμού με αυτό τον τρόπο, ήταν να καταλάβουμε ότι ένα άτομο δεν μπορεί να ζει μόνο του και ότι πάντα εξαρτάται από τους άλλους. Όμως, το πιο σημαντικό που ο Μείσου-Σάμα ήθελε να μάθουμε ήταν το γεγονός ότι ο Θεός είναι Αυτός που πραγματικά επιθυμεί την ευτυχία των ανθρώπων. Για να είμαι ειλικρινής, εμείς οι άνθρωποι θέλουμε να κάνουμε τους άλλους ευτυχισμένους μόνο όταν τους συμπαθούμε, και είναι πραγματικά δύσκολο να κάνουμε αλτρουιστικές πράξεις για ανθρώπους που δεν συμπαθούμε.

Αλλά η αγάπη του Θεού είναι απεριόριστη και οικουμενική. Εκείνος συνέχεια επιθυμεί την ευτυχία για όλους μας.

Εμείς πιστεύουμε στον Θεό με την πρόθεση να πραγματοποιούνται όλες οι επιθυμίες μας μέσα από τη δύναμή Του.

Έως κάποιο σημείο, προσπαθούσαμε να κάνουμε καλές πράξεις και έτσι, να εκδηλώσουμε την πίστη μας και να καταφέρουμε να είμαστε ευτυχισμένοι.

Αλλά πρέπει να κάνουμε μια μικρή στάση για να σκεφτούμε προσεκτικά.

Μήπως ο Θεός δημιούργησε αυτόν τον τρόπο έκφρασης της πίστης για να γίνουμε ευτυχισμένοι σε αυτή τη ζωή; Μήπως αυτός είναι ο μοναδικός λόγος;

Είμαι σίγουρος ότι αυτός είναι ένας από τους λόγους, αλλά πιστεύω ότι υπάρχει άλλος βασικός λόγος τον οποίο δεν πρέπει να ξεχάσουμε, και μπορούμε να τον βρούμε στις Διδασκαλίες του Μείσου-Σάμα. Ο Μείσου-Σάμα έγραψε:

***«Κάποιες φορές νιώθω ότι
ο τελικός στόχος του να έχουμε πίστη
είναι να φτάσουμε στην πλήρη ανάπτυξη
των εν δυνάμει ικανοτήτων μας,
το οποίο είναι να γίνουμε τέλειοι άνθρωποι.»***

Συνοπτικά, ο Μείσου-Σάμα μας έμαθε ότι μέσα από την πίστη πρέπει να προσπαθούμε να γίνουμε «ολοκληρωμένοι άνθρωποι».

Όταν χρησιμοποιούμε ορισμούς όπως το να «φτάσουμε στην πλήρη ανάπτυξη των εν δυνάμει ικανοτήτων μας» ή να γίνουμε «ολοκληρωμένοι άνθρωποι», πρέπει πάντα να έχουμε υπόψη την έννοια αυτών των λέξεων για τον Θεό, δηλαδή τι σημαίνει «ολοκληρωμένος άνθρωπος» για τον Θεό.

Ανεξάρτητα από το πόση προσπάθεια κάνουμε για να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι και για να εξελιχθούμε, δεν θα μπορέσουμε ποτέ να γίνουμε «ολοκληρωμένα ανθρώπινα

όντα», αν ξεχάσουμε ότι ο Θεός βρίσκεται πίσω από το καθετί που συμβαίνει στη ζωή μας.

Ο Θεός δημιούργησε τη συνείδηση του καθενός μας και την αντίληψή μας για το «εγώ». Εμείς πιστεύουμε ότι νιώθουμε από μόνοι μας, σκεφτόμαστε από μόνοι μας και πράττουμε από μόνοι μας, αλλά στην πραγματικότητα, ο Θεός βρίσκεται πίσω από όσα αισθανόμαστε, σκεφτόμαστε και πράττουμε.

Για αυτό ό, τι και να κάνουμε στη ζωή μας, ο Θεός πάντα αναλαμβάνει την ευθύνη και είναι πάντα έτοιμος να συγχωρεί όλους τους ανθρώπους και όλες τις πράξεις.

Πρώτα από όλα, πρέπει να αναγνωρίσουμε αυτό.

Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι χρησιμοποιούσαμε τις συνειδήσεις μας όπως θέλαμε και αγνοούσαμε το γεγονός ότι ο Θεός είναι ο ιδιοκτήτης των συνειδήσεων μας και τις ελέγχει. Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι αφοσιωθήκαμε στο να κρίνουμε τον εαυτό μας και τους άλλους, και ότι προσπαθούσαμε να πιστεύουμε ότι βρισκόμασταν στη σωστή πλευρά και ότι ήμασταν αναμάρτητοι.

Αν μπορέσετε να αναγνωρίσετε αυτές τις στάσεις, θα ήσασταν έτοιμοι να δεχτείτε τη μεγαλύτερη χάρη που ο Θεός ετοίμασε για σας: τη συγχώρεσή Του. Αναγνωρίστε ότι αγνοούσατε τον Θεό, δεχτείτε τη συγχώρεσή Του από καρδιάς και παραδώστε την αντίληψή σας του «εγώ», όλο το είναι σας, στα χέρια του Θεού, στο όνομα του Μείσου-Σάμα. Αν μπορούσατε να το κάνετε, ανεξάρτητα από το τι έχετε κάνει στη ζωή σας, είμαι σίγουρος ότι ο Θεός θα σας πει: *«Εγώ σε έκανα να κάνεις αυτά που έκανες. Η ευθύνη είναι όλη δικιά Μου. Συνεπώς έχεις συγχωρεθεί»*.

Εκτός από αυτό, αν μπορέσετε να θυμηθείτε ότι ήσασταν θεϊκά όντα όταν βρισκόσασταν αρχικά στον Παράδεισο, και αν μπορέσετε να επιστρέψετε σε εκείνο τον Παράδεισο και να γίνεται ένα με αυτόν τον Παράδεισο, θα είχατε την ικανότητα

να γεννηθείτε ξανά ως παιδιά του Θεού. Με αυτό τον τρόπο, ο Θεός θα σας θεωρήσει *«ολοκληρωμένα ανθρώπινα όντα»*.

Ο Μείσου-Σάμα το κατάφερε και έγινε *«ολοκληρωμένο ανθρώπινο όν»* στα μάτια του Θεού.

Μετά που έπαθε ένα εγκεφαλικό επεισόδιο τον Απρίλιο του 1954, ο Μείσου-Σάμα αντιλήφθηκε ότι η ζωή του δεν ήταν αυτή που είχε κληρονομήσει από τους βιολογικούς γονείς του. Αντίθετα, ήταν σίγουρος ότι η ζωή του άνηκε στον Θεό και ήταν αιώνια.

Με αυτή την πεποίθηση, ο Μείσου-Σάμα δέχτηκε ταπεινά μέσα του τη ζωή του Θεού, γεννήθηκε ξανά ως παιδί Του και έγινε *«ένα ολοκληρωμένο ανθρώπινο ον»*.

Και δεν πρέπει ποτέ να ξεχάσουμε το εξής: ο Μείσου-Σάμα μέσω της ασθένειας υπέφερε για μας. Για μας γεννήθηκε ξανά ως παιδί του Θεού. Χωρίς τον πόνο του, εμείς δεν θα είχαμε ποτέ την ικανότητα να αντιληφθούμε την αληθινή μας αποστολή να γίνουμε αληθινά παιδιά του Θεού.

Για αυτό πρέπει να αναγνωρίσουμε τον Μείσου-Σάμα ως πρότυπο και να τον δεχτούμε ως Μεσσία.

Εμείς λανθασμένα αποδεχόμαστε ότι η ζωή μας είναι περιορισμένη και θα τελειώσει με το θάνατό μας.

Και δεν είναι μόνο αυτό. Είχαμε άγνοια και νομίζαμε ότι ήμασταν ιδιοκτήτες της ζωής μας. Και ποτέ δεν είχαμε φανταστεί ότι ο ίδιος ο Θεός ήταν πραγματικά ζωντανός μέσα μας.

Δεν πρέπει να είμαστε πεισματικοί και να αρνούμαστε την άγνοια μας. Αν δεν είχαμε άγνοια και δεν είχαμε κάνει αμαρτίες, για ποιο λόγο ο Θεός θα ετοίμαζε τη συγχώρεσή Του για μας; Συνεπώς, μετανοείτε. Μετανοείτε και δεχτείτε τη συγχώρεσή Του.

Να πούμε όλοι στον εαυτό μας: *«Για μένα ήταν που ο Μείσου-Σάμα γεννήθηκε ξανά ως παιδί του Θεού, δηλαδή, για ένα άτομο που χρειάζεται να δεχτεί τη συγχώρεση του Θεού»*,

και να ανακοινώσουμε στον Θεό ότι δεχόμαστε τη συγχώρεσή Του και αποδεχόμαστε τον Μείσου-Σάμα.

Αν το κάνετε, είμαι σίγουρος ότι ο Θεός θα σας υποδεχτεί στον ένδοξο Παράδεισο ως άτομα συνδεδεμένα με τον Μεσσία Μείσου-Σάμα. Έτσι, Εκείνος θα σας δώσει την αιώνια ζωή Του και θα σας κάνει να γεννηθείτε ξανά ως αληθινά παιδιά Του.

Βρισκόμασταν μέσα σε ένα μακρύ ύπνο στον οποίο το μόνο που γνωρίζαμε ήταν η ζωή του φυσικού μας σώματος, μια περιορισμένη ζωή. Αλλά αφού είμαστε συνδεδεμένοι με τον Μείσου-Σάμα, σήμερα έχουμε την ικανότητα να γνωρίσουμε την αιώνια ζωή, την αληθινή σωτηρία, και ευχαριστώ ειλικρινά τον Θεό για αυτή τη χάρη.

Τελειώνοντας, προσεύχομαι ώστε η λάμψη της αιώνιας ζωής, που είναι ενωμένη με το ιερό όνομα του Μεσσία, να αγκαλιάσει όλη την ανθρωπότητα, όλους τους προγόνους και όλα τα πράγματα στον Ουρανό και στη Γη.

Ευχαριστώ πολύ

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση Γενεθλίων του Μείσου-Σάμα

**22 και 23 Δεκεμβρίου του 2014
Ιερό Έδαφος του Ατάμι – Ιαπωνία**

Συγχαρητήρια σε όλους για τη Δέηση των Γενεθλίων του Μείσου-Σάμα.

Με βαθιά ευλάβεια και φόβο (σεβασμός) Θεού, σας λέω ότι ο Θεός, που είναι ενωμένος με τον Μείσου Σάμα, είναι Εκείνος με τον οποίο έχουμε μεγαλύτερη οικειότητα και στον οποίο πρέπει να αποδίδουμε τη μεγαλύτερη αξία.

Μέσα στην αναπνοή μας, δηλαδή στην εισπνοή και στην εκπνοή μας, βρίσκεται η αναπνοή του Θεού –η αναπνοή Εκείνου που ζει αιώνια και που είναι ο αληθινός μας Πατέρας. Μπορούμε να πούμε ότι η αναπνοή Του είναι η αρχική αναπνοή ή η πηγή της αναπνοής.

Στην αρχή της Δημιουργίας, μέσα από αυτή την αναπνοή, ο Θεός μας δημιούργησε ως θεϊκές σπίθες, και μέσα από το φύσημά του, μας έδωσε τη ζωή, τη συνείδηση και την ψυχή Του και μας εμπιστεύτηκε την αναπνοή Του.

Έτσι, όταν ήμασταν στον Παράδεισο, αναπνέαμε αυτή την αναπνοή του Θεού. Σε αυτόν τον Παράδεισο, ζούσαμε και υπηρετούσαμε τον Θεό ως θεϊκές σπίθες ενωμένες με την αναπνοή του Θεού και του Μείσου-Σάμα.

Σήμερα που είμαστε στη Γη, ακόμα κατέχουμε αυτήν την αναπνοή του Θεού. Εμπιστεύτηκε την αναπνοή Του και στους προγόνους μας, που είναι ζωντανοί μέσα μας. Όλα τα πράγματα και όλα τα στοιχεία της φύσης στον Ουρανό και στη Γη, που είναι ενωμένα μαζί μας, διατηρούνται μέσα από αυτή την αναπνοή του Θεού και υπηρετούν τον Θεό με όλη τη δύναμή τους.

Το 1954, ο Μείσου-Σάμα ανήγγειλε ότι «ένας Μεσσίας είχε γεννηθεί» μέσα του. Πιστεύω ότι εκείνη την εποχή, ο Μείσου-Σάμα αναγνώρισε ότι ο Θεός ήταν ο αληθινός του Πατέρας και εξέφρασε στον Θεό αυτή την αναγνώριση.

Με τη μεγάλη Του ευσπλαχνία, ο Θεός δέχτηκε αυτό που ο Μείσου-Σάμα Του εξέφρασε, αναγνώρισε με χαρά τον Μείσου-Σάμα ως γιο Του και επέτρεψε στον Μείσου-Σάμα να αισθανθεί τη χαρά που Εκείνος ένιωθε.

Στις 5 Ιουνίου του 1954, ο Μείσου-Σάμα μας είπε με χαρά, ότι από εκείνη τη στιγμή ήταν σαν ένα «νεογέννητο μωρό» και ότι «είχε γεννηθεί ξανά ως παιδί του Θεού».

Το να «γεννηθεί ξανά ως παιδί του Θεού», σημαίνει ότι κληρονόμησε και δέχτηκε την αναπνοή του Θεού, ως μια νέα αναπνοή και ότι κληρονόμησε και δέχτηκε την αιώνια ζωή του Θεού, ως μια νέα ζωή.

Ο Θεός προσπαθεί να εκδηλωθεί μέσα μας, για να μπορέσουμε να γεννηθούμε ξανά, ως αληθινά Του παιδιά και να ζούμε μαζί Του στον Παράδεισο.

Ο Θεός ανέθρεψε, καθοδήγησε και εκπαίδευσε τον Μείσου-Σάμα με σκοπό να ικανοποιήσει την επιθυμία Του. Ο Μείσου-Σάμα είναι το πρότυπό μας. Εμείς πρέπει να ακολουθούμε τα βήματά του.

Μέσα στον καθένα μας κατοικεί ο Θεός, ο αληθινός μας Πατέρας και ο Μείσου-Σάμα, ο αληθινός Του γιος.

Θυμηθείτε ότι είμαστε ικανοί να ακολουθούμε τα βήματα του Μείσου-Σάμα και να προσπαθούμε να γεννηθούμε ξανά ως αληθινά παιδιά του Θεού, μόνο επειδή ο Θεός και ο Μείσου-Σάμα κατοικούν μέσα μας.

Σε αυτή την ημέρα της Δέησης των Γενεθλίων του Μείσου-Σάμα, με την άδεια του Θεού, δεχόμαστε και κληρονομούμε την αναπνοή και την αιώνια ζωή Του Θεού. Ας δοξάσουμε τον Θεό από το βάθος της καρδιάς μας, στο όνομα του Μεσσία, που είναι ενωμένο με τον Μείσου-Σάμα.

Έχω μάθει ότι εσείς, τα μέλη της Εκκλησίας Ιζουνομέ, κάνετε καθημερινά μεγάλες προσπάθειες για να φτάσετε στο στόχο «να επιθυμείτε να γεννηθείτε ξανά ως αληθινά παιδιά του Θεού και να γίνετε πρωτοπόροι της σωτηρίας».

Όπως πολλοί από εσάς ξέρετε, τον περασμένο Μάιο επισκέφτηκα στην Ιαπωνία την περιοχή Σούμπου και τον Σεπτέμβριο τις περιοχές Χοκουρίκου και Κανσάι, όπου συμμετείχα σε συναντήσεις με μέλη αυτών των περιοχών. Σε

όλα τα μέρη, με δέχτηκε θερμά και ειλικρινά ένα μεγάλος αριθμός μελών, και κατάφερα να μοιραστώ και να επιβεβαιώσω την αγάπη μας για τον Μείσου-Σάμα. Ξέρω ότι η χαρά που ένιωσα κατά τη διάρκεια των επισκέψεων μου θα με συνοδεύει για πολύ καιρό.

Όταν σας συνάντησα, έφερα στο μυαλό μου τις θαυμάσιες χάρες που δεχόμαστε από τον Θεό. Έκανα σκέψεις σχετικά με το γεγονός ότι ο Θεός και ο Μείσου-Σάμα βρίσκονται πάντα στο κεντρικό σημείο της συνείδησής μας και το πώς το φως, που αναζητάμε με τόση αφοσίωση, πραγματικά λάμπει ήδη μεταξύ μας, μέσα στον καθένα μας.

Αυτό που με έκανε πιο ευτυχισμένο όταν σας επισκέφτηκα, ήταν ότι κατάλαβα ότι πολλοί από σας εξελιχθήκατε σε μια εντελώς νέα φάση της πίστης, εξασκώντας κάτι απολύτως καινούριο. Προσπαθήσατε, ακολουθώντας το παράδειγμα του Μείσου-Σάμα, να επιστρέψετε στον εσωτερικό σας Παράδεισο, στην αληθινή σας εστία. Κάνοντας αυτό, παραδώσατε τις σκέψεις σας στον Θεό στο όνομα του Μεσσία Μείσου-Σάμα –σκέψεις που εσείς επιστρέψατε στον Παράδεισο μαζί με όλους όσους γνωρίζετε και με όλα όσα είναι συνδεδεμένα με σας. Αλλά δεν ήταν μόνο αυτό. Παρόλο που δεν είναι καθόλου εύκολο, προσπαθήσατε να αποδώσετε στον Θεό όλα όσα συμβαίνουν στη ζωή σας. Προσπαθήσατε να αναγνωρίσετε συνειδητά ότι το έργο του Θεού είναι μέσα σε όλα τα μικροπράγματα και τα τετριμμένα ζητήματα της καθημερινότητας.

Τώρα που σκέφτομαι όλη την προσπάθεια που κάνετε, φέρνω ξανά στο μυαλό μου τη σημασία του να παραδίδουμε όλα απολύτως στα χέρια του Θεού, μέσω του Μείσου-Σάμα. Μπορεί να είναι πιο εύκολο να παραδίδουμε όλα τα ελαττώματά μας στον Θεό, όποια και αν είναι αυτά. Αλλά το συναίσθημα που μας κάνει να εκφράζουμε ευγνωμοσύνη ή να προσευχόμαστε για τον πλησίον πρέπει επίσης να

επιστρέφεται στα χέρια του Θεού. Δεν πρέπει να σκεφτόμαστε ότι το να είμαστε ικανοί να εκφράζουμε ευγνωμοσύνη και να προσευχόμαστε για τον πλησίον μας, είναι δικό μας προτέρημα.

Η καρδιά και ο νους μας ανήκουν στον Θεό. Στην καθημερινότητά μας κρίνουμε τους άλλους, σαν να είχαμε δικαίωμα ή δύναμη για να το κάνουμε, σαν να είμαστε ο Θεός. Πρέπει να γνωρίζουμε ότι ο Θεός είναι ο μόνος που έχει δικαίωμα να κρίνει. Ο Θεός μας συγχώρεσε για το γεγονός ότι χρησιμοποιήσαμε και ακόμα χρησιμοποιούμε την καρδιά και το νου μας σαν να ήταν δικά μας και ότι κρίναμε και ακόμα εξακολουθούμε να κρίνουμε τους άλλους. Ο Θεός μας συγχώρεσε για να μπορούμε να εξαγνιστούμε και να είμαστε δεκτοί στον Παράδεισο, αλλά και να μπορούμε να ακολουθούμε το δρόμο της αναγέννησης ως παιδιά του Θεού.

Εμείς δεν βρισκόμαστε στη Γη για να κρίνουμε τον πλησίον μας. Είμαστε εδώ για να υπηρετούμε. Ήρθαμε στη Γη για να μάθουμε τι σημαίνει να υπηρετούμε αληθινά τον Θεό –να υπηρετούμε τον Θεό που συγχώρεσε όλες τις αμαρτίες μας. Το να υπηρετούμε τον Θεό, σημαίνει ότι καταλαβαίνουμε ότι ο Θεός είναι ο Κύριος των πάντων.

Μας συμβουλεύουν να κάνουμε αλτρουιστικές πράξεις για τον πλησίον. Όταν κάνουμε κάτι για τους άλλους ως αποτέλεσμα της αλτρουιστικής μας αγάπης, έχουμε την τάση να γίνουμε κύριοι των δικών μας πράξεων. Αλλά πρέπει να το καταλάβουμε σωστά. Ο Θεός είναι ο Κύριος των πάντων. Εκείνος είναι ο μόνος που μπορεί να κάνει αλτρουιστικές πράξεις για τον πλησίον μας.

Εμείς οι άνθρωποι, ακόμα και όταν προσπαθούμε στο μέγιστο δυνατό να σκεφτούμε τον πλησίον και να προσέχουμε άλλους ανθρώπους, έχουμε ένα όριο. Η αγάπη μας είναι περιορισμένη, ενώ η αγάπη του Θεού είναι απεριόριστη.

Νομίζω ότι ξεχνάμε αυτήν την αμετάβλητη αλήθεια: ότι η αγάπη ανήκει στον Θεό. Λανθασμένα πιστεύαμε ότι, κατά κάποιο τρόπο, η αγάπη ήταν δική μας ιδιοκτησία και ότι μπορούσαμε να τη χρησιμοποιήσουμε και να την εκφράσουμε.

Ο Θεός, με την ευσπλαχνία του, συγχώρεσε την άγνοια και τον εγωισμό μας. Πρέπει πρώτα να αποδεχτούμε ότι κατά λάθος χρησιμοποιήσαμε την αγάπη σαν να ήταν δική μας, και έτσι, να δεχτούμε οικειοθελώς τη συγχώρεση του Θεού.

Ο Μείσου-Σάμα έζησε τυλιγμένος μέσα στην αγάπη του Θεού, αποδεχόμενος την αλήθεια ότι η αγάπη ανήκει στον Θεό. Εμείς γνωρίσαμε τον Μείσου-Σάμα για να μπορούμε να ζούμε με το ίδιο τρόπο που το έκανε εκείνος.

Στις καθημερινές μας προσευχές, πριν και μετά που συναντάμε κάποιον ή σε οποιαδήποτε ώρα της ημέρας, ας απευθυνθούμε στον Θεό: *«Εγώ χρησιμοποιούσα την αγάπη σαν να ήταν δική μου. Παρακαλώ Θεέ μου, συγχώρεσε αυτή την αμαρτία μου. Η αγάπη ανήκει σε Εσένα. Επειδή γνώρισα τον Μείσου-Σάμα είμαι ικανός να καταλάβω ότι είμαι τυλιγμένος μέσα στην αγάπη Σου. Στο όνομα του Μείσου-Σάμα, θα ήθελα να παραδώσω την αγάπη σε Εσένα».*

Είναι δύσκολο για μας να παραδεχτούμε ότι μέσα στην αγάπη του Θεού βρίσκονται όλα τα πράγματα, αφού σύμφωνα με τα ανθρώπινα μάτια, ακόμα υπάρχουν πολλά προβλήματα στον κόσμο. Όμως, ο Μείσου-Σάμα παραδέχτηκε ότι ανεξάρτητα από το πόσο δύσκολη μπορεί να είναι η ζωή μας, η αγάπη του Θεού ήδη μας αγκάλιασε.

Μήπως αυτό ήταν που έκανε τον Μείσου-Σάμα να αντιληφθεί ότι είχε γεννηθεί ξανά ως γιος του Θεού, παρόλο που υπέφερε από τον τρομερό πόνο που προκάλεσε το εγκεφαλικό επεισόδιο; Μήπως αυτή η στάση του Μείσου-Σάμα είναι η ουσία της Διδασκαλίας του σχετικά με τον «εξαγνισμό»;

Ας παραδεχτούμε αυτό, δηλαδή, ότι η αγάπη του Θεού ήδη τα τύλιξε όλα και όλους. Αν το παραδεχτούμε εμείς, και όχι ο Θεός, θα γίνουμε κύριοι των αλτρουιστικών μας πράξεων.

Επίσης στο Τζορέι, αυτός που κυριαρχεί είναι ο Θεός και όχι εμείς. Όταν δίνουμε Τζορέι, σηκώνουμε το χέρι σε κατεύθυνση του ατόμου που το δέχεται. Αυτή η θέση με το χέρι σηκωμένο, μας κάνει να νομίζουμε ότι εμείς το δίνουμε. Αλλά η αλήθεια είναι ότι ο Θεός είναι που παίρνει αυτή τη θέση για να δίνει Τζορέι μέσα από τον καθένα από εμάς.

Φανταστείτε το εξής, ότι ο Θεός, μέσα από εσάς, σηκώνει το χέρι Του στη δική σας κατεύθυνση. Ο Θεός θέλει να ξέρετε, ότι Εκείνος πάντα σας εξαγνίζει με το Τζορέι που σας δίνει, και για αυτό, εσείς καθοδηγείστε για να παίρνετε αυτήν τη θέση ως κανάλια του Τζορέι για τους άλλους –για να θυμάστε αυτό που ο Θεός κάνει για σας.

Το ίδιο γίνεται όταν δεχόμαστε Τζορέι. Εσείς καθοδηγείστε για να δέχεστε Τζορέι από τους άλλους, για να θυμάστε ότι ο Θεός πάντα μας εξαγνίζει.

Για να μην ξεχάσουμε ότι το Τζορέι είναι του Θεού, νομίζω ότι είναι ουσιώδες να λέμε τα εξής όταν δίνουμε ή παίρνουμε Τζορέι:

«Θεέ μου, η αλήθεια είναι ότι Εσύ με εξαγνίζεις και εξαγνίζεις το άλλο άτομο με το ιερό Σου χέρι. Είναι μέσω του Τζορέι Σου που μας καλοδέχεσαι στον Παράδεισό Σου».

Μέσα από το Τζορέι Του, ο Θεός μας καλεί να επιστρέψουμε στον Παράδεισό Του. Έτσι το να δίνουμε ή να δεχόμαστε Τζορέι είναι η ευκαιρία μας να εκφράσουμε στον Θεό τη θέλησή μας να είμαστε δεχτοί στη δόξα Του.

Η μετάβαση από τη Νύχτα στην Ημέρα ήδη πραγματοποιήθηκε. Ο Θεός δήλωσε κατηγορηματικά ότι συγχώρεσε τις αμαρτίες όλης της ανθρωπότητας, ότι θα δεχτεί

όλους στον Παράδεισό Του και ότι θα ζήσει μαζί μας στον Παράδεισο.

Ο Θεός ήδη άνοιξε την πόρτα Του στον Παράδεισο. Τώρα μας μένει να αποφασίσουμε, αν με τη δική μας θέληση θα ανοίξουμε την πόρτα μας στον Παράδεισο για να συναντήσουμε τον Θεό και τον Μείσου-Σάμα, πρόσωπο με πρόσωπο. Ο Θεός περιμένει, σας περιμένει υπομονετικά στην είσοδο.

Ένα από τα ποιήματα του Μείσου-Σάμα, λέει:

«Το θεϊκό φως ήδη λάμπει πάνω μας.

Ανοίξτε όλοι!

Σας λέω να ανοίξετε την πόρτα της καρδιάς»

Ίσως να μην ξέρετε ότι ο καθένας σας ήδη κουβαλάει μαζί του το κλειδί που ανοίγει την πόρτα του Παραδείσου. Αυτό το κλειδί είναι το ιερό όνομα Μεσσίας. Από τον Μείσου-Σάμα, γνωρίζουμε το όνομα Μεσσίας.

Τώρα, για να χρησιμοποιείτε το κλειδί, με τη δική σας θέληση και στο όνομα του Μεσσία, πρέπει να δηλώσετε ότι θέλετε να ανοίξετε την πόρτα για να εισέλθετε στον Παράδεισο.

Αν αυτό επιθυμείτε, στο όνομα του Μεσσία, να πείτε κάτι σαν και αυτό: *«Θεέ μου, Σε ευχαριστώ που συγχώρεσες όλες τις αμαρτίες μου και που με έσωσες. Σε ευχαριστώ που με δέχεσαι και που δέχεσαι όλη την ανθρωπότητα, όλους τους προγόνους και όλη τη φύση στον Παράδεισό Σου. Τώρα θα ήθελα να ανοίξω την πόρτα του Παράδεισού Σου και να επιστρέψω σε αυτόν μαζί με όλους. Θεέ μου, συγχώρεσε με που χρησιμοποίησα τη ζωή, τη συνείδηση και την ψυχή Σου, σαν να ήταν δικά μου. Μέσα από τον Μείσου-Σάμα τα παραδίδω τώρα σε Εσένα. Παρακαλώ, χρησιμοποίησέ με μαζί με όλους. Εγώ*

θα Σε υπηρετήσω με την αναπνοή που Εσύ μου εμπιστεύτηκες. Αυτή η ευλογία να μοιραστεί με όλους».

Αν εσείς παραδώσετε αυτές τις σκέψεις στον Θεό και ανοίξετε από την πλευρά σας την πόρτα του Παραδείσου, πιστεύω ότι ο Μείσου-Σάμα θα σας περιμένει εκεί, χαμογελώντας και θα σας αγκαλιάσει με όλη του την αγάπη.

Πόσο ευλογημένοι είμαστε που μας εμπιστεύτηκε το κλειδί του παραδείσου –το κλειδί της Βασιλείας του Θεού. Εμείς σπείραμε, φροντίσαμε τους σπόρους για να αναπτυχθούν, παράγαμε τους καρπούς και τους μαζέψαμε. Στα μάτια του Θεού, εμείς είμαστε το ίδιο πράγμα, είμαστε σαν τους σπόρους. Τώρα ο Θεός μας φροντίζει για να γίνουμε το είδος του καρπού που Εκείνος επιθυμεί να μαζέψει.

Η χρονιά φτάνει στο τέλος της. Με την ευκαιρία αυτή, στο όνομα του Μεσσία, που είναι ενωμένο με τον Μείσου-Σάμα, και μαζί με όλη την ανθρωπότητα, όλους τους προγόνους και όλες τις δημιουργίες του Ουρανού και της Γης, ευχαριστώ τον Θεό που μας πρόσεξε κατά τη διάρκεια αυτής της χρονιάς και ελπίζω να μπορέσουμε να γίνουμε οι καρποί που ο Θεός επιθυμεί να μαζέψει.

Ας προσευχηθούμε επίσης, από το βάθος της καρδιάς μας, για να προοδεύει όλο και περισσότερο το Βασίλειο του Ουρανού.

Για τα ολοκληρώσω την ομιλία μου, προσεύχομαι ο Νέος Χρόνος που πλησιάζει να είναι λαμπερός και να φέρει ελπίδα, ειρήνη και χαρά σε όλους.

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση της Αρχής της Άνοιξης

4 Φεβρουαρίου του 2015

Ιερό Έδαφος του Ατάμι - Ιαπωνία

Συγχαρητήρια σε όλους για τη Δέηση της Αρχής της Άνοιξης. Με βαθύ σεβασμό στον Θεό, σας λέω ότι ο αληθινός Πατέρας της ζωής μας είναι ο Ένας Θεός που ζει αιώνια. Εκείνος είναι και ο Πατέρας όλης της ανθρωπότητας, όλων των προγόνων και όλων των πλασμάτων που ακόμα δεν γεννήθηκαν στη Γη.

Λανθασμένα πιστεύουμε ότι η ζωή μας είναι περιορισμένη. Όμως στην πραγματικότητα, δημιουργηθήκαμε ως όντα που ζουν και θα ζουν αιώνια, πεπληρωμένοι από τη ζωή του Αιώνιου Θεού.

Τον Απρίλιο του 1954, ένα χρόνο πριν την αποχώρησή του από τον Υλικό Κόσμο, ο Μείσου-Σάμα έπαθε μια έντονη δυσφορία με συμπτώματα εγκεφαλικού επεισοδίου. Ενώ υπέφερε από δυνατούς πονοκεφάλους, ο Μείσου-Σάμα εξήγησε στους πιστούς του ότι εκείνο το εγκεφαλικό επεισόδιο ήταν «ένα γεγονός πραγματικά μυστηριώδες στην πορεία του Θεϊκού Έργου». Μας ανακοίνωσε ότι αυτό το γεγονός σήμαινε ότι «ένας Μεσσίας είχε γεννηθεί» μέσα στον εαυτό του και ότι εκείνος «είχε γεννηθεί ξανά» ως Μεσσίας.

Λίγο καιρό μετά, τον Ιούνιο της ίδιας χρονιάς, ο Μείσου-Σάμα πραγματοποίησε την «Προσωρινή Τελετή του Εορτασμού της Γέννησης του Μεσσία» και μοιράστηκε με όλους τους πιστούς του τη χαρά να γεννηθεί ξανά ως γιος του Θεού.

Θα ήθελα να ξέρετε ότι, το να γεννηθεί κάποιος ξανά ως γιος του Θεού, σημαίνει ότι ένας Μεσσίας θα γεννηθεί μέσα μας και ότι εσείς θα γίνετε «άτομα που θα ζήσετε» ως παιδιά του Θεού.

Ο Μείσου-Σάμα αντιλήφθηκε ότι εκτός από την περιορισμένη ζωή που του είχε δοθεί από τους βιολογικούς

του γονείς, είχε και την αιώνια ζωή του Θεού μέσα του. Δεχόμενος αυτό το γεγονός, ο Μείσου-Σάμα απευθύνθηκε ταπεινά στον Θεό και Του είπε ότι επιθυμούσε να δεχτεί την αιώνια ζωή Του. Ο Θεός επέτρεψε στον Μείσου-Σάμα να δεχτεί αυτή την αιώνια ζωή και έτσι έγινε «ένα άτομο που ζει» ως γιος του Θεού.

Ίσως θα θέλαμε να αντιληφθούμε και να βιώσουμε αυτό που αντιλήφθηκε και βίωσε ο Μείσου-Σάμα, όταν δήλωσε ότι γεννήθηκε ξανά ως Μεσσίας ή θα θέλαμε κάποιο είδος απόδειξης ή ένδειξης ότι αυτό που λέει ο Μείσου-Σάμα είναι αλήθεια. Όμως, εμείς είμαστε πιστοί του Μείσου-Σάμα. Βρισκόμαστε εδώ για να πιστεύουμε σε πράγματα που, όταν έρθει η ώρα, θα είναι ορατά, αντιληπτά, βιωματικά και που θα αποδειχθούν. Βρισκόμαστε εδώ για να πιστεύουμε στον Μείσου-Σάμα, και κάτι σημαντικότερο ακόμα, να πιστεύουμε στον Θεό, ο οποίος χρησιμοποιεί τον Μείσου-Σάμα σύμφωνα με τη θέλησή Του.

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε το εξής σε ένα από τα ποιήματά του:

***«Περιορισμένη και μεροληπτική είναι η ανθρώπινη λογική,
δεν καταφέρνει να κατανοήσει την αλήθεια.
Πλήρης και αμερόληπτη,
η λογική του Θεού αποκαλύπτει την αλήθεια»***

Με την περιορισμένη μας λογική, ίσως είναι δύσκολο να καταλάβουμε εντελώς αυτό που ο Μείσου-Σάμα ήθελε να εκφράσει όταν είπε ότι είχε γεννηθεί ξανά ως Μεσσίας. Για αυτό, πρέπει να πιστεύουμε ειλικρινά στον Μείσου-Σάμα και να αποδεχτούμε ότι γεννήθηκε ξανά ως γιος του Θεού και να τον δεχτούμε στο πιο κεντρικό μέρος της καρδιάς μας.

Μπορεί να μην γνωρίζουμε ότι γεννηθήκαμε στη Γη για να γίνουμε παιδιά του Θεού. Μπορεί να μην είμαστε ικανοί να αντιληφθούμε την ύπαρξη του Θεού, να βλέπουμε το πρόσωπό Του και να ακούμε τη φωνή Του με συγκεκριμένο τρόπο. Αλλά ο Μείσου-Σάμα πίστεψε σε αυτό. Ο Μείσου-Σάμα πίστεψε ότι η αποστολή του ανθρώπου είναι να γεννηθεί ξανά ως παιδί του Θεού. Ας ακολουθήσουμε τα βήματα του Μείσου-Σάμα και ας πιστέψουμε σε Αυτόν. Και να πούμε στον Θεό: «*Εγώ είμαι παιδί Σου*», για να γίνουμε άτομα που ζούμε πραγματικά ως εκπρόσωποι του Μεσσία.

Είμαι πραγματικά ευγνώμων που όλοι σας, τα μέλη, κάνετε μεγάλη προσπάθεια στην άσκηση της πίστης, ακολουθώντας τις οδηγίες της Εκκλησίας και των Δασκάλων. Ξέρω ότι όλοι σας κάνετε την προσπάθειά σας με την άσκηση της αλτρουιστικής αγάπης, την άσκηση των καλών πράξεων και με το να γίνεστε «*ευχάριστα άτομα*». Επίσης ξέρω ότι προσπαθείτε να εκφράζετε την ευγνωμοσύνη για όλα όσα μπορούν να συμβούν στην καθημερινότητά σας. Θαυμάζω όλη αυτή την ευγενή προσπάθειά σας.

Θα ήθελα να πω ότι δεν πρέπει ποτέ να ξεχάσουμε ότι ο Θεός πάντα μας συγχωρεί για να μπορέσουμε να εφαρμόσουμε αυτές τις πράξεις. Χωρίς τη συγχώρεση και την άδεια Του, δεν θα είχαμε την ικανότητα να κάνουμε κανένα είδος καλής πράξης.

Ως αποτέλεσμα των καλών πράξεων σας, μπορεί κάποιος να σας επαινούν, αλλά πρέπει να θυμηθείτε ότι ο Θεός είναι ο μοναδικός που πρέπει να δοξαστεί. Συνεπώς, αν δεχτείτε επαίνους για τις καλές σας πράξεις, παραδώστε τες στον Θεό, γιατί κάθε δόξα πρέπει να απευθύνεται σε Εκείνον.

Πριν τη Δημιουργία, ο Θεός ετοίμασε τον Παράδεισο. Σε αυτό τον Παράδεισο, ο Θεός μάς δημιούργησε ως θεϊκές σπίθες, και σε όλους μάς έδωσε το όνομα «Μεσσίας». Ο Μείσου-Σάμα βρισκόταν στον Παράδεισο μαζί με όλους

εμάς. Συνεπώς, στον Παράδεισο όλοι ήμασταν ήδη ενωμένοι με τον Μείσου-Σάμα μέσα από το ιερό όνομα «Μεσσίας».

Ο Θεός, μετά που ετοίμασε τον Παράδεισο και όλους εμάς ως Μεσσίες, ξεκίνησε από τον Παράδεισο το έργο της Δημιουργίας, έφτιαξε ολόκληρο το Σύμπαν, όλα τα στοιχεία της φύσης και όλα τα ζωντανά όντα. Παρόλο που το ξεχάσαμε, εμείς συμμετείχαμε σε αυτή τη διαδικασία. Εμείς μαζί με τον Θεό και τον Μείσου-Σάμα συμμετείχαμε στο έργο της Δημιουργίας.

Σήμερα στην κοινωνία μας, δίνουμε ονόματα στα παιδιά μας με αγάπη και ελπίδα για το μέλλον τους. Ο Θεός, ο αληθινός Πατέρας της ζωής μας, το ίδιο έκανε, έβαλε τη βαθιά Του αγάπη και ελπίδα στο όνομα «Μεσσίας» και μας μεγάλωσε ως θεϊκές σπίθες.

Ο Μείσου-Σάμα μας έμαθε ότι «ο Μεσσίας είναι ο Κύριος της συγχώρεσης» και συνέθεσε ένα ποίημα που λέει:

***«Πιστοί μου, σας λέω
να μην υποτιμήσετε και ποτέ να μην λησμονήσετε ότι
το ιερό όνομα του Μεγάλου Μεσσία είναι το όνομα
που έφερε τη σωτηρία στο τέλος του κόσμου»***

Εμείς ξεχάσαμε ότι ο Θεός μάς έδωσε το όνομα «Μεσσίας». Παρεκκλίναμε από το δρόμο του Θεού και αμαρτήσαμε. Αλλά από την αρχή της Δημιουργίας, ο Θεός εμφύτευσε στο όνομα «Μεσσίας» την επιθυμία Του να συγχωρέσει και να σώσει όλη την ανθρωπότητα, γνωρίζοντας ότι εμείς θα απομακρυνόμασταν από Αυτόν.

Πρέπει να θυμόμαστε το πραγματικό μας όνομα, το «Μεσσίας» και να δεχτούμε από τον Θεό τη συγχώρεση και τη σωτηρία στο όνομα του Μεσσία. Αυτός είναι ο μοναδικός τρόπος να ανταποδώσουμε την αγάπη του Θεού, που επιθυμεί να γίνουμε παιδιά Του.

Από την πλευρά του Θεού, το Σχέδιό Του ήδη πραγματοποιήθηκε. Ο Θεός ήδη «έβαλε τέλος» στο Σχέδιο της Δημιουργίας. Η Θεϊκή Θέληση εμποτισμένη με το ιερό όνομα «Μεσσίας» ήδη πραγματοποιήθηκε.

Αφού όλα τα πλάσματα της φύσης είναι ενωμένα με το όνομα «Μεσσίας», γνωρίζουν μέσα τους ότι το Θεϊκό Σχέδιο ήδη πραγματοποιήθηκε.

Τώρα το μόνο που μένει είναι να αναγνωρίσουμε ότι το Θεϊκό Σχέδιο ήδη πραγματοποιήθηκε. Ο Μείσου-Σάμα το αναγνώρισε. Πίστευε απόλυτα ότι το Θεϊκό Σχέδιο ήδη είχε πραγματοποιηθεί στον Παράδεισο. Για αυτό, στην εποχή της ίδρυσης της θρησκείας μας το 1935, ο Μείσου-Σάμα μας είπε με απόλυτη βεβαιότητα, ότι ένας Επίγειος Παράδεισος *«θα κτιζόταν χωρίς καμία αμφιβολία... Ο Θεός το αποφάσισε πριν πολύ καιρό. Αυτό είναι γεγονός»*.

Η απόλυτη πίστη στον Θεό που είχε ο Μείσου-Σάμα δεν κλονίστηκε ποτέ στη ζωή του, και το 1954, μέσα στα βάσανα και τον πόνο από το εγκεφαλικό επεισόδιο, δήλωσε με άφθονη χαρά, ότι είχε *«γεννηθεί ξανά»* και ότι *«ένας Μεσσίας είχε γεννηθεί»* μέσα του. Νιώθω ότι πρέπει να ακολουθήσουμε τα βήματα του Μείσου-Σάμα, να πιστεύουμε ότι το Θεϊκό Σχέδιο ήδη πραγματοποιήθηκε και να υπηρετούμε τον Θεό με απόλυτη εμπιστοσύνη. Η πίστη μας στον Θεό δεν δοκιμάζεται μέσα από μεγάλα πράγματα. Αντίθετα, δοκιμάζεται μέσα από τα απλά καθημερινά γεγονότα.

Στη ζωή μας νιώθουμε διάφορες συγκινήσεις, όπως ανησυχία, οργή, θλίψη και χαρά, που προκαλούνται από προσωπικά μας θέματα –θέματα που σχετίζονται ιδιαίτερα με την υγεία, την εργασία, την οικογένεια και τις σχέσεις. Δυστυχώς, έχουμε την τάση να αντιμετωπίζουμε αυτά τα θέματα ως προσωπικά, χωρίς να αναγνωρίζουμε τη σχέση τους με την ευγενή προσπάθεια της κατασκευής του Επιγείου Παράδεισου. Έχουμε την τάση να τα έχουμε ανάγκη σαν

θέματα της ρουτίνας που πρέπει να κρατάμε μέσα στην καρδιά μας. Αλλά θα ήθελα να γνωρίζετε ότι, μέσα από τα θέματα της ρουτίνας, δηλαδή, μέσα στα φαινομενικά ασήμαντα πράγματα, ο Θεός αναπτύσσει το ένδοξο Σχέδιο της αιώνιας Δημιουργίας. Τα προσωπικά θέματα δεν είναι ασήμαντα, αφού σχετίζονται με τη σωτηρία της ανθρωπότητας.

Ο Θεός ήδη συγχώρεσε όλα τα αμαρτήματα, αυτά του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος. Εκείνος ήδη έφερε τη σωτηρία σε όλα.

Επειδή είμαστε συνδεδεμένοι με το ιερό όνομα Μεσσίας, το οποίο είναι ενωμένο με τον Μείσου-Σάμα, ο Θεός μας θεωρεί ως άτομα που έχουν συγχωρεθεί και σωθεί. Κάνοντάς μας να αντιμετωπίσουμε διάφορες δυσκολίες και προβλήματα στη ζωή μας, ο Θεός προσπαθεί να μας αφήσει να καταλάβουμε για ποια αμαρτήματα συγχωρεθήκαμε και από τι σωθήκαμε.

Όταν εμφανίζεται μια δυσκολία ή πρόβλημα στην προσωπική μας ζωή, είναι σημάδι ότι ο Θεός ήδη έδωσε τη συγχώρεση και τη σωτηρία για αυτή την κατάσταση. Με αυτό τον τρόπο, ο Θεός δεν προσπαθεί να μας κάνει να υποφέρουμε ή να μας κρίνει, ούτε να μας τιμωρήσει. Ο Θεός θέλει να καταλάβουμε ότι Εκείνος μας συγχώρεσε για αυτό και συγχώρεσε τους άλλους – όλη την ανθρωπότητα – που επίσης βρέθηκαν σε παρόμοιες καταστάσεις. Ο Θεός «βάζει τέλος» στην άγνοια μας για τον τρόπο ζωής που ακολουθούσαμε μέχρι τώρα. Το να βρεθούμε μέσα σε ένα πρόβλημα είναι σημάδι ότι η αγάπη του Θεού έφτασε σε εμάς και σε όλη την ανθρωπότητα.

Πιστεύω ότι πρέπει να ανταποδώσουμε αυτή την αγάπη του Θεού με συγκεκριμένο τρόπο. Για αυτό, όταν βρεθείτε αντιμετώπι με οποιοδήποτε είδος δυσκολίας ή προβλήματος στην προσωπική σας ζωή και νιώθετε αγχωμένοι για την

κατάσταση αυτή, σας συμβουλεύω να πείτε προφορικά ή νοερά, τα εξής λόγια: «*Θεέ μου, τώρα καταλαβαίνω τι είναι αυτό – το πρόβλημα που βιώνω – είναι ακριβώς η κατάσταση από την οποία όλη η ανθρωπότητα, όλοι οι πρόγονοι και εγώ σωθήκαμε, και είναι ακριβώς η αμαρτία από την οποία Εσύ Κύριε μας συγχώρεσες. Μαζί με όλη την ανθρωπότητα και όλους τους προγόνους, Σε ευχαριστώ στο όνομα του Μεσσία*».

Λίγο πριν είπα ότι, από την πλευρά του Θεού, το Θεϊκό Σχέδιο ήδη πραγματοποιήθηκε. Το να πούμε αυτά τα λόγια σημαίνει ότι τώρα το Θεϊκό Σχέδιο θα πραγματοποιηθεί και από εσάς. Θα χαρώ πολύ αν προσπαθείτε να λέτε αυτά τα λόγια καθημερινά. Ο Θεός επιθυμεί να επικοινωνεί μαζί μας. Θέλει να δεχτεί όλους στον Παράδεισό Του, να μιλάει άμεσα μαζί μας και να μας ανατρέφει και να μας εκπαιδεύει για να γίνουμε παιδιά Του.

Για να μπορέσουμε να επικοινωνούμε με τον Θεό, χρειαζόμαστε «λέξεις» για να εκφράζουμε τα συναισθήματά μας. Εμείς χρησιμοποιούμε λέξεις στην επικοινωνία με άλλους ανθρώπους, και είναι δύσκολο να φανταστούμε άλλες χρήσεις για τις λέξεις αυτές. Αλλά ο Θεός δημιούργησε όλες τις λέξεις για να επικοινωνήσει μαζί μας και για να μπορέσουμε να απαντήσουμε στο κάλεσμά Του.

Μια μέρα, ο Μείσου-Σάμα δημιούργησε μια καλλιγραφία που γράφει:

«Η δύναμη των λέξεων ανήκει στον Θεό»

Όταν βλέπω αυτή την καλλιγραφία, νιώθω πάντα ότι ο Μείσου-Σάμα προσπαθεί να μας διδάσκει ότι ο Θεός δημιούργησε όλες τις λέξεις και ότι αυτές βρίσκονται κάτω από την κυριαρχία Του.

Εμείς προσευχόμαστε στον Θεό σε καθημερινές δεήσεις, στο σπίτι ή στην Εκκλησία ή συζητάμε με τον Θεό και με τον

Μείσου-Σάμα κατά τη διάρκεια της ημέρας. Αλλά αυτό που δεν πρέπει να ξεχάσουμε είναι ότι χωρίς την άδεια του Θεού, ποτέ δεν θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε και να προφέρουμε λέξεις. Χωρίς τη συγχώρεση του Θεού, δεν θα μπορούσαμε να προσευχόμαστε σε Εκείνον και στον Μείσου-Σάμα, ούτε να σχηματίζουμε σκέψεις στο νου μας.

Ενθυμούμενοι πάντα ότι βρισκόμαστε υπό τη συγχώρεση του Θεού, ας προσπαθήσουμε να κατευθύνουμε τις καρδιές μας σε Εκείνον και να επικοινωνήσουμε μαζί Του.

Όταν ακούμε εκφράσεις όπως «το Θεϊκό Έργο του Μείσου-Σάμα», υποθέτω ότι φανταζόμαστε κάτι όπως το να καθοδηγούμε κάποιον στο Κέντρο Τζορέι, να μιλάμε για τον Μείσου-Σάμα σε κάποιον που δεν γνωρίζει την πίστη μας ή να δίνουμε Τζορέι σε κάποιον που δεν είναι μέλος. Βέβαια, αυτοί είναι σημαντικοί τρόποι να υπηρετεί κανείς στο Θεϊκό Έργο.

Αλλά θα ήθελα να ξέρετε ότι υπάρχει και ένας άλλος τρόπος να υπηρετεί κανείς στο Θεϊκό Έργο του Μείσου-Σάμα, και σήμερα θα ήθελα να το μοιραστώ μαζί σας. Καταρχήν, επιτρέψτε μου να τονίσω άλλη μια φορά, ότι ο Θεός είναι ο απόλυτος δημιουργός των πάντων. Δεν υπάρχει τίποτα στη Γη ή σε όλο το Σύμπαν που δεν έχει δημιουργηθεί από τον Θεό. Πράγματα αόρατα, όπως ο νους, η συνείδηση ή η αντίληψη του «εγώ», είναι επίσης δημιουργίες του Θεού. Παρόλο που νομίζουμε ότι μπορούμε να χρησιμοποιούμε το νου μας όπως θέλουμε, αυτός ανήκει στον Θεό και βρίσκεται υπό την κυριαρχία Του.

Ο Θεός χρησιμοποιεί τους νόες μας όπως Εκείνος επιθυμεί –κάνοντάς μας να νιώθουμε και να βιώνουμε κάθε είδους συναίσθημα κατά τη διάρκεια της ζωής μας: θλίψη, οργή, ανησυχία και ούτω καθεξής. Η αιτία αυτού, δηλαδή, η αιτία του να νιώθουμε διάφορες συγκινήσεις στη ζωή μας, είναι απλή: ο Θεός, που ζει στο κέντρο των δικών μας

συνειδήσεων, αναπτύσσει στον Παράδεισό Του το Θεϊκό Του Σχέδιο - όλης της ανθρωπότητας και όλων των προγόνων - μέσα από τους νόες μας σαν να ήταν ο δικός Του Νους.

Όπως πάντα λέω, ο Θεός ήδη έσωσε όλη την ανθρωπότητα και όλους τους προγόνους, και μας απελευθέρωσε από το βάρος των αμαρτιών μας. Αυτή ήταν η πρώτη φάση του Σχεδίου της Δημιουργίας. Η δεύτερη φάση αποτελείται από το να δεχτεί όλους τους ανθρώπους στον Παράδεισό Του, να τους αναθρέφει και να τους εκπαιδεύει για να γίνουν παιδιά Του. Για να πραγματοποιήσει τη δεύτερη φάση του Σχεδίου της Δημιουργίας, ο Θεός μας χρησιμοποιεί – χρησιμοποιεί τους νόες μας.

Για αυτό, δεν πρέπει ποτέ να αρνούμαστε ή να απορρίπτουμε αυτά που αισθανόμαστε ή σκεφτόμαστε με τους νόες μας. Ανεξάρτητα από το πόσο αρνητικά ή καταστρεπτικά μπορεί να είναι τα συναισθήματα ή οι σκέψεις μας, ο Θεός είναι Αυτός που μας κάνει να τα βιώνουμε για να μπορέσει να μας δεχτεί στον Παράδεισό Του.

Θα ήθελα να ξέρετε, ότι το να παραδώσετε όλα όσα νιώθετε ή σκέπτεστε στα χέρια του Θεού μέσω του Μείσου-Σάμα, είναι από μόνο του, ένας πολύ σημαντικός τρόπος υπηρεσίας στο Θεϊκό Έργο του Μείσου-Σάμα. Πραγματικά, θα έλεγα ότι αυτός είναι ένας τελείως διαφορετικός τρόπος να υπηρετήσετε, σε μια εντελώς νέα φάση του Θεϊκού Έργου – τη δεύτερη φάση του Θεϊκού Σχεδίου της Δημιουργίας.

Αν οποιοσδήποτε από εσάς επιθυμεί να υπηρετεί σε αυτή τη νέα φάση της Δημιουργίας, προτείνω να απευθυνθεί με την καρδιά του στον Θεό και να του πει κάτι σαν και αυτό: *«Στο όνομα του Μεσσία, που είναι ενωμένος με τον Μείσου-Σάμα, ευχαριστώ τον Θεό που συγχωρεί όλες τις αμαρτίες μου και όλες τις αμαρτίες της ανθρωπότητας και μας δέχεται όλους στον Παράδεισό Του. Πιστεύω στη σωτηρία από τον Θεό. Θεέ*

μου, αν είναι η θέλησή Σου, παρακαλώ να δεχτείς αυτά τα συναισθήματα και τις σκέψεις που ήρθαν στο μυαλό μου. Αυτή τη στιγμή τα παραδίδω στον Θεό μέσω του Μείσου-Σάμα».

Ο Παράδεισος ήδη ανανεώθηκε. Μετά τη Μετάβαση από τη Νύχτα στην Ημέρα, ο Παράδεισος που υπάρχει στο κεντρικό σημείο της νόησης μας έχει ήδη γίνει ένας νέος Παράδεισος.

Όλοι συγχωρεθήκαμε, όλοι σωθήκαμε, όλοι είμαστε καλοδεχούμενοι στο νέο Παράδεισο.

Δεν είμαστε πια αυτοί που ήμασταν. Ανανεωθήκαμε, τυλιγμένοι στη δόξα του νέου Παραδείσου, και τώρα ο Θεός μας ανατρέφει και μας εκπαιδεύει για να γίνουμε παιδιά Του.

Δεν χρειάζεται πια να κρύψουμε τις αδυναμίες και τα ελαττώματά μας. Τα αρνητικά συναισθήματα δεν έχουν νόημα πια.

Όταν υποφέρουμε βλέποντας τις αδυναμίες ή τα αρνητικά μας συναισθήματα, ο Μείσου-Σάμα μας λέει ότι ήρθε η ώρα να προχωρήσουμε στην επόμενη νέα φάση.

Σήμερα είναι η μέρα της Αρχής της Άνοιξης. Με την ευκαιρία αυτή, ας «βάλουμε τέλος» στον τρόπο ζωής που ζούσαμε και ας αρχίσουμε μια ζωή εντελώς διαφορετική, πιστεύοντας στο νέο Παράδεισο που λάμπει ένδοξα μέσα στον καθένα μας.

Στο όνομα του Μεσσία, που είναι ενωμένος με τον Μείσου-Σάμα, εγώ, μαζί με όλη την ανθρωπότητα, όλους τους προγόνους και όλα τα παιδιά που πρόκειται να γεννηθούν στη Γη, θα ήθελα να δοξάσουμε τον Θεό που κυβερνάει όλη τη Δημιουργία και πραγματοποιεί όλα τα πράγματα.

Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα

Δέηση του Επίγειου Παραδείσου

15 και 16 Ιουνίου 2015
Ιερό Έδαφος του Ατάμι

Με βαθύ σεβασμό και φόβο του Θεού, σας λέω ότι είμαστε παιδιά του Μοναδικού Θεού. Γεννιόμαστε ως παιδιά του Θεού. Στη Γη, γεννιόμαστε σε διάφορες χώρες και περιοχές, αλλά πριν, ο Θεός μας έκανε να γεννηθούμε στον Παράδεισο ως παιδιά Του, ως θεϊκές σπίθες Του.

Ο Μείσου-Σάμα συνέθεσε ένα ποίημα που λέει:

*«Μπορεί να υπάρχουν διαφορές μεταξύ μας,
στη φυσιογνωμία, στο ύψος και στο χρώμα του δέρματος,
αλλά στα μάτια του Θεού
είμαστε όλοι πολίτες της ίδιας χώρας»*

Για μας, ίσως να είναι εύκολο να αντιλαμβανόμαστε διαφορές μεταξύ των ανθρώπων, όπως είναι η φυλή, η εθνικότητα, η γλώσσα, η εμφάνιση, και ούτω καθεξής, αλλά το ποίημα του Μείσου-Σάμα μας θυμίζει ότι ο Θεός θεωρεί ότι όλοι μας έχουμε την ίδια καταγωγή, που είναι ο «Παράδεισος». Για την ακρίβεια, πρέπει να πω ότι για τον Θεό είναι ακόμα έτσι, παρόλο που μας έστειλε σε διάφορες χώρες και περιοχές της Γης, αφού πριν ακόμα έρθουμε στη Γη, ο Θεός μας θεωρούσε πολίτες του Παράδεισου Του.

Ωστόσο, η αλήθεια είναι ότι όταν ήρθαμε στη Γη ξεχάσαμε όλα όσα είχαν γίνει πριν. Ξεχάσαμε ότι ο Θεός μας έκανε να γεννηθούμε στον Παράδεισο ως παιδιά Του και ότι Εκείνος είναι ο Πατέρας των ψυχών μας.

Με την ευσπλαχνία Του, ο Θεός μας έστειλε τον Μείσου-Σάμα, μας έκανε να θυμηθούμε τον Παράδεισο –η

εστία των ψυχών μας— και μας έκανε να θυμηθούμε ποιος είναι ο αληθινός Πατέρας των ψυχών μας. Με την ευσπλαχνία Του, ο Θεός μας συγχώρεσε, μας έσωσε και μας καλοδέχεται ξανά στον Παράδεισό Του. Με την ευσπλαχνία Του, ο Θεός προσπαθεί να μας κάνει να γεννηθούμε άλλη μια φορά ως δικά Του παιδιά.

Το να γεννηθούμε ξανά ως παιδιά του Θεού δεν είναι εύκολο. Πρέπει να έχουμε κάποιον για να ακολουθούμε το παράδειγμά του. Για αυτό έχουμε τον Μείσου-Σάμα μαζί μας. Η ζωή του Μείσου-Σάμα είναι από μόνη της η εκδήλωση της αλήθειας του Θεού. Κατανοώντας και ακολουθώντας τη θέληση του Θεού, ο Μείσου-Σάμα αντιλήφθηκε ότι η αποστολή του ανθρώπου είναι να επιστρέψει στον Παράδεισο και να γεννηθεί ξανά ως αληθινός γιος του Θεού, ως Μεσσίας.

Θα ήθελα να ξέρετε ότι ο καθένας από μας, ως ανθρώπινο ον, πρέπει επίσης να εκπληρώσει αυτή την αποστολή. Ο Θεός σας έκανε να γνωρίσετε τον Μείσου-Σάμα για να μπορέσετε να ακολουθήσετε τα βήματα που τον έκαναν να γεννηθεί ξανά ως αληθινό παιδί του Θεού. Δεν μπορούμε να το θυμόμαστε, αλλά κάποτε ήμασταν παιδιά του Θεού. Χάρη στον Μείσου-Σάμα, μπορούμε να θυμόμαστε και να αναγνωρίσουμε τον αληθινό μας Πατέρα. Σωτηρία σημαίνει να αναγνωρίσουμε τον Θεό ως Πατέρα μας. Συνεπώς, ας εκφράσουμε τη χαρά μας στον Θεό λέγοντάς Του:

**«Στο όνομα του Μεσσία
που είναι ενωμένο με τον Μείσου-Σάμα,
επιστρέφω τώρα στον Παράδεισο –στο Βασίλειο Σου.
Παρακαλώ Κύριε, αν είναι η θέλησή Σου,
δέξου με στο Βασίλειο Σου
και κάνε με να γεννηθώ ξανά ως παιδί Σου»**

Όπως οι περισσότεροι ξέρετε, η κατασκευή του Μουσείου-Μνημείου (Μεμόριαλ) Μοκίτι Οκάντα ολοκληρώθηκε. Στις 8 Απριλίου, συμμετείχα στην τελετή εγκαινίων και είχα τη δυνατότητα να το επισκεφτώ. Μου άρεσαν πολύ οι εκθέσεις και το ήσυχο, ευχάριστο και καθαρό περιβάλλον, όπως και ο όμορφος εσωτερικός κήπος, αλλά και η θέα της περιοχής Σαγκάνο.

Ενώ περπατούσα μέσα στο μουσείο, ένιωσα σαν να βρισκόμουν σε ένα ήσυχο σπίτι, μαζί με τον Μείσου-Σάμα. Για μένα αυτό το μουσείο είναι σαν ένα «Σπίτι της Ηρεμίας», και έτσι θα μου άρεσε να ονομάζεται.

Η ανάληψη του Μείσου-Σάμα δεν σημάδεψε ένα τέλος, αλλά μια αρχή. Αυτό το μουσείο-μνημείο, δεν πρέπει να είναι ένα μέρος για να αναδείξει γεγονότα του παρελθόντος, αντίθετα, πρέπει να είναι ένα μέρος γιορτινό που θα μας κάνει να νοιώθουμε κάτι εντελώς καινούριο.

Ανεξάρτητα από τη χώρα στην οποία ζούμε σήμερα, όλοι μας κατοικήσαμε αρχικά στον Παράδεισο και ο Πατέρας όλων είναι ο Θεός.

Όταν ήρθαμε στη Γη, ξεχάσαμε αυτήν την αλήθεια και τι σημαίνει σωτηρία, αλλά τώρα, μέσω του Μείσου-Σάμα, λαμβάνουμε γνώση αυτής της αλήθειας. Μαζί με τον Μείσου-Σάμα, ο Θεός μας κατέστησε άτομα που θα ζουν αιώνια. Ο Θεός ήδη δέχτηκε όλη την ανθρωπότητα και όλους τους προγόνους στον Παράδεισό Του, και μας έδωσε την αιώνιά Του ζωή. Κάθε φορά που επισκεπτόμαστε αυτό το μουσείο-μνημείο, ας θυμόμαστε την αλήθεια αυτή, δηλαδή, ότι ήμασταν και ακόμα είμαστε κάτοικοι του πιο ήρεμου, ήσυχου και δοξασμένου μέρους, το οποίο είναι ο Παράδεισος.

Τον περασμένο Μάιο, συμμετείχα στη συνάντηση με μέλη από την περιοχή της Γενικής Έδρας. Πριν την

εκδήλωση, είχα ακούσει ότι πολλά μέλη προσπαθούσαν να κάνουν μια νέα πρακτική ως ετοιμασία για την εκδήλωση: την παράδοση στον Θεό μέσα από τον Μείσου-Σάμα, κάθε σκέψης που ερχόταν στο μυαλό τους, πιστεύοντας ότι όλη η ανθρωπότητα έχει ήδη συγχωρεθεί και σωθεί.

Η εκδήλωση από μόνη της ήταν μια μεγάλη επιτυχία. Ένιωσα ότι μέσα στο Μεσσιανικό Ναό, όπου πραγματοποιήθηκε η συνάντηση, επικρατούσε η απόφαση όλων των συμμετεχόντων να επιστρέψουν στον Παράδεισο που υπάρχει μέσα μας. Για να ολοκληρώσουμε την εκδήλωση όλοι τραγουδήσαμε έναν από τους ύμνους της Εκκλησίας μας, τον «Ύμνο του Θεϊκού Φωτός», μαζί με τη χορωδία, αποτελούμενη από 126 μέλη της περιοχής της Γενικής Έδρας. Το να τραγουδήσω μαζί με τη χορωδία και με όλους τους συμμετέχοντες μου προκάλεσε μεγάλη χαρά και ενθουσιασμό. Επίσης ενθουσιάστηκα γιατί αισθάνθηκα μέσα από τον ύμνο, ότι όλοι ήμασταν ενωμένοι, ότι ήμασταν ένα με τον Μείσου-Σάμα.

Στα λόγια του ύμνου στην ιαπωνική εκδοχή, υπάρχει μια φράση που λέει: *«Ας ενωθούμε όλοι στην αγάπη του Θεού»*. Αυτή η φράση με κάνει να σκέφτομαι ότι παρόλο που ο Θεός μας εμπότισε με την απεριόριστη αγάπη Του στον Παράδεισο και μας μεγάλωσε ως θεϊκές Του σπίθες, εμείς εγκαταλείψαμε την αγάπη Του και απομακρυνθήκαμε από Αυτόν όταν ήρθαμε στη Γη. Αυτό με κάνει να σκέφτομαι ξανά ότι όλη η ανθρωπότητα χρειάζεται, *άλλη μια φορά*, να ενωθεί στην αγάπη του Θεού. Πραγματικά, νιώθω ότι ο Θεός προσπαθεί να μας πει ότι επιθυμεί να μας δεχτεί ξανά μέσα στην αγάπη Του. Εμείς εγκαταλείψαμε την αγάπη Του, αλλά ο Θεός ήδη μας συγχώρεσε για αυτό και τώρα επιθυμεί να μας δεχτεί ξανά στον Παράδεισό Του, όπου βρίσκεται η αγάπη Του. Μήπως κάθε φορά που τραγουδάμε αυτό τον ύμνο, λάμπουμε από τη χαρά μας γιατί ο Θεός μας

κάνει να θυμόμαστε τον Παράδεισό Του και τη μεγάλη Του αγάπη; Θα ήθελα να πω επίσης ότι μου φάνηκε καλή ιδέα να τραγουδάμε έναν ύμνο σε αυτές τις εκδηλώσεις. Αυτό θα μας φέρει περισσότερη ενότητα και δύναμη.

Όπως γίνεται όταν σηκώνουμε το χέρι μας και δίνουμε Τζορέι, ο Θεός σηκώνει το χέρι Του και το κατευθύνει προς όλη την ανθρωπότητα και όλους τους προγόνους για να μας δεχτεί ξανά, μέσα από το θεϊκό Του Φως, στον Παράδεισό Του. Αυτό είναι το έργο της σωτηρίας. Αυτό είναι το Τζορέι. Ο Θεός μας κάνει να δίνουμε Τζορέι στον πλησίον για να μπορέσουμε να θυμόμαστε ότι Εκείνος ζει μέσα μας, ότι Εκείνος μας δίνει Τζορέι και ότι πάντα μας δέχεται ξανά στον Παράδεισό Του. Επαναλαμβάνω: εμείς δίνουμε Τζορέι στον πλησίον μας γιατί πρέπει να θυμόμαστε ότι ο Θεός βρίσκεται μέσα μας και δίνει Τζορέι στον καθένα από εμάς. Ο Θεός μας επιτρέπει να υπηρετούμε στο έργο του Τζορέι γιατί μαθαίνουμε από τον Μείσου-Σάμα ότι στο κέντρο του καθενός μας, υπάρχει το Φώς του Θεού και το δικό Του χέρι της σωτηρίας.

Δίνουμε Τζορέι στους άλλους γιατί πρέπει να «παραδώσουμε» στον Θεό τον εαυτό μας και όλους όσους είναι συνδεδεμένοι μαζί μας. Μέσω της ολοκλήρωσης της Μετάβασης από τη Νύχτα στην Ημέρα, ο Θεός δήλωσε ότι μας συγχώρεσε, μας εξάγνισε και μας έσωσε όλους. Πρέπει συνεπώς να τους παραδώσουμε όλους, περιλαμβάνοντας τον εαυτό μας, στον Θεό. Για αυτό, το να δίνουμε Τζορέι σημαίνει ότι παραδίδουμε τον εαυτό μας και όλους τους άλλους στα χέρια του Θεού μέσα από τον Μείσου-Σάμα. Θα ήθελα να ξέρετε ότι μπορούμε να παραδώσουμε τα πάντα στα χέρια του Θεού γιατί όλη η ανθρωπότητα και οι πρόγονοί της ζουν μέσα μας. Πρέπει να δηλώσουμε τη συγχώρεση του Θεού στο όνομα του Μεσσία σε όλους

εκείνους που είναι μέσα μας και έτσι θα γίνουμε «μεσάζοντες» μεταξύ του Θεού και της ανθρωπότητας.

Στη ζωή, περνάμε από διάφορες καταστάσεις, αντιμετωπίζουμε προβλήματα και βιώνουμε όλο των ειδών τις συγκινήσεις. Αυτό συμβαίνει γιατί ως κάτοικοι του παραδείσου, έχουμε την αποστολή να σώζουμε όλους τους ανθρώπους και να τους φέρουμε ξανά στον Θεό, δηλαδή, να «λειτουργούμε σαν μεσάζοντες» μεταξύ αυτών και του Θεού. Αν μπορούσαμε να πιστέψουμε σε αυτή την αποστολή, θα μπορούσαμε να είμαστε πάντα χρήσιμοι στο έργο του Τζορέι, ανεξάρτητα από το αν σηκώνουμε πράγματι ή όχι, το χέρι μας.

Το να παραδίδουμε στον Θεό όλες τις καταστάσεις και όλες τις συγκινήσεις που βιώνουμε στη ζωή μας είναι από μόνο του το έργο του Τζορέι.

Επιστρέψτε με να σας πω πώς θα μπορέσετε να υπηρετείτε με αυτό το νέο τρόπο να δίνετε Τζορέι. Όταν βρίσκεστε μπροστά σε ένα άτομο στο οποίο θα δώσετε Τζορέι, πείτε με δυνατή φωνή ή νοητικά σε όλους όσους βρίσκονται μέσα σας, δηλαδή, σε όλη την ανθρωπότητα, περιλαμβανόμενου και του ατόμου στο οποίο θα δώσετε Τζορέι, τα εξής λόγια:

«Όλοι σας ήδη συγχωρεθήκατε, εξαγνιστήκατε και σωθήκατε μέσα από το θεϊκό έργο του Τζορέι. Ας επιστρέψουμε όλοι στο Θεϊκό Φως».

Και έτσι λοιπόν, πείτε στον Θεό, που είναι μέσα σας:

Στο όνομα του Μεσσία που είναι ενωμένο με τον Μείσου-Σάμα, θα επιστρέψω τώρα στον Παράδεισό Σου μαζί με όλους όσους είναι συνδεδεμένοι μαζί μου. Παρακαλώ, Κύριε, αν αυτή είναι η θέλησή Σου, δέξου

μας στον Παράδεισό Σου και επέτρεψε μας να εισερχόμαστε στη δόξα Σου. Παραδίδομαι στα χέρια Σου μαζί με όλους όσους είναι συνδεδεμένοι μαζί μου. Θα υπηρετώ στο έργο Σου. Και όλες οι χάρες Σου να μοιράζονται με όλους.

Θα ήθελα να ξέρετε ότι το να λέτε αυτά τα λόγια είναι ένας τρόπος πολύ συγκεκριμένος και πρακτικός να υπηρετήσετε στο έργο του Τζορέι. Ακόμα και αν δεν μπορούσατε, πράγματι, να σηκώσετε το χέρι για να δώσετε Τζορέι, αν πείτε αυτά τα λόγια, ο Θεός θα αναγνωρίσει ότι εσείς υπηρετείτε στο έργο του Τζορέι. Το να προφέρετε αυτά τα λόγια είναι επίσης ένας τρόπος πολύ πρακτικός να μοιράζεστε την αγάπη του Θεού με τους άλλους ανθρώπους, και να τους συγκεντρώνετε στην αγάπη του Θεού. Και μην ξεχάσετε ότι ο Μείσου-Σάμα είναι μαζί σας όλη την ώρα. Για αυτό είναι που πρέπει πάντα, σε οτιδήποτε και να κάνουμε στη ζωή μας, να θυμόμαστε τα εξής λόγια: *«Στο όνομα του Μεσσία, που είναι ενωμένο με τον Μείσου-Σάμα».*

Ένα ποίημα του Μείσου-Σάμα λέει το εξής:

*«Δεν υπάρχουν λόγια που μπορούν να περιγράψουν τη
μεγαλοσύνη του Ύψιστου Θεού, που έφερε τη σωτηρία σε
όλη την ανθρωπότητα.
Ωστόσο, Εκείνος πραγματοποιεί τη σωτηρία
χρησιμοποιώντας το νου και το σώμα των ανθρωπίνων
όντων ως δικά Του οχήματα».*

Είμαι σίγουρος ότι αυτό το ποίημα αναφέρεται στη Διδασκαλία του Μείσου-Σάμα για τον «εξαγνισμό». Λέμε ότι εξαγνιζόμαστε όταν αρρωσταίνουμε ή γενικά, όταν κατά κάποιο τρόπο υποφέρουμε. Πιστεύω ότι το γεγονός ότι

εξαγνιζόμαστε είναι ακριβώς το σημάδι ότι ο Θεός χρησιμοποιεί τους νόες και τα σώματά μας για να πραγματοποιήσει το έργο Του για τη σωτηρία όλης της ανθρωπότητας. Ο Θεός τα δέχεται όλα και όλους στον Παράδεισό Του μέσα από τους εξαγνισμούς μας. Το έργο του Τζορέι επίσης έτσι είναι. Ο Θεός μας χρησιμοποιεί σε αυτό το έργο για να μας δεχτεί όλους στον Παράδεισό Του. Μέσα από τους εξαγνισμούς, όλοι μας παραδιδόμαστε στα χέρια του Θεού. Το να δίνουμε Τζορέι είναι ένας εξαιρετικός τρόπος να υπηρετούμε το θεϊκό έργο του Μείσου-Σάμα, αλλά επίσης είναι το να δεχόμαστε κάποιον εξαγνισμό. Αυτό από μόνο του, είναι ένας πολύ ευγενικός τρόπος να υπηρετούμε στο θεϊκό έργο της σωτηρίας όλης της ανθρωπότητας.

Όταν νιώθουμε ότι εξαγνιζόμαστε, ο Μείσου-Σάμα μας ενθαρρύνει και μας λέει: *«Ο Θεός χρειάζεται το νου και το σώμα σου για να αναπτύξει το θεϊκό Του έργο. Μπορείς να αντέξεις λιγάκι;»* Ανεξάρτητα από το πόσο δύσκολος μπορεί να είναι ο εξαγνισμός μας, αν μπορούμε να πιστεύουμε ότι ο νους και το σώμα μας ανήκουν στον Θεό, και ότι Εκείνος τα χρησιμοποιεί, με όποιον τρόπο επιθυμεί, για να σώσει όλη την ανθρωπότητα, είμαι σίγουρος ότι ο Μείσου-Σάμα θα χαρεί πάρα πολύ. Πιο συγκεκριμένα, μπορώ να πω ότι η σωτηρία έχει μόνο μια έννοια για μας, η οποία είναι να γεννηθούμε ξανά ως αληθινά παιδιά του Θεού και να αποκτήσουμε αιώνια ζωή.

Σήμερα, την ημέρα της Δέησης του Επίγειου Παραδείσου, θα ήθελα να τονίσω άλλη μια φορά ότι η πραγματοποίηση του Επίγειου Παραδείσου εξαρτάται από τον καθένα από μας. Αν εμείς, που τώρα ζούμε στη Γη, μπορούμε να αντιληφθούμε και να δεχτούμε ότι ο Θεός ζει μέσα μας, και ότι ο Παράδεισός Του είναι εγκατεστημένος με απαρέγκλιτο τρόπο στο εσωτερικό μας, αυτός ο Επίγειος

Παράδεισος θα καθιερωθεί αυτή την συγκεκριμένη στιγμή μέσα μας. Όλα τα ορατά και απτά πράγματα μια μέρα θα απολεσθούν, αλλά ο Παράδεισος του Θεού, το Βασίλειο Του θα υπάρχει πάντα μέσα μας.

Για να ολοκληρώσω την ομιλία μου, θα ήθελα να εκφράσω την ειλικρινή μου ευγνωμοσύνη στον Θεό για το γεγονός ότι τοποθέτησε έναν αιώνιο Παράδεισο μέσα στον καθένα μας. Παρακαλώ, Κύριε, αν είναι το θέλημά Σου, δέξου με μαζί με όλους όσους είναι συνδεδεμένοι μαζί μου στον Παράδεισό Σου και επέτρεψε με να είμαι ένα με αυτόν.

Στο όνομα του Μεσσία που είναι ένα με τον Μείσου-Σάμα, στον Θεό και μόνο στον Θεό να δοθεί όλη η δόξα. Ευχαριστώ πολύ.

Ομιλία του Κιόσου-Σάμα Δέηση του Φθινοπώρου

**1^η και 2^η Οκτωβρίου του 2015
Ιερό Έδαφος του Ατάμι – Ιαπωνία**

Με βαθύ σεβασμό και φόβο στον Θεό, θα ήθελα να σας πω ότι πριν γεννηθούμε στη Γη, ο Θεός μας δημιούργησε στον Κόσμο της Αρχής, στον Παράδεισο, μας έδωσε το δικό Του πνεύμα και μας μεγάλωσε ως θεϊκές Του σπίθες ή θεϊκά Του πνεύματα, όπως προτιμώ να τα ονομάζω. Για αυτό το

λόγο, τον Δημιουργό όλων των πραγμάτων, που είναι ο Ένας Θεός, μπορούμε να Τον ονομάσουμε «Πατέρα μας».

Ο Θεός, ο Πατέρας μας, είναι Αυτός που μας συνέλαβε. Αν δεν ήταν έτσι, γιατί μας επιτρέπει να τον ονομάσουμε «Πατέρα»; Ο Μείσου-Σάμα μας καθοδήγησε στο δρόμο της πίστης και ο σκοπός της είναι να μάθουμε ότι ο Θεός είναι ο Πατέρας όλων των ψυχών και ότι βρίσκεται μέσα μας.

Το 1930, σε ηλικία 47 ετών, πριν ιδρύσει τη θρησκεία του, ο Μείσου-Σάμα κατέγραψε τις αναμνήσεις του σε ένα άρθρο με τον τίτλο «Ο Δρόμος της Πίστης που ακολούθησα» και αναλογίστηκε για τη ζωή του έως τότε. Τις διάβασα πριν λίγες μέρες και συγκινήθηκα βαθιά.

Σύμφωνα με τις αναμνήσεις του, ο Μείσου-Σάμα, όπως όλοι ξέρετε, μεγάλωσε σε μια οικογένεια πολύ φτωχή, από πολύ νέος ήταν αδύναμος και αρρώσταινε συχνά. Το όνειρό του ήταν να γίνει ζωγράφος και ξεκίνησε τις σπουδές στη Σχολή Καλών Τεχνών όταν ήταν 14 ετών. Όμως, η ασθένεια στα μάτια του χειροτέρεψε και έτσι, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το όνειρό του και να σταματήσει τη Σχολή. Ο Μείσου-Σάμα εξακολουθούσε να προσβάλλεται από πολλές ασθένειες κατά τη διάρκεια της νεαρής του ηλικίας. Θυμούμενος αυτήν την περίοδο της ζωής του, ο Μείσου-Σάμα έγραψε στις αναμνήσεις του: *«Είχα χάσει εντελώς τις ελπίδες. Δεν ήθελα να ζήσω άλλο»*. Αργότερα ο Μείσου-Σάμα άνοιξε ένα κατάστημα πώλησης γυναικείων αξεσουάρ. Παρόλο που στην αρχή είχε επιτυχία, αργότερα βρέθηκε αντιμέτωπος με τεράστια χρέη και αγωνίστηκε πολύ για να κρατήσει την επιχείρησή του. Αλλά το χειρότερο είναι, ότι εκείνη την περίοδο, έχασε τη σύζυγό του*. Ήταν πολύ θλιμμένος και απελπισμένος μέσα στην αγωνία. Εκείνη την εποχή της ζωής του, κάτι άρχισε να αλλάζει για τον Μείσου-Σάμα. Κάτι έγινε μέσα του. Επιτρέψτε μου να σας διαβάσω τις αναμνήσεις του,

όπου ο ίδιος ο Μείσου-Σάμα περιγράφει εκείνη την εποχή των μεγάλων αλλαγών.

* Αργότερα, ο Μείσου-Σάμα παντρεύτηκε με την Ιόσι Ότα, που θα γινόταν Νιντάι-Σάμα, η κληρονόμος του και Δεύτερη Πνευματική Ηγέτιδα.

«Ξαφνικά η ψυχή μου λαχτάρησε μια πίστη. Πίστη! Πίστη! Ένιωσα ότι ο μοναδικός τρόπος να σωθώ από τα βάσανα στην καρδιά, στο σώμα και στη ζωή μου ήταν να ανακαλύψω την πίστη. Η σκληρή πραγματικότητα της ζωής με είχε σφίξει, είχε φράξει τόσο σφιχτά την καρδιά μου, σαν να ήταν ένας παχύς τοίχος από πάγο.

Το μόνο που ήθελα ήταν να κοιτάζω το παρήγορο φως της πίστης σε κάποιο μέρος εκεί πάνω, στον ουρανό. Αυτό το συναίσθημα από μόνο του, έφερε τη σωτηρία στην ψυχή μου, που έκλεγε από θλίψη και πόνο σε μία τόσο οδυνηρή φάση της ζωής μου».

Ο Μείσου-Σάμα έγραψε ότι μόνο ήθελε να κοιτάξει το παρήγορο φως της πίστης και αυτό, από μόνο του, έφερε τη σωτηρία στην ψυχή του. Το απόσπασμα αυτό άγγιξε βαθιά την καρδιά μου όταν το διάβασα. Πιστεύω ότι σε εκείνη τη στιγμή απελπισίας, ο Μείσου-Σάμα ανακάλυψε, με πολύ μεγάλη χαρά και απόλυτη βεβαιότητα, ότι ο Θεός και η σωτηρία από Αυτόν υπήρχαν μέσα του.

«Πίστη» δεν είναι μια έννοια που κατανοείται εύκολα, παρόλο που φαίνεται να συμβαίνει το αντίθετο. Εμείς δεν πρέπει ποτέ να νομίζουμε ότι ξέρουμε τι σημαίνει ακριβώς «πίστη». Πιστεύω ότι ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε και εξακολουθεί να μας διδάσκει την ουσία της έννοιας της λέξης «πίστη». Πρέπει πάντα να αναρωτιόμαστε σχετικά με την ουσία αυτής της λέξης για να εμβαθύνουμε την πίστη μας στον Θεό και στον Μείσου-Σάμα.

Παρόλο που οι δυσκολίες στη ζωή του εξακολουθούσαν να υπάρχουν, ο Μείσου-Σάμα δεν δίστασε ποτέ αφότου βρήκε τον Θεό. Στις αναμνήσεις του, ο Μείσου-Σάμα έγραψε: «Στο βαθύτερο μέρος της καρδιάς μου, είχα την ακλόνητη πεποίθηση μιας πίστης που έκαιγε σαν φωτιά... και τίποτα δεν μπορούσε να επηρεάσει τη δυνατή μου πεποίθηση ότι ο Θεός συνέχεια με προστάτευε».

Το 1935, πέντε χρόνια αφού έγραψε τις αναμνήσεις του, ο Μείσου-Σάμα ίδρυσε μια θρησκεία, την οποία σήμερα γνωρίζουμε ως Παγκόσμια Μεσσιανική Εκκλησία. Είμαι σίγουρος ότι ο Μείσου-Σάμα ίδρυσε τη θρησκεία για να μοιραστεί, με το μεγαλύτερο δυνατόν αριθμό ατόμων, την εξαιρετική του χαρά να βρει τον Θεό και το φλογερό πάθος του για την πίστη.

Αφού ίδρυσε τη θρησκεία, ο Μείσου-Σάμα υπέστη αναρίθμητες δοκιμασίες και βάσανα. Αναγκάστηκε να ανεχτεί πάρα πολλές φορές αστυνομικούς ελέγχους και καταστολή της θρησκείας του. Κάποια στιγμή, ο Μείσου-Σάμα φυλακίστηκε άδικα. Αλλά ποτέ δεν έχασε το αισιόδοξο πνεύμα, αφού η δυνατή πίστη και το πάθος του ήταν βαθιά ριζωμένα μέσα του.

Εμείς, ως πιστοί του Μείσου-Σάμα, διαβάζουμε τις Διδασκαλίες του, τις εφαρμόζουμε στη ζωή μας και επισκεπτόμαστε τα διάφορα Ιερά Εδάφη ανά τον κόσμο. Δεν πρέπει ποτέ να ξεχάσουμε την ακλόνητη και ένθερμη πίστη του που διεισδύουν και διαπερνούν όλα όσα ο Μείσου-Σάμα μας άφησε.

Ακόμα και όταν ο Μείσου-Σάμα προσβλήθηκε από ένα εγκεφαλικό επεισόδιο το 1954, ένα χρόνο πριν αποχωρήσει από τον Υλικό Κόσμο, η δυνατή του πίστη και θέρμη δεν αποδυναμώθηκαν ούτε στο ελάχιστο. Αντίθετα, ενώ υπέφερε από έναν έντονο πόνο λόγω του εγκεφαλικού, ο Μείσου-Σάμα ανακοίνωσε το εξής, με μεγάλη χαρά: «Όσον αφορά εμένα,

γίνομαι πιο νέος... Ένας Μεσσίας γεννήθηκε”.

Όπως ο Μείσου-Σάμα μας διδάσκει, ο Θεός μας κάνει να γεννιόμαστε ως δικά Του θεϊκά πνεύματα. Ο Θεός θεωρεί αυτά τα θεϊκά πνεύματα ως δικά Του παιδιά. Για αυτό, ο Θεός έδωσε ένα μοναδικό όνομα σε όλα τα παιδιά Του, το όνομα Μεσσίας. Αυτό το ιερό όνομα, δόθηκε στον καθένα από εμάς.

Όταν ο Μείσου-Σάμα ήταν σχετικά νέος ακόμα, βρήκε τον Θεό ενώ βρισκόταν στην απόλυτη απελπισία. Ένα χρόνο πριν αναβιώσει, έφτασε στο συμπέρασμα ότι ο Θεός που είχε βρει, ήταν ο Πατέρας της ψυχής του, ότι ο Θεός ήταν ο Πατέρας του. Με απόλυτη εμπιστοσύνη στον Θεό, στον Πατέρα, πιστεύω ότι ο Μείσου-Σάμα βούτηξε γενναία και θαρραλέα στον Παράδεισο που υπήρχε μέσα του. Πιστεύω ότι ο Θεός, ως Πατέρας του Μείσου-Σάμα και όλης της ανθρωπότητας, με μεγάλη χαρά, είχε επιλέξει στον Παράδεισο ένα από τα αγαπημένα παιδιά Του, τον Μείσου-Σάμα.

Έτσι, ο Πατέρας, αποφάσισε να δώσει ξανά στον Μείσου-Σάμα ένα θεϊκό πνεύμα με το όνομα Μεσσία. Ο Θεός έδωσε αιώνια ζωή στον Μείσου-Σάμα. Ο Μείσου-Σάμα τόσο σε εποχές τρόμου όσο και σε εποχές χαράς, δέχτηκε ξανά το θεϊκό του πνεύμα και το ιερό του όνομα. Για αυτό ο Μείσου-Σάμα δήλωσε το 1954 ότι ξαναγεννήθηκε και ότι ένας Μεσσίας είχε γεννηθεί.

Εγώ μένω χωρίς λόγια κάθε φορά που φαντάζομαι τη χαρά που πρέπει να ένιωσε τότε ο Μείσου-Σάμα. Ένιωσε μια πολύ μεγάλη χαρά όταν ήταν σχετικά νέος και βρήκε τον Θεό για πρώτη φορά. Το 1954, έλαμπε ξανά από χαρά όταν ο Θεός του έδωσε ένα νέο θεϊκό πνεύμα που ονομάζεται Μεσσίας. Νομίζω ότι αυτές οι δύο χαρές του Μείσου-Σάμα είναι στην ουσία μόνο μία. Οι δύο είναι συνδεδεμένες.

Και εμείς πρέπει να νιώσαμε χαρά όταν βρήκαμε τον Μείσου-Σάμα για πρώτη φορά και οδηγηθήκαμε να

ακολουθούμε μια ζωή μέσα στην πίστη. Αυτή η χαρά μας, είναι συνδεδεμένη με τη χαρά του Μείσου-Σάμα. Η χαρά του Μείσου-Σάμα είναι μέσα μας. Θα ήθελα αυτό να το πιστεύω. Θα ήθελα να πιστεύω ότι όλα όσα ο Μείσου-Σάμα ένιωσε είναι μέσα μου και μέσα σε όλους μας.

Ανεξάρτητα από το πόσο δύσκολη και σκληρή μπορεί να είναι η ζωή μας, ας πιστεύουμε ότι η βρίθουσα χαρά του Μείσου-Σάμα υπάρχει μέσα στον καθένα από εμάς. Ας πιστεύουμε ότι ακριβώς όπως ο Μείσου-Σάμα, και εμείς έχουμε την αποστολή να δεχτούμε ένα νέο θεϊκό πνεύμα, που ονομάζεται Μεσσίας, που μας οδηγεί στην αιώνια ζωή και μας επιτρέπει να υπηρετούμε τον Πατέρα μας με μεγάλη χαρά και ελπίδα, επιστρέφοντας όλα τα πράγματα στον Θεό ως δική Του Δόξα.

Ευχαριστώ πολύ.

Χαιρετισμός του Πνευματικού μας Ηγέτη, Κιόσου-Σάμα

1η Ιανουαρίου του 2016

Με βαθύ σεβασμό και φόβο του Θεού, λέω ότι ο Θεός είναι ο Δημιουργός του κάθε ενός από εμάς. Στην αρχή, στον Παράδεισο, πριν την δημιουργία ολόκληρου του Σύμπαντος, ο Θεός μοίρασε τον ίδιο τον εαυτό Του και μας γέννησε ως θεία πνεύματα. Χάρισε την ιδιότητα του «Μεσσία», του «Υιού του Θεού», σε όλους μας, σε όλη την ανθρωπότητα.

Στη συνέχεια, ο καθένας από εμάς στάλθηκε στη Γη ως φορέας του πνεύματος του Θεού, στη σωστή εποχή και στο σωστό τόπο καθορισμένα από τον Επουράνιο Πατέρα μας.

Ο Θεός έστειλε επίσης τον Μείσου-Σάμα στη Γη. Καθοδηγούμενος από τη θεία θέληση και αφοσιωμένος στον Θεό, ο Μείσου-Σάμα κατάφερε να γεννηθεί ξανά στην ίδια του ενσάρκωση ως Μεσσίας και έφτασε στο πνευματικό επίπεδο του Υιού του Θεού. Ο Θεός εκπλήρωσε τον σκοπό της Δημιουργίας, φέρνοντας στον κόσμο ένα παιδί Του, τον Μείσου-Σάμα, και έγινε ο Πατέρας του. Το να γίνει Πατέρας είναι για τον Θεό μια απεριγράπτη χαρά και δόξα.

Αυτή την ημέρα της Πρωτοχρονιάς, εγώ, μαζί με όλους σας, πιστούς μέλη της Ιαπωνίας και άλλων χωρών, θα ήθελα να δεχθώ και να επιστρέψω αυτή τη δόξα στον Θεό, και ταπεινά και ειλικρινά, να συγχαρώ τον Θεό και τον Μείσου-Σάμα για τη αγαλλίαση τους.

Η χαρά του Θεού είναι μέσα μας. Ο Θεός εμπότισε τα πάντα και τους πάντες με τη χαρά να γίνει ο Πατέρας του Μείσου-Σάμα. Ο Θεός τώρα μας καθοδηγεί και μας εκπαιδεύει έτσι ώστε, ως άνθρωποι συνδεδεμένοι με τον Μείσου-Σάμα, να μπορέσουμε επίσης να φτάσουμε στο πνευματικό επίπεδο του Υιού του Θεού, του Μεσσία. Πλημμυρισμένος από ευγνωμοσύνη στον Θεό για την καθοδήγηση και κατάρτιση Του, εγώ, μαζί με όλους σας, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχές μας για ένα ευτυχισμένο νέο έτος στον Θεό, τον Πατέρα μας.

Ευτυχισμένο να είναι το Νέο Έτος!

Όλοι μας, χωρίς εξαίρεση, αναζητούμε την ευτυχία σε αυτή τη ζωή και πιστεύουμε ότι η ψυχική και σωματική ευεξία και η καλή υγεία γενικά, είναι απαραίτητα για την επίτευξη της ευτυχίας. Και εγώ με αυτό τον τρόπο ζω τη ζωή μου. Το να έχουμε υγεία, φυσικά, είναι πολύ σημαντικό στη ζωή μας. Αλλά καθώς επιδιώκουμε την ψυχική και σωματική

μας ευεξία, αποκτούμε μια επιφανειακή άποψη για τα πράγματα: δίνουμε τόσο μεγάλη σημασία για την περιορισμένη υλική ζωή που ξεχνάμε την αιώνια και πνευματική ζωή που υπάρχει μέσα μας. Θα ήθελα να σας παρουσιάσω δύο ποιήματα που έγραψε ο Μείσου-Σάμα για το θέμα αυτό:

***«Πάντα να θυμάστε την εξής αλήθεια:
Τα ανθρώπινα όντα δημιουργήθηκαν από τον Θεό.
Εμείς οι άνθρωποι, δεν έχουμε καμία συμμετοχή
στη δημιουργία της ανθρωπότητας»***

***«Αποτυπώστε το καλά, ακόλουθοι μου:
Ο Θεός και όχι εσείς, είναι ο Πατέρας
και ο Κύριος της ζωής σας.
Η ζωή σας είναι στα χέρια του Θεού»***

Ποιος θα μπορούσε να αμφισβητήσει αυτό το γεγονός, δηλαδή, ότι εμείς, τα ανθρώπινα όντα δημιουργηθήκαμε από τον Θεό και ότι η ζωή μας ανήκει σ' Αυτόν; Γνωρίζουμε ότι όλα τα δημιουργήματα του Θεού και τα πράγματα που ανήκουν σ' Αυτόν θα διαρκέσουν για πάντα και θα είναι εμποτισμένα με τη ζωή Του. Αν η ζωή μας είναι εμποτισμένη με τη ζωή του Θεού, θα διαρκέσει για πάντα. Αλλά να θυμόμαστε πόσο η συνείδηση μας έχει γίνει επιφανειακή και πόση σημασία δώσαμε στον υλικό κόσμο, στην υλική μας ζωή. Χωρίς να το καταλάβουμε, απομακρυνθήκαμε από τον Θεό και αμαρτήσαμε. Αυτό πρέπει να διορθωθεί. Ήρθε η ώρα να ομολογήσουμε την αμαρτία αυτή στον Θεό, ζητώντας τη συγχώρεση Του μέσω του Μείσου-Σάμα και να επιδιώκουμε να αποδεχθούμε τη ζωή μας ως την αιώνια ζωή του Θεού.

Μαζί, ας ζητήσουμε τη συγχώρεσή Του:

**Θεέ, Κύριε μου, Πατέρα όλων μας, άρπαξα τη ζωή που
Εσύ, Κύριε, μου χάρισες και την έζησα σα να ήταν δική
μου. Εξ ονόματος του Μεσσία Μείσου-Σάμα, συγχώρεσε
την αμαρτία μου αυτή και ζητώ να με δεχθείς στον
Παράδεισο Σου. Αν είναι το θέλημά Σου, θα ήθελα να
επιστρέψω τη ζωή μου σε Εσένα
και να δεχθώ την αιώνια ζωή Σου ως νέα μου ζωή**

Ο Μείσου-Σάμα μας δίδαξε ότι η αιώνια ζωή βρίσκεται μέσα μας. Μερικοί από εμάς μπορεί να πιστεύουν ότι η ζωή μας είναι αιώνια λόγω της μετενσάρκωσης, αλλά αυτό είναι λάθος. Ο μόνος λόγος για τον οποίο οι ζωές μας μπορεί να είναι αιώνιες είναι το γεγονός ότι ανήκουν στον Θεό.

Εξάλλου, υπάρχει μόνο μια οντότητα που έχει την ιδιότητα της αιωνιότητας: Ο Θεός. Για να έχουμε αιώνια ζωή, πρέπει απαραίτητα να δεχθούμε ότι η ζωή μας ανήκει στον Θεό, να γίνουμε αληθινά παιδιά Του και να ξαναγεννηθούμε ως Μεσσίες. Μόνο έτσι θα έχουμε αιώνια ζωή. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος. Ο Μείσου-Σάμα το επιβεβαίωσε αυτό περίπου ένα χρόνο πριν κάνει τη μετάβαση του στον Πνευματικό Κόσμο.

Τον Ιούνιο του 1954, ενώ υπέφερε από ένα έντονο πόνο που του προκάλεσε ένα εγκεφαλικό επεισόδιο, ο Μείσου-Σάμα ανακοίνωσε ότι είχε ξαναγεννηθεί ως Μεσσίας και μας εξήγησε με σαφήνεια ότι το να φτάσει κάνεις στο πνευματικό επίπεδο του Μεσσία διέφερε από τη διαδικασία της μετενσάρκωσης. Με την ευκαιρία αυτή, είπε επίσης, *"Όσον αφορά εμένα, έχω γίνει πολύ νεότερος"*. Προσέξτε: δεν είπε αυτά τα λόγια επειδή είχε αναρρώσει από το εγκεφαλικό επεισόδιο. Είπε αυτά τα λόγια ενώ εξακολουθούσε να υποφέρει από τον έντονο πόνο που του είχε προκαλέσει το εγκεφαλικό επεισόδιο, σε ηλικία 71 ετών.

Τι νομίζετε ότι σημαίνει αυτό; Πιστεύω ότι αυτό σημαίνει ότι εμείς, τα ανθρώπινα όντα, δεν είμαστε όντα των οποίων η ύπαρξη τελειώνει με το θάνατο του υλικού σώματος. Αντιθέτως, είμαστε όντα που μπορούν να αναπτυχθούν πνευματικά και αιώνια, αν δεχτούμε τη ζωή μας ως ζωή του αιώνιου Θεού.

Το χάρισμα της αναγέννησης ως Μεσσίας δεν είναι αποκλειστικό των ανθρώπων σαν τον Μείσου-Σάμα. Είναι ένα χάρισμα για όλους τους ανθρώπους σαν και εμάς. Η αποστολή μας ως ανθρώπινα όντα είναι να γίνουμε παιδιά του Θεού και να φτάσουμε στο πνευματικό επίπεδο του Μεσσία. Για αυτό το λόγο πιστεύω ότι ο Μείσου-Σάμα είπε "όσον αφορά εμένα" όταν δήλωσε ότι ξαναγεννήθηκε ως Μεσσίας.

Ο Μείσου-Σάμα ήθελε να αντιληφθούμε με τη δήλωση "όσον αφορά εμένα" ότι εξακολουθούμε να έχουμε μια δουλειά να κάνουμε - να δεχθούμε τον Θεό ως Πατέρα μας και να αποκτήσουμε αιώνια ζωή. Τώρα, ο Μείσου-Σάμα μας ρωτά: "Όσον αφορά εσένα, έχεις ήδη δεχθεί ότι η ζωή σου ανήκει στον Θεό; Έχεις γίνει νεότερος;" Για όσους θα ήθελαν να συνδεθούν με το Μεσσία Μείσου-Σάμα και να λάβουν την αιώνια ζωή του Θεού, ας απαντήσουμε μαζί στο ερώτημα αυτό λέγοντας φωναχτά ή νοητικά:

**Όντας συνδεδεμένος με το Μεσσία Μείσου-Σάμα,
όσον αφορά εμένα, έχω ήδη γίνει πολύ νεότερος!**

Με την μεγάλη Του αγάπη, ο Θεός θέλει όλοι μας, όλη η ανθρωπότητα, να γίνουμε παιδιά Του και Εκείνος θέλει να γίνει πραγματικά ο Πατέρας μας. Ο Θεός εξελίσσει τώρα αυτό το σχέδιο, χωρίς διακοπή, μέσα στον καθένα από εμάς.

Εκ μέρους του Μείσου-Σάμα θα ήθελα, μαζί με όλους τους πιστούς σε όλο τον κόσμο, να ευχαριστήσω τον Θεό για

την αγάπη Του και να επαινέσω τον Επουράνιο Πατέρα μας
από τα βάθη της καρδιάς μου.
Ευχαριστώ πολύ.